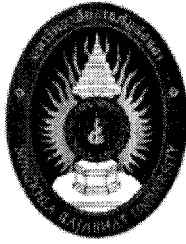

อธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

จำนวน 1 เล่ม

15 ต.ค. 2559

รายงานการวิจัย

แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา

ด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

Potential Development for Integration and Participation Quality Assurance

in Education of Songkla Rajabhat University

จุฑาทพร บุญยัง และคณะ

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับเงินอุดหนุนการวิจัยจากกองทุนวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

พ.ศ. 2557

เลข B154 1138769
วันที่ 10/01/2558
เลขเรียกหนังสือ 396.1091
๒๗๗

(1)

ชื่องานวิจัย แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผู้วิจัย นางสาวจุฑาทพร บุญยัง

หน่วยงาน สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ปี 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรฯ 2) ศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรฯ และ 3) นำเสนอแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยการศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลบุคลากร จำนวน 400 คน โดยใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้การทดสอบของค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) การทดสอบความแตกต่างของค่าที (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) และการทดสอบค่าเอฟ (F-Test) รวมถึงข้อมูลจากกลุ่มผู้ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 154 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่มย่อยเป็นเครื่องมือ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงพรรณนาด้วยการอธิบายความ

ผลการวิจัย พบว่า 1) บุคลากรส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในระดับหน่วยงานของตนเอง โดยมีบทบาทเป็นผู้ร่วมดำเนินงานและมีความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือภายในหน่วยงานบ่อยครั้ง ซึ่งได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับปานกลางทั้งนี้ปัจจัยส่วนบุคคลแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมที่แตกต่างกัน ซึ่งภาพรวมระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมาก โดยมีด้านการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษากลายในอยู่ในระดับปานกลาง 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษากลายในมีภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก และ 3) แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากร โดยส่งเสริมพฤติกรรมการมีส่วนร่วมให้ ชัดเจนทั้งระดับหน่วยงานและระดับมหาวิทยาลัย พัฒนาสภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และควบคุมปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษากลายให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน

Research Title	Potential Development for Integration and Participation Quality Assurance in Education of Songkhla Rajabhat University
Researcher	Miss Juthaporn Boonyoung
Faculty	Office of Quality and Management System Development, Songkhla Rajabhat University
Year	2015

ABSTRACT

The objectives of this research were; 1) to study the process of quality assurance in education on part of integration of personnel. 2) To study the factors on part of integration of personnel. 3) To present the way to develop potentiality of quality assurance on part of integration of personnel at Songkhla Rajabhat University. The research instrument was questionnaire for 400 personnel. Statics used in this research were frequency, percentage, mean, standard deviation, including variable relationship by using Chi-Square, T-test, and F-test (One Way ANOVA). The information for the process of quality assurance in education at Songkhla Rajabhat University was from 154 indicated personnel. The instruments were interview and focus group discussion. Analyzing the data was to use description static.

The findings were : 1) Most personnel had participation behavior in their institute. Their role was participant and frequently had cooperation in their institute. The knowledge and understanding for participation of quality assurance in education was medium. For each personnel factor was related with different participation behavior. The level of opinion for quality assurance in education was high. The supporting participation of internal quality assurance in education was medium. 2) The factor for the result of internal quality assurance in education was high both internal and external factor. 3) The ways to develop potentiality of quality assurance on part of integration of personnel were obviously supporting participation behavior both institute and university, developing the process of quality assurance in education, and controlling the factors caused for quality assurance in education with present situation.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือจาก นางสาวเยาวลักษณ์ สองนาม ที่ปรึกษางานวิจัย และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งสละเวลาให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษาและตรวจแก้ไขงานวิจัยให้ออกมาสมบูรณ์ที่สุด ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ พ.ต.ท.กิตติพันธ์ เดชสุนทรวัฒน์ และอาจารย์ณรงค์ ช้างยัง สำหรับการช่วยเหลือ แนะนำการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ตลอดจนการเรียบเรียงเนื้อหา ข้อมูลในการเผยแพร่งานวิจัยฉบับนี้

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้โอกาสในการทำงาน และพัฒนาศักยภาพการวิจัย ซึ่งผู้บังคับบัญชาสำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร ผศ.ณัฐมน เสมือนคิด ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพ ให้การส่งเสริมสนับสนุนต่อกิจกรรมการดำเนินงานด้านการวิจัย ทำให้ผู้เขียนได้พบประสบการณ์ที่ดีอย่างมากมาย อีกทั้งขอขอบพระคุณ คณะผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่กรุณาเสียสละให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์กับการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณสำหรับกำลังใจที่ยิ่งใหญ่จาก บิดามารดา สมาชิกในครอบครัวของผู้เขียน ที่ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนทุกๆ ด้านจนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ท้ายที่สุดนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรธุรกิจที่เกี่ยวข้องและผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป หากมีสิ่งผิดพลาดหรือข้อบกพร่องประการใด ผู้เขียนขอน้อมรับและขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

จุฑาทพร บุญยัง และคณะ

สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร

ธันวาคม 2558

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(17)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวคิด เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา	6
การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา	17
ข้อมูลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	51
กรอบแนวคิดการวิจัย	69
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	72
แหล่งที่มาของข้อมูล	73
ประชากรและขนาดกลุ่มตัวอย่าง	73
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	75
วิธีการเก็บข้อมูล	78
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	78

บทที่ 4 ผลการศึกษา	80
ผลการศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อ การบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	81
ผลการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัย ราชภัฏสงขลา	141
ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมี ส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	198
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	217
สรุปผลการศึกษา	218
อภิปรายผล	265
ข้อเสนอแนะ	278
บรรณานุกรม	282
ภาคผนวก	288
ประวัติผู้วิจัย	304

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2-1	สรุปคะแนน และผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สกอ.)	47
2-2	สรุปคะแนน และผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สมศ.)	47
3-1	การกำหนดระดับคะแนน และความหมาย	75
3-2	อันตรายภาคชั้น และความหมาย	79
4-1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล	82
4-2	จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	84
4-3	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	86
4-4	การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามเพศ	90
4-5	การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามอายุ	91
4-6	การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามระดับการศึกษา / คุณวุฒิ	92
4-7	การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามระดับการศึกษา / คุณวุฒิ ด้านการดำเนินงานการบริหารจัดการ	93
4-8	การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามระดับการศึกษา / คุณวุฒิ ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	94
4-9	การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามระดับการศึกษา / คุณวุฒิ ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	95
4-10	การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย	96

ตารางที่	หน้า
4-11 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยรวม	97
4-12 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานการบริหารจัดการ	98
4-13 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	99
4-14 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	100
4-15 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบัน	101
4-16 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบันด้านการ ดำเนินงานโดยรวม	102
4-17 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบันด้านการ ดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	103
4-18 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบันด้านการ ดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	104
4-19 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบันด้านการ ดำเนินงานอย่างบูรณาการ	105
4-20 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่ง ปัจจุบัน	106

ตารางที่	หน้า
4-21 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงานที่ผ่าน มาก่อนตำแหน่งปัจจุบันด้านการดำเนินงาน โดยรวม	107
4-22 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงานที่ผ่าน มาก่อนตำแหน่งปัจจุบันด้านการดำเนินงานการบริหารจัดการ	109
4-23 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงานที่ผ่าน มาก่อนตำแหน่งปัจจุบันด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	110
4-24 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงานที่ผ่าน มาก่อนตำแหน่งปัจจุบันด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	112
4-25 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกัน คุณภาพการศึกษา	114
4-26 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกัน คุณภาพการศึกษา	115
4-27 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรม การประกันคุณภาพการศึกษา	116
4-28 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการให้ความ ร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการดำเนินงาน โดยรวม	117
4-29 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการให้ความ ร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการดำเนินงานการบริหาร จัดการ	118

ตารางที่	หน้า
4-30 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการให้ความ ร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วน ร่วมของบุคลากร	119
4-31 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการให้ความ ร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	120
4-32 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการ ประกันคุณภาพการศึกษา	121
4-33 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะความร่วมมือจาก ผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการดำเนินงาน โดยรวม	122
4-34 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะความร่วมมือจาก ผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วน ร่วมของบุคลากร	123
4-35 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือใน กิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	124
4-36 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการได้รับ ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการดำเนินงาน โดยรวม	125
4-37 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการได้รับ ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการดำเนินงานบริหาร จัดการ	126

ตารางที่	หน้า
4-38 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการได้รับความ ร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการดำเนินงาน โดยการมี ส่วนร่วมของบุคลากร	127
4-39 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการได้รับความ ร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการดำเนินงานอย่าง บูรณาการ	128
4-40 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วน ร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง	129
4-41 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง ด้านการดำเนินงานโดยรวม	130
4-42 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง ด้านการดำเนินงานบริหารจัดการ	131
4-43 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	132
4-44 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	133

ตารางที่	หน้า
4-45 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย	134
4-46 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยรวม	135
4-47 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานการบริหารจัดการ	136
4-48 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	137
4-49 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	138
4-50 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	141
4-51 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	144
4-52 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	145

ตารางที่	หน้า
4-61 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง	166
4-62 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง	167
4-63 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย	169
4-64 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะการมีส่วนร่วมในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย	170
4-65 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามเพศ	173
4-66 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามอายุ	174
4-67 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามอายุ ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร	175
4-68 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามระดับการศึกษา/คุณวุฒิ	176
4-69 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย	177

ตารางที่	หน้า
4-70 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบัน	178
4-71 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน	179
4-72 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบันด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร	180
4-73 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบันด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร	181
4-74 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	182
4-75 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ	183
4-76 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพฯด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร	184
4-77 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพฯด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร	185
4-78 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	186

ตารางที่	หน้า
4-87 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร	195
4-88 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร	196
4-89 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	200
4-90 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	201
5-1 ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	221
5-2 ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	224
5-3 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร	233
5-4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลของบุคลากร	239
5-5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษากับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร	246
5-6 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลของบุคลากร	249
5-7 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร	254

สารบัญญภาพ

รูปภาพที่	หน้า
2-1 วงจรการทำงาน (PDCA-Cycle)	23
2-2 ขั้นตอนการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา	26
2-3 โครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	38
2-4 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	39
2-5 กรอบแนวคิดการศึกษา	71

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นระบบที่ทุกประเทศทั่วโลกได้นำมาใช้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556) ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่มุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้ สอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 31 ได้กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผนและมาตรฐานการศึกษาโดยคุณภาพที่คาดหวังให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ ทั้งนี้การดำเนินการประเมินคุณภาพภายในและประเมินคุณภาพภายนอกจำเป็นต้องมีการพัฒนาไปตามกลไกการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกอย่างเป็นพลวัต

การพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องว่า ผู้เรียนทุกคนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพจากสถานศึกษา เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งเริ่มต้นจากการประกันคุณภาพภายใน ตามเกณฑ์มาตรฐานสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เพื่อวางแผนพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของหน่วยงานตนเอง ดำเนินการกำกับติดตามคุณภาพ และระบบประเมินตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2556) ต่อจากนั้นจึงรับการประเมินภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และจะดำเนินการ โดยพิจารณา ตรวจสอบจากผลการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2555) ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาได้ดำเนินการมาตั้งแต่ ปี พ.ศ.2544 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน (สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, 2555) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีการบริหารงานที่มุ่งการดำเนินการจัดการศึกษา เน้นคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา อันเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่สากล โดยการจัดการศึกษาที่หลากหลาย ผลิตบัณฑิต พัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณธรรมและมีคุณภาพ สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครู

มีการบริการวิชาการ การถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนฐานของการวิจัย และพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ที่เป็นแหล่งเรียนรู้ของท้องถิ่น ส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ศิลปะ และวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาติ ตลอดจนดำเนินการ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กระบวนการดำเนินงานใช้หลักการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้เกิดการพัฒนาตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ การศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) โดยระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมุ่งเน้นในการดำเนินการให้สอดคล้องตาม กรอบตัวบ่งชี้การประเมินภายในสถานศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และการประเมินคุณภาพภายนอกโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) จึงทำให้กระบวนการในการดำเนินกิจกรรมด้านการประกันคุณภาพ เป็นระบบการบริหาร การศึกษาส่วนหนึ่งที่สำคัญยิ่ง (สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, 2556) นอกจากนี้ ผลจากการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับสถาบัน คณะกรรมการ ตรวจสอบประเมินคุณภาพการศึกษา มักมีข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยควรกำหนดคน โยบายให้หน่วยงาน กลางของมหาวิทยาลัย และคณะที่ดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานในภารกิจเดียวกันให้เกิดการ บูรณาการงานตามพันธกิจ การร่วมมือ และประสานงาน เพื่อให้มีผลการดำเนินงาน และข้อมูล ร่วมกันจนเกิดเป็นผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย (รายงานการประเมินตนเอง มหาวิทยาลัย ราชภัฏสงขลา ปีการศึกษา 2555, 2555) ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญ ในการศึกษาสภาพ การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะศึกษาถึงปัจจัยด้านการมี ส่วนร่วมต่อการพัฒนาระบบ และกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้จะได้แนวทางใน การพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยยึดหลัก การมีส่วนร่วม การบูรณาการอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อส่งเสริม สนับสนุนและกำกับ ดูแล การประกัน คุณภาพการศึกษาได้อย่างมีศักยภาพ

2. คำถามของการวิจัย

1. สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเป็นอย่างไร
2. ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้สารสนเทศเกี่ยวกับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรเพื่อใช้ในการพัฒนาการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการต่อไป
2. ได้สารสนเทศเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา
3. ได้แนวทาง การพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
4. มหาวิทยาลัยสามารถนำข้อมูล ที่ได้จากการศึกษานี้ มาเป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ให้มีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล
5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลไปวางแผนการพัฒนาการประกันคุณภาพให้สอดคล้องและยกระดับคุณภาพของการดำเนิน กิจกรรมการพัฒนาการประกันคุณภาพได้อย่างเป็นระบบ

5. ขอบเขตของการศึกษา

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยนี้ มุ่งศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา และศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการ เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

5.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยนี้ จัดเก็บข้อมูลจากทุกหน่วยงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังนี้

- 5.2.1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- 5.2.2 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- 5.2.3 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- 5.2.4 คณะเทคโนโลยีการเกษตร
- 5.2.5 คณะศิลปกรรมศาสตร์
- 5.2.6 คณะวิทยาการจัดการ
- 5.2.7 คณะครุศาสตร์
- 5.2.8 บัณฑิตวิทยาลัย
- 5.2.9 สถาบันวิจัยและพัฒนา
- 5.2.10 สำนักงานอธิการบดี
- 5.2.11 สำนักศิลปะและวัฒนธรรม
- 5.2.12 สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
- 5.2.13 สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 5.2.14 สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร

5.3 ขอบเขตด้านเวลา

เดือน มีนาคม 2557 ถึง เดือน ธันวาคม 2558

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance in Education) หมายถึง การดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ และการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สร้างความมั่นใจให้ผู้รับบริการทางการศึกษา ทั้งผู้รับบริการโดยตรง ได้แก่ ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถานประกอบการ ประชาชน และสังคมโดยรวม อย่างเป็นระบบตามแบบแผนที่กำหนดไว้ ซึ่งกระบวนการดำเนินงานมี 2 ลักษณะ ประกอบด้วย การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (Internal Quality Assurance) และ การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก (External Quality Assurance)

6.2 การมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการ (Participation of Integration) หมายถึง การมีบทบาท การร่วมดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยการประสานเป้าหมาย หลักการดำเนินงาน กิจกรรมของหน่วยงานย่อย เข้าเป็นหน่วยเดียวกันภายใต้หน่วยงานระดับสถาบัน ทั้งนี้ในกระบวนการทุกกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงาน พัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ไขปัญหา

6.3 การพัฒนาศักยภาพ (Potential Development) หมายถึง การปรับปรุงพัฒนาระบบการดำเนินงานกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ให้ปรากฏเป็นสิ่งที่ประจักษ์ได้ เช่นระดับคะแนนการประเมินคุณภาพการศึกษาเพิ่มขึ้นทุกระดับ หรือมีผลงาน เอกสารหลักฐานที่สามารถนำมาใช้อ้างอิงในการประเมินคุณภาพฯ ได้ อย่างเป็นระบบ และเป็นข้อมูลที่ทันสมัย สามารถเรียกดูข้อมูล หรือ เอกสาร หลักฐานได้ทันที เป็นต้น

6.4 บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (Personnel of Songkla Rajabhat University) หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน จำนวน 14 หน่วยงาน ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน สำนักศิลปะและวัฒนธรรม สำนักงานอธิการบดี สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร และสถาบันวิจัยและพัฒนาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ประกอบด้วย ผู้ปฏิบัติงานสายวิชาการ และผู้ปฏิบัติงานสายสนับสนุน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” คณะผู้วิจัยได้ศึกษา และทบทวนเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อทำความเข้าใจถึงหลักการ และได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากแหล่งอ้างอิงต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา
2. การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา
3. ข้อมูลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. กรอบแนวคิดการวิจัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

1.1 ความหมายของการประกันคุณภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพเริ่มมีขึ้นในประเทศสหรัฐอเมริกาตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 และต่อมาได้แพร่หลายเข้าสู่ประเทศแถบยุโรป โดยในระยะแรกนั้น แต่ละประเทศได้ตั้งระบบการประกันคุณภาพเป็นของตนเอง จนกระทั่งปี ค.ศ. 1987 ประเทศสวีเดนได้กำหนดมาตรฐานของระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ISO 9000 (International Organization for Standardization) ซึ่งแพร่หลายไปทั่วโลกและประเทศไทยก็นำมาประยุกต์ใช้เช่นกัน (ชูชาติ วิรเศรษฐี, 2542) ทั้งนี้ การประกันคุณภาพ หมายถึง ปฏิบัติการทั้งหมดที่ได้รับการวางแผน เตรียมการ และจัดทำอย่างเป็นระบบ เพื่อเอื้ออำนวยให้ผู้ผลิตมีความเชื่อมั่นว่า ผลผลิตหรือการบริการของตนได้มาตรฐานตามข้อกำหนดด้านคุณภาพที่ตั้งไว้ (จุฑารัตน์ วิทยาขาว, 2541)

1.2 การประกันคุณภาพการศึกษา

อังกฤษเป็นประเทศแรกที่ริเริ่มแนวความคิดเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้นำแนวความคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพไปใช้ในสถานศึกษา โดยการประกันคุณภาพ หมายถึง กิจกรรม ต่าง ๆ ซึ่งได้รับการวางแผนและจัดระบบแล้วในกระบวนการบริหารคุณภาพ ที่ช่วยสร้างความมั่นใจว่า จะได้คุณภาพตามที่กำหนดไว้ (Harrington and Mathers, 1991) ซึ่งมีกิจกรรม

ดำเนินการที่ก่อให้เกิดความมั่นใจว่า กิจกรรมในกระบวนการผลิตทั้งหมด ดำเนินไปอย่างมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน และมีประสิทธิภาพ (Juran and Gryna, 1993) และนักวิชาการได้นิยามการประกันคุณภาพการศึกษาไว้มากมายซึ่งสามารถสรุปได้ว่า

การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการในการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันการศึกษาอย่างมีแบบแผน มีระบบเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าจะได้ผลิตผลทางการศึกษาที่ได้มาตรฐาน (อุไรวรรณ เจนวานิชยานนท์, 2540) ทั้งนี้ การประกันคุณภาพการศึกษามีการมีระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินการดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพตามดัชนีบังคับที่กำหนด เพื่อเป็นหลักประกันแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชน ได้มั่นใจสถาบันนั้น ๆ สามารถให้ผลิตผลทางการศึกษาที่มีคุณภาพ (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2544) โดย การประกันคุณภาพ เป็นวิธีบริหารจัดการเพื่อเป็นหลักประกันหรือสร้างความมั่นใจว่ากระบวนการหรือการดำเนินงานจะทำให้ได้ผลลัพธ์ที่มีคุณภาพตรงตามที่กำหนด อีกทั้งเป็นการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดประสิทธิผล หรือการตัดสินใจเลือกอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วเกิดผลดีนั้นเป็นเรื่องที่พึงปรารถนา แต่จะมีหลักประกันอย่างไรว่าการบริหารจัดการหรือการตัดสินใจที่ได้ผลดีนั้นจะยังคงได้ผลตามที่ปรารถนาทุกครั้ง รวมถึงเป็นแนวทางที่จะให้ได้ผลตามที่ปรารถนาทุกครั้ง หรือได้ผลเท่ากันทุกครั้งที่นั้นขึ้นอยู่กับเมื่อครั้งที่ดำเนินการจนได้ผลดีนั้นทำอย่างไร หากดำเนินการเหมือนอย่างที่เคยทุกครั้ง โดยไม่มีปัจจัยแวดล้อมใด ๆ มาแทรกซ้อนผลที่เกิดตามมาก็จะเป็นเช่นนั้นทุกครั้ง การเน้นให้ดำเนินการเหมือนครั้งที่ได้ผลดีจึงถือเป็นการประกันคุณภาพ หากวิธีการแปลผลดีนั้นได้มาตรฐานตามที่กำหนด และสามารถสร้างความพึงพอใจให้ผู้ใช้ได้ถือว่าผลลัพธ์นั้นมีคุณภาพ (ลาวัลย์ รักสัตย์, 2554)

1.3 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติว่าด้วยเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา

การศึกษาไทยได้นำระบบการประกันคุณภาพการศึกษามาใช้โดยกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพการศึกษภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการรักษาคุณภาพ และมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

1.3.1 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมาย และระดับคุณภาพ ตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัดโดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษากำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

1.3.2 การประกันคุณภาพภายนอก เป็นการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) เรียกชื่อย่อว่า สมศ. สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้ายและเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน สมศ. ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรกปี พ.ศ.2544 – 2548 การประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สองช่วงปี พ.ศ. 2549 – 2553 และรอบที่ 3 ช่วงปี พ.ศ. 2554 – 2558

สำหรับสาระสำคัญเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นั้น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้กำหนดให้การจัดการศึกษายึดหลักให้มีมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา และได้ให้ความหมายในเรื่องมาตรฐานการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษากายใน และการประกันคุณภาพการศึกษากายนอก ตลอดจนกำหนดเรื่องที่ต้องดำเนินการใน มาตรา 4 และ หมวด 6 ดังนี้

มาตรา 4 ได้กำหนดความหมายไว้ดังนี้

“มาตรฐานการศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพทางการศึกษา

“การประกันคุณภาพภายใน” หมายความว่า การประเมินผลการศึกษาติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น

“การประกันคุณภาพภายนอก” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรองเพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

มาตรา 49 ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย และหลักการและแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน

มาตรา 50 ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจของสถานศึกษา ตามคำร้องขอของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา หรือบุคคล หรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรองที่ทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น

มาตรา 51 ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาใดไม่ได้ ตามมาตรฐานที่กำหนดให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าวให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา รายงานต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข

จากการศึกษาข้างต้น สรุปได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นระบบและกลไกในการวางแผน ควบคุม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามองค์ประกอบคุณภาพตัวบ่งชี้

ที่กำหนด ซึ่งจะสามารถสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ และสาธารณชน ได้มั่นใจสถาบันนั้น ๆ และการศึกษานี้สามารถนำมากำหนดการศึกษางานวิจัยให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

1.4 หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา

จากแนวโน้มของการพัฒนาคุณภาพที่ให้ความสำคัญกับความพึงพอใจของผู้รับบริการ ตั้งแต่ระดับบุคคล ถึงสังคมระดับประเทศ หรือการสร้างความปลอดภัยให้กับผู้บริโภคทั้งภายใน และภายนอก ได้นำไปสู่หลักการ และเงื่อนไขสำคัญบางประการของการประกันคุณภาพการศึกษาที่ดี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2540) ดังนี้

1. การมีส่วนร่วม (Participation) โดยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) กับผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เข้ามามีส่วนร่วม ร่วมคิด ร่วมวางแผนร่วมดำเนินการร่วม ประเมิน และร่วมรับผิดชอบกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

2. การเสริมสร้างพลัง (Empowerment) โครงสร้างความรู้ ทักษะ และความมั่นใจแก่ผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย เพื่อสร้าง โอกาสให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. การกระจายอำนาจ (Decentralization) สถานศึกษาจะพัฒนาคุณภาพ ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลได้อย่างเต็มที่ต่อเมื่อสถานศึกษาต้องมีความเป็นอิสระเพียงพอที่จะคิดและตัดสินใจ ทั้งด้านการบริหาร วิชาการ และการใช้งบประมาณ ซึ่งสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2542 ที่ต้องการให้มีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาสู่สถานศึกษาและท้องถิ่นให้มากที่สุด

4. การสร้างจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อในพันธะภาระ (Accountability) การศึกษามีใช้ เรื่องของคนใดคนหนึ่งหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่เป็นเรื่องของทุกคนที่มีส่วนได้ส่วนเสียกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้น จึงต้องสร้างให้ทุกคนมีสำนึกในหน้าที่ของตนที่มีต่อการศึกษา เช่น หน้าที่ของความเป็นพ่อแม่ ครู เป็นต้น นอกจากนี้กระบวนการทำงานและผลงานของสถานศึกษาแห่งนั้นต้องสามารถตรวจสอบได้ทุกเมื่อโดยสังคมและประชาชน

5. การปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง (Continuous Quality Improvement) การตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกในบริบทของการประกันคุณภาพ มีจุดประสงค์สำคัญเพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับการวางแผน เพื่อการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) ไว้ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา คือการที่สถานศึกษาร่วมกันพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา โดยเป้าหมายสำคัญอยู่ที่การพัฒนาคุณภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

2. การที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามข้อ 1 ต้องทำให้การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการและการทำงานของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ไม่ใช่กระบวนการที่แยกส่วนมาจากการดำเนินงานตามปกติของสถานศึกษา โดยสถานศึกษาจะต้องวางแผนพัฒนา และแผนปฏิบัติการที่มีเป้าหมายชัดเจน ทำตามแผน ตรวจสอบประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบ มีความโปร่งใส และมีจิตสำนึกในการพัฒนาคุณภาพการทำงาน

3. การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา เช่น ผู้บริหาร ครูอาจารย์ บุคลากรอื่นๆ ในสถานศึกษา โดยในการดำเนินงานจะต้องให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้เรียน ชุมชน เขตพื้นที่ หรือหน่วยงานที่กำกับดูแล เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายวางแผน ติดตามประเมินผล พัฒนาปรับปรุง ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันผลักดันให้สถานศึกษามีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดีมีคุณภาพเป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครอง สังคม และประเทศชาติ

สำหรับ หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาของกรมวิชาการ (กรมวิชาการ, 2543) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. การสร้างความมั่นใจและพึงพอใจในคุณภาพการศึกษา
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการศึกษาของทุกฝ่ายทั้งผู้ให้ และผู้รับบริการ
3. ความร่วมมือทางวิชาการขององค์กร บุคลากรในพื้นที่
4. การดำเนินงานเน้นคุณภาพในการปฏิบัติงานทุกระดับทุกขั้นตอน
5. การดำเนินงานที่สามารถติดตามตรวจสอบได้
6. การรายงานสู่สาธารณชนและผู้เกี่ยวข้อง

สำหรับภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ (อุทุมพร จามรมาน, 2544) ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยการดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว แต่ในระยะที่ผ่านมา ยังไม่มีการประเมินภารกิจดังกล่าวอย่างเป็นระบบ ประกอบกับปัจจุบันมีปัจจัยทั้งภายนอกและภายในหลายประการ ที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็น สิ่งจำเป็นที่ต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าวประกอบด้วย

1. คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตมีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่ประเทศไทยโดยส่วนรวมในระยะยาว
2. มีการแข่งขันกันในเรื่องคุณภาพของการจัดการศึกษาและคุณภาพของบัณฑิต ในวงการอุดมศึกษาทั้งภายในประเทศและนอกประเทศมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการเปิดเสรีทางการค้า และบริการอย่างเต็มรูปแบบ
3. สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้ให้เป็นสากล เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากนานาชาติมากขึ้น
4. สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจให้แก่สังคมว่าสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ
5. สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป
6. สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่มีความโปร่งใส (Transparency) และความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability)
7. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้สถาบันการศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถาบันการศึกษา ซึ่งสถาบันการศึกษาทุกแห่งต้องเข้ารับการประเมินภายนอกเป็นประจำทุก ๆ 5 ปี

จากการศึกษานियามข้างต้น สรุปได้ว่า หลักการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นลักษณะการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน การควบคุม การตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงาน โดยความร่วมมือทางวิชาการขององค์กร บุคลากรในพื้นที่ และการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการศึกษาของทุกฝ่ายตามองค์ประกอบคุณภาพตัวบ่งชี้ที่กำหนด ซึ่งการศึกษานี้สามารถศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ต่อไป

1.5 ระบบและกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 47 ประกอบด้วย

1.5.1 ระบบและกระบวนการประกันคุณภาพภายใน หมายถึง ระบบการประเมินผล และการติดตามตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษานั้นเอง หรือ หน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานทีนั้น (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542, 2542) โดยคำนึงถึง หลักการสำคัญของการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา 3 ประการ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา คือ การที่สถานศึกษาร่วมกันพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา โดยเป้าหมายสำคัญคือการพัฒนาคุณภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

2. การดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามจุดมุ่งหมาย (ข้อ 1) โดยต้องทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการและการทำงานของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ไม่ใช่เป็นกระบวนการที่แยกส่วนมาจากการดำเนินงานตามปกติของสถานศึกษา จึงจะต้องวางแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการที่มีเป้าหมายชัดเจนทำตามแผนตรวจสอบประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เป็นระบบที่มีความโปร่งใสและมีจิตสำนึกในการพัฒนาคุณภาพการทำงาน

3. การประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา โดยการดำเนินงานจะต้องให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วางแผน ติดตามและประเมินผล พัฒนาปรับปรุงเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ดี มีคุณภาพมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครอง สังคม และประเทศชาติ

สำหรับ กระบวนการการประกันคุณภาพภายในตามแนวคิดของการประกันคุณภาพ มี 3 ขั้นตอน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) คือ

1. การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) เป็นการกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้เข้าสู่มาตรฐาน

2. การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) เป็นการตรวจสอบ และติดตามผลการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

3. การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) เป็นการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาโดยสถานศึกษา และหน่วยงานต้นสังกัดในระดับเขตพื้นที่การศึกษาฯ และระดับกระทรวง

นอกจากนี้ ในการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพนั้น จะต้องทำให้การประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการ ซึ่งเป็นสิ่งที่ใช้ในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยนำหลักการบริหารคุณภาพวงจรมะมิ่ง (PDCA) ซึ่งเป็นวงจรการบริหารงานคุณภาพ (รองศาสตราจารย์ ดร.สันติยา เอกอัคร, 2551) ที่ต้องมีกระบวนการวางแผน (Plan) ปฏิบัติการตามแผน (Do) ตรวจสอบประเมินผล (Check) และพัฒนาปรับปรุงอยู่เสมอ (Act) ซึ่งอธิบายถึงกระบวนการ 4 ขั้นตอนโดยสังเขปได้ คือ

P = Plan คือ วางแผน โดยต้องพิจารณาในประเด็นสำคัญ เช่น

- การกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมายให้ชัดเจน
- การกำหนดคุณลักษณะที่ใช้ในการควบคุม
- การกำหนดวิธีการทำงานเพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ เป็นต้น

D = Do คือ ลงมือทำ โดยการปฏิบัติตามขั้นตอนในแผนงานที่ได้เขียนไว้อย่างเป็นระบบ เช่น

- ศึกษาและฝึกอบรมให้เข้าใจวิธีการทำงานในแต่ละครั้ง และลงมือปฏิบัติ
- เก็บข้อมูลคุณลักษณะด้านคุณภาพตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้ เป็นต้น

C = Check คือ ตรวจสอบ ซึ่งเป็นการตรวจสอบความก้าวหน้าของงาน และการประเมินผลในสิ่งที่ได้ลงมือปฏิบัติไปแล้ว เช่น

- ตรวจสอบว่างานที่ทำได้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่
- ตรวจสอบว่าคุณลักษณะทางคุณภาพว่าตรงเป้าหมายหรือไม่ เป็นต้น

A = Action คือ การปฏิบัติและแก้ไขปรับปรุง (act) เมื่อตรวจสอบสิ่งที่ได้ทำตามแผนพบว่ามีผลผิดพลาดหรือข้อบกพร่อง ต้องทำการแก้ไข และปรับปรุง เช่น

- แก้ไขที่ต้นเหตุของปัญหา
- ค้นหาสาเหตุ แล้วทำการป้องกัน เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดขึ้นอีก
- หาทางพัฒนาระบบหรือปรับปรุงการทำงานนั้นๆ โดยตรง เป็นต้น

1.3.2 ระบบและกระบวนการประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา การติดตาม การตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษา โดยผู้ประเมินภายนอกที่ได้รับการรับรองจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. เพื่อมุ่งให้มีการสร้างสรรค์พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างแท้จริง และจะนำไปสู่การเข้าถึงคุณภาพการศึกษาด้วยความเป็นกลางเพื่อสร้างสรรค์พัฒนา โดยหลักการ

ประเมินใช้รูปแบบ “ กัลยาณมิตรประเมิน ” (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), 2556) กล่าวคือ

1. เพื่อตรวจสอบ ยืนยันสภาพจริงในการดำเนินงานของสถานศึกษา และประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด
2. เพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งช่วยสะท้อนให้เห็นจุดเด่น-จุดด้อยของสถานศึกษา เงื่อนไขของความสำเร็จ และสาเหตุของปัญหา
3. เพื่อช่วยเสนอแนะแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษา แก่สถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด
4. เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษามีการพัฒนาคุณภาพและประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง
5. เพื่อรายงานผลการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

1.6 ความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพ

โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 31 ซึ่งกำหนดเกี่ยวกับการจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษา เพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษาและระดับหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาการอุดมศึกษาต่อไป โดยมาตรฐานการศึกษาของชาติเปรียบเสมือนร่มใหญ่เป็นกรอบในการพัฒนา และมีสาระสำคัญที่ครอบคลุมเป้าหมายและหลักของการ จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2556) เพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้กำหนดพันธกิจ และมาตรฐานการปฏิบัติงานได้

มาตรฐานการศึกษาที่ปรากฏตามประกาศกระทรวง ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549 (กระทรวงศึกษาธิการ.2549) ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน คือ

1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต
2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้

ทั้งนี้มาตรฐานทั้ง 3 ด้าน อยู่ในมาตรฐานการศึกษาของชาติที่ประกอบด้วย 3 มาตรฐานเช่นกัน คือ มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานที่ 2 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสังคมแห่งความรู้

แต่ละมาตรฐานการอุดมศึกษา จะมีความสอดคล้อง และ สัมพันธ์กับ มาตรฐาน การศึกษาของชาติ เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพ และ มาตรฐานการศึกษาบรรลุตามจุดมุ่งหมาย และหลักการของ การจัดการศึกษาของชาติ เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท มี คุณภาพและมาตรฐาน ตามที่กำหนด ทั้งยังสัมพันธ์กับหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่น ๆ รวมถึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา โดยมุ่งเป้าหมายไปยังการพัฒนาผลผลิตทาง การศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานตามที่คาดหวัง

นอกจากนี้ ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพ หรือการประกันคุณภาพการศึกษา นั้นเกี่ยวข้องกับการดำเนินการที่สำคัญ 2 เรื่องดังนี้

1. การกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษาซึ่งหลักปฏิบัติทั่วไปจะกำหนดโดย คณะบุคคล ผู้เชี่ยวชาญ หรือ ผู้มีประสบการณ์ (Murgatroyd, Stephen and Morgan, Colin, 1994) ในระบบการศึกษาไทยตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้กระทรวง การศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นผู้กำหนดมาตรฐานการศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 : มาตรา 31) โดยมีสภาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมแห่งชาติ คณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นผู้พิจารณาเสนอตามลำดับสายงาน (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542: มาตรา 34)

2. กระบวนการตรวจสอบและประเมินการดำเนินการจัดการศึกษาว่าเป็นไปตาม มาตรฐาน คุณภาพการศึกษามากน้อยเพียงไร พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษา จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายใน เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้อง ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 : มาตรา 48) และให้มีการ ประเมินคุณภาพภายนอก ของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งใน ทุก 5 ปี โดยสำนักงาน รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 : มาตรา 49)

จากแนวคิดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาข้างต้น ทำให้ทราบถึงกระบวนการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ที่เป็นระบบชัดเจนมากขึ้น เป็นผลทำให้บุคลากรที่ ปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและบุคลากรทุกคนในหน่วยงานสามารถที่จะนำ กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาและวงจรคุณภาพมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานให้

สอดคล้องกับการปฏิบัติงานในแต่ละด้าน และเป็นภาพรวมที่มีคุณภาพต่องานประกันคุณภาพขององค์กรหรือหน่วยงาน แต่การทำงานในแต่ละด้านจะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้ องค์กรหรือหน่วยงานจำเป็นต้องมีความรับผิดชอบในการสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพ ซึ่งจากการศึกษานี้ทำให้สามารถนำไปใช้กำหนดคำถามการวิจัย และสร้างเครื่องมือได้ถูกต้องตรงประเด็น และชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. การมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

2.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม คือ กระบวนการให้บุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เน้นการมีส่วนร่วม และความเกี่ยวข้องอย่างแท้จริงของบุคคลแก้ไขปัญหา ร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมและสนับสนุน ติดตามการปฏิบัติงานขององค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้มีผู้นิยม การมีส่วนร่วมไว้ว่า การมีส่วนร่วมคือ การที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้าร่วม การตัดสินใจหรือเคยมาเข้าร่วมด้วยเล็กน้อย ได้เข้าร่วมมากขึ้น เป็นไปอย่างมีอิสรภาพ เสมอภาค มิใช่มีส่วนร่วมอย่างผิวเผิน แต่เข้าร่วมอย่างแท้จริงยิ่งขึ้น และการเข้าร่วมนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายของโครงการ (นรินทร์ชัย พัฒนพงศา, 2546) ซึ่งการมีส่วนร่วมนี้ หมายถึง ทรัพยากรในการบริหารที่เป็นส่วนของบุคคลในแต่ละระดับ ซึ่งการปฏิบัติมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนการจัดองค์กร การสั่งการ และควบคุมการปฏิบัติในแต่ละส่วน อย่างเต็มความสามารถ ทั้งนี้การบริหารแบบมีส่วนร่วม คือ การที่บุคคลในองค์กรหรือต่างองค์กร ได้ร่วมกันเพื่อจัดการงาน ให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพจนเกิดความสำเร็จ โดย การมีส่วนร่วมนั้น ๆ จะอยู่ในขั้นตอนใด ๆ ก็ตามจะขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ข้อจำกัดขององค์กรในแต่ละกระบวนการของการดำเนินการบริหารเป็นเกณฑ์ (วันชัย โกลละสุด, 2549) นอกจากนี้ การมีส่วนร่วม (participation) ยังเป็นผลมาจากการเห็นพ้องกันในเรื่องของความต้อการและทิศทางของการเปลี่ยนแปลงและความเห็นพ้องต้องกัน โดยมีความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติ และมีเหตุผลแรกของการที่มิคนมารวมกันได้ควร จะต้องมีการตระหนักว่าปฏิบัติการทั้งหมดหรือการกระทำทั้งหมด ที่ทำโดยกลุ่มหรือ ในนามกลุ่มนั้น ผ่านองค์กร (organization) (ยุพาพร รูปงาม, 2545) โดยการมีส่วนร่วมยังเป็นกระบวนการให้บุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ไขปัญหา ร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสม ทั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ, สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และทบวงมหาวิทยาลัย ได้ระบุว่า การมีส่วนร่วม คือ การที่ประชาชนหรือชุมชนสามารถเข้าไปมีส่วนในการตัดสินใจ ในการกำหนด นโยบายพัฒนา

ท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในการรับประโยชน์จากบริการ รวมทั้ง มีส่วนในการควบคุมประเมินผลโครงการต่าง ๆ ของท้องถิ่น ซึ่งการมีส่วนร่วมมี 2 ลักษณะ (สำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ, สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ และทบวงมหาวิทยาลัย, 2546) คือ

1. การมีส่วนร่วมในลักษณะที่เป็นกระบวนการของการพัฒนาโดยให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดโครงการ ได้แก่ การร่วมกันค้นหาปัญหา การวางแผน การตัดสินใจ การระดมทรัพยากร และเทคโนโลยีท้องถิ่น การบริหารจัดการ การติดตามประเมินผล รวมทั้งรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากโครงการ

2. การมีส่วนร่วมทางการเมือง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การส่งเสริมสิทธิและพลังอำนาจของพลเมืองโดยประชาชน หรือ ชุมชนพัฒนาขีดความสามารถของตนในการจัดการเพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่ม ควบคุมการใช้และการกระจายทรัพยากรของชุมชนอันจะก่อให้เกิดกระบวนการ และโครงสร้างที่ประชาชนในชนบทสามารถแสดงออกซึ่งความสามารถของตน และได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนา ซึ่งการเปลี่ยนแปลงกลไกการพัฒนาโดยรัฐมาเป็นการพัฒนาที่ประชาชนมีบทบาทหลักโดยการกระจายอำนาจในการวางแผน จากส่วนกลางมาเป็นส่วนภูมิภาค เป็นการคืนอำนาจในการพัฒนาให้แก่ประชาชนให้มีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคต ของตนเอง

จากการศึกษาความหมายของการมีส่วนร่วม สามารถสรุปความหมายของการมีส่วนร่วมได้ว่า การมีส่วนร่วม คือ การที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ไม่เคยได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้าร่วม การตัดสินใจหรือเคยมาเข้าร่วมด้วยเล็กน้อยได้เข้าร่วมด้วยมากขึ้น เป็นไปอย่างมี อิสรภาพ เสมอภาค มิใช่มีส่วนร่วมอย่างผิวเผินแต่เข้าร่วมด้วยอย่างแท้จริงยิ่งขึ้น ด้วยการเห็นพ้องกันในเรื่องของความ ต้องการและทิศทางของการเปลี่ยนแปลงและความเห็นพ้องต้องกัน โดยมีความคิดริเริ่ม โครงการเพื่อ การปฏิบัติ ดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาร่วมกัน และการเข้าร่วมนั้นต้องเริ่ม ตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายของโครงการ ซึ่งการศึกษานี้จะนำไปสู่การศึกษาการมีส่วนร่วมอย่าง บูรณาการ เพื่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลที่ดีต่อไป

2.2 รูปแบบและระดับของการมีส่วนร่วม

ในการดำเนินการอย่างมีส่วนร่วมนั้น จะต้องอาศัยหลักการต่าง ๆ ดังที่นักวิชาการนิยามไว้ ดังนี้ (สุชาติ จักรพิสุทธ์, 2548)

1. การระดมความคิด เป็นการคิดค้น และวิเคราะห์ปัญหาร่วมกัน ในลักษณะของการ ร่วมคิดมิใช่จากฝ่ายหนึ่งฝ่ายเดียว บนพื้นฐานความศรัทธาว่าทุกคนที่เข้ามามีส่วนร่วมนั้นมีศักยภาพ

2. การวางแผน เป็นการนำสิ่งที่ร่วมกันคิดมากำหนดเป็นแผนปฏิบัติการร่วมกันด้วยการ ระดมทรัพยากรจากทุกฝ่าย เช่น คน สิ่งของ งบประมาณ เป็นต้น

3. การลงมือทำ เป็นการร่วมกันทำหรือแบ่งงานกันรับผิดชอบให้เป็นไปตามแผนหรือเป้าหมายที่วางไว้

4. การติดตามประเมินผล หมายถึง การร่วมกันติดตามผลงานที่ทำ และแก้ปัญหาที่ระหว่างการทำงาน ร่วมคิดพัฒนาปรับปรุงงานให้ดีขึ้น

5. การรับประโยชน์ร่วมกัน โดยมีทั้งผลประโยชน์ทางรูปธรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้นระหว่างกิจกรรมที่ทำนั้น และผลประโยชน์โดยอ้อมแต่มีความสำคัญมาก คือการเรียนรู้จากการร่วมคิดร่วมทำ และความสัมพันธ์ระหว่างภาคีที่พัฒนาไปสู่การมีส่วนร่วมที่สมานฉันท์ เสมอภาค และเอื้ออาทรกันมากขึ้นเป็นลำดับ

ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมที่แท้จริงในการพัฒนา ควรมี 4 ขั้นตอน (โกวิทย์ พวงงาม, 2545) ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาของแต่ละท้องถิ่น กล่าวคือ ถ้าหากชาวชนบทยังไม่สามารถทราบถึงปัญหาและเข้าใจถึงสาเหตุของปัญหาในท้องถิ่นของตนเป็นอย่างดีแล้ว การดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหาของท้องถิ่นย่อมไร้ประโยชน์ เพราะชาวชนบทจะไม่เข้าใจและมองไม่เห็นถึงความสำคัญของการดำเนินงานเหล่านั้น

2. การมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินกิจกรรม เพราะการวางแผนดำเนินงาน เป็นขั้นตอนที่จะช่วยให้ชาวชนบทรู้จักวิธีการคิดการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล รู้จักการนำเอาปัจจัยข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในการวางแผน

3. การมีส่วนร่วมในการลงทุนและการปฏิบัติงาน แม้ชาวชนบทส่วนใหญ่จะมีฐานะยากจน แต่ก็มีความสามารถของตนเองที่สามารถใช้เข้าร่วมได้ การร่วมลงทุนและปฏิบัติงานจะทำให้ชาวชนบทสามารถคิดค้นทุนดำเนินงานได้ด้วยตนเอง ทำให้ได้เรียนรู้การดำเนิน กิจกรรมอย่างใกล้ชิด

4. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลงาน ถ้าหากการติดตามงาน และการประเมินผลงานขาดการมีส่วนร่วมแล้ว ชาวชนบทย่อมจะไม่ทราบด้วยตนเองว่างานที่ทำไปนั้น ได้รับผลดี ได้รับประโยชน์หรือไม่อย่างไร การดำเนินกิจกรรมอย่างเดียวกันในโอกาสต่อไป จึงอาจจะประสบความยากลำบาก

ทั้งนี้ สำนักมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ, กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา และทบวงมหาวิทยาลัยยังได้ กล่าวถึง การมีส่วนร่วมในขั้นตอนของการพัฒนา 5 ขั้น (สำนักมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ, กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา และทบวงมหาวิทยาลัย, 2545) ดังนี้

1. ขั้นมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหาในชุมชน ตลอดจนกำหนดความต้องการของชุมชน และมีส่วนร่วมในการจัดลำดับความสำคัญของความ ต้องการ

2. ชั้นมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย และวัตถุประสงค์ของโครงการ กำหนดวิธีการและแนวทางการดำเนินงานตลอดจนกำหนด ทรัพยากรและแหล่งทรัพยากรที่ใช้

3. ชั้นมีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการ สร้างประโยชน์ โดยการสนับสนุนทรัพยากร วัสดุอุปกรณ์ และแรงงานหรือเข้าร่วมบริหารงาน ประสานงาน และดำเนินการขอความช่วยเหลือจากภายนอก

4. ชั้นการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ประชาชนมี ส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ที่พึงได้รับจากการพัฒนา หรือยอมรับผลประโยชน์อันเกิดจากการ พัฒนาทั้งด้านวัตถุและจิตใจ

5. ชั้นการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการพัฒนา เป็นขั้นที่ประชาชนเข้าร่วมประเมิน ว่าการพัฒนาที่ได้กระทำไปนั้นสำเร็จตามวัตถุประสงค์เพียงใด

ทั้งนี้ การมีส่วนร่วม ถูกแบ่งระดับตามหลักการทั่วไปของระดับการมีส่วนร่วม แบ่งเป็น 5 ระดับ (นรินทร์ชัย พัฒนพงศา, 2546) คือ

1. การมีส่วนร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูล ของตน/ครอบครัว/ชุมชนของตน
2. การมีส่วนร่วมรับข้อมูลข่าวสาร
3. การมีส่วนร่วมตัดสินใจ โดยเฉพาะในโครงการที่ตนมีส่วนได้เสีย แบ่งเป็น 3 กรณี โดยยึดกิจกรรมที่ตนอยู่ในขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

- 3.1. ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจน้อยกว่าเจ้าของโครงการ
- 3.2. ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจเท่ากับเจ้าของโครงการ
- 3.3. ตนมีน้ำหนักการตัดสินใจมากกว่าเจ้าของโครงการ

4. การมีส่วนร่วมทำ คือร่วมในขั้นตอนการดำเนินงานทั้งหมด

5. การมีส่วนร่วมสนับสนุน อาจไม่มีโอกาสร่วมทำแต่มีส่วนร่วมช่วยเหลือในด้านอื่นๆ

นอกจากนี้ ยังได้มีการแบ่งเป็นระดับของการมีส่วนร่วม ตามแนวทางของการพัฒนา ชุมชนเป็นการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน (นรินทร์ชัย พัฒนพงศา, 2546) โดยแบ่งดังนี้

1. ร่วมค้นหาปัญหาของตนให้เห็นว่าสิ่งใดที่เป็นปัญหารากเหง้าของปัญหา
2. ร่วมค้นหาสิ่งที่จำเป็นของตนในปัจจุบันคืออะไร
 - 2.1 ร่วมคิดช่วยตนเองในการจัดลำดับปัญหา เพื่อจะแก้ไขสิ่งใดก่อนหลัง
 - 2.2 วางแผนแก้ไขปัญหาเป็นเรื่อง ๆ

- 2.3 ร่วมระดมความคิด ถึงทางเลือกต่าง ๆ และเลือกทางเลือกที่เหมาะสมเพื่อแก้ไข ปัญหาที่วางแผนนั้น
- 2.4 ร่วมพัฒนาเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้
- 2.5 ร่วมดำเนินการแก้ไขปัญหานั้น ๆ
- 2.6 ร่วมติดตามการดำเนินงานและประเมินผลการดำเนินงาน
- 2.7 ร่วมรับผลประโยชน์ หรือร่วมเสียผลประโยชน์จากการดำเนินงาน

สิ่งสำคัญ ที่ทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีส่วนร่วมนั้นต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วม โดยหลักการสำคัญของการส่งเสริมการมีส่วนร่วม (จิต นิลพานิช และกุลชน ธนาพงศธร, 2532) มีดังนี้

1. หลักการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างทางราชการกับประชาชนโดย ยึดถือ ความศรัทธาของประชาชนที่มีต่อหน่วยงานหรือต่อบุคคล
2. หลักการขจัดความขัดแย้ง ความขัดแย้งในเรื่องผลประโยชน์และความคิดจะมี อิทธิพลต่อการดำเนินงานพัฒนาเป็นอย่างมากเพราะจะทำให้งานหยุดชะงักและล้มเหลว
3. หลักการสร้างอุดมการณ์และค่านิยมในด้านความขยัน ความอดทนการร่วมมือ การ ซื่อสัตย์ และการพึ่งตนเอง เพราะอุดมการณ์เป็นเรื่องที่จะจูงใจประชาชนให้ ร่วมสนับสนุนนโยบาย และเป้าหมายการดำเนินงาน และอาจก่อให้เกิดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน
4. การให้การศึกษอบรมอย่างต่อเนื่องเป็นการส่งเสริมให้คนมีความรู้ความคิด ของ ตนเองช่วยให้ประชาชนมั่นใจในตนเองมากขึ้น การให้การศึกษอบรมโดยให้ ประชาชนมีโอกาส ทดลองคิด ปฏิบัติ จะช่วยให้ประชาชนสามารถคุ้มครองตนเองได้ รู้จักวิเคราะห์เห็นคุณค่าของงาน และนำไปสู่การเข้าร่วมในการพัฒนา
5. หลักการสร้างพลังชุมชน การรวมกลุ่มกันทำงานจะทำให้เกิดพลังในการทำงานและ ทำให้งานเกิดประสิทธิภาพ
6. หลักการทำงานเป็นทีม สามารถนำมาใช้ในการแสวงความร่วมมือในการพัฒนาได้

อนึ่ง สำนักมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ, กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา และทบวงมหาวิทยาลัย ได้กล่าวถึงยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน 2 ประการ (สำนักมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ, กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา และทบวงมหาวิทยาลัย, 2545) ดังนี้คือ

1. การจัดกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้
 - 1.1 จัดเวทีวิเคราะห์สถานการณ์ของหมู่บ้านเพื่อทำความเข้าใจและเรียนรู้ร่วมกันใน ประเด็นต่าง ๆ

- 1.2 จัดเวทีแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือจัดทัศนศึกษาระหว่างกลุ่มองค์กร ต่าง ๆ ภายในชุมชนและระหว่างชุมชน
 - 1.3 อบรมเพื่อพัฒนาทักษะเฉพาะด้านต่าง ๆ
 - 1.4 ลงมือปฏิบัติจริง
 - 1.5 ถ่ายถอดประสบการณ์ และสรุปบทเรียนที่จะนำไปสู่การปรับปรุงกระบวนการทำงานที่เหมาะสม
2. การพัฒนาผู้นำเครือข่าย เพื่อให้ผู้นำเกิดความมั่นใจในความและ ความสามารถที่มีจะช่วยให้สามารถริเริ่มกิจกรรมการแก้ไขปัญหา หรือกิจกรรมการพัฒนาได้ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้
 - 2.1 แลกเปลี่ยน เรียนระหว่างผู้นำทั้งภายใน และภายนอกชุมชน
 - 2.2 สนับสนุนการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนอย่างต่อเนื่องและสนับสนุน ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นอย่างต่อเนื่อง
 - 2.3 แลกเปลี่ยนเรียนรู้และดำเนินงานร่วมกันของเครือข่ายอย่างต่อเนื่องจะทำให้เกิดกระบวนการจัดการและจัดองค์การร่วมกัน

จากการศึกษารูปแบบและขั้นตอนการมีส่วนร่วม สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมจะเป็นกระบวนการโดยเริ่มตั้งแต่ การระดมความคิดเพื่อนำมาร่วมกันวางแผน และปฏิบัติการหรือดำเนินงานร่วมกัน พร้อมทั้งร่วมกันตรวจ ติดตาม ประเมินผล ตลอดจนยอมรับผลจากการปฏิบัติงานร่วมกันทั้งปรับปรุง แก้ไข พัฒนา รวมทั้ง การรับผลประโยชน์ร่วมกันนั่นเอง โดยการมีส่วนร่วมที่ใช้ลักษณะการดำเนินกิจกรรมตามวงจรคุณภาพนั้น สามารถแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน (สถาบันพระปกเกล้า, 2545) ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมต่อการวางแผน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในการจัดสรรผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ทั้งนี้กระบวนการมีส่วนร่วมเป็นความจำเป็นที่ต้องเข้าร่วมในการวางแผน เพื่อการตอบสนองต่อสิ่งที่เข้าถึง ซึ่งการพัฒนาให้ได้รับประโยชน์ที่เข้าไปมีส่วนในการตัดสินใจในระดับต่าง ๆ โดยระดับของการมีส่วนร่วมจะสามารถวัดบทบาทของระดับการมีส่วนร่วมนั้น ได้แก่การมีส่วนร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูล การมีส่วนร่วมรับข้อมูลข่าวสาร การมีส่วนร่วมต่อการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมต่อการดำเนินงาน หรือการมีส่วนร่วมทำ คือร่วมในขั้นตอนการดำเนินงานทั้งหมด และการมีส่วนร่วมสนับสนุน ซึ่งเป็นลักษณะการไม่มีโอกาสร่วมทำ แต่มีส่วนร่วมช่วยเหลือ ในด้านต่าง และในการศึกษา รูปแบบและระดับการมีส่วนร่วมนี้ จะนำไปสู่การกำหนดกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่สามารถให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการได้อย่างดี

2.3 การมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

ระบบ PDCA ซึ่งมหาวิทยาลัย และหน่วยงานย่อมต้องวางแผน และสามารถดำเนินการให้บรรลุตามปรัชญา และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มีกรอบแบบตัวชี้วัดคุณภาพและเกณฑ์ตัดสิน ซึ่ง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 บัญญัติไว้ในมาตรา 39 ให้สถานศึกษามีอำนาจในการบริหารตนเองด้านวิชาการ งานด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านการบริหารทั่วไป โดยการมีส่วนร่วมในวงจรการทำงาน (PDCA-Cycle) ของบุคลากรทุกฝ่ายในการประกันคุณภาพการศึกษา จะทำให้มหาวิทยาลัย เกิดคุณภาพตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดไว้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554) อีกทั้งการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาตั้งแต่ในระดับมหาวิทยาลัย คณะ ศูนย์ และสำนักต่าง ๆ เป็นการนำเข้าสู่คุณภาพและมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา (มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, 2554) ทั้งนี้การประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงาน ทุกฝ่าย และบุคลากรทุกคน ซึ่งบทบาทของการมีส่วนร่วมจะเป็นอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับระดับการดำเนินงานที่สอดคล้องตามกัน ดังแสดงในรูปภาพที่ 2-1 และขั้นตอนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543)

รูปภาพที่ 2-1 วงจรการทำงาน (PDCA-Cycle)

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543

จากภาพ การควบคุมคุณภาพและการตรวจสอบคุณภาพ คือกระบวนการบริหารเพื่อพัฒนาคุณภาพตามหลักการบริหารนั่นเอง โดยการควบคุมคุณภาพ คือ การที่สถานศึกษาต้องร่วมกันวางแผนและดำเนินการตามแผน เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามเป้าหมายและมาตรฐานการศึกษา ส่วนการตรวจสอบคุณภาพ คือ การที่สถานศึกษาต้องร่วมกันตรวจสอบเพื่อพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้เป็นไปตามเป้าหมายและมาตรฐานการศึกษาเมื่อสถานศึกษามีการตรวจสอบตนเองแล้วหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษาและต้นสังกัดก็เข้ามาช่วยติดตามและประเมินคุณภาพเพื่อให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาปรับปรุงสถานศึกษา ซึ่งจะทำให้สถานศึกษามีความภูมิใจ และเกิดความตื่นตัวในการพัฒนาคุณภาพอยู่เสมอ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543)

ในการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา มีขั้นตอนการดำเนินการประกันคุณภาพภายในตามกระบวนการที่กล่าวมาแล้ว มีแนวทางและขั้นตอน โดยสามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) คือ

1. ขั้นการเตรียมการ ซึ่งการเตรียมการที่มีความสำคัญ คือ

1.1 การเตรียมความพร้อมของบุคลากร โดยต้องสร้างความตระหนักถึงคุณค่าของการประกันคุณภาพภายในและการทำงานเป็นทีม ซึ่งจะจัดทำการศึกษาซึ่งแรงทำความเข้าใจโดยใช้บุคลากรภายในสถานศึกษาหรือวิทยากรมืออาชีพจากภายนอก โดยบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุมรับทราบพร้อมกัน และต้องพัฒนาความรู้ ทักษะเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในให้บุคลากรทุกคนเกิดความมั่นใจในการดำเนินงานประกันคุณภาพด้วยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาและแผนปฏิบัติการในแต่ละปี ต่อมาเน้นเนื้อหาการกำหนดกรอบและแผนการประเมิน การสร้างเครื่องมือประเมินและการรวบรวมข้อมูล ในช่วงท้ายเน้นเรื่องเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอผลการประเมินและการเขียนรายงานผลการประเมินตนเอง

1.2 การแต่งตั้งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบในการประสานงาน กำกับดูแล ช่วยเหลือ สนับสนุนให้ทุกฝ่ายทำงานร่วมกันและเชื่อมโยงเป็นทีม โดยการตั้งคณะกรรมการพิจารณาตามแผนภูมิโครงสร้างการบริหารซึ่งฝ่ายที่รับผิดชอบงานใดควรเป็นกรรมการรับผิดชอบการพัฒนาและประเมินคุณภาพงานนั้น

2. ขั้นตอนดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอน

2.1 การวางแผน จะต้องมีกำหนดเป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน ผู้รับผิดชอบงาน ระยะเวลาและทรัพยากรที่ต้องใช้ สำหรับแผนต่างๆ ที่ควรจัดทำคือ แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี แผนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของสถานศึกษา แผนการประเมินคุณภาพและแผนงบประมาณ เป็นต้น

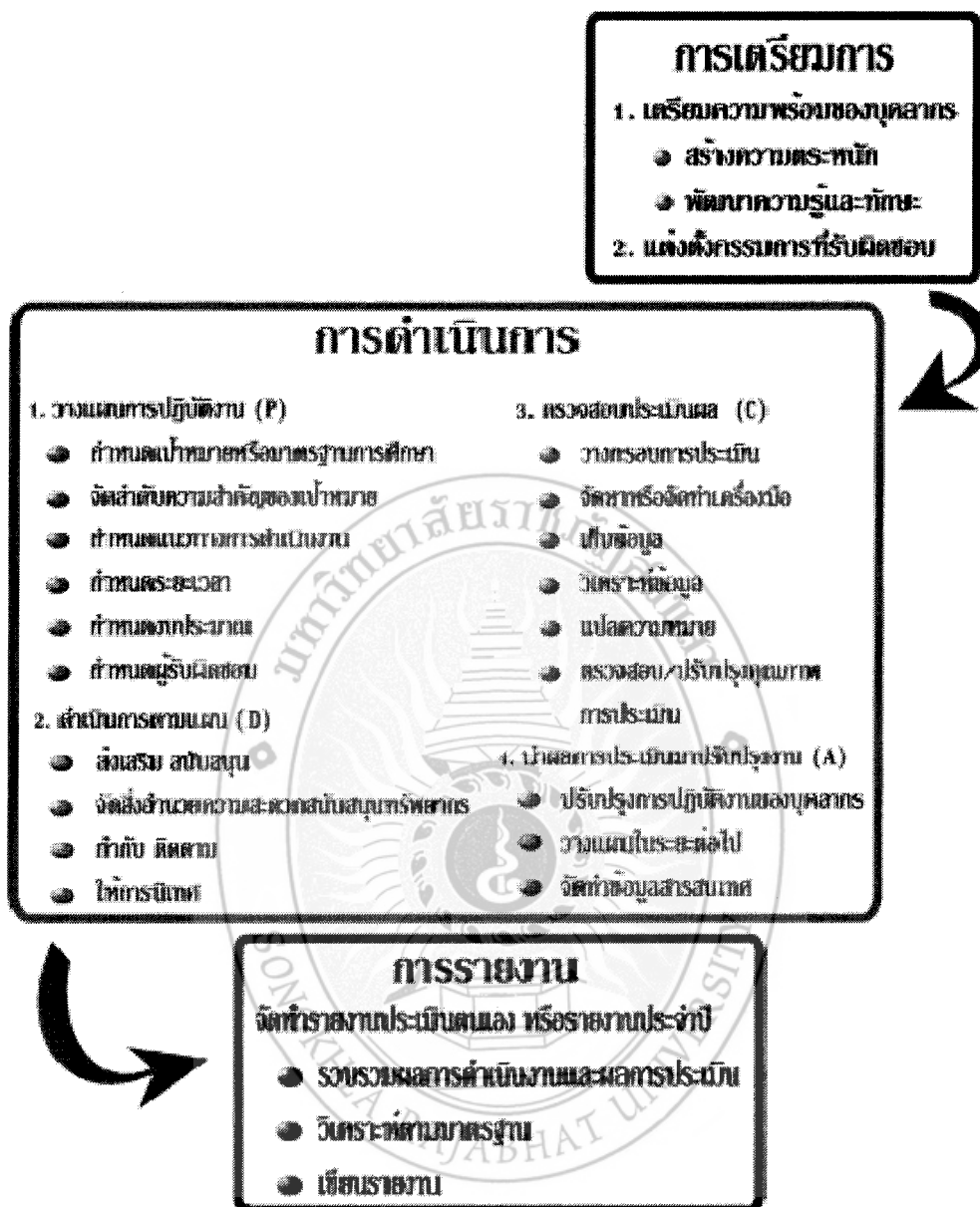
2.2 การปฏิบัติตามแผน ซึ่งในขณะดำเนินการต้องมีการเรียนรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา และผู้บริหารควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทุกคนทำงานอย่างมีความสุข จัดสิ่งอำนวยความสะดวก สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการปฏิบัติ กำกับ ติดตามการทำงานทั้งระดับบุคลากร ราชกลุ่ม ราชหมวด และให้การนิเทศ

2.3 การตรวจสอบประเมินผล ซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่จะกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลย้อนกลับที่แสดงว่าการดำเนินงานที่ผ่านมามีบรรลุเป้าหมายเพียงใด โดยการประเมินต้องจัดวางกรอบการประเมิน จัดหาหรือจัดทำเครื่องมือ จัดเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล แปลความข้อมูล และการตรวจสอบ ปรับปรุงคุณภาพการประเมิน

2.4 การนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน เมื่อแต่ละฝ่ายประเมินผลเสร็จแล้วจะส่งผลให้คณะกรรมการรับผิดชอบนำไปวิเคราะห์ สังเคราะห์ และแปลผลแล้วนำเสนอผลต่อผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำไปปรับปรุงการปฏิบัติงานของผู้บริหารและบุคลากร นำไปวางแผนในระยะต่อไป และจัดทำเป็นข้อมูลสารสนเทศหรือการเขียนรายงานประเมินตนเอง

3. ขั้นตอนจัดทำรายงานประเมินตนเองหรือรายงานประจำปี

ทั้งนี้ เมื่อสถานศึกษาดำเนินการประเมินผลภายในเสร็จแล้วจะจัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา โดยเริ่มจากรวบรวมผลการดำเนินงาน และผลการประเมินมาวิเคราะห์ โดยจำแนกตามมาตรฐานการศึกษา และเขียนรายงาน ซึ่งขั้นตอนการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพภายในตามกระบวนการที่กล่าวมาแล้วนั้น มีแนวทางและขั้นตอนโดยอธิบายมาจากรูปภาพที่ 2-2

รูปภาพที่ 2-2 ขั้นตอนการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543

บทบาทหน้าที่และการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) ประกอบด้วย

1. มีการเตรียมความพร้อมของตนเอง โดยทำการศึกษาให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ วิธีการ ขั้นตอนในการประเมิน รวมทั้งพยายามสร้างเจตคติที่ดีต่อการประเมินคุณภาพการศึกษา

2. ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการให้ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปที่คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาต้องการ

3. ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาเมื่อได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งของการประเมินคุณภาพการศึกษา เช่น เข้าร่วมพิจารณาจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานด้านการประเมินภายในสถานศึกษา ร่วมกันพิจารณาจัดสร้างเครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลลักษณะต่างๆ ในกระบวนการประเมิน ร่วมกันทำการสำรวจเก็บข้อมูลที่คณะกรรมการสำรวจ ร่วมกันทำการวิเคราะห์ข้อมูล (หากมีความรู้ด้านการวิเคราะห์) ร่วมกันสรุปผลการประเมิน เป็นต้น

4. ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการร่วมกันกำหนดจุดประสงค์ กำหนดมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ในการประเมินด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา และร่วมกันกำหนดเกณฑ์การตัดสินมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ในด้านต่าง ๆ

5. ปฏิบัติหน้าที่หลัก หรือหน้าที่ประจำที่รับผิดชอบอย่างมีระบบ ตามกระบวนการและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา เช่น ในหน้าที่การสอนต้องมีการพัฒนาหลักสูตร และแผนการสอน จัดเตรียมเนื้อหาสาระที่ถูกต้องเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนการสอน จัดทำสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพตรงตามจุดประสงค์การเรียนการสอน จัดกิจกรรม วิธีการเรียนรู้ที่สร้างให้ผู้เรียนเกิดการค้นคว้าหาความรู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง เลือกวิธีการประเมินผลการเรียนหลากหลาย และเหมาะสมรวบรวมผลสรุปผล ประเมินการเรียนการสอน พฤติกรรมของผู้เรียน นำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

บทบาทของผู้บริหารต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

เมื่อผู้บริหารได้ตัดสินใจที่จะนำสถาบันเข้าสู่ระบบการประกันคุณภาพ จึงเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร เพราะในการดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพให้ประสบความสำเร็จได้ สิ่งสำคัญ (เรณู วงศ์วัฒนา, 2543 หน้า 32-33) ประกอบด้วย

1. มีความยึดมั่นอย่างจริงจัง จากผู้บริหารระดับสูง ในการดำเนินการตามระบบ

2. มีความเข้าใจถึงความต้องการตามข้อกำหนดของมาตรฐาน
3. มีการจัดสรรทรัพยากรต่างๆ อย่างเพียงพอ
4. มีการวางแผนอย่างดี
5. มีการตรวจติดตามผล และแก้ไขปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

สิ่งที่สำคัญที่สุด และเป็นหัวใจสำคัญในการให้ได้ใบรับรองมาตรฐานระบบคุณภาพ ก็คือ ต้องยึดมั่นอย่างจริงจังจากผู้บริหารระดับสูง ในการดำเนินการตามระบบ นั่นคือการบริหารงาน จะต้องมี 3 จ. ได้แก่ จริงจัง จริงใจ และจ่าย นอกจากนี้ฝ่ายบริหารขององค์กร ต้องรับผิดชอบ เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. การกำหนดนโยบายคุณภาพขององค์กร ให้สอดคล้องกับนโยบายอื่นๆภายในองค์กร การบริหารงานต้องใช้มาตรฐานที่จำเป็นทุกด้าน ที่จะทำให้เกิดความมั่นใจว่านโยบายคุณภาพนั้นเป็นที่เข้าใจโดยทั่วไปเมื่อมีการนำไปใช้ และคงไว้ตลอดไป
2. จัดโครงสร้างองค์กรเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพให้ชัดเจน พร้อมกำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบ และการดำเนินการต่างๆในองค์กร
3. จัดหาทรัพยากรที่จำเป็นให้เพียงพอ เหมาะสม ต่อการนำนโยบายคุณภาพไปปฏิบัติ และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์คุณภาพ ทรัพยากรเหล่านี้รวมถึง
 - 3.1 ทรัพยากรมนุษย์ และทักษะเฉพาะ
 - 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการออกแบบ และพัฒนา
 - 3.3 เครื่องมือทดสอบ และตรวจสอบ
 - 3.4 การจัดการเครื่องมือ และชุดคำสั่งคอมพิวเตอร์
4. จัดให้มีการทบทวนระบบคุณภาพที่นำมาใช้ในช่วงเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้ความมั่นใจว่าระบบที่ใช้ยังคงมีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ การทบทวนนี้รวมถึงการประเมินผลของการตรวจติดตามคุณภาพภายในด้วย
5. จัดตัวแทนฝ่ายบริหาร ซึ่งเมื่อแยกหน้าที่รับผิดชอบอื่นแล้ว ยังมีอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบในการที่จะดูแลว่าข้อกำหนดในมาตรฐานนั้น ได้นำไปใช้ และถือปฏิบัติอยู่อย่างสม่ำเสมอ

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ที่มีขั้นตอนการดำเนินการประกันคุณภาพ รวมถึงบทบาทหน้าที่การมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพ สรุปได้ว่า การเตรียมพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่หลักของตนเอง และการให้ความร่วมมือด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้น เป็นบทบาทที่สำคัญของบุคลากรทุกคน ทุกตำแหน่ง ทุกสายงาน ทั้งนี้ผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญที่จะนำสถานศึกษาเข้าสู่ระบบมาตรฐานคุณภาพที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐใน

การประกันคุณภาพทางการศึกษา ซึ่งทุกฝ่าย ต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างจริงจัง และการศึกษานี้จะนำไปสู่การกำหนดข้อคำถามที่ชัดเจนสำหรับการสร้างเครื่องมือที่สามารถให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการได้อย่างดี

3. ข้อมูลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นสถานศึกษาที่เก่าแก่แห่งหนึ่งในจังหวัดสงขลา เริ่มก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ.2462 ต่อมาเมื่อวันที่ 24 มกราคม 2538 มีฐานะเป็นสถาบันราชภัฏสงขลา ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 และเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน ปี พ.ศ. 2547 มีฐานะเป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยมี การบริหารจัดการร่วมกัน ดังนี้

- ปรัชญา : สถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
- ปณิธาน : ปัญญาญาณของท้องถิ่น พลังแผ่นดินแห่งสยาม
สนองพระราชปิตุคาม งดงามอย่างยั่งยืน
- วิสัยทัศน์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำเพื่อพัฒนาท้องถิ่นภาคใต้
สู่สากล
- พันธกิจ :
1. จัดการศึกษาที่หลากหลาย ผลิตบัณฑิต และพัฒนานุเคราะห์ในท้องถิ่นให้มีคุณภาพและคุณธรรม
 2. บริการวิชาการ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนฐานของการมีส่วนร่วม
 3. ผลิต พัฒนาคู และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพสอดคล้องกับมาตรฐานของวิชาชีพครู
 4. ส่งเสริม และสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ
 5. วิจัย และพัฒนาเพื่อสร้างสมองค์ความรู้ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของท้องถิ่น
 6. ส่งเสริม สืบสาน และสร้างสรรค์ ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นและของชาติ
 7. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน
 8. สร้างสันติสุขในเขตพัฒนาเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้

อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย : “เป็นคนดี มีทักษะชีวิต มีจิตสาธารณะ”

เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย : “มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น”

- นิยาม “เป็นคนดี” : เป็นผู้ที่ดีดี พุทธิ และทำดี หมายถึง คิด พุติ และทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ตน และสิ่งที่เป็นประโยชน์ท่าน
- นิยาม “มีทักษะชีวิต” : มีความชำนาญ มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ปัญญาและเหตุผลในการดำเนินชีวิต ผ่านกระบวนการฝึกทักษะการคิด ทักษะการตัดสินใจ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทักษะการตระหนักรู้ในตน ทักษะการเข้าใจผู้อื่น ทักษะการจัดการกับอารมณ์ และทักษะการจัดการกับความเครียด
- นิยาม “จิตสาธารณะ” : จิตที่คิดสร้างสรรค์ เป็นกุศล และมุ่งทำกรรมดีที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความตั้งใจดีและเจตนาดีคิดสร้างสรรค์ คือ คิดในทางที่ดี ไม่ทำลายบุคคล สังคม วัฒนธรรม ประเทศชาติ และสิ่งแวดล้อม กรรมดีคือการกระทำและคำพูดที่มาจากความคิดที่ดี
- นิยาม “การพัฒนาท้องถิ่น” : การทำให้พื้นที่ ที่เป็นที่อยู่อาศัยเจริญขึ้น งอกงามขึ้น ทั้งนี้ การทำให้ท้องถิ่นเกิดการพัฒนานั้น มหาวิทยาลัยมุ่งเน้นการพัฒนาท้องถิ่นโดยยึดตามพันธกิจมหาวิทยาลัยทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งก่อตั้งตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 และภายใต้การบริหารงาน ของอธิการบดีรองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โสทธิพันธุ์ โดยมีจุดเน้นการบริหารตามนโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พ.ศ. 2556 – 2559 เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ จำเป็นต้องมีการเร่งพัฒนาบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนให้มีความรู้ความสามารถ การปรับปรุงโครงสร้างการบริหารให้รองรับการเป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบตามมาตรฐานสากล รวมทั้งการเตรียมความพร้อมของระบบพื้นฐานเพื่อสร้างบรรยากาศทางวิชาการเพื่อ

ก่อให้เกิดการพัฒนาการเรียนการสอน การวิจัย เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ พัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามกรอบมาตรฐานอุดมศึกษา (TQF) เป็นคนดี มีจิตสาธารณะและเป็นประชาธิปไตย มีการบริหารงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นองค์กรที่ปราศจากการคอร์รัปชัน และมีส่วนร่วมในการนำสันติสุขสู่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาสอดคล้องตามกรอบแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (2551-2565) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) และเป็นไปวิสัยทัศน์ และพันธกิจของมหาวิทยาลัย จึงได้กำหนดจุดเน้นนโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเพื่อเป็นกรอบในการบริหารมหาวิทยาลัยในช่วงปี 2556-2559 ไว้ดังนี้

1. ด้านวิชาการ : เร่งพัฒนาการคุณภาพการศึกษาให้ สอดคล้องกับเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสามารถแข่งขันและเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม
 - 1.1 พัฒนาหลักสูตรที่เป็นความต้องการของ ท้องถิ่น และตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ
 - 1.2 เร่งพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนในทุกระดับให้ได้มาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
 - 1.3 ส่งเสริมศักยภาพอาจารย์ทั้งด้านการจัดระบบการเรียนการสอน เพิ่มคุณวุฒิและการพัฒนาตนเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ
 - 1.4 จัดระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่เอื้อให้บัณฑิตสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามเป้าหมายที่กำหนด
 - 1.5 พัฒนาหลักสูตรนานาชาติในบางสาขาที่เป็นที่ต้องการของประเทศและประชาคมอาเซียน เช่น Science Communication, Sustainability Science, Seismology ฯลฯ
2. ด้านวิจัยและบัณฑิตศึกษา : เน้นให้คณะวิชามีความเข้มแข็งด้านวิจัยและการจัดการบัณฑิตศึกษา
 - 2.1 ส่งเสริมการวิจัยเชิงพื้นที่ เช่น ปัญหานาไร่ร้าง ฮาลาล และการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้สากลการพัฒนานวัตกรรมใหม่
 - 2.2 ส่งเสริมการวิจัยสถาบันเพื่อปรับปรุงคุณภาพในการบริหารจัดการในทุกมิติของมหาวิทยาลัย

- 2.3 พัฒนาและสร้างเครือข่ายวิจัยกับมหาวิทยาลัย หน่วยงานอื่น ทั้งในและต่างประเทศ
 - 2.4 พัฒนานักวิจัยและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทุกระดับเพื่อผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้
 - 2.5 พัฒนาความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนการวิจัยในทุกมิติ
 - 2.6 พัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพประสิทธิผลของงานวิจัยที่มีคุณภาพ
 - 2.7 ส่งเสริมการวิจัยที่ตอบสนองโครงการอันเนื่องมาจากโครงการพระราชดำริ
3. ด้านการบริการวิชาการ : เน้นการบริการวิชาการที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอน การวิจัย เพื่อพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่น
- 3.1 ถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับประชาชน เพื่อสร้างศักยภาพในการสร้างงานและอาชีพ
 - 3.2 สนับสนุนการบริการวิชาการที่ตอบสนองโครงการอันเนื่องมาจากโครงการพระราชดำริ
 - 3.3 ส่งเสริมการบริการวิชาการเพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็งในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาและพื้นที่ 3+2
 - 3.4 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการให้บริการวิชาการ
4. การพัฒนานักศึกษา : เน้นพัฒนาวัฒนธรรม นำวิถีประชาธิปไตย ผักใฝ่สันติภาพ
- 4.1 สร้างเสริมสังคมพหุวัฒนธรรม ให้นักศึกษาตระหนักถึงการดำรงชีวิตในสังคมที่แตกต่างทางวัฒนธรรม
 - 4.2 ส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา
 - 4.3 ส่งเสริมกิจกรรมของนักศึกษาเพื่อพัฒนาความคิดและสร้างจิตวิญญาณประชาธิปไตย
 - 4.4 ส่งเสริม สนับสนุนให้นักศึกษาเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสร้างสันติภาพในสังคมไทย โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ (3+2)
 - 4.5 ส่งเสริม สนับสนุนการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ระหว่างผู้นำนักศึกษาในประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน

- 4.6 พัฒนานักศึกษาให้เป็นคนดี มีทักษะชีวิต มีจิตสาธารณะตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
5. ด้านพัฒนาบุคลากร : คัดเลือกคนเก่งและพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพในการปฏิบัติงาน
- 5.1 เน้นการคัดเลือกคนเก่งและคนดีเข้าสู่ระบบ
- 5.2 พัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะตรงตามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง และภาระงานขององค์กร
- 5.3 ส่งเสริมให้บุคลากรมีความก้าวหน้าในอาชีพ
- 5.4 จัดสรรอัตรากำลังให้เป็นไปตามภารกิจที่แท้จริงตามยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย
- 5.5 มีระบบประเมินผลการปฏิบัติงานที่เป็นธรรม
- 5.6 สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรมีความจงรักภักดีต่อมหาวิทยาลัย (Loyalty)
6. การบริหารงานทั่วไป : เน้นการบริหารเพื่อเข้าสู่การเป็นองค์กรคุณภาพ
- 6.1 ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารให้เหมาะสมกับภารกิจของมหาวิทยาลัย
- 6.2 เน้นการพัฒนาประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยคณะฯ ศูนย์ สำนัก โรงเรียนสาธิต และหน่วยงานต่างๆ
- 6.3 ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เน้นคุณภาพและมาตรฐาน โปร่งใส และตรวจสอบได้
- 6.4 เป็นองค์กรที่ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน
- 6.5 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานและการศึกษา
7. การบริหารงบประมาณ : จัดงบประมาณตามภารกิจและยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย
- 7.1 จัดสรรงบประมาณตามยุทธศาสตร์โดยเน้นผลสัมฤทธิ์
- 7.2 พัฒนาระบบพื้นฐานของมหาวิทยาลัยให้รองรับกิจกรรมด้านวิชาการและกิจกรรมของนักศึกษาและความเป็นอยู่ที่ดีของบุคลากรของมหาวิทยาลัย
- 7.4 เน้นการจัดสรรงบประมาณโดยใช้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางเพื่อให้บริการนักศึกษาอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ
- 7.5 เน้นหลักเศรษฐกิจพอเพียงและเป็นมหาวิทยาลัยสีขาว

- 7.6 เน้นการใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด
- 7.7 ติดตามและเร่งรัดการใช้งบประมาณอย่างเป็นระบบ
8. การพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ : ร่วมสร้างสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 8.1 เร่งการพัฒนาโครงการจัดตั้งวิทยาเขตสตูล ให้สามารถดำเนินการจัดการศึกษาได้ทันในปี 2558
- 8.2 จัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและรองรับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศเพื่อแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ (3+2)
- 8.3 นำความรู้สู่ชุมชนและพัฒนาเยาวชนให้สามารถประกอบอาชีพ ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ห่วงไกลยาเสพติด และอบายมุข
- 8.4 ส่งเสริมวิจัยและพัฒนาอาหารฮาลาล
9. ประชาคมอาเซียน : พัฒนานักศึกษาและบุคลากรเพื่อให้มีความพร้อมและแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียน
- 9.1 ส่งเสริมการเรียนการสอนและการวิจัยอาเซียนศึกษา
- 9.2 นักศึกษาและบุคลากรมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศประชาคมอาเซียน
- 9.3 ส่งเสริมการพัฒนา นักศึกษาเพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- 9.4 สร้างความร่วมมือทางวิชาการในสาขาที่มีความสนใจร่วมกัน

ในส่วนของการบริหารงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาในปัจจุบัน (ระหว่างวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2556 – 28 กุมภาพันธ์ 2558) มีผู้ดำรงตำแหน่งในการบริหารงานดังนี้

1. รศ.ดร.สุนทร	โสทธิพันธุ์	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. นายพินิจ	ดำรงเลาหพันธ์	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร
3. ผศ.อ้อยทิพย์	พลศรี	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
4. ผศ.ดร.บุญอริ	ยี่หมะ	รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา
5. ดร.ภวิกา	บุญยพิพัฒน์	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์
6. ผศ.สุพยอม	นาจันทร์	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการสภามหาวิทยาลัย

7. คร.ไพบุลย์	นवलนิต	รองอธิการบดี ฝ่ายวางแผนและพัฒนา
8. ผศ.ณฐมน	เสมือนกิด	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพ
9. นายไพศาล	คงเรือง	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาระบบพื้นฐาน

นอกจากนี้ ในส่วนของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ประกอบด้วย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ดังรายนามต่อไปนี้

1. ศ.กิตติคุณ ดร.วิษณุ เครืองาม		นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. รศ.ดร.สุพล อารีย์กุล		อุปนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
3. รศ.ดร.สุนทร โสทธิพันธุ์		อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
4. ดร.ปรีดี โชติช่วง		ประธานคณะกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย
5. รศ.วรวรรณี ธรรมโชติ		ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ
6. รศ.ดร.เกริกชัย ทองหนู		ผู้ทรงคุณวุฒิ
7. รศ.ดร.โกวิทย์ พวงงาม		ผู้ทรงคุณวุฒิ
8. รศ.ดร.ชูศักดิ์ เอกเพชร		ผู้ทรงคุณวุฒิ
9. นายเดชา ดีผดุง		ผู้ทรงคุณวุฒิ
10. นายธรรมยุทธ เจนพิชิตกุลชัย		ผู้ทรงคุณวุฒิ
11. นายนิพนธ์ ภิญโญ		ผู้ทรงคุณวุฒิ
12. นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร		ผู้ทรงคุณวุฒิ
13. รศ.นพ.วรัญ ตันชัยสวัสดิ์		ผู้ทรงคุณวุฒิ
14. ศ.ดร.วินัย ประลัมภ์กาญจน์		ผู้ทรงคุณวุฒิ
15. รศ.ดร.อาคม ใจแก้ว		ผู้ทรงคุณวุฒิ
16. นายพินิจ คำรงเลาหพันธ์		ผู้แทนผู้บริหาร
17. ดร.พิพัฒน์ ลิมนะพิทยากร		ผู้แทนผู้บริหาร
18. ดร.สุระพรรณ จุลสุวรรณ		ผู้แทนผู้บริหาร
19. นายโอภาส อีสโม		ผู้แทนผู้บริหาร
20. ดร.ทัศนาศิริ โชติ		ผู้แทนคณาจารย์
21. นายปาร์ย์พิรัชย์ จันทศ		ผู้แทนคณาจารย์

22. น.ส.วรรณดี หนูหลง ผู้แทนคณาจารย์
 23. นายวีรชัย มัญญารักษ์ ผู้แทนคณาจารย์
 24. ผศ.สุพยอม นาจันทร์ เลขานุการสภามหาวิทยาลัย

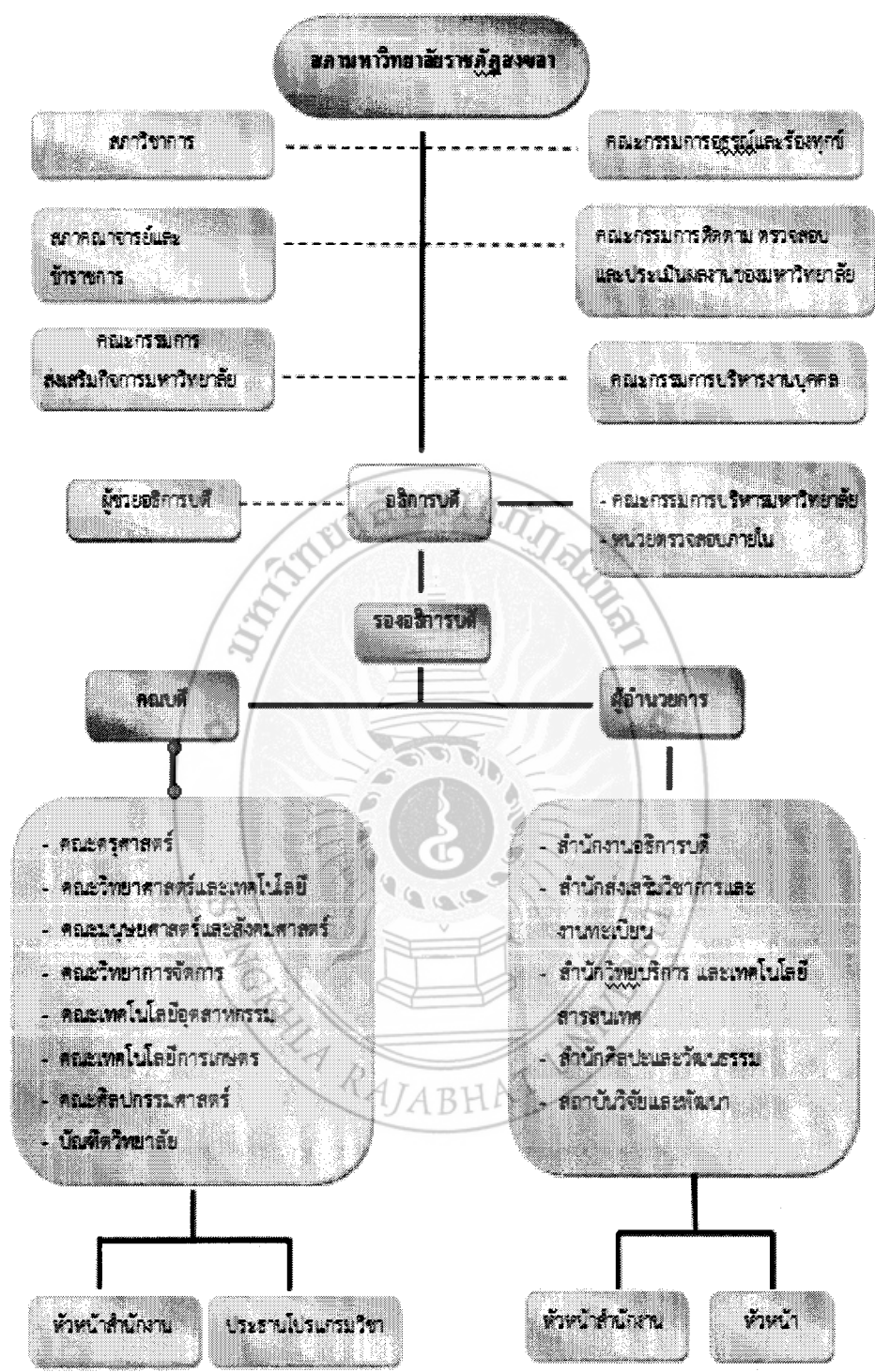
ทั้งนี้ ในการบริหารงาน ประกอบด้วยคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังนี้

1. รศ.ดร.สุนทร	โสทธิพันธุ์	อธิการบดี	ประธานกรรมการ
2. นายพินิจ	คำรงเลาหพันธ์	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร	กรรมการ
3. ผศ.อ้อยทิพย์	พลศรี	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
4. ผศ.ดร.บุญอริ	ยี่หมาะ	รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา	กรรมการ
5. ดร.ภวิกา	บุญยพิพัฒน์	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์	กรรมการ
6. ผศ.สุพยอม	นาจันทร์	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการสภามหาวิทยาลัย	กรรมการ
7. ดร.ไพบุลย์	นวลนิล	รองอธิการบดี ฝ่ายวางแผนและพัฒนา	กรรมการ
8. ผศ.ณฐมน	เสมื่อนคิด	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพ	กรรมการ
9. นายไพศาล	คงเรือง	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนาระบบพื้นฐาน	กรรมการ
10. ผศ.เปรมใจ	เอื้ออังกูร	คณบดีคณะครุศาสตร์	กรรมการ
11. นายจรูญศักดิ์	บุญญาพิทักษ์	คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	กรรมการ
12. ดร.สุระพรรณ	จุลสุวรรณ์	คณบดีคณะวิทยาการจัดการ	กรรมการ
13. ดร.พิพัฒน์	ลิมนะพิทยาธร	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กรรมการ
14. ดร.ครวญ	บัวศิริ	คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร	กรรมการ
15. นายวีระศักดิ์	อักษรถึง	คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์	กรรมการ
16. นายพิเชษฐ์	จันทร์	คณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	กรรมการ
17. ผศ.ดร.ฉันท	ธาดุทอง	คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย	กรรมการ
18. ผศ.นิตยา	จิตรักษ์ธรรม	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา	กรรมการ
19. ผศ.ดร.อำนาจ	ทองขาว	ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ	กรรมการ
20. ผศ.ขวัญกมล	ขุนพิทักษ์	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน	กรรมการ
21. นายโอกาส	อิสโม	ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม	กรรมการ
22. นายฉลอง	อากาศสุวรรณ	ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี	กรรมการและเลขานุการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาได้ดำเนินการ โดยมีโครงสร้างการบริหารและการแบ่งส่วนราชการ มหาวิทยาลัย ประกอบด้วยส่วนราชการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มวิชาการได้แก่
 - 1.1 คณะครุศาสตร์
 - 1.2 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 - 1.3 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 - 1.4 คณะเทคโนโลยีการเกษตร
 - 1.5 คณะวิทยาการจัดการ
 - 1.6 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
 - 1.7 คณะศิลปกรรมศาสตร์
 - 1.8 บัณฑิตวิทยาลัย
2. กลุ่มสนับสนุน ซึ่งมีฐานะเทียบเท่าคณะ ดังต่อไปนี้
 - 2.1 สำนักงานอธิการบดี
 - 2.2 สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - 2.3 สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
 - 2.4 สำนักศิลปะและวัฒนธรรม
 - 2.5 สถาบันวิจัยและพัฒนา

นอกจากนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ยังได้จัดตั้งหน่วยงานเพื่อสนับสนุนภารกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ให้เกิดประโยชน์แก่ท้องถิ่น ได้แก่ ศูนย์เครือข่าย สมศ.ศูนย์วิทยาศาสตร์ สถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ ศูนย์ภาษาและคอมพิวเตอร์ ศูนย์บ่มเพาะธุรกิจ หน่วยตรวจมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และ สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร ซึ่งจะแสดงในรูปภาพที่ 2-3 และ 2-4

รูปภาพที่ 2-3 โครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่มา : สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2555

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีการบริหารงานที่มุ่งการดำเนินการจัดการศึกษา เน้นคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอันเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่สากล โดยการจัดการศึกษาที่หลากหลาย ผลิตภัณฑ์ พัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณธรรมและมีคุณภาพ สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครู มีการบริการวิชาการ การถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนฐานของการวิจัย และพัฒนา ให้เกิดองค์ความรู้ที่เป็นแหล่งเรียนรู้ของท้องถิ่น ส่งเสริม สืบสานสร้างสรรค์ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาติ ตลอดจนดำเนินการโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กระบวนการดำเนินงานใช้หลักการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สพศ.) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

การดำเนินงาน การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เริ่มต้นดำเนินกิจกรรมตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 เป็นต้นมา โดยมหาวิทยาลัยมีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ที่มีการกำหนดตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินในบริบทของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา โดยภารกิจหลักที่สถาบันการศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ ประกอบด้วย การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จำเป็นต้องเร่งดำเนินการ กล่าวคือ

- 1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศ มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว
- 2) ความท้าทายของยุคโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการรับประกันของคุณภาพการศึกษา
- 3) สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการ

- สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน
- 4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป
 - 5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีบทบาทการมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล
 - 6) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายใน โดยเป็นการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
 - 7) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษา จะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
 - 8) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริม และกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม
 - 9) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตาม มาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

ด้วยความจำเป็นดังกล่าว สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวมตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน

2) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสากล

3) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชา หรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง

4) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด

5) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้กำหนดนโยบายและแนวทางดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ด้วยความโปร่งใส และเป็นไปตามมาตรฐาน ดังนี้

นโยบายข้อที่ 1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงาน จัดทำระบบการประกันคุณภาพ เพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

- 1.1 มีระบบและส่งเสริมสนับสนุนเพื่อพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

- 1.2 มีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพของหน่วยงานตั้งแต่ระดับโปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย
- 1.3 มีกระบวนการบริหารจัดการพัฒนาประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

นโยบายข้อที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ จัดทำมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประกันคุณภาพที่เป็นอัตลักษณ์ และสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการจัดการศึกษา ผลผลิตของหน่วยงานระดับโปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

- 2.1 มีการจัดทำมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ที่เป็นอัตลักษณ์ของทุกหน่วยงานทุกระดับ
- 2.2 มีการจัดทำมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ที่ใช้เป็นกรอบในการดำเนินงาน ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน อุดมศึกษา ตลอดจนมาตรฐานและกฎเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายนอก
- 2.3 มีการจัดทำมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ของหน่วยงานที่สอดคล้อง กับมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยมีการบูรณาการให้ครอบคลุมมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และ ก.พ.ร.
- 2.4 มีการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อให้ชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามมาตรฐานที่กำหนดได้ทั้งหมด ของทุกหน่วยงาน โดยให้ครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพครบถ้วนทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์
- 2.5 มีการกำหนดเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติเพื่อใช้กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ ที่สามารถวัดระดับคุณภาพ ตามเป้าหมายของตัวบ่งชี้นั้นๆ ได้โดยต้องเป็นเกณฑ์ที่นำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

นโยบายข้อที่ 3 กำหนดให้ทุกหน่วยงาน มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในอย่างต่อเนื่อง โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคีทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

- 3.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งประกอบด้วยกลไกการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา การตรวจติดตามคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษาโดยให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

- 3.2 มีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาทุกหน่วยงาน ทุกระดับ ซึ่งประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายใน และภายนอกหน่วยงาน
- 3.3 ทุกหน่วยงานทุกระดับจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงาน
- 3.4 ทุกหน่วยงานทุกระดับมีการเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน
- 3.5 มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินตนเอง ส่งต้นสังกัด หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเผยแพร่ให้สาธารณชนได้รับทราบ
- 3.6 มีการนำผลการประเมินคุณภาพภายในมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการประกันคุณภาพตามพันธกิจ ให้เกิดผลดี มีการประเมินผลลัพธ์และการนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนางานประจำให้เกิดคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

นโยบายข้อที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ มีการสร้างนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา หรือแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

- 4.1 มีการสร้างนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่พัฒนาขึ้น หรือแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เพื่อเป็นหน่วยอ้างอิงให้กับหน่วยงานอื่น
- 4.2 มีรายงานการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการประกันคุณภาพภายในระดับ โปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย
- 4.3 มีการเผยแพร่การประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และต่อสาธารณชน
- 4.4 มีผลการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ที่เป็นไปตามเป้าหมายของ แผนปฏิบัติการ หรือมูลค่าเพิ่ม (Value Added) การประกันคุณภาพภายใน

นโยบายข้อที่ 5 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ สร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพการศึกษา และใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการประกันคุณภาพระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management) มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

- 5.1 ให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษา แก่บุคลากรทุกคนภายใน หน่วยงาน อย่างต่อเนื่อง
- 5.2 ส่งเสริมการใช้กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management) โดยการสร้างเครือข่าย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทั้งภายในและภายนอกในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อ นำไปสู่นวัตกรรมใหม่ ๆ
- 5.3 จัดให้มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาที่สามารถ ใช้ร่วมกันได้ทั้งระดับบุคคล/ระดับ โปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบันและระดับมหาวิทยาลัย
- 5.4 มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลหลักเพื่อสามารถนำมาใช้ในการวางแผน การปฏิบัติงานประจำการตรวจสอบประเมิน ตลอดจนเพื่อการ ปรับปรุงพัฒนา

นโยบายข้อที่ 6 กำหนดให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ มีการควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมิน คุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง เพื่อการเทียบเคียง (Benchmarking) และให้ได้รับการ รับรองคุณภาพมาตรฐานการศึกษาจากภายนอก มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

- 6.1 มีกระบวนการและขั้นตอนการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของทุกหน่วยงาน ทุกระดับ
- 6.2 มีการรายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของทุกหน่วยงานทุกระดับและนำ ผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาเพื่อการเทียบเคียง (Benchmarking) ระหว่าง หน่วยงานภายในและภายนอก
- 6.3 มีการนำผลการตรวจประเมินและผลการเทียบเคียง (Benchmarking) มาวิเคราะห์เพื่อการ ปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการเตรียมความพร้อม เพื่อให้อาจสามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก

สำหรับ ผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในปีการศึกษาต่าง ๆ นั้น พบว่าคณะกรรมการมักมีข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยมีการกำหนดนโยบาย ให้หน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัย และคณะที่ดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานในภารกิจเดียวกันให้ เกิดการบูรณาการงานตามพันธกิจ ร่วมมือ และประสานงาน เพื่อให้มีผลการดำเนินงาน และข้อมูล ร่วมกันจนเกิดเป็นผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย (รายงานการประเมินตนเอง มหาวิทยาลัย ราชภัฏสงขลา ปีการศึกษา 2555, 2555) สำหรับ การดำเนินงานรอบปีการศึกษา 2556 มหาวิทยาลัย

ราชภัฏสงขลา ดำเนินการจัดการศึกษาโดยหน่วยงานระดับคณะ 7 คณะ ได้แก่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ คณะครุศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และมีหน่วยงานสนับสนุน การดำเนินการตามพันธกิจอีก จำนวน 6 หน่วยงาน ซึ่งมีฐานะเทียบเท่าคณะ ได้แก่ บัณฑิตวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน สำนักศิลปะและวัฒนธรรม และสถาบันวิจัยและพัฒนา มีหลักสูตรที่ดำเนินการจัดการศึกษารวมทั้งหมด 62 หลักสูตร คือ หลักสูตรระดับปริญญาตรี 53 หลักสูตร หลักสูตรระดับ ป.บัณฑิต 1 หลักสูตร หลักสูตรระดับปริญญาโท 8 หลักสูตร มีหลักสูตรที่ได้รับการอนุมัติตามกรอบ TQF จำนวน 51 หลักสูตร และมีจำนวนหลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 ครบถ้วน จำนวน 11 หลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 12,863 คน นักศึกษาระดับปริญญาโทจำนวน 216 คน และ ป.บัณฑิตจำนวน 98 คน รวมจำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับ 13,177 คน จำนวนบุคลากรทั้งหมด 838 คน โดยแยกเป็น บุคลากรสายสนับสนุน 397 คน บุคลากรสายผู้สอน 441 คน แยกเป็นอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง จำนวน 411 คน และอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อจำนวน 30 คน บุคลากรสายผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกจำนวน 65 คน ระดับปริญญาโทจำนวน 367 คน ระดับปริญญาตรีจำนวน 9 คน และที่มีตำแหน่งทางวิชาการ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ จำนวน 8 คน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 48 คน ตำแหน่งอาจารย์จำนวน 385 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีงบประมาณ ที่ใช้ในการดำเนินการตามพันธกิจหลักในปีงบประมาณ 2556 แบ่งเป็นงบประมาณเงินแผ่นดิน 472,277,600 บาท และงบประมาณเงินรายได้ 200,022,500 บาท โดยผลการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังตารางสรุปคะแนนผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สกอ.) และผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สมศ.) โดยมีผลการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังตารางสรุปคะแนนผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สกอ.) และผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สมศ.) ซึ่งนำเสนอในตาราง ที่ 2-1 และตารางที่ 2-2

ตารางที่ 2-1 : ตารางสรุปคะแนนและผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สกอ.)

องค์ประกอบ ที่	ชื่อองค์ประกอบ	คะแนน ประเมิน	ผล การประเมิน
1	ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ	5.00	ดีมาก
2	การผลิตบัณฑิต	3.94	ดี
3	กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	5.00	ดีมาก
4	การวิจัย	4.83	ดีมาก
5	การบริการวิชาการแก่สังคม	5.00	ดีมาก
6	การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	5.00	ดีมาก
7	การบริหารและการจัดการ	5.00	ดีมาก
8	การเงินและงบประมาณ	5.00	ดีมาก
9	ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	4.00	ดี
สรุปโดยภาพรวม		4.57	ดีมาก

ตารางที่ 2-2 : ตารางสรุปคะแนนและผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สมศ.)

องค์ประกอบ ที่	ชื่อองค์ประกอบ	คะแนน ประเมิน	ผล การประเมิน
1	ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ	-	-
2	การผลิตบัณฑิต	3.55	ดี
3	กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	-	-
4	การวิจัย	3.66	ดี
5	การบริการวิชาการแก่สังคม	5.00	ดีมาก
6	การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม	5.00	ดีมาก
7	การบริหารและการจัดการ	4.35	ดี
8	การเงินและงบประมาณ	-	-
9	ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	4.57	ดีมาก
สรุปโดยภาพรวม		4.18	ดี

จากผลการประเมินตนเอง ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.57 โดยองค์ประกอบที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ และองค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ องค์ประกอบที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 ได้แก่ องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย องค์ประกอบที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ย 4.00 ได้แก่ องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ และองค์ประกอบที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ย 3.94 ได้แก่ องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต เมื่อพิจารณาในมุมมองการดำเนินงานตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้าน พบว่า

1. ด้านการผลิตบัณฑิต มีการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยทุกหลักสูตร โดยดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548 มีการกำหนดระบบและกลไกการบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม ให้ความสำคัญในการดำเนินการตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญรวมทั้งมีการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร โดยทุกหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองและการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงทั้งในและนอกห้องเรียน จัดให้มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชาทุกภาคการศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องและสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรนำกระบวนการจัดการความรู้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น ในด้านกายภาพมหาวิทยาลัยมีการบริการอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา การส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณรวมทั้งสร้างเครือข่ายมหาวิทยาลัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาทุกระดับโดยเน้นการกำกับดูแลด้านคุณธรรมจริยธรรม มุ่งเน้นให้นักศึกษาเป็นคนดี มีทักษะชีวิต มีจิตสาธารณะ ตามอัตลักษณ์ของ

มหาวิทยาลัย มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง จากการทำนงานที่เป็นรูปธรรมส่งผลให้มหาวิทยาลัยมีนักศึกษาได้รับรางวัลจากผลสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่นักศึกษาเป็นประจำทุกปี นอกจากนี้มหาวิทยาลัยมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกเพื่อส่งเสริมและพัฒนางานด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น

2. ด้านการวิจัยการวิจัย มหาวิทยาลัยมีการดำเนินงานอย่างมีคุณภาพภายใต้จุดเน้นเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคมตามเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการเรียนการสอน มีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยแก่อาจารย์ประจำ มีการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์สู่สาธารณชนและผู้เกี่ยวข้อง โดยมีการสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการและการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ มีการติดตามผลให้มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน ท้องถิ่นและสังคม

3. ด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยสถาบันวิจัยและพัฒนาซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบกำกับดูแลการให้บริการทางวิชาการแก่กลุ่มเป้าหมายทั้งที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบ ได้แก่พื้นที่จังหวัดสงขลา จังหวัดสตูล จังหวัดพัทลุง และนอกเขตพื้นที่ อย่างต่อเนื่องในหลากหลายรูปแบบ สามารถสร้างคุณค่า คุณประโยชน์ สร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนโดยการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในมหาวิทยาลัย และภายนอกมหาวิทยาลัย มีการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัยอาจารย์และบุคลากรตลอดจนนักศึกษามีศักยภาพในการให้บริการวิชาการแก่สังคม มีการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นและเป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย“มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” อย่างชัดเจน

4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มีการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เครือข่ายทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมกับหน่วยงานภายนอกทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ มี

การสร้างความร่วมมือในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมที่มีความเข้มแข็ง มีระบบและกลไก ส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนมีการ ปลุกฝังให้อาจารย์บุคลากร และนักศึกษาตระหนักถึงคุณค่าเกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะ และวัฒนธรรมของชาติ

นอกจากนี้ ในการดำเนินงานตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมีความพร้อม และสามารถบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพ มีสิ่งสนับสนุนด้านกายภาพในการจัดการจัดการเรียนการสอน เพื่อตอบสนองต่อการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย มีห้องสมุดที่ได้มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ และสิ่งสนับสนุน อื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอน มีจำนวนคอมพิวเตอร์เพียงพอต่อการจัดการศึกษา สำหรับ ด้านวิชาการ มีกระบวนการดำเนินงานการจัดการศึกษาที่ดี สำหรับด้านการเงิน มีระบบการดำเนินงาน ที่มีประสิทธิภาพมีระบบการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และด้าน การบริหารจัดการ มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โดยมีสภาสถาบันทำหน้าที่กำกับดูแล กำหนดทิศทาง และนโยบายในการพัฒนามหาวิทยาลัย มีระบบการติดตามตรวจสอบและประเมินผล การดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายที่กำหนดไว้ มีการเผยแพร่ผลการ ดำเนินงานสู่สาธารณะอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารทุกระดับบริหารภายใต้หลักธรรมาภิบาล

อย่างไรก็ดี แม้ผลการประเมินอยู่ในระดับที่ดี และดีมาก แต่กระบวนการดำเนินงานยังมีจุด ที่ควรพัฒนา และข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนา ซึ่งมหาวิทยาลัยจะต้องนำไปปรับ และแสดง ผลสัมฤทธิ์ให้ประจักษ์ในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้

1. สภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารระดับสูงมีการบริหารงาน โดยยึดหลักธรรมาภิบาล มี วิสัยทัศน์ สามารถกำหนดทิศทางขององค์กรให้มหาวิทยาลัยมุ่งสู่ความเป็นเอกลักษณ์ “ มหาวิทยาลัย เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” และมีการกำกับดูแลให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ไปสู่การพัฒนาที่ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และกลยุทธ์ที่กำหนดไว้
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลามีส่วนร่วมและได้รับความร่วมมือที่ดีกับองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นและหน่วยงานภายในท้องถิ่นในการจัดกิจกรรม
3. ควรนำระบบ Benchmarking มาเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาการบริหาร จัดการองค์กรให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

4. มหาวิทยาลัยควรเร่งดำเนินการพัฒนาบุคลากรทุกส่วน โดยเฉพาะคณาจารย์ทั้งคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

5. มหาวิทยาลัยควรกำหนดนโยบายให้หน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัยและคณะที่ดำเนินการกิจเดียวกันให้เกิดการบูรณาการงานตามพันธกิจ ร่วมมือและประสานงาน เพื่อให้มีผลการดำเนินงานและข้อมูลร่วมกันและเกิดเป็นภาพผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย เช่น แผนบริหารและพัฒนาบุคลากร สิ่งสนับสนุนการจัดการศึกษา และการบริหารจัดการความรู้ เป็นต้น

จากการศึกษาข้อมูล การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สามารถกล่าวได้ว่าเป็นการดีที่มหาวิทยาลัยมีการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องทุกระดับ ซึ่งผลการดำเนินงานแต่ละหน่วยงานนั้นจะนำไปสู่ผลการดำเนินงานของระดับสถาบัน โดยกิจกรรมการดำเนินงานระดับหน่วยงานนั้น มีลักษณะแยกส่วนการดำเนินการ ต่างฝ่ายต่างดำเนินงาน ซึ่งข้อมูลนี้ จะนำไปสู่การศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ต่อไป

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้มีข้อค้นพบ ต่าง ๆ ดังนี้

4.1 การศึกษา ปัจจัยระดับบุคคลและระดับ โรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1 พบว่า ครู-อาจารย์ มีการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ครบทั้ง 4 ขั้นตอน และพบว่า ครูมีปริมาณการยอมรับการประกันคุณภาพการศึกษาสูงที่สุดรองลงมาคือ การมุ่งใจสู่การประกันคุณภาพการศึกษา การนำการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ และความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ตามลำดับ โดยตัวแปรระดับโรงเรียนที่มีความสำคัญ คือ ภาวะผู้นำทางความคิด และ ในการอธิบายความแปรปรวนของการตัดสินใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาทั้ง 4 ขั้นตอน พบว่า ตัวแปรระดับบุคคลที่มีความสำคัญคือพฤติกรรมการสื่อสาร และการรับรู้คุณลักษณะของการประกันคุณภาพการศึกษา การศึกษาเกิดขึ้นจากตัวแปรในระดับบุคคล มากกว่าตัวแปรในระดับโรงเรียน (คุณฉวี โยเหลา, 2545)

สำหรับการศึกษานี้ ได้นำประเด็นของตัวแปรที่เป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินกิจกรรมด้าน การประกันคุณภาพการศึกษา โดยนำมาสู่การกำหนดแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่ม และใช้สัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาต่อไป

4.2 การศึกษา ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนทหารขนส่ง กรมการขนส่งทหารบก ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลความพึงพอใจนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาของกองทัพบกและความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพภายใน เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนทหารขนส่ง กรมการขนส่งทหารบก ปัจจัยส่วนบุคคลคือ ด้านชั้นยศ และการศึกษา มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผล การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนทหารขนส่ง มีความพึงพอใจต่อนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาของกองทัพบก ทั้งนี้ความรู้ความเข้าใจการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ส่วนปัญหา และอุปสรรคในการปฏิบัติงานของข้าราชการโรงเรียนทหารขนส่ง พบว่า ความรู้ด้านงบประมาณของหลักสูตร สภาพแวดล้อมความเหมาะสมของสถานที่ทำงาน ความรู้เกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษาภายใน การผลิตนักเรียนตามหลักสูตรของโรงเรียน ด้านขวัญและกำลังใจของเจ้าหน้าที่ เป็นปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (พ.อ.พรเลิศ ยี่โถขาว, 2547) นอกจากนี้ การศึกษาวิจัยเรื่อง *การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน* พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมการดำเนินการประกันคุณภาพของสถานศึกษาได้แก่ ปัจจัย ด้านภาวะผู้นำด้านวัฒนธรรมองค์การด้านบุคลากร ด้านโครงสร้างองค์การ ด้านวัสดุอุปกรณ์ด้านสภาพทางกายภาพ ด้านสังคมและด้านการเมือง (เก็จกนก อึ้งวงศ์, 2547)

สำหรับการศึกษานี้ทำให้ทราบว่าปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งมีอิทธิต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา ใน การศึกษานี้จึงสามารถนำมาสังเคราะห์การมีส่วนร่วมตามบทบาท ตำแหน่ง หน้าที่ ซึ่งนำไปสู่การกำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาต่อไป

4.3 การศึกษาเรื่อง *ทัศนคติของบุคลากรสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ต่อระบบประกันคุณภาพการศึกษา* ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมต่อระบบประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรที่เป็นกรรมการประกันคุณภาพของหน่วยงาน มีทัศนคติแตกต่างจากบุคลากรที่เป็นผู้ผู้มีหน้าที่ดูแลสนับสนุนการดำเนินการด้านประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ

บุคคลากรมีความรู้ความเข้าใจในระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ในภาพรวมระดับปานกลาง (สุชาติ ฤกษ์โอรส, 2553) และ การศึกษางานวิจัยเรื่อง *ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของผู้ใช้ไฟฟ้าในการรับบริการ กรณีศึกษาการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก* จากการศึกษา พบว่า ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้อยู่โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 45 ปี ขึ้นไป สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อาชีพรับจ้าง รายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10000 บาท และจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติของผู้ใช้ไฟฟ้าในการรับบริการ พบว่าอายุ และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติของผู้ใช้ไฟฟ้าในการรับบริการแตกต่างกันในทุกด้าน ส่วนกิจกรรมการรับบริการที่แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติของผู้ใช้ไฟฟ้าในการรับบริการ พบว่า กิจกรรมการรับบริการในแผนกบริการลูกค้าและการตลาด แผนกบัญชีและการเงิน และแผนกบริการก่อสร้างและปฏิบัติการ ที่แตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติของผู้ใช้ไฟฟ้าในการรับบริการแตกต่างกันในทุกด้าน นอกจากนี้ปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของผู้ใช้ไฟฟ้าในการรับบริการกรณีศึกษาการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 5 ด้าน พบว่า ด้านการบริการอย่างเสมอภาค ด้านการบริการอย่างทันเวลา ด้านการบริการอย่างเพียงพอ ด้านการบริการอย่างต่อเนื่อง และด้านการบริการอย่างก้าวหน้า อยู่ในระดับเห็นด้วย (วรรณพันธุ์ เนตรสว่าง, 2551)

สำหรับการศึกษานี้ได้นำประเด็นเกี่ยวกับทัศนคติ ที่มีปัจจัยด้านต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องซึ่งประเด็นปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคตินั้น จะสามารถนำมาวิเคราะห์ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาต่อไป

4.4 การศึกษางานวิจัยเรื่อง *ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา เขต 1* ผลการวิจัยพบว่า บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน บทบาทด้านกาส่งเสริมมากที่สุด ส่วนด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการให้คำปรึกษา ด้านการกำกับดูแลและด้านภาวะผู้นำ อยู่ในระดับมาก การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ในด้านการรายงานคุณภาพประจำปี ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการตรวจสอบแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการทำแผนพัฒนามาตรฐานการศึกษา ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ ด้านการพัฒนามาตรฐานการศึกษา และการผดุงระบบประกันคุณภาพส่วนความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กันในทางบวก (นิมิตร อิศระกุล, 2549) นอกจากนี้ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง *ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล ภาวะ*

ผู้นำ ความพึงพอใจในงาน กับการปฏิบัติงานของหัวหน้างาน โรงพยาบาลชุมชน เขต 11 ผลการวิจัยพบว่า หัวหน้างานประเมิน การปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง ประเมินภาวะผู้นำอยู่ในระดับสูง ความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ความพึงพอใจในงาน ขนาดโรงพยาบาล อายุ อายุราชการ และระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของหัวหน้างานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยที่สามารถอธิบายการปฏิบัติงานพบว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง อายุ ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนสามารถร่วมกันอธิบายการปฏิบัติงานของหัวหน้างานได้ ผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น โดยหัวหน้างานควรได้รับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาภาวะผู้นำอย่างต่อเนื่อง หน่วยงานควรสนับสนุนและจัดหาเอกสาร ตำราวิชาการ และวารสารเกี่ยวกับงานวิจัยเพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน สนับสนุนให้หัวหน้างานนำผลการวิจัยใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และการคัดเลือกผู้ที่จะดำรงตำแหน่งหัวหน้างาน โรงพยาบาลชุมชนควรพิจารณาประสบการณ์ในการทำงานร่วมด้วย (ทัศนีย์ คำธณฤทธิศร, 2546)

สำหรับการศึกษานี้ทำให้ทราบความสัมพันธ์ระดับบุคคล โดยบทบาทมีผลต่อการดำเนินการกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา ในการศึกษาครั้งนี้จึงสามารถนำมาสังเคราะห์การมีส่วนร่วมของบทบาท ตำแหน่ง หน้าที่ ของผู้บริหาร ซึ่งนำไปสู่การกำหนดแบบสัมพันธ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาต่อไป

4.5 การศึกษา บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2 ผลการศึกษาสรุปได้ว่า บทบาทของผู้บริหาร ด้านคุณภาพการปฏิบัติงาน พบว่าอยู่ในระดับดีทุกด้าน ได้แก่ บทบาทด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ด้านการบริการที่ดี ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการวิเคราะห์และสังเคราะห์ ด้านการสื่อสารและจูงใจ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรและด้านการมีวิสัยทัศน์ ส่วนบทบาทของผู้บริหารตามขอบข่ายภารกิจงาน 4 ด้านของสถานศึกษา พบว่า อยู่ในระดับดีทุกด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป (วีรชน จิรัชยากร, 2551)

จากการศึกษานี้ ได้นำประเด็นของบทบาทผู้บริหารด้านการปฏิบัติหน้าที่ที่มีคุณภาพ โดยวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ บทบาทด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์มากำหนดในแบบสัมพันธ ที่เกี่ยวข้อง กับบทบาทของผู้บริหารเพื่อพัฒนาคุณภาพ ซึ่งจะช่วยให้เนื้อหาการกำหนดคำถามมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อสามารถนำมากำหนดเป็น แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และนำเสนอแนวทางนั้นต่อไป

4.6 การศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยศึกษาสภาพปัญหา การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา และเปรียบเทียบสภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามตำแหน่งงาน และสายงานที่สังกัด ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ในมหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตกล้วยน้ำไทและรังสิต จำนวน 1,082 คน ประสานกรรมการ และกรรมการในขณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับสถาบัน จำนวน 17 คน รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 763 คน และสัมภาษณ์ประสานกรรมการ และกรรมการในขณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับสถาบัน จำนวน 7 คน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลโดย การหาความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ สังกัดสายวิชาการ และมีหน้าที่รับผิดชอบในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยเป็นคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน ทั้งนี้ปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ โดยภาพรวมทุกด้าน เป็นปัญหาอยู่ในระดับน้อย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า ข้อที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ 1) บุคลากรไม่มีเวลา ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาเนื่องจากมีภาระงานประจำมาก 2) บุคลากรไม่ได้รับโอกาสในการเข้าร่วมประชุม/อบรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานภายนอก 3) มหาวิทยาลัยไม่มีการจัดให้บุคลากรไปศึกษาดูงานเรื่อง การประกันคุณภาพจากสถาบัน/มหาวิทยาลัยอื่น 4) บุคลากรไม่แน่ใจว่าการปฏิบัติงานของตน สอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย 5) บุคลากรไม่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับคณะกรรมการประกันคุณภาพระดับสถาบันและระดับหน่วยงาน 6) หน่วยงานไม่มีตัวอย่างการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาจากมหาวิทยาลัยที่ประสบความสำเร็จ 7) บุคลากรไม่ได้รับโอกาสในการเข้าร่วมประชุม/อบรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย 8) บุคลากรมีความเข้าใจในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาไม่ตรงกัน และจากการสัมภาษณ์ขณะทำงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับสถาบัน พบปัญหาเพิ่มเติมคือ 1) การขาดระบบฐานข้อมูลออนไลน์ที่เชื่อมโยงทั้งระบบ 2) การขาดบุคลากรที่คิดวิเคราะห์/จัดระบบ/รับผิดชอบงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยตรง 3) ความรู้ความเข้าใจด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรยังมีน้อย 4) การสื่อสารประชาสัมพันธ์ให้บุคลากร/นักศึกษาทราบเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษายังมีน้อย 5) หัวหน้าหน่วยงานหรือคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานไม่ติดตาม ไม่กระตือรือร้นในการวิเคราะห์/สร้างงานและขยายเครือข่ายความรู้แก่ลูกน้อง

นอกจากนี้ การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามตำแหน่งงาน สายงานที่สังกัด พบว่า 1) บุคลากรที่มีตำแหน่งงาน แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย กรุงเทพแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน คือ ด้านบุคลากรและด้านการบริหารจัดการ 2) บุคลากรที่สังกัดสายงานแตกต่างกันมีความคิดเห็น ต่อสภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพ การศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน ทั้งนี้ การ วิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีดังนี้คือ ด้านบุคลากร ปัญหาที่พบคือ 1) บุคลากรไม่มีเวลาในการดำเนินงาน ประกันคุณภาพการศึกษาเนื่องจากมีภาระงานประจำมากและคิดว่าเป็นภาระ บุคลากร ไม่มีความ เข้าใจอย่างแท้จริงเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาทำให้เกิดความสับสนในการ จัดทำ บุคลากรไม่ตระหนักในความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา และ 2) บุคลากรคิดว่ การทุ่มเทให้กับ การดำเนินงานประกันคุณภาพมีผลต่อการปฏิบัติงานประจำ บุคลากรมีเวลาศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาไม่เพียงพอ ส่วนข้อเสนอแนะ คือ บุคลากร ควรให้บริการนักศึกษาด้วยความเต็มใจ พุดจา ยิ้มแย้ม และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักศึกษา สำหรับ ด้าน การบริหารจัดการ ปัญหาที่พบคือ 1) การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ไม่เห็นผลเชิง รูปธรรม 2) มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับสายวิชาการมากกว่าสายสนับสนุนวิชาการ คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน ไม่มีความเข้าใจ ในมาตรฐานของ คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับสถาบัน เนื่องจากกำหนดขอบข่ายมาตรฐานกว้างจน ไม่สามารถปฏิบัติ ได้ถูกต้อง รูปแบบและการปฏิบัติในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ยัง ไม่ลงตัว และการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษามักจะทำเป็นช่วงๆ (เทศกาล) มากกว่าพัฒนา งานอย่างต่อเนื่อง ส่วนข้อเสนอแนะได้แก่ 1) มหาวิทยาลัยควรจัดอบรมหรือเผยแพร่ความรู้ให้ บุคลากรภายในทุกคนได้เข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างต่อเนื่อง 2) มหาวิทยาลัย ควรมีการสร้างความตระหนัก/ชี้แจงเหตุผลให้บุคลากรเห็นความสำคัญของการประกันคุณภาพ การศึกษา มิใช่มองว่าเป็นภาระและมหาวิทยาลัยควรมีมาตรฐานกลาง โดยอาจมีการแบ่งตามสายงาน ที่ใกล้เคียงกันเพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานต่างๆ ได้นำไปปฏิบัติ และ 3) คณะกรรมการประเมิน คุณภาพภายในควรเป็นชุดเดิมเพื่อความต่อเนื่องและความเป็นมาตรฐานเดียวกัน และการดำเนินงานประกันคุณภาพแต่ละครั้งมีการใช้กระดาษในปริมาณมาก มหาวิทยาลัยควรมีแนวทาง หรือการเก็บข้อมูลแบบอื่น / มีระบบฐานข้อมูลออนไลน์ที่ลดปัญหานี้ นอกจากนี้ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านการบริหารจัดการ แล้ว ยังมีปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณ ซึ่งพบข้อเสนอแนะ คือ มหาวิทยาลัยควรมี ระบบสารสนเทศส่วนกลางเพื่อสืบค้น/จัดเก็บข้อมูล เพื่อนำไปใช้ในการ อ้างอิง เช่น จำนวนนักศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา และ มหาวิทยาลัยควรจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ใน

การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งการจัดทำเอกสาร การประชาสัมพันธ์ข่าวสารให้บุคลากรได้รับทราบ อย่างเพียงพอ (บุญยาพร ฉิมพลอย และ ธิดาพร โสคติ, 2547)

สำหรับการศึกษานี้ ได้นำสภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ มากำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาต่อไป

4.7 การศึกษา การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของวิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง โดย การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ของวิทยาลัยสารพัดช่างลำปางในด้านการเตรียมการ ด้านการดำเนินการและด้าน การจัดทำรายงาน ตลอดจน ศึกษาปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าว ประชากรคือ ผู้เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในวิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง จำนวน 35 คน ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในวิทยาลัยสารพัดช่างลำปางในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการเตรียมการเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ด้านอื่นๆ ด้านการเตรียมการในภาพรวมมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ/อนุกรรมการ/และกำหนดบทบาทหน้าที่การควบคุมระบบงานประกันคุณภาพภายในเป็นลายลักษณ์อักษร คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งมีคุณสมบัติเหมาะสมกับหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีการเตรียมบุคลากรแกนนำของวิทยาลัยฯ ให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้ในระดับหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เรื่องการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาแก่บุคลากรของวิทยาลัย ในด้านการดำเนินการพบว่าโดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ มีการส่งเสริมสนับสนุน เพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานประกันคุณภาพแต่ละมาตรฐานให้เป็นไปตามแผนการปฏิบัติงาน มีการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และให้การสนับสนุนวิทยากรเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาแต่ละมาตรฐาน แสดงให้เห็นว่าสถานศึกษามีความพยายามดำเนินการจัดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและในด้านการจัดทำรายงานพบว่าผลการสำรวจความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง รายงานการประเมินตนเองหรือรายงานประจำปี มีเนื้อหาสาระเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรที่เกี่ยวข้อง และมีประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษา มีการรวบรวมผลการดำเนินงาน ผลการประเมินเพื่อจัดทำรายงานการประเมินตนเองของแต่ละมาตรฐาน เผยแพร่รายงานต่อบุคลากรของวิทยาลัย ผู้ปกครอง ชุมชนและสาธารณชน ส่วนปัญหาและข้อเสนอแนะจากคำถามปลายเปิดที่สำคัญในทุกด้านคือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องยังมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาในระดับน้อยควรพัฒนาบุคลากรให้เกิดความตระหนักและมีความรู้ ความเข้าใจในทุกชั้นตอน โดยจัดประชุมสัมมนาจัดหาเอกสารคู่มือการ

ดำเนินงานและการศึกษาคุณภาพในสถานศึกษาที่มีความพร้อมมีระบบการประกันคุณภาพ เป็นแบบอย่างได้นอกจากนี้ควรนำผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ไปพิจารณาจัดทำแผนพัฒนา และแผนปฏิบัติการประจำปี ที่สำคัญผู้บริหารควรให้ความสนใจ นิเทศ กำกับ ติดตามผล มีการให้ความช่วยเหลือและกระตุ้นการดำเนินงานตามแผน หรือปฏิทิน การปฏิบัติงานที่วางไว้ให้ครบ ตามวงจรคุณภาพ (PDCA) สรุปและรายงานผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในวิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ (อรัญญา กิมภีระ, 2552)

สำหรับการศึกษานี้ ได้นำสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของวิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง ในด้านการเตรียมการ ด้านการดำเนินการและด้าน การจัดทำรายงาน มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดทิศทาง กรอบคำถามที่ต้องการศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้านการมีส่วนร่วม และการบูรณาการต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ของบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลานั้นเอง

4.8 การศึกษางานวิจัยเรื่อง *แนวทางการพัฒนาส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตภาคเหนือ* โดยการศึกษาวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนา ส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งได้ศึกษาวิจัยจากประชากรที่ประกอบด้วยผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมายให้ดูแล ควบคุม กำกับ และติดตามการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หัวหน้างานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และหัวหน้างานวิจัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตภาคเหนือ ทั้ง 71 แห่ง จำนวน 284 คน ทั้งนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบสอบถาม แบบประเมิน โครงการประชุมชี้แจง และแบบประเมินที่ใช้ในการติดตามหลังจากการประชุมชี้แจงไปแล้วประมาณ 3 เดือน ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้นำมาทำการวิเคราะห์โดย ผลการศึกษาวิจัย โดยสรุปได้ ดังนี้ บุคลากรที่เกี่ยวข้องขาดความเข้าใจในการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ที่แท้จริง และบุคลากรมีความต้องการที่จะได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอาชีวศึกษา 6 มาตรฐาน 34 ตัวบ่งชี้ ทั้งนี้ยังพบปัญหา หรืออุปสรรคในการปฏิบัติงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้ที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ดังนี้ 1) ด้านการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา มีปัญหาหรืออุปสรรคในเรื่องบุคลากรและงบประมาณสำหรับการบริหารจัดการ 2) ด้านการดำเนินงานของสถานศึกษา มีปัญหาหรือ

อุปสรรค ในเรื่องการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง และความรู้ / ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของบุคลากร

ผลการศึกษาโดยสรุปยังพบว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีความต้องการเข้าร่วมประชุมชี้แจงในเรื่องวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล การประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา และการทำรายงานผลการประเมินตนเอง ซึ่งผู้ที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขาดความรู้ในเรื่องการเขียนรายงานผลการประเมิน และการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา นอกจากนี้ ผู้ที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามีความต้องการความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการเขียนรายงานผลการประเมิน และการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยผลการประเมินโครงการประชุมชี้แจงแนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีดังนี้ 1) เนื้อหาของการประชุมชี้แจงแนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยเฉพาะในเรื่องความรู้ที่ได้รับ และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน 2) เทคนิค/วิธีการประชุมของการประชุมชี้แจงมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยเฉพาะในเรื่องความสอดคล้องของเนื้อหา กับวิธีการประชุม และวิธีการประชุมเน้นการบรรยายประกอบการฝึกปฏิบัติ 3) สื่อ/อุปกรณ์ที่ใช้ในการประชุมชี้แจง มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยเฉพาะสื่อที่ใช้ในการนำเสนอประกอบการบรรยาย และโสตทัศนูปกรณ์ 4) วิทยากรที่ให้ความรู้ ในการประชุมชี้แจง มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านการถ่ายทอดความรู้ และความเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ 5) สภาพทั่วไปของการจัดประชุมชี้แจงมีความเหมาะสม ในระดับมาก โดยเฉพาะสถานที่จัดประชุม และการบริการอำนวยความสะดวก และผลการศึกษาโดยสรุปยังพบอีกว่า ผลจากการติดตามสภาพ การปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาในด้านต่างๆ หลังจากการประชุมชี้แจงไปแล้วประมาณ 3 เดือน มีดังนี้ 1) สภาพการปฏิบัติงานในด้านการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในเรื่อง การวางแผนการทำงาน และการได้รับ การสนับสนุนจากบังคับบัญชา 2) สภาพการปฏิบัติงานในด้านการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในเรื่องความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง 3) สภาพการปฏิบัติงานในด้านทัศนคติในการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในเรื่องมีความยินดีในการปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น และความรับผิดชอบต่องาน 4) สภาพการปฏิบัติงานในด้านประโยชน์ของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ส่วนใหญ่ในเรื่องการมีข้อมูลในการตัดสินใจเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนา และการเห็นความสำคัญ และจำเป็นของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 5) ผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ของผู้ที่ผ่านการเข้าร่วมประชุมชี้แจง มีผลสัมฤทธิ์เฉลี่ยผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อีกทั้งผลการศึกษาโดยสรุปยังพบว่า ผลกระทบหลังจากการประชุมชี้แจงแนวทางการ

ดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาแล้ว มีดังนี้ 1) ผู้ที่ผ่านการประชุมเป็นแกนนำและบริหารการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จได้อย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจ สร้างความตระหนักเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้แก่บุคลากรและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ 2) ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการบริหารงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากขึ้น จัดสรรงบประมาณ บริหารงานวิชาการ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมิน และนิเทศ โครงการต่างๆ เป็นไปตามระยะตามที่กำหนดไว้ 3) ครู อาจารย์และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง มีการวางแผนในการทำงานของตนเองโดยการยึดมาตรฐานการอาชีวศึกษาเป็นเป้าหมายในการดำเนินงาน ทำให้มีการจัดเก็บข้อมูลในงานต่างๆ เป็นระเบียบ ต่อเนื่อง และเป็นระบบมากขึ้น 4) สถานศึกษามีการพัฒนา ได้รับการประสานงาน สร้างความเข้าใจที่ดีและได้รับความร่วมมือจากชุมชน สถานประกอบการ รวมทั้งจากองค์กรภายนอกมากขึ้น ข้อเสนอแนะจากผลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ควรให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนดำเนินการนิเทศ ติดตามการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และควรจัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยต้นสังกัด อย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง

จากการศึกษานี้ ได้นำแบบสอบถามมววิเคราะห์ เพื่อปรับใช้ในการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาดำเนินการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัย ราชภัฏสงขลา เนื่องจากมีบริบทที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สำหรับสถานศึกษา เช่นเดียวกัน

4.9 การศึกษางานวิจัย เรื่อง *ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1* ในการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับปัจจัยการบริหาร และระดับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 และเพื่อค้นหาตัวพยากรณ์การดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนวิชาสามัญ ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 จำนวน 275 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามซึ่งตอนที่ 1 ถ้ามเกี่ยวกับปัจจัยการบริหาร และตอนที่ 2 ถ้ามเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 ทั้งนี้การวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลการวิจัยสรุป ดังนี้ (สัลมาน สะบูดิง และคณะ, 2553)

1) ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 1 โดยภาพรวม พบว่า การแสดงพฤติกรรม การดำเนินงานของผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลาง

2) การดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

3) ปัจจัยการบริหารที่สามารถพยากรณ์การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 1 คือ การทำงานเป็นทีม ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ภาวะผู้นำ และโครงสร้างองค์การ

จากการศึกษานี้ ได้นำข้อมูลศึกษามาวิเคราะห์ สำหรับประเด็นการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา อันจะนำไปสู่การหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ต่อไป

4.10 การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เอื้อต่อการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงภาวะผู้นำคุณภาพในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วัฒนธรรมคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศภายในมหาวิทยาลัยฯ และศึกษาถึงความแตกต่างของภาวะผู้นำคุณภาพ วัฒนธรรมคุณภาพ และเทคโนโลยีสารสนเทศ ระหว่าง 3 คณะ ในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (เอษณา นากสุข, 2543) ผลการวิจัยพบว่า

1. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีภาวะผู้นำเอื้อต่อการประกันคุณภาพการศึกษา เพียงร้อยละ 58.8 และพบว่าผู้บริหารมีแนวคิดที่ขัดแย้ง กับแนวคิดคุณภาพในเรื่องของบุคลากร

2. ปัจจัยเอื้อทางด้านวัฒนธรรมคุณภาพ ที่ต้องการการเปลี่ยนแปลงให้เอื้อต่อการประกันคุณภาพการศึกษามากขึ้น สามารถเรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านโครงสร้างองค์กรด้านจิตสำนึก การปรับปรุงคุณภาพโดยรวม ด้านวิธีการดำเนินงาน ด้านผลผลิตและบริการด้านบุคลากร และด้านสภาพแวดล้อม

3. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้มีการวางแผนพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อรองรับการประกันคุณภาพการศึกษาที่กำลังจะเกิดขึ้น ปัญหาและอุปสรรคทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ นั้นพบว่า มีปัญหาทางการขาดความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และปัญหามูลค่าบุคลากรหน่วยงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศประจำคณะ มีอยู่ไม่เพียงพอ พบว่าอยู่ในระดับมาก

4. จากการศึกษพบว่า มีความแตกต่างระหว่าง 3 คณะ ในประเด็นดังต่อไปนี้ วัฒนธรรมคุณภาพด้านผลผลิตและบริการ ด้านโครงสร้างองค์กร และอุปสรรคทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

4.11 การศึกษาเรื่อง *ปัจจัยที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏ เชียงราย* เป็นการศึกษาสภาพปัจจัยสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏเชียงรายผลการวิจัยพบว่า สถาบันมีปัจจัยที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปรัชญา พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ แต่ขาดความชัดเจนในเกณฑ์ที่ใช้ตรวจสอบด้านหลักสูตร และโปรแกรมวิชาที่เปิดสอนตอบสนองความต้องการของสังคม ท้องถิ่น และผู้เรียน เนื้อหาในรายวิชาที่ทันสมัย มีระบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ แต่ประเมินผล การจัดการเรียน การสอน และการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร ด้านอาจารย์มีเสริภาพ ทางวิชาการได้สอนตรงตามวุฒิความสามารถและประสบการณ์มีเจ้าหน้าที่และบุคลากรสนับสนุนที่เพียงพอ แต่ขาดการประเมินอาจารย์เพื่อรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น มีส่วนร่วมเป็นที่ปรึกษา หรือผู้สอนน้อย ด้านนักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์แต่ยังขาดวินัย ส่วนกระบวนการรับนักศึกษา ท้องถิ่นยังมีส่วนร่วมน้อย และกระบวนการติดตามผล การปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษายังดำเนินการไม่ต่อเนื่อง ด้านการบริหาร และการจัดการสถาบันมีการสนับสนุนเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการศึกษา แต่เกณฑ์และกระบวนการที่ใช้ประเมินผลการประกันคุณภาพไม่ชัดเจนเป็นรูปธรรมด้านการวิจัยมีทุนสนับสนุนการวิจัยอย่างต่อเนื่อง แต่อาจารย์มีความสนใจทำวิจัยน้อย ขาดการเผยแพร่ผลงานวิจัยของอาจารย์และขาดการนำผลการวิจัยไปพัฒนาสถาบัน (วิรัช นิลอ่างทอง, 2544)

4.12 การศึกษาเรื่อง *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ* มีวัตถุประสงค์ประสงค์เพื่อศึกษาความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ ระดับปัจจัยด้านผู้บริหาร ด้านคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพ ด้านการมีส่วนร่วมและด้านการวางแผนของสถาบัน ความสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยด้านผู้บริหาร ด้านคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการวางแผน ผลการวิจัยพบว่า (กวี ครองแก้ว, 2546)

1. ความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการวิจัย และงานสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย
2. ปัจจัยด้านผู้บริหาร ด้านคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการมีส่วนร่วม และด้านการวางแผนของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีเพียงด้านเดียวที่มีค่าอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอาจารย์ผู้สอน

3. ความสัมพันธ์ของคุณ มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ระหว่างปัจจัยด้านผู้บริหาร ด้านคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการวางแผน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ

4.13 การศึกษาเรื่อง *โมเดลเชิงสาเหตุประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายใน สำหรับกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ* ซึ่งได้สังเคราะห์งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ คุณลักษณะของบุคลากรด้านการตระหนักถึงความสำคัญ และการมีทัศนคติที่ดีต่อการประกันคุณภาพภายใน การทำงานเป็นทีม การฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรความพร้อมด้านทรัพยากร ทั้งด้านจำนวนบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โครงสร้างองค์กร และการกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานประกันคุณภาพ วัฒนธรรมคุณภาพ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร และขนาดขององค์กร ส่วนประสิทธิผลของการประกันคุณภาพการศึกษามี 2 ส่วน (กิตติยา สีอ่อน, 2547) ประกอบด้วย

1. ประสิทธิภาพระหว่างทาง(Intermediate outcome) ซึ่งได้แก่ การบริหารจัดการแบบกระจายอำนาจ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การปฏิบัติงานแบบวงจรคุณภาพ และความพึงพอใจ ในงานของบุคลากร

2. ประสิทธิภาพสุดท้าย (End outcome or ultimate outcome) ได้แก่ การบรรลุพันธกิจของสถาบัน

จากการศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้นำข้อมูลศึกษามาวิเคราะห์ สำหรับประเด็นการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา อันจะนำไปสู่การหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ต่อไป

4.14 การศึกษาเรื่อง *การศึกษาการดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา การศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา การศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น และปัญหาการดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา ได้ผลการศึกษา (อาภรณ์ พลเยี่ยม, 2542) สรุปได้ว่า*

1. ระดับการดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น รวมทั้งด้านมีการดำเนินการอยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นราย

ด้านพบว่า ด้านที่มีการดำเนินการอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่อนข้างมาก มี 2 ด้าน คือ ด้านการเรียน การสอน และด้านปรัชญา ภาณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินงาน ส่วนด้านที่มีการ ดำเนินการอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่อนข้างน้อย มี 2 ด้านคือ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ ด้านระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา

2. ปัญหาการดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น มีปัญหาสำคัญที่พบ คือ ด้านการเรียนการสอน ระบบการสรรหา และการธำรงรักษาไว้ซึ่งอาจารย์ที่มีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ คุณธรรม จริยธรรม ยังไม่ดี เท่าที่ควร คณาจารย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการมีถึง ร้อยละ 52 หน่วยงานรับผิดชอบ การให้ คำปรึกษาในการประกอบอาชีพ การหางานทำแก่นักศึกษาไม่เพียงพอ การส่งเสริมการเรียนรู้ของ นักศึกษา โดยมีอาคารสถานที่ที่เอื้อต่อการจัดการการเรียนการสอนแบบศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ไม่ เพียงพอ และด้านกิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา หน่วยงานรับผิดชอบการให้คำปรึกษาในการ ประกอบอาชีพ การหางานทำแก่นักศึกษาไม่เพียงพอการพัฒนานักศึกษาด้านสังคมเป็นผู้มีระเบียบ วินัย รักประชาธิปไตย รู้จักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีคุณธรรม จริยธรรม ยังไม่เหมาะสม

4.15 การศึกษาเรื่อง *กรณีศึกษาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล* และได้กำหนดวัตถุประสงค์ที่จะศึกษารูปแบบปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความสำเร็จ ปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา จากผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญ ที่สุดของการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา (Key Success Factor) ก็คือ การสนับสนุนจาก ผู้บริหาร ในเรื่องการสนับสนุนจากผู้บริหาร หรือผู้นำจากการศึกษาพบว่า ในคณะวิชาที่ผู้บริหาร ให้การสนับสนุนการดำเนินการประกันคุณภาพและเป็นผู้บริหารที่มีคุณสมบัติเหมาะสมจะส่งผล อย่างดีมากที่สุด ต่อความสำเร็จให้การดำเนินการนี้ และกรณีที่ผู้บริหารให้ความสนใจและมีคุณสมบัติ ร่องลงมา ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ ความสามารถในองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ อีกทั้งมี ประสบการณ์ในการบริหารงานในด้านวิสัยทัศน์ผู้บริหารจะต้องมีความสามารถในการมอง ภาวะการณ์ในการดำเนินงานที่เป็นไปได้ขององค์กร และสามารถสร้างให้เกิดวิสัยทัศน์ร่วมในองค์กร ให้ได้ ผู้บริหารต้องสนับสนุนทุ่มเททรัพยากร ความมุ่งมั่น และเวลาให้การดำเนินงานอย่าง จริงจังและต่อเนื่อง ต้องมอบหมาย คัดเลือกบุคคลที่เหมาะสม เพื่อปฏิบัติงานในด้านนี้ นอกจากนี้ ผู้บริหาร ยังต้องเสริมสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้ปฏิบัติงาน และบุคลากร สร้างขวัญและกำลังใจ เช่น การยกย่อง ชมเชย และสิ่งสำคัญประการหนึ่ง ผู้นำหรือผู้บริหารจะต้องมีความเชื่อมั่นว่า การ ดำเนินการประกันคุณภาพเป็นสิ่งที่ เป็นประโยชน์ คณะวิชาต้องดำเนินการที่จะทำ ให้ ผู้ได้บังคับบัญชาสังเกตเห็นถึงความสำคัญ ตระหนักถึงประโยชน์และมีความมุ่งมั่นตามด้วย อย่างไรก็ตาม การดำเนินการประกันคุณภาพ แม้ในคณะ ที่ประสบผลสำเร็จไปแล้วก็เป็นระยะเวลาของการ

เริ่มต้นเท่านั้น การเริ่มจากผู้บริหาร (Top down) เป็นสิ่งที่ดีและควรทำ หากต้องการให้งานเกิดผลสำเร็จอย่างจริงจัง แต่ในการพัฒนา ที่ยั่งยืนนั้น การร่วมแสดงความคิดเห็น และการร่วมมือจากฝ่ายล่าง (Bottom up) ก็ เป็นสิ่งที่ควรพัฒนาให้เกิดขึ้นต่อไป (กนกวลี ไทยน้อย, 2544)

จากการศึกษา การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา และการดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา นั้น สามารถนำข้อมูลมาใช้ในการกำหนดกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดบทบาท หน้าที่ การมีส่วนร่วมของกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ยังสามารถนำมาเป็นขอบเขต ในการกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ด้วย

4.16 การศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการประกันคุณภาพการศึกษา: กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย จากการศึกษา พบว่า โครงการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย รวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีผลการประเมิน ระดับปานกลางค่อนข้างสูง มี 2 ด้าน คือ ด้านผลผลิต และด้านบริบท ส่วนด้านที่ผลประเมิน ปานกลางค่อนข้างต่ำมี 2 ด้าน คือด้านปัจจัยนำเข้า และด้านปัจจัยกระบวนการ ปัญหาอุปสรรค ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ คือ การปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงาน จำนวนผู้เชี่ยวชาญประกันคุณภาพมีไม่เพียงพอ ขาดการประชาสัมพันธ์ และภาระงานไม่เหมาะสมกับโครงสร้างหน่วยงาน ส่วนผลกระทบที่เกิดขึ้นกับบุคลากร พบว่า ผลกระทบทางบวกคือ ทำให้บุคลากร มีประสิทธิภาพในการทำงานดีขึ้น บุคลากรกระตือรือร้นในการทำงาน และมีความสำนึกรักในวัฒนธรรมองค์กร ส่วนผลกระทบด้านลบคือ บุคลากรไม่สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง บุคลากรให้ความร่วมมือน้อย เพราะไม่เห็นความสำคัญ หวั่นเกรงการจับผิดในการดำเนินงาน (พระมหาสาธิต เมธีจรยาภรณ์ , 2547)

4.17 การศึกษาเรื่อง การประเมินผลโครงการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อวิเคราะห์ประเมินประสิทธิผลการดำเนินงานโครงการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลกับการดำเนินงานโครงการประกันคุณภาพการศึกษา และปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานโครงการประกันคุณภาพการศึกษา (เขาวลัดเกษม แรกข้าว, 2549) พบว่า

1. โครงการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีความก้าวหน้าในระดับสูง

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลการดำเนินงาน โครงการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร และด้านลักษณะบุคลากร มีความสัมพันธ์กับความก้าวหน้าการดำเนินโครงการ
3. ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน โครงการประกันคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้แก่ การขาดการวางแผนในการให้ความรู้แก่บุคลากร เกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การติดตามประเมินผล การจัดสรรงบประมาณสำหรับการประกันคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา

4.18 การศึกษา การประเมินการดำเนินงาน โครงการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสงขลา พบว่า ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานโครงการประกันคุณภาพการศึกษา (มุฮัมมัดคาเวด บิลราห์มาน, 2545) ได้แก่

1. ปัญหาด้านบุคลากร พบว่าครู อาจารย์ขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา การปฏิบัติงานของครูต้องได้รับการปรับปรุงให้สอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา
2. ปัญหาด้านการบริหารจัดการ พบว่าครู อาจารย์ เจ้าหน้าที่ ไม่ทำงานเป็นทีม และไม่ได้รับการติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน
3. ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ พบปัญหาการพัฒนาสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา และสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน
4. ปัญหาด้านงบประมาณ พบว่า การจัดสรรงบประมาณ การเข้าถึงแหล่งเงินทุนสนับสนุน การดำเนินงานโครงการการประกันคุณภาพการศึกษา

4.19 การศึกษางานวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย (ทิพย์สุดา ศิลปะ, 2551) พบว่า

1. ระดับประสิทธิภาพการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง
 - 1.1 จุดแข็ง ของประสิทธิภาพ การประกันคุณภาพการศึกษา คือ มหาวิทยาลัยฯ กำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน และวัตถุประสงค์
 - 1.2 จุดอ่อน ของประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษา คือ มหาวิทยาลัยฯ มีงบประมาณ สนับสนุนไม่เพียงพอ
2. ระดับประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก

- 2.1 จุดแข็ง ของประสิทธิผล การประกันคุณภาพการศึกษา คือ มหาวิทยาลัยฯ สรุปล และจัดทำรายงานผลการดำเนินการ ตรวจสอบและประเมินคุณภาพ การศึกษา
- 2.2 จุดอ่อน ของประสิทธิผล การประกันคุณภาพการศึกษา คือ มหาวิทยาลัยฯ มิได้นำผลการประเมินมาตรฐานองค์ประกอบที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ไป ปรับปรุงและพัฒนา อย่างต่อเนื่อง

3. ปัจจัยสนับสนุนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้าน ภาวะผู้นำของผู้บริหาร เป็นปัจจัยหลักที่จะผลักดันงานประกันคุณภาพการศึกษาให้ประสบความสำเร็จตามที่มหาวิทยาลัยฯ มุ่งหวัง รองลงมา เป็นปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจของบุคลากร และปัจจัยด้านนโยบาย วิสัยทัศน์ และวัตถุประสงค์ ตามลำดับ

4.20 การศึกษาในกรณีศึกษา: การประเมินคุณภาพการศึกษาแบบประเมินสถาบันทั้งองค์รวม ในออสเตรเลีย (Massaro, 1995) พบว่า คุณภาพของมหาวิทยาลัย และคุณภาพของงานเขียนที่รัฐบาล กำหนดให้ส่งคุณภาพที่แท้จริงอาจจะยังค้นหาไม่พบสิ่งที่พบอาจจะเป็นเพียงคุณภาพของการ นำเสนอข้อมูล เท่านั้นการประกันคุณภาพการศึกษาในประเทศออสเตรเลีย ซึ่งเป็นเหมือนกับ การ ตรวจสอบประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการบริหาร เพราะมักจะนำเรื่องนี้ไปผูกติดอยู่กับการ เพิ่มหรือลดงบประมาณสนับสนุนมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ในการทดลองตอบ แบบการประเมิน คุณภาพ พบว่าต้องใช้เวลามาก มหาวิทยาลัยตกอยู่ในภาวะที่ถูกบีบบังคับให้ปั่นน้ำเป็นตัว อย่างไรก็ตาม ถ้าการประเมินคุณภาพ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการประเมิน “ผลสัมฤทธิ์ในการบริหาร มหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล” สถาบันการศึกษาทั้งหลายก็อาจจะมีแนวโน้ม ที่จะ เน้นที่การบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพมากกว่า จะมุ่งความเป็นเลิศทางวิชาการ ดังนั้น จึงทำ ให้มีคำถามที่ว่า การบริหารมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพนั้น เป็นเรื่องที่ช่วย เพิ่ม หรือเป็นการ ลด คุณภาพ ของมหาวิทยาลัย และควรประเมินที่ระดับใด ระหว่างระดับสาขาวิชา กับระดับสถาบัน รัฐบาลตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการอุดมศึกษา (Committee for Quality Assurance in Higher Education: CQAHE) เพื่อดำเนินการประเมินคุณภาพ และเสนอความเห็นต่อรัฐบาลในการ จัดสรรงบประมาณ ถึงแม้จะมีการถกเถียงกันเกี่ยวกับธรรมชาติของกระบวนการประเมินคุณภาพที่ จะนำมาใช้ แต่ท้ายที่สุดก็ได้ข้อสรุปว่า การประเมินคุณภาพ ควรจะต้องทำในบริบทของภารกิจของ สถาบัน และใช้การประเมินตนเอง (Self-Assessment) เพื่อทราบระดับความมีประสิทธิภาพในการ ประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ผลลัพธ์ที่ได้จากมหาวิทยาลัยก็ถูกตรวจสอบด้วยเช่นกัน มีการใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) เพื่อตอบคำถามที่ว่า

- 1) มหาวิทยาลัยมีนโยบาย และการดำเนินการ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพอย่างไรบ้าง
- 2) ทั้งสองเรื่อง มีประสิทธิภาพอย่างไรบ้าง
- 3) มีการตัดสินคุณภาพของผลลัพธ์ที่ได้จากการดำเนินงานอย่างไร
- 4) ผลลัพธ์ที่ได้จากการดำเนินงาน ของมหาวิทยาลัยมีความเป็นเลิศในสาขาใด (What Area) และด้วยวิธีการใด (What Ways) 5) พัฒนาการของมหาวิทยาลัย เมื่อเรียงตามลำดับความสำคัญแล้ว ได้แก่ สิ่งใดบ้าง

การตรวจสอบคุณภาพแบบมององค์การทั้งองค์กรวม เพื่อที่จะประกันคุณภาพการศึกษานั้น เป็นวิธีการวัดที่มีความคลุมเครือเกินไป กระบวนการประเมินแบบนี้ ต้องถูกวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องความไม่กระจ่างชัด และวิธีการไม่ชัดเจนหรือมีน้ำหนักเพียงพอที่จะโต้แย้งคำวิพากษ์วิจารณ์ได้ การประเมินแบบนี้ไม่ใช่กระบวนการที่จะนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพที่ต่อเนื่องและพัฒนาวัฒนธรรมการประกันคุณภาพในมหาวิทยาลัย โดย กระบวนการประเมินคุณภาพมหาวิทยาลัยไม่มีความเที่ยงตรง มหาวิทยาลัยที่มีผลการประเมินสูงมักจะได้รับงบประมาณมาก ในขณะที่มหาวิทยาลัยที่มีผลการประเมินต่ำต้องอยู่ในสถานะที่เสียเปรียบ ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยควรมีเสรีภาพในการกำหนดภารกิจของตน รัฐบาลควรรับผิดชอบที่จะกำกับในระดับชาติ ซึ่งทุกมหาวิทยาลัยควรได้รับอนุญาตให้ประเมินตนเอง ผลการประเมินของกลุ่มมหาวิทยาลัยประเภทเดียวกันมักเข้าข้างกันเอง เพราะหากแสดงความแตกต่างอาจไม่ใช่ความฉลาด ถ้าหากมหาวิทยาลัยเหล่านั้นต้องการงบประมาณจากรัฐบาล ซึ่งการจัดอันดับมหาวิทยาลัยเพื่อคำนวณส่วนแบ่งงบประมาณเป็นการกระทำที่ผิดพลาด เพราะเป็นการสร้างลำดับชั้นทางสังคม (Public Rank Ordering) ซึ่งมีผล (และจะมีผลต่อไป) ต่อชื่อเสียงเกียรติคุณของมหาวิทยาลัยที่ถูกจัดให้อยู่ในอันดับต่ำ หากการจัดอันดับยังจำเป็นต่อการทำงานของคณะกรรมการ ก็ควรจัดอันดับโดยการจำแนกประเภทและเปรียบเทียบสิ่งที่เหมือนกันเท่านั้น แต่ด้วย เหตุผลนานาประการ รวมทั้งความต้องการที่จะขจัดอิทธิพลทางการเมืองออกจากกระบวนการประเมิน Massaro เห็นด้วยกับวิธีการประเมินแบบใหม่ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานการให้มหาวิทยาลัยผลัดกันประเมินกันเองภายในกลุ่ม (Peer Review Programs) แต่ประเมินระดับโปรแกรม หรือสาขาวิชาเท่านั้น ไม่ใช่ทั้งองค์กรวมหรือทั้งมหาวิทยาลัย เช่นที่ทำอยู่ในเวลานี้

กล่าวโดยสรุป การประกันคุณภาพการศึกษา เป็นการสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาว่า จะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด และเป็นแนวทางการดำเนินงานของสถาบันการศึกษาอีกด้วย วิธีการประกันคุณภาพที่ใช้กันอยู่สามารถจำแนกได้ 3 แบบคือ

- 1) แบบภาคพื้นยุโรปที่เน้นการประกันคุณภาพโดยภาคราชการดูแล อย่างใกล้ชิด
- 2) แบบอังกฤษ ที่มีองค์กรอิสระคอยตรวจสอบคุณภาพ และ

3) แบบอเมริกันซึ่งควบคุมคุณภาพโดยระบบการรับรองวิทยฐานะ และการอนุญาตออกใบประกอบวิชาชีพสำหรับประเทศในแถบเอเชียและแปซิฟิกได้นำแนวทางของทั้ง 3 กลุ่ม มาปรับใช้แตกต่างกันออกไปตามบริบทของแต่ละประเทศ การประกันคุณภาพที่เหมาะสม น่าจะเป็นการประกันที่ค่าใช้จ่ายไม่สูงเกินไป เป็นวิธี ที่อาจารย์และนักวิชาการยอมรับ และให้ความร่วมมือใช้ระเบียบวิธีการประเมินที่หลากหลายเช่น การประเมินตนเอง การวิเคราะห์สารสนเทศทางสถิติ การสำรวจความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง และการทดสอบความรู้ ทักษะ และความสามารถของผู้เรียน

จากการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษา ได้นำข้อมูลมาใช้ในการกำหนดขอบเขตเนื้อหา งานวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งมีบริบทการประกันคุณภาพในลักษณะที่ไม่แตกต่างกันมากนัก แต่สามารถนำมาเป็นกรอบเพื่อการศึกษาแนวทางการพัฒนา ทั้งนี้จากการศึกษาในการประกันคุณภาพการศึกษาของประเทศต่างประเทศ หรือในประเทศไทยเองก็ตาม สามารถสร้างระบบการประกันคุณภาพ ที่เหมาะสมตามบริบทของสถาบันการศึกษานั้น ๆ ซึ่งวิธีการประเมินจะถูกดำเนินการโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยที่สถาบันการศึกษาสร้าง หรือประยุกต์ระบบการประกันคุณภาพด้วยตนเอง นอกจากนี้ การให้ประเมินผลการดำเนินงานตนเอง ตรวจสอบกันเองภายในกลุ่ม ก็เพื่อที่จะไม่เป็นการสร้างความเครียดให้แก่สถาบัน ให้องค์กรอิสระมีส่วนร่วมในการประเมินซึ่งอาศัย ความเที่ยงตรงสูง และการรายงานผล ต่อภายนอกอย่างชัดเจน และมีความหมายนั้น จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาอย่างสืบเนื่องต่อไป

5. กรอบแนวคิดในการศึกษา

5.1 รายละเอียดของกรอบแนวคิดในการศึกษา

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดการศึกษา ซึ่งสรุปกรอบแนวคิดได้ ดังรูปภาพที่ 2-5 ที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยศึกษาตัวแปรด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เริ่มจากปัจจัยทางประชากรศาสตร์ที่สัมพันธ์กับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ทั้งนี้พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วม และสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งการศึกษานี้ ประกอบด้วย

5.1.1 ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้

อายุการทำงาน ระดับการศึกษา ศาสนา สถานภาพ พื้นที่พักอาศัยหรือภูมิลำเนา เป็นต้น

- 5.1.2 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ได้แก่ ลักษณะการมีส่วนร่วม บทบาทการมีส่วนร่วม จำนวนครั้งที่ได้รับความร่วมมือจากผู้ร่วมงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นต้น
- 5.1.3 สภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย ข้อมูลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ข้อมูลการมีส่วนร่วมของบุคลากรต่อการประกันคุณภาพการศึกษา
- 5.1.4 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างบูรณาการ

5.2 ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

จากกรอบแนวคิดการศึกษา แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ใช้ศึกษา คือ

- 5.2.1 ความสัมพันธ์ของการศึกษาตัวแปรเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากร
- 5.2.2 ความสัมพันธ์ของการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการที่มีผลต่อ ความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา

5.3 สมมุติฐานการวิจัย

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ส่งผลต่อสภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งสภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

รูปที่ 2-5 : กรอบแนวคิดการศึกษา

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research) ซึ่งกำหนดการศึกษาเป็นแผนงานการดำเนินการวิจัย ไว้ดังนี้คือ

1. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) โดยศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา และสภาพปัญหาจากการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นปัจจัยที่นำไปสู่การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา โดยทำการสอบถามจากผู้นำหน่วยงาน ตัวแทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อคิดเห็นของผู้บริหาร รวมถึงการสัมภาษณ์กลุ่มย่อยหรือการสนทนากลุ่มย่อย ผู้ที่ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานโดยตรง เพื่อให้ได้ข้อมูลด้านการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

2. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Data) โดยศึกษาความคิดเห็นความต้องการและพฤติกรรมของบุคลากร ซึ่งเป็นปัจจัยที่จะนำไปสู่การตอบคำถามเกี่ยวกับปัญหาการแก้ปัญหา ตลอดจนปัจจัยสู่ความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพที่เหมาะสม และเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาอย่างยั่งยืนสืบไป

ทั้งนี้เพื่อให้การศึกษาเป็นไปอย่างมีระบบ และบรรลุวัตถุประสงค์การวิจัย ที่กำหนดไว้ จึงได้กำหนดวิธีการศึกษาในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. แหล่งที่มาของข้อมูล
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
4. วิธีการเก็บข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. แหล่งที่มาของข้อมูล

การศึกษาในครั้งนี้ ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1.1 ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ การศึกษาข้อมูลค้นคว้า ศึกษาเอกสารจากแหล่งต่างๆ อาทิ เอกสารวิชาการ รายงานการประชุมวิชาการ สิ่งพิมพ์ วารสาร หนังสือ เว็บไซต์สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม โดย การเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวนรวม 400 ชุด และจากการสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์ ผู้นำหน่วยงาน ผู้บริหารหน่วยงาน จำนวน 10 ชุด ต่อหน่วยงาน และสำหรับผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยใช้วิธีการจำเพาะเจาะจง (Purposive sampling) ทั้งหมด จำนวนรวม 140 ชุด นอกจากนี้ ทำการการสัมภาษณ์กลุ่มย่อย หรือการสนทนากลุ่มย่อย ผู้ที่ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานหลัก โดยตรงจำนวน 14 ชุด

2. ประชากรและขนาดกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร สามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม จากจำนวนประชากรทั้งหมด 838 คน ดังนี้คือ

2.1.1 บุคลากร ทั้งสายงานวิชาการ และสายงานสนับสนุน

2.1.2 ผู้บริหารหน่วยงาน ได้แก่

- ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย
- ผู้บริหารระดับคณะ
- ผู้บริหารระดับหลักสูตร
- ผู้บริหารระดับโปรแกรมวิชา
- ผู้บริหารระดับศูนย์ สำนัก สถาบัน และบัณฑิตวิทยาลัย

2.1.3 ผู้ที่ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน โดยตรง

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

2.2.1 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง บุคลากร ทั้งสายงานวิชาการ และสายงานสนับสนุน ซึ่งสามารถคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จากจำนวนประชากร โดยใช้หลักการคำนวณสูตรและตารางสูตรสำเร็จรูปของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ซึ่งได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 400 คน และกำหนดค่า $e = 0.05$ เป็นค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยมี การสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น แบบวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย

(Simple Random Sampling) โดยทำการแบ่งกลุ่มเพื่อทำการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) พื้นที่ละเท่าๆ กัน

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N คือ ขนาดประชากร

e คือ ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างในที่นี้มีค่าเท่ากับร้อยละ 5

จากสูตร สามารถแทนค่าได้ ดังนี้

$$n = \frac{838}{1 + (890)(0.05)^2}$$

$$n = 400 \text{ คน}$$

2.2.2 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารหน่วยงาน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีการจำเพาะเจาะจง (Purposive sampling) กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ ซึ่งมีคุณลักษณะตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา ได้แก่ บุคลากรผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารหน่วยงานระดับต่าง ๆ และกำหนดโควตา (Quota Sampling) หน่วยงานละเท่าๆ กัน ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับคณะ ผู้บริหารระดับหลักสูตร ผู้บริหารระดับโปรแกรมวิชา ผู้บริหารระดับศูนย์ สำนัก สถาบัน และบัณฑิตวิทยาลัย รวมกันไม่เกิน 10 คนต่อหน่วยงาน และสำหรับผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยใช้วิธีการจำเพาะเจาะจง (Purposive sampling) รวมขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 140 คน

2.2.3 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับผู้ดำเนินงานหลักด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานโดยตรง ดำเนินการโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้วิธีการจำเพาะเจาะจง (Purposive sampling) จำนวนรวม 14 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ (แบบสอบถาม) สำหรับบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

3.1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1.2 กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษา และสร้างกรอบแนวคิดการศึกษา

3.1.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร ลักษณะคำถามจะเป็นแบบให้เลือกตอบ

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ลักษณะคำถามจะเป็นแบบให้เลือกตอบ

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ลักษณะคำถามจะเป็นแบบการประเมินซึ่งกำหนดค่าคะแนน 5 ระดับ

ตอนที่ 4 สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างบูรณาการ ลักษณะคำถามจะเป็นแบบการประเมินซึ่งกำหนดค่าคะแนน 5 ระดับ

ตอนที่ 5 สอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ลักษณะคำถามจะเป็นแบบปลายเปิด

สำหรับตอนที่ 3 และตอนที่ 4 ลักษณะคำถามจะเป็นแบบการประเมินซึ่งกำหนดค่าคะแนน 5 ระดับ โดยจะใช้การกำหนดระดับคะแนน และความหมายดังตารางที่ 3-1

ตารางที่ 3-1 : การกำหนดระดับคะแนน และความหมาย

ระดับคะแนน	ระดับความสำคัญ
5	มากที่สุด
4	มาก
3	ปานกลาง
2	น้อย
1	น้อยที่สุด

- 3.1.4 นำแบบสอบถามที่สร้างแล้ว เสนอที่ปรึกษาโครงการวิจัยเพื่อตรวจสอบ และ
 แก้ไขให้มีความถูกต้อง เหมาะสมในประเด็นของเนื้อหา และถ้อยคำภาษาที่ใช้
- 3.1.5 นำแบบสอบถามที่ได้หลังจากเสนอที่ปรึกษาโครงการวิจัยผ่านแล้ว นำเสนอต่อ
 ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 3 คน เพื่อพิจารณา
 เนื้อหา และโครงสร้าง ว่ามีความเหมาะสมกับการนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย
 หรือไม่ แล้วทดสอบความเที่ยงตรง (Test Validity) โดยการหาค่าดัชนี
 ความสอดคล้อง (IOC Index) ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาค่า IOC ดังนี้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 คัดเลือกไว้ใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ควรพิจารณาปรับปรุงหรือตัดทิ้ง

$$\text{IOC} = \frac{\text{R}}{\text{N}}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง
 R แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ทั้งนี้ผลจากการทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรง (Content Validity) ของแบบสอบถาม
 จะต้องได้ค่า ดัชนีความสอดคล้อง (IOC Index)

- 3.1.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
 พร้อมทั้งทดสอบความเข้าใจในประเด็นของเนื้อหา และภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร
- 3.1.7 ทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Test Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยค่าสัมประสิทธิ์
 แอลฟาครอนบัก (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีเกณฑ์ในการพิจารณาค่า
 α คือ มีค่าใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่าเครื่องมือนั้นมีค่าความเชื่อมั่นสูง ซึ่งผลจากการ
 ทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม จะต้องได้ค่าสัมประสิทธิ์
 แอลฟาครอนบัก (Cronbach's Alpha Coefficient)ตามเกณฑ์ของการแปลความ
 เชื่อมั่นในระดับที่ 0.71-1.00 มีระดับความเชื่อมั่นสูง (เกียรติสุดา ศรีสุข, 2552)

$$\alpha = \frac{k \text{ covariance} / \text{variance}}{1 + (k+1) \text{ covariance} / \text{variance}}$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 k แทน จำนวนคำถาม
 covariance แทน ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนร่วมระหว่างคำถาม
 variance แทน ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนของคำถาม

3.1.8 ทบทวนปรับปรุงแบบสอบถามอีกครั้ง แล้วนำเสนอที่ปรึกษาโครงการวิจัย เพื่อ
 แก้ไขปรับปรุงจนได้แบบสอบถามที่มีความถูกต้องมากที่สุด

3.1.9 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่แท้จริงต่อไป

3.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ (แบบสอบถาม) สำหรับผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย ผู้บริหาร
 ระดับคณะ ผู้บริหารระดับหลักสูตร ผู้บริหารระดับโปรแกรมวิชา ผู้บริหารระดับศูนย์ สำนัก สถาบัน
 และบัณฑิตวิทยาลัย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
 สงขลา

3.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2.2 กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาและสร้างกรอบแนวคิดการศึกษา

3.2.3 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริหารทุกระดับ ตัวแทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 ลักษณะคำถามจะเป็นแบบปลายเปิด

ตอนที่ 2 สัมภาษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมที่มีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการ
 ประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรลักษณะคำถามจะเป็นแบบ
 ปลายเปิด

ตอนที่ 3 สัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา
 ลักษณะคำถามจะเป็นแบบให้เลือกตอบและแบบปลายเปิด

ตอนที่ 4 สัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยทางที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกัน
 คุณภาพ การศึกษาอย่างบูรณาการ ลักษณะคำถามจะเป็นแบบปลายเปิด

ตอนที่ 5 สัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ลักษณะคำถามจะ
 เป็นแบบปลายเปิด

- 3.2.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและแก้ไขให้มีความถูกต้อง เหมาะสมในประเด็นของเนื้อหา และ ด้อยคำภาษาที่ใช้ เป็นเครื่องมือในการศึกษาที่มีความสมบูรณ์
- 3.2.5 สอบถามเชิงสัมภาษณ์รายบุคคลเพื่อได้ข้อมูลจากสำหรับผู้บริหารระดับ มหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับคณะ ผู้บริหารระดับหลักสูตร ผู้บริหารระดับ โปรแกรมวิชา ผู้บริหารระดับศูนย์ สำนัก สถาบัน และบัณฑิตวิทยาลัย หน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องของการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเพื่อให้ ครอบคลุมประเด็นต่างๆ

4. วิธีการเก็บข้อมูล

ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามสำหรับบุคลากรทุกหน่วยงาน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาจำนวนรวม 400 คน สัมภาษณ์รายบุคคล ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับคณะ ผู้บริหารระดับหลักสูตร ผู้บริหารระดับ โปรแกรมวิชา ผู้บริหารระดับศูนย์ สำนัก สถาบัน และบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 10 คน ต่อหน่วยงาน จำนวนรวม 140 คน รวมทั้งทำการ สัมภาษณ์กลุ่มย่อย หรือการสนทนากลุ่มย่อย ผู้ที่ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของ หน่วยงานหลักโดยตรง จำนวน 14 คน

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล สามารถแบ่งได้ออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนแรก เป็นข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งจะตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ก่อนลงรหัสข้อมูล หลังจากนั้นจึงนำข้อมูลบันทึกในระบบคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลข้อมูลที่ได้ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ส่วนที่สอง เป็นข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ โดยจะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของ แบบสัมภาษณ์ ก่อนประมวลผลข้อมูล

ส่วนที่สาม เป็นข้อมูลจากการสนทนากลุ่มย่อย โดยจะทำการรวบรวม และตรวจสอบ ความสมบูรณ์ของการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มก่อนประมวลผลข้อมูล

5.2 การวิเคราะห์ค่าความถี่และร้อยละ เพื่อใช้อธิบายข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

5.3 การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน เพื่อใช้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยใช้สถิติทดสอบ ความสัมพันธ์ของค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) และหาค่าความแตกต่าง โดยการใช้สถิติทดสอบ

ความแตกต่างของค่าที (t-Test) และวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) ด้วยการทดสอบค่าเอฟ (F-Test) โดยกำหนดค่า p-value ที่ 0.05 และ 0.01

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Content Analysis) ที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 4 สอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ และจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล

5.5 การกำหนดอันตรภาคชั้น ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 4 สอบถามเกี่ยวกับระดับศักยภาพของการประกันคุณภาพการศึกษา สามารถนำมาวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้น โดยการคำนวณอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{ช่วงระดับคะแนน}} \\
 &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ช่วงระดับคะแนน}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

การแปลค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับความสำคัญ แสดงได้ดังตารางที่ 3-6

ตารางที่ 3-2 : อันตรภาคชั้น และความหมาย

อันตรภาคชั้น	ระดับความสำคัญ
4.20- 5.00	มากที่สุด
3.40 – 4.19	มาก
2.60 – 3.39	ปานกลาง
1.80 – 2.59	น้อย
1.00 – 1.79	น้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณจากบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวนรวม 400 ชุด และจากการสอบถามและสัมภาษณ์ ผู้นำหน่วยงาน ผู้บริหารหน่วยงาน จำนวน 10 ชุด ต่อหน่วยงาน และสำหรับผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัยใช้วิธีการจำเพาะเจาะจง (Purposive sampling) ทั้งหมดจำนวนรวม 140 ชุด และทำการการสัมภาษณ์กลุ่มย่อย หรือการสนทนากลุ่มย่อย ผู้ที่ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานหลักโดยตรงจำนวน 14 ชุด ซึ่งนำเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งแบ่งผลการศึกษาได้ 3 ส่วนตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. ผลการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
3. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

สำหรับผลการศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้นำผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาสภาพการประกันคุณภาพการศึกษภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา นอกจากนี้ยังนำผลการศึกษการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากร และผลการศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษากับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมฯ ของบุคลากร

และสำหรับผลการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาได้นำผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมของบุคลากรซึ่งเป็นผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อ

การบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา นอกจากนี้ยังนำผลการศึกษการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา กับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากร และผลการศึกษการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับพฤติกรรมที่มีส่วนร่วมๆ ของบุคลากร

ทั้งนี้ผลการศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และผลการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จะนำมาสู่การวิเคราะห์ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้

1. ผลการศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร พบว่า

1.1.1 เพศบุคลากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 71.20 เพศชายจำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80

1.1.2 อายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 โดยอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 และมีอายุ 50 ปีขึ้นไปจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80

1.1.3 ระดับการศึกษา/คุณวุฒิ อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.80 และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20

1.1.4 สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย เป็นผู้ปฏิบัติงานระดับผู้บริหาร จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.20 เป็นระดับหัวหน้างาน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.60 เป็นผู้ปฏิบัติงานการสอน ครู/อาจารย์ จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.20 เป็นพนักงาน/เจ้าหน้าที่ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 และสถานภาพอื่น ๆ เป็นจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50

แสดงดังตารางที่ 4 – 1

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน) (n = 400)	ร้อยละ
1. เพศ		
- หญิง	285	71.20
- ชาย	115	28.80
2. อายุ		
- 20-30 ปี	95	23.80
- 31-40 ปี	238	59.50
- 41-50 ปี	44	11.00
- มากกว่า 50 ปี	23	5.8
3. ระดับการศึกษา/คุณวุฒิ		
- ปริญญาตรี	120	30.00
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	5	1.20
- สูงกว่าปริญญาตรี	275	68.80
4. สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย		
- ผู้บริหาร	13	3.20
- หัวหน้างาน	6	1.50
- ครู/อาจารย์	233	58.2
- พนักงาน/เจ้าหน้าที่	134	33.50
- อื่น ๆ	14	3.50

1.2 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ผลการศึกษาวิเคราะห์พฤติกรรมของบุคลากร พบว่า

1.2.1 ลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นการมีส่วนร่วมภายในหน่วยงานของตนเอง จำนวน 351 คน คิดเป็นร้อยละ 87.80 รองลงมาคือ การมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.80

1.2.2 บทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ มีบทบาทเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.20 โดย เป็นผู้สนับสนุนการดำเนินงาน จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00

1.2.3 ความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีส่วนร่วมบ่อยครั้ง จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.20 รองลงมาคือ มีส่วนร่วมทุกครั้ง จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50

1.2.4 ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งได้รับความร่วมมือภายในหน่วยงาน จำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 80.80 รองลงมาได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายใน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.80

1.2.5 ความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80 รองลงมาคือ ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.50

1.2.6 การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลัก (มหาวิทยาลัย) ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ระดับหน่วยงานของตนเอง ส่วนใหญ่เคย ระดับปานกลาง จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 63.80 รองลงมาคือ เคยระดับมาก จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 21.20

1.2.7 การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลัก(มหาวิทยาลัย) ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่เคย ระดับปานกลาง จำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 58.00 รองลงมาคือ เคยระดับน้อย จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50

แสดงดังตารางที่ 4-2

ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

พฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วม	จำนวน (คน) (n = 400)	ร้อยละ
1. ลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา		
- มีส่วนร่วมภายในหน่วยงาน	351	87.80
- มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภายใน	39	9.80
- มีส่วนร่วมกับหน่วยงานภายนอก	2	0.50
- ไม่มีส่วนร่วม	8	2.00
2. บทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ		
- เป็นผู้ดำเนินงานหลัก	8	2.00
- เป็นผู้ร่วมดำเนินงาน	233	58.20
- เป็นผู้สนับสนุน	144	36.00
- ไม่มีส่วนร่วม	15	3.80
3. ความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา		
- ทุกครั้ง	150	37.50
- บ่อยครั้ง	197	49.20
- น้อยครั้ง	45	11.20
- ไม่เคย	8	2.00
4. ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา		
- ได้รับความร่วมมือภายในหน่วยงาน	323	80.80
- ได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายใน	59	14.80
- ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก	10	2.50
- ไม่มี	8	2.00

ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกัน
คุณภาพการศึกษา (ต่อ)

พฤติกรรมการมีส่วนร่วม	จำนวน (คน) (n = 400)	ร้อยละ
5. ความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา		
- ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง	186	46.50
- ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง	191	47.80
- ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง	15	3.80
- ไม่เคย	8	2.00
6. การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา จากผู้รับผิดชอบหลัก(มหาวิทยาลัย)ในการดำเนินงานประกันคุณภาพศึกษาระดับ หน่วยงานของตนเอง		
- เคย ระดับมาก	85	21.20
- เคย ระดับปานกลาง	255	63.80
- เคย ระดับน้อย	49	12.20
- ไม่เคย	11	2.80
7. การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา จากผู้รับผิดชอบหลัก(มหาวิทยาลัย) ในการดำเนินงานประกันคุณภาพศึกษาระดับ มหาวิทยาลัย		
- เคย ระดับมาก	67	16.80
- เคย ระดับปานกลาง	232	58.00
- เคย ระดับน้อย	86	21.50
- ไม่เคย	15	3.80

1.3 สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผลการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรต่อระดับความสำคัญของสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4-3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีการวางแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอนของกระบวนการ	3.79	0.71	มาก
2. มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้	3.86	0.69	มาก
3. มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ	3.80	0.71	มาก
4. มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	3.82	0.72	มาก
5. มีการดำเนินงานครบทุกองค์ประกอบตามเกณฑ์ประเมิน	3.90	0.67	มาก
6. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกขั้นตอน	3.83	0.66	มาก
7. มีการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง – พัฒนา แผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป	3.77	0.74	มาก
8. มีการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางด้านประกันคุณภาพ การศึกษาที่ชัดเจน	3.89	0.69	มาก
9. มีการกำหนดโครงสร้างระบบการบริหารจัดการ และ ผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษา	3.85	0.66	มาก
10. มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพอย่างเป็นเอกภาพ	3.74	0.83	มาก
11. มีการกำกับติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการ ประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA	3.83	0.70	มาก
12. มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมการประกัน คุณภาพฯ	3.76	0.75	มาก

ตารางที่ 4-3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (ต่อ)

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
13. มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการทำงานด้าน การประกันคุณภาพฯอย่างต่อเนื่อง	3.68	0.79	มาก
14. มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพฯอย่าง บูรณาการ	3.35	0.79	ปานกลาง
15. บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดนโยบายด้านการ ประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน	3.72	0.86	มาก
16. บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการกำหนดข้อตกลง ระเบียบ ข้อกำหนดต่างๆ ด้านการประกันคุณภาพฯ ของหน่วยงาน	3.92	0.69	มาก
17. บุคลากรมีส่วนร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน	3.88	0.70	มาก
18. บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน	3.86	0.70	มาก
19. บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูล สารสนเทศการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านการ ประกันฯอย่างเหมาะสม และเพียงพอตามที่ได้รับมอบหมาย	3.80	0.74	มาก
20. บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับผลการ ด้านการประกันคุณภาพฯตามที่ได้รับมอบหมาย	3.78	0.69	มาก
21. บุคลากรมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร	3.76	0.80	มาก
22. มีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพด้านการประกันฯ	3.71	0.76	มาก
23. บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดบรรยากาศ สถานที่ให้เอื้อต่อ การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ	3.73	0.77	มาก
24. บุคลากรมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน	3.71	0.74	มาก
25. บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินมาปรับปรุงฯ พัฒนาการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ	3.73	0.74	มาก
26. บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง พัฒนาในแผนการประกันฯในปีการศึกษาต่อไป	3.67	0.73	มาก

ตารางที่ 4-3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (ต่อ)

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
27.บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ	3.67	0.70	มาก
28.มีการร่วมวางแผนการดำเนินงานด้านการประกันฯอย่างบูรณาการ	3.65	0.71	มาก
29.มีการดำเนินงานในองค์ประกอบที่สามารถบูรณาการได้อย่างเหมาะสม	3.64	0.70	มาก
30.มีการติดตามการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.63	0.71	มาก
31.มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.63	0.71	มาก
32.มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินงาน และกำหนดแผนการประกันฯในปีต่อไปได้อย่างบูรณาการ	3.63	0.71	มาก
โดยรวม	3.98	0.77	มาก

จากตาราง 4-3 พบว่า ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.98 ($\bar{X} = 3.98$, S.D.= 0.77) และเมื่อพิจารณาเป็นประเด็น พบว่า บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย 1.มีการวางแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอนของกระบวนการ 2. มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้ 3. มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ 4. มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง 5. มีการดำเนินงานครบทุกองค์ประกอบตามเกณฑ์ประเมิน 6. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกขั้นตอน 7. มีการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง – พัฒนาแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป 8. มีการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางด้านประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน 9. มีการกำหนดโครงสร้างระบบการบริหารจัดการ และผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา 10.มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพอย่างเป็นเอกภาพ 11.มีการกำกับ

ติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA 12. มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ 13. มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯอย่างต่อเนื่อง

สำหรับประเด็น 14. มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพฯ อย่างบูรณาการ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับมากเพิ่มเติมทุกประเด็น ดังนี้ 15. บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดนโยบาย ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน 16. บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการกำหนดข้อตกลง ระเบียบข้อกำหนดต่างๆ ด้านการประกันคุณภาพฯ ของหน่วยงาน 17. บุคลากรมีส่วนร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน 18. บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน 19. บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านการประกันฯ อย่างเหมาะสม และเพียงพอตามที่ได้รับมอบหมาย 20. บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับผลการด้านการประกันคุณภาพฯ ตามที่ได้รับมอบหมาย 21. บุคลากรมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร 22. มีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพด้านการประกันฯ 23. บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดบรรยากาศ สถานที่ให้เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ 24. บุคลากรมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน 25. บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินมาปรับปรุง-พัฒนาการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ 26. บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง-พัฒนาในแผนการประกันฯ ในปีการศึกษาต่อไป 27. บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ 28. มีการร่วมวางแผนการดำเนินงานด้านการประกันฯ อย่างบูรณาการ 29. มีการดำเนินงานในองค์ประกอบที่สามารถบูรณาการได้อย่างเหมาะสม 30. มีการติดตามการดำเนินงานอย่างบูรณาการ 31. มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างบูรณาการ 32. มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินงาน และกำหนดแผนการประกันฯ ในปีต่อไปได้อย่างบูรณาการ

1.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร

ผลการศึกษาวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4-4 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามเพศ

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	เพศ				t-Test	Sig.
	ชาย		หญิง			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	3.95	0.64	3.86	0.73	4.807*	.029
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	3.86	0.65	3.90	0.71	0.047	.828
3. ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	3.84	0.65	3.84	0.76	2.347	.126
4. ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.73	0.63	3.62	0.75	5.263*	.022
โดยรวม	3.83	0.54	3.88	0.72	9.389	.002

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-4 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีเพศต่างกันมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการดำเนินงานโดยรวมด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-5 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกัน
คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามอายุ

สภาพการประกันคุณภาพ การศึกษา	อายุ								F	Sig.
	20-30ปี		31-40ปี		41-50ปี		มากกว่า 50ปี			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	3.88	0.63	3.87	0.74	3.86	0.70	4.13	0.62	.925	.429
2. ด้านการดำเนินงานด้านการ บริหารจัดการ	3.94	0.65	3.88	0.69	3.77	0.74	4.04	0.70	.993	.396
3. ด้านการดำเนินงาน โดยการ มีส่วนร่วมของบุคลากร	3.94	0.72	3.79	0.68	3.97	0.90	3.65	0.93	1.996	.114
4. ด้านการดำเนินงานอย่าง บูรณาการ	3.69	0.70	3.65	0.66	3.70	0.82	3.34	1.11	1.537	.204
โดยรวม	3.91	0.69	3.87	0.66	3.86	0.76	3.78	0.67	.523	.859

จากตาราง 4-5 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุต่างกัน มีระดับ
สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-6 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามระดับการศึกษา / คุณวุฒิ

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับการศึกษา / คุณวุฒิ						F	Sig.
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	3.80	0.44	4.01	0.63	3.84	0.73	2.661	.071
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	3.80	0.44	4.08	0.69	3.81	0.68	6.290*	.002
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	3.20	0.44	4.18	0.68	3.70	0.71	21.449*	.000
4. ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.80	0.44	3.81	0.68	3.57	0.73	4.688*	.010
โดยรวม	3.80	0.44	4.08	0.70	3.79	0.65	7.942	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-6 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-7 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามระดับการศึกษา/คุณวุฒิ
ด้านการดำเนินงานการบริหารจัดการ

ระดับการศึกษา / คุณวุฒิ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ต่ำกว่าปริญญาตรี	--	.288	.018
ปริญญาตรี		--	.265*
สูงกว่าปริญญาตรี			--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-7 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา /
คุณวุฒิปริญญาตรีกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิสูงกว่า
ปริญญาตรีมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการ
ดำเนินงานด้านการบริหารจัดการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-8 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามระดับการศึกษา / คุณวุฒิ ด้าน
การดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร

ระดับการศึกษา / คุณวุฒิ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ต่ำกว่าปริญญาตรี	--	.983	.505
ปริญญาตรี		--	.477*
สูงกว่าปริญญาตรี			--

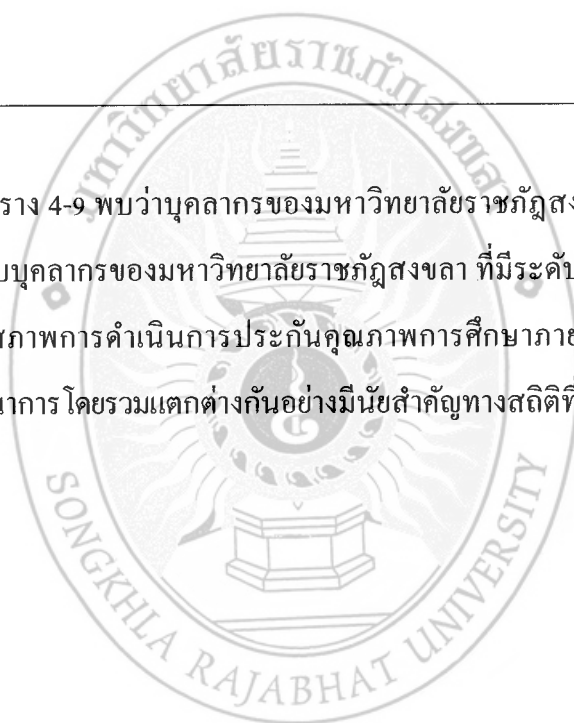
*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-8 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา /
คุณวุฒิปริญญาตรีกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิสูงกว่า
ปริญญาตรีมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการ
ดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-9 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
 ดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามระดับการศึกษา / คุณวุฒิ
 ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ

ระดับการศึกษา / คุณวุฒิ	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ต่ำกว่าปริญญาตรี	--	.016	.221
ปริญญาตรี		--	.238*
สูงกว่าปริญญาตรี			--

จากตาราง 4-9 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา /
 คุณวุฒิปริญญาตรีกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิสูงกว่า
 ปริญญาตรีมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการ
 ดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-10 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย								F	Sig.
	ข้าราชการ		พนักงานมหาวิทยาลัย		ประจำตามสัญญา		อื่น ๆ			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	3.76	0.82	3.83	0.71	4.08	0.64	3.77	0.44	3.734*	.011
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	3.71	0.83	3.84	0.66	4.05	0.66	4.33	0.70	4.581*	.004
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	3.57	0.96	3.79	0.69	4.04	0.70	4.11	0.60	5.550*	.001
4. ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.28	1.04	3.61	0.65	3.91	0.65	3.33	0.50	9.374*	.000
โดยรวม	3.57	0.76	3.83	0.62	4.09	0.70	4.11	0.60	7.486	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-10 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการดำเนินงานโดยรวมด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-11 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานใน
มหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยรวม

สถานภาพการปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัย	ข้าราชการ	พนักงาน มหาวิทยาลัย	ประจำตามสัญญา	อื่น ๆ
ข้าราชการ	--	.074	.324*	.015
พนักงานมหาวิทยาลัย		--	.249*	.058
ประจำตามสัญญา			--	.308
อื่น ๆ				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-11 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นข้าราชการกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นประจำตามสัญญามีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นประจำตามสัญญามีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-12 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานใน
มหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานการบริหารจัดการ

สถานภาพการปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัย	ข้าราชการ	พนักงาน มหาวิทยาลัย	ประจำตามสัญญา	อื่น ๆ
ข้าราชการ	--	.130	.343*	.619*
พนักงานมหาวิทยาลัย		--	.212*	.488*
ประจำตามสัญญา			--	.275
อื่น ๆ				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-12 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นข้าราชการกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นประจำตามสัญญาและอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นประจำตามสัญญาและอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-13 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานใน
มหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร

สถานภาพการปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัย	ข้าราชการ	พนักงาน มหาวิทยาลัย	ประจำตามสัญญา	อื่น ๆ
ข้าราชการ	--	.220	.476*	.539*
พนักงานมหาวิทยาลัย		--	.256*	.319
ประจำตามสัญญา			--	.063
อื่น ๆ				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-13 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการ
ปฏิบัติงานเป็นข้าราชการกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงาน
เป็นประจำตามสัญญาและอื่น ๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
มหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็น
พนักงานมหาวิทยาลัยกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงาน
เป็นประจำตามสัญญามีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย
ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-14 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานใน
มหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ

สถานภาพการปฏิบัติงานใน มหาวิทยาลัย	ข้าราชการ	พนักงาน มหาวิทยาลัย	ประจำตามสัญญา	อื่น ๆ
ข้าราชการ	--	.330	.627*	.047
พนักงานมหาวิทยาลัย		--	.297*	.282
ประจำตามสัญญา			--	.580
อื่น ๆ				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-14 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นข้าราชการกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นประจำตามสัญญามีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นประจำตามสัญญามีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-15 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบัน

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	ลักษณะงานปัจจุบัน								F	Sig.
	ผู้บริหาร		หัวหน้างาน		อาจารย์		เจ้าหน้าที่			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	4.85	0.37	4.20	0.44	3.76	0.73	4.07	0.58	11.060*	.000
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	4.42	0.78	4.68	0.57	3.76	0.66	4.08	0.67	12.777*	.000
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	3.71	0.75	4.20	0.44	3.67	0.72	4.16	0.66	14.153*	.000
4. ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	4.00	0.57	4.00	0.56	3.54	0.74	3.82	0.67	5.273*	.001
โดยรวม	4.14	0.37	4.68	0.58	3.74	0.65	4.08	0.66	13.198	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-15 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการดำเนินงานโดยรวมด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-16 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบันด้านการดำเนินงาน โดยรวม

ลักษณะงานปัจจุบัน	ผู้บริหาร	หัวหน้างาน	อาจารย์	เจ้าหน้าที่
ผู้บริหาร	--	.657	1.090*	.780*
หัวหน้างาน		--	.433	.123
อาจารย์			--	.309*
เจ้าหน้าที่				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-16 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นผู้บริหารกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ และเจ้าหน้าที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงาน โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-17 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบันด้านการ
ดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ

ลักษณะงานปัจจุบัน	ผู้บริหาร	หัวหน้างาน	อาจารย์	เจ้าหน้าที่
ผู้บริหาร	--	.571	.662*	.344
หัวหน้างาน		--	1.233*	.916*
อาจารย์			--	.317*
เจ้าหน้าที่				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-17 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นผู้บริหารกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นหัวหน้างานกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่ที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-18 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบันด้านการ
ดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร

ลักษณะงานปัจจุบัน	ผู้บริหาร	หัวหน้างาน	อาจารย์	เจ้าหน้าที่
ผู้บริหาร	--	.485	.037	.446
หัวหน้างาน		--	.522	.039
อาจารย์			--	.483*
เจ้าหน้าที่				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-18 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงาน
ปัจจุบันเป็นอาจารย์กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็น
เจ้าหน้าที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการ
ดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-19 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบันด้านการ
ดำเนินงานอย่างบูรณาการ

ลักษณะงานปัจจุบัน	ผู้บริหาร	หัวหน้างาน	อาจารย์	เจ้าหน้าที่
ผู้บริหาร	--	.418	.451	.175
หัวหน้างาน		--	.322	.178
อาจารย์			--	.275*
เจ้าหน้าที่				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-19 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงาน
ปัจจุบันเป็นอาจารย์กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็น
เจ้าหน้าที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการ
ดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-20 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน										F	Sig.
	ผู้บริหาร		หัวหน้างาน		ครู / อาจารย์		พนักงาน / เจ้าหน้าที่		อื่นๆ			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	3.69	0.94	4.00	0.68	3.84	0.72	4.08	0.58	2.92	0.47	10.248*	.000
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	4.00	0.81	4.01	0.87	3.81	0.64	4.11	0.69	2.92	0.47	12.297*	.000
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	3.30	0.48	4.50	0.54	3.70	0.72	4.16	0.66	3.21	0.42	15.780*	.000
4. ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.61	0.50	4.00	0.75	3.58	0.75	3.84	0.65	2.85	0.53	7.885*	.000
โดยรวม	3.53	0.51	4.16	0.72	3.80	0.65	4.11	0.68	3.07	0.26	11.811	.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-20 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นราย ด้าน พบว่าด้านการดำเนินงาน โดยรวมด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการด้านการ ดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการมีระดับสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-21 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงาน ที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันด้านการดำเนินงาน โดยรวม

ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้บริหาร	หัวหน้างาน	ครู /อาจารย์	พนักงาน / เจ้าหน้าที่	อื่น ๆ
ผู้บริหาร	--	.307	.157	.389*	.763*
หัวหน้างาน	--	--	.150	.082	1.071*
ครู /อาจารย์	--	--	--	.232*	.921*
พนักงาน / เจ้าหน้าที่	--	--	--	--	1.153*
อื่น ๆ	--	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-21 พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นผู้บริหารกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน / เจ้าหน้าที่ และอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างานกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงานอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู / อาจารย์กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน / เจ้าหน้าที่และอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน / เจ้าหน้าที่กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงานอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-22 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงาน
ที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบัน

ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้บริหาร	หัวหน้างาน	ครู /อาจารย์	พนักงาน / เจ้าหน้าที่	อื่น ๆ
ผู้บริหาร	--	.325	.180	.119	.253*
หัวหน้างาน		--	.272	.271	.321*
ครู /อาจารย์				.299*	.891*
พนักงาน / เจ้าหน้าที่				--	.182*
อื่น ๆ					--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-22 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /
ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นผู้บริหาร กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
สงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นอื่น ๆ มีระดับสภาพการ
ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ
โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมา
ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่ง
งาน /ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นอื่น ๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกัน
คุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู /อาจารย์ กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน / เจ้าหน้าที่ และอื่นๆ มีระดับสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน / เจ้าหน้าที่ กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มี ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-23 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงาน ที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร

ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้บริหาร	หัวหน้างาน	ครู /อาจารย์	พนักงาน / เจ้าหน้าที่	อื่น ๆ
ผู้บริหาร	--	.339	.400	.856	.093
หัวหน้างาน		--	.791	.335	.335*
ครู /อาจารย์			--	.456	.493*
พนักงาน / เจ้าหน้าที่				--	.949*
อื่น ๆ					--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-23 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู / อาจารย์ กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน / เจ้าหน้าที่ กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-24 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงาน
ที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ

ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้บริหาร	หัวหน้างาน	ครู/อาจารย์	พนักงาน / เจ้าหน้าที่	อื่น ๆ
ผู้บริหาร	--	.384	.031	.227	.758
หัวหน้างาน		--	.416	.156	.342*
ครู/อาจารย์			--	.259*	.726
พนักงาน / เจ้าหน้าที่				--	.986*
อื่น ๆ					--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-24 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /
ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
สงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นอื่น ๆ มีระดับสภาพการ
ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ
โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา
ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู / อาจารย์ กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน
/ ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน / เจ้าหน้าที่ มีระดับสภาพการดำเนินการ
ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน / เจ้าหน้าที่ กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มี ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา กับ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร

ผลการศึกษาวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา กับ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4-25 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	ลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา								F	Sig.
	ไม่มีส่วนร่วม		มีส่วนร่วมในหน่วยงานของตัวเอง		มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงาน		มีส่วนร่วมร่วมกับหน่วยงานภายนอก			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	3.37	0.51	3.88	0.70	4.07	0.66	3.00	1.41	1.424	.213
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	3.50	0.53	3.89	0.69	4.07	0.66	2.50	0.70	1.553	.200
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	3.50	0.53	3.85	0.75	3.84	0.58	3.50	0.70	.736	.531
4. ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.37	0.51	3.66	0.73	3.56	0.68	3.50	0.70	.673	.569
โดยรวม	3.50	0.53	3.87	0.67	4.02	0.70	3.50	0.70	1.655	.176

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-25 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-26 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	บทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ								F	Sig.
	เป็นผู้ดำเนินงานหลัก		เป็นผู้ร่วมดำเนินงาน		เป็นผู้สนับสนุน		ไม่มีส่วนร่วม			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	4.25	0.88	3.87	0.75	3.95	0.60	3.40	0.63	1.536	.201
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	4.25	0.88	3.86	0.71	3.95	0.64	3.60	0.63	2.137	.095
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	3.50	0.75	3.87	0.79	3.84	0.63	3.46	0.63	2.089	.101
4. ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.62	0.74	3.66	0.73	3.66	0.68	3.26	0.88	1.480	.220
โดยรวม	3.75	0.70	3.85	0.72	3.95	0.60	3.60	0.63	1.562	.198

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-26 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ ต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4-27 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	ความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา								F	Sig.
	การศึกษา									
	ทุกครั้ง		บ่อยครั้ง		น้อยครั้ง		ไม่เคย			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	4.02	0.69	3.91	0.67	3.44	0.72	3.37	0.51	9.889	.000*
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	4.03	0.66	3.90	0.67	3.46	0.72	3.50	0.53	9.080	.000*
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	4.03	0.69	3.77	0.72	3.55	0.81	3.50	0.53	7.019	.000*
4. ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.78	0.69	3.65	0.65	3.26	0.98	3.37	0.51	6.408	.000*
โดยรวม	4.03	0.63	3.85	0.66	3.53	0.75	3.50	0.53	7.725	.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-27 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดำเนินงานโดยรวม ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-28 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินงาน โดยรวม

ความสม่ำเสมอในการให้ ความร่วมมือ	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย
ทุกครั้ง	--	.112	.582*	.651*
บ่อยครั้ง		--	.469*	.538*
น้อยครั้ง			--	.069
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-28 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาทุกครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-29 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ

ความสม่ำเสมอในการให้ ความร่วมมือ	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย
ทุกครั้ง	--	.124	.566*	.533*
บ่อยครั้ง		--	.441*	.408
น้อยครั้ง			--	.033
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-29 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาทุกครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพศึกษาน้อยครั้ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาบ่อยครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพศึกษาน้อยครั้ง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-30 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
 ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการให้
 ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินงาน โดยการ
 มีส่วนร่วมของบุคลากร

ความสม่ำเสมอในการให้ ความร่วมมือ	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย
ทุกครั้ง	--	.256*	.477*	.533*
บ่อยครั้ง		--	.221	.276
น้อยครั้ง			--	.055
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-30 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือ
 ในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาทุกครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้
 ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้ง และไม่เคย มีระดับสภาพ
 การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วน
 ร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-31 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการให้
ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินงานอย่าง
บูรณาการ

ความสม่ำเสมอในการให้ ความร่วมมือ	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย
ทุกครั้ง	--	.125	.513*	.405
บ่อยครั้ง		--	.388*	.279
น้อยครั้ง			--	.108
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-31 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือ
ในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาทุกครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้
ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพศึกษาน้อยครั้ง มีระดับสภาพการดำเนินการ
ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการ
ประกันคุณภาพการศึกษาบ่อยครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ให้ความร่วมมือ
ในกิจกรรมการประกันคุณภาพศึกษาน้อยครั้ง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพ
การศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-32 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา								F	Sig.
	ได้รับความร่วมมือภายในหน่วยงานของตนเอง		ได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน		ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก		ไม่มี			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	3.86	0.69	4.15	0.71	3.60	0.69	3.37	0.51	4.920	.002*
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	3.88	0.67	4.00	0.83	4.01	0.47	3.50	0.53	1.409	.240
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	3.81	0.72	4.06	0.78	3.60	0.69	3.50	0.53	2.938	.033*
4. ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.65	0.72	3.74	0.77	3.40	0.69	3.37	0.51	1.117	.342
โดยรวม	3.87	0.65	4.01	0.79	3.60	0.69	3.50	0.53	3.230	.024*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-32 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดำเนินงานโดยรวมด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-33 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
ดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะความร่วมมือจาก
ผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินงานโดยรวม

ลักษณะความร่วมมือจาก ผู้ร่วมงาน	ได้รับความร่วมมือ ภายในหน่วยงาน ของตนเอง	ได้รับความร่วมมือ ระหว่างหน่วยงาน	ได้รับความร่วมมือ จากหน่วยงาน ภายนอก	ไม่มี
- ได้รับความร่วมมือ ภายในหน่วยงานของ ตนเอง	--	.285*	.266	.491*
- ได้รับความร่วมมือ ระหว่างหน่วยงาน		--	.552*	.777*
- ได้รับความร่วมมือจาก หน่วยงานภายนอก			--	.225
- ไม่มี				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-33 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะความ
ร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือภายในหน่วยงานของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
สงขลา ที่มีลักษณะความร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน และไม่มี มีระดับสภาพ
การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยรวม โดยรวม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะความร่วมมือแบบได้รับ
ความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะความ
ร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก และไม่มี มีระดับสภาพการดำเนินการ
ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยรวม โดยรวมแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-34 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
ดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามลักษณะความร่วมมือจาก
ผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วน
ร่วมของบุคลากร

ลักษณะความร่วมมือจาก ผู้ร่วมงาน	ได้รับความร่วมมือ ภายในหน่วยงาน ของตนเอง	ได้รับความร่วมมือ ระหว่างหน่วยงาน	ได้รับความร่วมมือ จากหน่วยงาน ภายนอก	ไม่มี
- ได้รับความร่วมมือ ภายในหน่วยงานของ ตนเอง	--	.250*	.217	.317
- ได้รับความร่วมมือ ระหว่างหน่วยงาน	--	--	.467	.567*
- ได้รับความร่วมมือจาก หน่วยงานภายนอก	--	--	--	.100
- ไม่มี	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-34 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะความ
ร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือภายในหน่วยงานของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
สงขลา ที่มีลักษณะความร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน มีระดับสภาพการ
ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วม
ของบุคลากรโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะความร่วมมือแบบได้รับ
ความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีไม่มีความร่วมมือ
มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดย
การมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-35 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	ความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา								F	Sig.
	คุณภาพการศึกษา									
	ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง		ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง		ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง		ไม่เคย			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	4.04	0.65	3.83	0.70	3.06	0.70	3.37	0.51	12.453	.000*
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	4.01	0.64	3.86	0.69	3.06	0.70	3.50	0.53	10.696	.000*
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	4.08	0.69	3.69	0.70	3.13	0.35	3.25	0.88	17.398	.000*
4. ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.82	0.69	3.56	0.69	2.93	0.59	3.12	0.83	11.835	.000*
โดยรวม	4.02	0.58	3.81	0.72	3.26	0.45	3.25	0.88	10.276	.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-35 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดำเนินงานโดยรวม ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-36 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
ดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการได้รับ
ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินงานโดยรวม

ความสม่ำเสมอในการได้รับ ความร่วมมือในกิจกรรม	ได้รับความร่วมมือ ทุกครั้ง	ได้รับความร่วมมือ บ่อยครั้ง	ได้รับความร่วมมือ น้อยครั้ง	ไม่เคย
ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง	--	.210*	.976*	.668*
ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง		--	.765*	.457
ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง			--	.308
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-36 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความ
ร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือทุกครั้ง กับบุคลากรของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบ
ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการ
ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยรวม โดยรวมแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการ
ประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
สงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือน้อย
ครั้ง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน
โดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-37 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
 ดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการได้รับความ
 ร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินงานด้านการ
 บริหารจัดการ

ความสม่ำเสมอในการได้รับ ความร่วมมือในกิจกรรม	ได้รับความร่วมมือ ทุกครั้ง	ได้รับความร่วมมือ บ่อยครั้ง	ได้รับความร่วมมือ น้อยครั้ง	ไม่เคย
ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง	--	.152*	.949*	.516*
ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง		--	.797*	.363*
ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง			--	.433
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-37 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความ
 ร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือทุกครั้ง กับบุคลากรของ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบ
 ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการ
 ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวม
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการ
 ประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
 สงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือน้อย
 ครั้ง และไม่เคยมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการ
 ดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-38 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
 ดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการได้รับความ
 ร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินงาน โดยการ
 มีส่วนร่วมของบุคลากร

ความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรม	ได้รับความร่วมมือ ทุกครั้ง	ได้รับความร่วมมือ บ่อยครั้ง	ได้รับความร่วมมือ น้อยครั้ง	ไม่เคย
ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง	--	.389*	.947*	.830*
ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง		--	.557*	.441
ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง			--	.116
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-38 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความ
 ร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบ ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง กับบุคลากรของ
 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบ
 ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการ
 ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร
 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการ
 ประกันคุณภาพการศึกษาแบบ ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
 สงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบ ได้รับความร่วมมือน้อย
 ครั้ง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน
 โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-39 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ

ความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรม	ได้รับความร่วมมือ ทุกครั้ง	ได้รับความร่วมมือ บ่อยครั้ง	ได้รับความร่วมมือ น้อยครั้ง	ไม่เคย
ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง	--	.267*	.894	.702*
ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง		--	.626*	.435
ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง			--	.191
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-39 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือทุกครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-40 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ ดำเนินการประกัน
คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
ร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา จากหน่วยงานของตนเอง

สภาพการประกันคุณภาพ การศึกษา	การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกัน คุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง								F	Sig.
	เคย ระดับมาก		เคย ระดับปาน กลาง		เคย ระดับน้อย		ไม่เคย			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	4.27	0.47	3.87	0.70	3.38	0.70	3.63	0.80	19.195	.000*
2. ด้านการดำเนินงานด้านการ บริหารจัดการ	4.20	0.59	3.89	0.65	3.40	0.78	3.72	0.78	15.133	.000*
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมี ส่วนร่วมของบุคลากร	4.15	0.62	3.85	0.73	3.34	0.63	3.36	0.80	15.481	.000*
4. ด้านการดำเนินงานอย่าง บูรณาการ	4.00	0.61	3.65	0.69	3.14	0.73	3.27	0.78	17.432	.000*
โดยรวม	4.17	0.58	3.87	0.62	3.46	0.76	3.54	1.03	13.393	.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-40 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีการได้รับความรู้
ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง
ต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า ด้านการดำเนินงานโดยรวม ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ ด้านการ
ดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีระดับสภาพการ
ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-41 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา จากหน่วยงานของตนเอง ด้านการดำเนินงาน โดยรวม

การได้รับความรู้ ความเข้าใจจากหน่วยงานของตนเอง	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	--	.396*	.882*	.634*
เคย ระดับปานกลาง		--	.486*	.238
เคย ระดับน้อย			--	.248
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-41 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย และไม่เคย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-42 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา จากหน่วยงานของตนเอง ด้านการดำเนินงาน ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ

การได้รับความรู้ ความ เข้าใจจากหน่วยงานของ ตนเอง	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	--	.301*	.791*	.472*
เคย ระดับปานกลาง		--	.489*	.170
เคย ระดับน้อย			--	.319
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-42 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย และ ไม่เคย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-43 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
 ดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจ
 เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา จากหน่วยงานของตนเอง
 ด้านการดำเนินงาน ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร

การได้รับความรู้ ความ เข้าใจจากหน่วยงานของ ตนเอง	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	--	.298*	.806*	.789*
เคย ระดับปานกลาง		--	.507*	.491
เคย ระดับน้อย			--	.016
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-43 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก
 ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงาน
 ของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย และ
 ไม่เคย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจาก
 หน่วยงานของตนเอง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย
 ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้
 ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง กับ
 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมี
 ส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับสภาพการดำเนินการ
 ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร
 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-44 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
 ดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจ
 เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา จากหน่วยงานของตนเอง
 ด้านการดำเนินงาน ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ

การได้รับความรู้ ความ เข้าใจจากหน่วยงานของ ตนเอง	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	--	.349*	.857*	.727*
เคย ระดับปานกลาง		--	.508*	.378
เคย ระดับน้อย			--	.129
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-44 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก
 ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงาน
 ของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย และ
 ไม่เคยได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจาก
 หน่วยงานของตนเอง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย
 ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้
 ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง กับ
 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมี
 ส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับสภาพการดำเนินการ
 ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่าง
 กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-45 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย								F	Sig.
	เคย ระดับมาก		เคย ระดับปานกลาง		เคย ระดับน้อย		ไม่เคย			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการดำเนินงานโดยรวม	4.25	0.47	3.91	0.66	3.56	0.81	3.80	0.77	12.975	.000*
2. ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	4.14	0.60	3.93	0.62	3.60	0.83	3.86	0.74	8.737	.000*
3. ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	4.29	0.52	3.81	0.71	3.60	0.78	3.60	0.82	13.292	.000*
4. ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	4.05	0.57	3.65	0.67	3.38	0.81	3.40	0.82	12.540	.000*
โดยรวม	4.19	0.52	3.87	0.63	3.66	0.76	3.73	0.96	8.371	.000*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-45 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดำเนินงานโดยรวม ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-46 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
 ดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจ
 เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย
 ด้านการดำเนินงาน โดยรวม

การได้รับความรู้ ความ เข้าใจระดับมหาวิทยาลัย	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	--	.339*	.683*	.453*
เคย ระดับปานกลาง		--	.344*	.113
เคย ระดับน้อย			--	.230
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-46 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก
 ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับ
 มหาวิทยาลัย กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย
 และไม่เคย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับ
 มหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการ
 ดำเนินงาน โดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้
 ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากร
 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
 ต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพ
 การศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-47 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
ดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจ
เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย
ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ

การได้รับความรู้ ความ เข้าใจระดับมหาวิทยาลัย	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	--	.213*	.544*	.282*
เคย ระดับปานกลาง		--	.330*	.068
เคย ระดับน้อย			--	.262
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-47 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก
ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับ
มหาวิทยาลัย กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย
และไม่เคย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับ
มหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการ
ดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้
ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับ
บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมี
ส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกัน
คุณภาพการศึกษภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-48 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
 ดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจ
 เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย
 ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร

การได้รับความรู้ ความ เข้าใจระดับมหาวิทยาลัย	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	--	.483*	.693*	.698*
เคย ระดับปานกลาง		--	.210*	.214
เคย ระดับน้อย			--	.004
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-48 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก
 ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับ
 มหาวิทยาลัย กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคยระดับปานกลาง เคยระดับน้อย
 และไม่เคย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับ
 มหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการ
 ดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้
 ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับ
 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมี
 ส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกัน
 คุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวม
 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-49 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการ
ดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจ
เกี่ยวกับการมีส่วนร่วม ร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย
ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ

การได้รับความรู้ ความ เข้าใจระดับมหาวิทยาลัย	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	--	.408*	.675*	.659*
เคย ระดับปานกลาง		--	.267*	.250
เคย ระดับน้อย			--	.016
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-49 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก
ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับ
มหาวิทยาลัย กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย
และไม่เคย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับ
มหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการ
ดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้
ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับ
บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมี
ส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกัน
คุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปได้ว่า บุคลากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 71.20 โดยมีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 ซึ่งระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.80 ทั้งนี้สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นผู้ปฏิบัติงานการสอน ครู/อาจารย์ จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.20

สำหรับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร สรุปได้ว่าบุคลากรส่วนใหญ่มีส่วนร่วมภายในหน่วยงานของตนเอง จำนวน 351 คน คิดเป็นร้อยละ 87.80 โดยมีบทบาทเป็นผู้ร่วมดำเนินงานมากที่สุด จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.20 ทั้งนี้บุคลากรมีความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับบ่อยครั้ง จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.20 ซึ่งลักษณะความร่วมมือในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาได้รับความร่วมมือภายในหน่วยงาน จำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 80.80 โดยได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับบ่อยครั้ง จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80 นอกจากนี้บุคลากร เคยได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลัก (มหาวิทยาลัย) ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งระดับหน่วยงานของตนเองและระดับมหาวิทยาลัย ในระดับปานกลาง จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 63.80

ทั้งนี้ สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย 1) มีการวางแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอนของกระบวนการ 2) มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้ 3) มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ 4) มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง 5) มีการดำเนินงานครบทุกองค์ประกอบตามเกณฑ์ประเมิน 6) มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกขั้นตอน 7) มีการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง – พัฒนาแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป 8) มีการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางด้านประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน 9) มีการกำหนดโครงสร้างระบบการบริหารจัดการ และผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา 10) มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพอย่างเป็นเอกภาพ 11) มีการกำกับติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA 12) มีการสนับสนุน

งบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ 13) มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อ
การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้สำหรับประเด็น 14) มีการ
สนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพฯอย่างบูรณาการ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อ
สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับปานกลาง

ทั้งนี้ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ
อยู่ในระดับมากเพิ่มเติมทุกประเด็น ดังนี้ 15) บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดนโยบาย
ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน 16) บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการกำหนดข้อตกลง
ระเบียบข้อกำหนดต่างๆ ด้านการประกันคุณภาพฯ ของหน่วยงาน 17) บุคลากรมีส่วนร่วม
วิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน 18) บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง
(SAR) ของหน่วยงาน 19) บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการ
ดำเนินงานด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านการประกันฯอย่างเหมาะสม และเพียงพอตามที่ได้รับ
มอบหมาย 20) บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับผลการด้านการประกันคุณภาพฯ
ตามที่ได้รับมอบหมาย 21) บุคลากรมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร 22) มีส่วนร่วมใน
กิจกรรมพัฒนาศักยภาพด้านการประกันฯ 23) บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดบรรยากาศ สถานที่ให้
เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ 24) บุคลากรมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการ
ดำเนินงาน 25) บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินมาปรับปรุง-พัฒนาการดำเนินงาน
ด้านการประกันคุณภาพ 26) บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง-พัฒนาใน
แผนการประกันฯในปีการศึกษาต่อไป 27) บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือให้
ข้อเสนอแนะต่าง ๆ 28) มีการร่วมวางแผนการดำเนินงานด้านการประกันฯอย่างบูรณาการ
29) มีการดำเนินงานในองค์ประกอบที่สามารถบูรณาการได้อย่างเหมาะสม 30) มีการติดตามการ
ดำเนินงานอย่างบูรณาการ 31) มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างบูรณาการ 32) มีการนำผลการ
ประเมินมาปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินงาน และกำหนดแผนการประกันฯในปีต่อไปได้อย่าง
บูรณาการ

2. ผลการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการ บูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

ผลการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรต่อระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4-50 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันฯของบุคลากร			
1. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมในระดับดี	3.96	0.71	มาก
2. มีระบบการบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน	3.90	0.74	มาก
3. มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และ แผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม	3.91	0.73	มาก
4. มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นทางการ และมีการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ	3.92	0.72	มาก
5. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA อย่างเป็นทางการ	3.92	0.73	มาก
6. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างมีส่วนร่วม	3.93	0.76	มาก
7. มีการบูรณาการในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม	3.89	0.75	มาก

ตารางที่ 4-50 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (ต่อ)

ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
8. มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3.91	0.75	มาก
9. มีการสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง	3.86	0.93	มาก
10. มีการดำเนินงานที่ มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานจริงมากกว่าการสร้างเอกสารหลักฐานสำหรับการประเมินคุณภาพ	3.84	0.84	มาก
11. มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินมาปรับปรุง – พัฒนาอย่างต่อเนื่อง	3.89	0.78	มาก
ปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันฯของบุคลากร			
1. เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในที่สอดคล้องกับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพของหน่วยงาน	3.83	0.82	มาก
2. เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกที่มีเสถียรภาพ และมี ความเหมาะสมกับบริบทของหน่วยงาน	3.84	0.80	มาก
3. ผู้ประเมินมีความเข้าใจในเกณฑ์ และมีวิธีพิจารณาการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	3.84	0.78	มาก
4. ความเป็นกลางมีต่อการตรวจเยี่ยม และการประเมินตามบริบทของหน่วยงาน	3.95	0.73	มาก
โดยรวม	3.89	0.77	มาก

จากตาราง 4-50 พบว่า บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.89 ($\bar{X} = 3.89, S.D. = 0.77$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาโดยรวม อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทั้งหมด ได้แก่ ปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันฯของบุคลากร ประกอบด้วย 1) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมในระดับดี 2) มีระบบการบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน 3) มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และแผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม 4) มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นเอกภาพ และมีการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ 5) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA อย่างเป็นรูปธรรม 6) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างมีส่วนร่วม 7) มีการบูรณาการในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม 8) มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 9) มีการสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง 10) มีการดำเนินงานที่ มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานจริงมากกว่าการสร้างเอกสารหลักฐานสำหรับการประเมินคุณภาพ 11) มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินมาปรับปรุง – พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

สำหรับปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันฯของบุคลากร ซึ่งมีระดับความคิดเห็นเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทั้งหมด ประกอบด้วย 1) เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในที่สอดคล้องกับสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพของหน่วยงาน 2) เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกที่มีเสถียรภาพ และมีความเหมาะสมกับบริบทของหน่วยงาน 3) ผู้ประเมินมีความเข้าใจในเกณฑ์ และมีวิธีพิจารณาการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน 4) ความเป็นกัลยาณมิตรต่อการตรวจเยี่ยม และการประเมินตามบริบทของหน่วยงาน

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร

ผลการศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4-51 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	ลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	
	Chi-square	Sig.
เพศ	3.088	.378
อายุ	25.461*	.003
ระดับการศึกษา	3.137	.792
สถานภาพการปฏิบัติงาน	21.271*	.012
ลักษณะงานปัจจุบัน	73.998*	.000
ตำแหน่งงานที่ผ่านมา	25.726*	.012

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-51 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่า อายุ สถานภาพการปฏิบัติงาน ลักษณะงานปัจจุบัน ตำแหน่งงานที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-52 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	ลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา				
	ไม่มีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมใน หน่วยงาน ของตัวเอง	มีส่วนร่วม ระหว่าง หน่วยงานใน มหาวิทยาลัย	มีส่วนร่วมกับ หน่วยงาน ภายนอก	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
อายุ					
20-30 ปี	5(1.25)	75(18.75)	15(3.75)	0(0)	95(23.75)
31-40 ปี	1(0.25)	218(54.50)	18(4.50)	1(0.25)	238(59.50)
41-50 ปี	2(0.50)	40(10.00)	1(0.25)	1(0.25)	44(11.00)
มากกว่า 50 ปี	0(0)	18(4.50)	5(1.25)	0(0)	23(5.75)
รวม	8(2.00)	351(87.75)	39(9.75)	2(0.50)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=25.461df=9$ p-value = .003*					
สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย					
ข้าราชการ	2(0.50)	33(8.25)	6(1.50)	1(0.25)	42(10.50)
พนักงานมหาวิทยาลัย	0(0)	223(55.75)	21(5.25)	1(0.25)	245(61.25)
ประจำตามสัญญา	5(1.25)	87(21.75)	12(3.00)	0(0)	104(26.00)
อื่น ๆ	1(0.25)	8(2.00)	0(0)	0(0)	9(2.25)
รวม	8(2.00)	351(87.75)	39(9.75)	2(0.50)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=21.271df=9$ p-value = .012*					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-52 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	ลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา				
	ไม่มีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมใน หน่วยงาน ของตัวเอง	มีส่วนร่วม ระหว่าง หน่วยงานใน มหาวิทยาลัย	มีส่วนร่วมกับ หน่วยงาน ภายนอก	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ลักษณะงานปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	0(0)	3(0.75)	3(0.75)	1(0.25)	7(1.75)
หัวหน้างาน	0(0)	1(0.25)	4(1.00)	0(0)	5(1.25)
อาจารย์	2(0.50)	236(59.00)	18(4.50)	1(0.25)	257(64.25)
เจ้าหน้าที่	6(1.50)	111(27.75)	14(3.50)	0(0)	131(32.75)
รวม	8(2.00)	351(87.75)	39(9.75)	2(0.50)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=73.998$ df=9 p-value = .000*					
ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	0(0)	11(2.75)	1(0.25)	1(0.25)	13(3.25)
หัวหน้างาน	0(0)	6(1.50)	0(0)	0(0)	6(1.50)
ครู / อาจารย์	2(0.50)	210(52.50)	20(5.00)	1(0.25)	233(58.25)
พนักงาน / เจ้าหน้าที่	6(1.50)	110(27.50)	18(4.50)	0(0)	134(33.50)
อื่น ๆ	0(0)	14(3.50)	0(0)	0(0)	14(3.50)
รวม	8(2.00)	351(87.75)	39(9.75)	2(0.50)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=25.726$ df=12 p-value = .012*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-52 พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามีส่วนร่วมในหน่วยงานของตัวเองมากที่สุด รองลงมาคือ มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานในมหาวิทยาลัย

สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามีส่วนร่วมในหน่วยงานของตัวเองมากที่สุด รองลงมาคือ มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานในมหาวิทยาลัย

ลักษณะงานปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามีส่วนร่วมในหน่วยงานของตัวเองมากที่สุด รองลงมาคือ มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานในมหาวิทยาลัย

ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน เป็นครู / อาจารย์ มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามีส่วนร่วมในหน่วยงานของตัวเองมากที่สุด รองลงมาคือ มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานในมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4-53 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	บทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ	
	Chi-square	Sig.
เพศ	37.284*	.000
อายุ	36.051*	.000
ระดับการศึกษา	5.634	.465
สถานภาพการปฏิบัติงาน	23.914*	.004
ลักษณะงานปัจจุบัน	69.537*	.000
ตำแหน่งงานที่ผ่านมา	52.963*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-53 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพพบว่า เพศอายุสถานภาพการปฏิบัติงานลักษณะงานปัจจุบันตำแหน่งงานที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-54 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	บทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ				
	เป็นผู้ ดำเนินงาน หลัก	เป็นผู้ร่วม ดำเนินงาน	เป็น ผู้สนับสนุน	ไม่มีส่วน ร่วม	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
เพศ					
ชาย	6(1.50)	42(10.50)	63(15.75)	4(1.00)	115(28.75)
หญิง	2(0.50)	191(47.75)	81(20.25)	11(2.75)	285(71.25)
รวม	8(2.00)	233(58.25)	144(36.00)	15(3.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=37.284$ df =8 p-value = .000*					
อายุ					
20-30 ปี	0(0)	57(14.25)	30(7.50)	8(2.00)	95(23.75)
31-40 ปี	5(1.25)	128(32.00)	100(25.00)	5(1.25)	238(59.50)
41-50 ปี	0(0)	34(8.50)	8(2.00)	2(0.50)	44(11.00)
มากกว่า 50 ปี	3(0.75)	14(3.50)	6(1.50)	0(0)	23(5.75)
รวม	8(2.00)	233(58.25)	144(36.00)	15(3.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=36.051$ df =9 p-value = .000*					

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-54 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	บทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ				
	เป็นผู้ ดำเนินงาน หลัก	เป็นผู้ร่วม ดำเนินงาน	เป็น ผู้สนับสนุน	ไม่มีส่วน ร่วม	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย					
ข้าราชการ	3(0.75)	26(6.50)	11(2.75)	2(0.50)	42(10.50)
พนักงานมหาวิทยาลัย	5(1.25)	151(37.75)	85(21.25)	4(1.00)	245(61.25)
ประจำตามสัญญา	0(0)	54(13.50)	42(10.50)	8(2.00)	104(26.00)
อื่น ๆ	0(0)	2(0.50)	6(1.50)	1(0.25)	9(2.25)
รวม	8(2.00)	233(58.25)	144(36.00)	15(3.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=23.914$ df=9 p-value = .004*					
ลักษณะงานปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	3(0.75)	1(0.25)	3(0.75)	0(0)	7(1.75)
หัวหน้างาน	0(0)	1(0.25)	4(1.00)	0(0)	5(1.25)
อาจารย์	3(0.75)	161(40.25)	84(21.00)	9(2.25)	257(64.25)
เจ้าหน้าที่	2(0.50)	70(17.50)	53(13.25)	6(1.50)	131(32.75)
รวม	8(2.00)	233(58.25)	144(36.00)	15(3.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=69.537$ df=9 p-value = .000*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-54 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	บทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ				
	เป็นผู้	เป็นผู้ร่วม	เป็น	ไม่มีส่วน	รวม
	ดำเนินงาน	ดำเนินงาน	ผู้สนับสนุน	ร่วม	
	หลัก				
จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	
(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	
ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	3(0.75)	10(2.50)	0(0)	0(0)	13(3.25)
หัวหน้างาน	0(0)	3(0.75)	3(0.75)	0(0)	6(1.50)
ครู / อาจารย์	3(0.75)	140(35.00)	84(21.00)	6(1.50)	233(58.25)
พนักงาน / เจ้าหน้าที่	2(0.50)	71(17.75)	55(13.75)	6(1.50)	134(33.50)
อื่น ๆ	0(0)	9(2.25)	2(0.50)	3(0.75)	14(3.50)
รวม	8(2.00)	233(58.25)	144(36.00)	15(3.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=59.963$ df =12 p-value = .000*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-54 พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่เป็นเพศหญิง มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน มากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้สนับสนุน ในขณะที่บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่เป็นเพศชาย มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้สนับสนุนมากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้ร่วมดำเนินงาน

อายุ มีความสัมพันธ์กับบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน มากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้สนับสนุน

สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน มากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้สนับสนุน

ลักษณะงานปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ เป็นผู้ร่วมดำเนินงาน มากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้สนับสนุน

ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู / อาจารย์ มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน มากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้สนับสนุน

ตารางที่ 4-55 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	ความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	
	Chi-square	Sig.
เพศ	7.379	.061
อายุ	22.012*	.009
ระดับการศึกษา	2.758	.839
สถานภาพการปฏิบัติงาน	37.277*	.000
ลักษณะงานปัจจุบัน	20.071*	.017
ตำแหน่งงานที่ผ่านมา	36.777*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-55 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่า อายุสถานภาพการปฏิบัติงานลักษณะงานปัจจุบันตำแหน่งงานที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-56 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	ความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา				
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
อายุ					
20-30 ปี	31(7.75)	44(11.00)	15(3.75)	5(1.25)	95(23.75)
31-40 ปี	92(23.00)	126(31.50)	19(4.75)	1(0.25)	238(59.50)
41-50 ปี	21(5.25)	15(3.75)	6(1.50)	2(0.50)	44(11.00)
มากกว่า 50 ปี	6(1.50)	12(3.00)	5(1.25)	0(0)	23(5.75)
รวม	150(37.50)	197(49.25)	45(11.25)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=22.012df=9$ p-value = .009*					
สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย					
ข้าราชการ	13(3.25)	19(4.75)	8(2.00)	2(0.50)	42(10.50)
พนักงานมหาวิทยาลัย	82(20.50)	142(35.50)	21(5.25)	0(0)	245(61.25)
ประจำตามสัญญา	51(12.75)	32(8.00)	16(4.00)	5(1.25)	104(26.00)
อื่น ๆ	4(1.00)	4(1.00)	0(0)	1(0.25)	9(2.25)
รวม	150(37.50)	197(49.25)	45(11.25)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=37.277df=9$ p-value = .000*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-56 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	ความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา				
	ทุกครั้ง	บ่อยครั้ง	น้อยครั้ง	ไม่เคย	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ลักษณะงานปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	0(0)	7(1.75)	0(0)	0(0)	7(1.75)
หัวหน้างาน	4(1.00)	1(0.25)	0(0)	0(0)	5(1.25)
อาจารย์	93(23.25)	134(33.50)	28(7.00)	2(0.50)	257(64.25)
เจ้าหน้าที่	53(13.25)	55(13.75)	17(4.25)	6(1.50)	131(32.75)
รวม	150(37.50)	197(49.25)	45(11.25)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=20.071$ df =9 p-value = .017*					
ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	1(0.25)	12(3.00)	0(0)	0(0)	13(3.25)
หัวหน้างาน	0(0)	6(1.50)	0(0)	0(0)	6(1.50)
ครู / อาจารย์	91(22.75)	117(29.25)	23(5.75)	2(0.50)	233(58.25)
พนักงาน / เจ้าหน้าที่	57(14.25)	54(13.50)	17(4.25)	6(1.50)	134(33.50)
อื่น ๆ	1(0.25)	8(2.00)	5(1.25)	0(0)	14(3.50)
รวม	150(37.50)	197(49.25)	45(11.25)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=36.777$ df =12 p-value = .000*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-56 พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือ ในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้งมากที่สุด รองลงมาคือ ทุกครั้ง

สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับความสม่ำเสมอในการ ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นพนักงาน มหาวิทยาลัย มีการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้ง มากที่สุด รองลงมาคือ ทุกครั้ง

ลักษณะงานปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือใน กิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ มีการให้ความร่วมมือในกิจกรรม การประกันคุณภาพการศึกษาน้อยครั้ง มากที่สุด รองลงมาคือ ทุกครั้ง

ตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับความ สม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่าน มาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู /อาจารย์ มีการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพ การศึกษาน้อยครั้ง มากที่สุด รองลงมาคือ ทุกครั้ง

ตารางที่ 4-57 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	
	Chi-square	Sig.
เพศ	5.443	.142
อายุ	32.552*	.000
ระดับการศึกษา	33.993*	.000
สถานภาพการปฏิบัติงาน	32.714*	.000
ลักษณะงานปัจจุบัน	52.811*	.000
ตำแหน่งงานที่ผ่านมา	113.190*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-57 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่า อายุระดับการศึกษาสถานภาพการปฏิบัติงานลักษณะงานปัจจุบันตำแหน่งงานที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-58 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา				
	ได้รับภายใน หน่วยงานของ ตนเอง	ได้รับระหว่าง หน่วยงาน ภายใน มหาวิทยาลัย	ได้รับจาก หน่วยงาน ภายนอก	ไม่มี	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
อายุ					
20-30 ปี	71(17.75)	14(3.50)	5(1.25)	5(1.25)	95(23.75)
31-40 ปี	204(51.00)	31(7.75)	2(0.50)	1(0.25)	238(59.50)
41-50 ปี	36(9.00)	5(1.25)	1(0.25)	2(0.50)	44(11.00)
มากกว่า 50 ปี	12(3.00)	9(2.25)	2(0.50)	0(0)	23(5.75)
รวม	323(80.75)	59(14.75)	10(2.50)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=32.552df=9$ p-value = .000*					
ระดับการศึกษา / คุณวุฒิ					
ต่ำกว่าปริญญาตรี	5(1.25)	0(0)	0(0)	0(0)	5(1.25)
ปริญญาตรี	80(20.00)	36(9.00)	1(0.25)	3(0.75)	120(30.00)
สูงกว่าปริญญาตรี	238(59.50)	23(5.75)	9(2.25)	5(1.25)	275(68.75)
รวม	323(80.75)	59(14.75)	10(2.50)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=$ df = p-value = .0*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-58 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา				
	ได้รับภายใน หน่วยงานของ ตนเอง	ได้รับระหว่าง หน่วยงาน ภายใน มหาวิทยาลัย	ได้รับจาก หน่วยงาน ภายนอก	ไม่มี	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย					
ข้าราชการ	27(6.75)	10(2.50)	3(0.75)	2(0.50)	42(10.50)
พนักงานมหาวิทยาลัย	211(52.75)	27(6.75)	7(1.75)	0(0)	245(61.25)
ประจำตามสัญญา	77(19.25)	22(5.50)	0(0)	5(1.25)	104(26.00)
อื่น ๆ	8(2.00)	0(0)	0(0)	1(0.25)	9(2.25)
รวม	323(80.75)	59(14.75)	10(2.50)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=32.714$ df=9 p-value = .000*					
ลักษณะงานปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	6(1.50)	1(0.25)	0(0)	0(0)	7(1.75)
หัวหน้างาน	1(0.25)	4(1.00)	0(0)	0(0)	5(1.25)
อาจารย์	227(56.75)	19(4.75)	9(2.25)	2(0.50)	257(64.25)
เจ้าหน้าที่	89(22.25)	35(8.75)	1(0.25)	6(1.50)	131(32.75)
รวม	323(80.75)	59(14.75)	10(2.50)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=52.811$ df=9 p-value = .000*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-58 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา				รวม
	ได้รับภายใน	ได้รับระหว่าง	ได้รับจาก	ไม่มี	
	หน่วยงานของ	หน่วยงาน	หน่วยงาน		
	ตนเอง	ภายใน	ภายนอก		
	มหาวิทยาลัย				
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	7(1.75)	1(0.25)	5(1.25)	0(0)	13(3.25)
หัวหน้างาน	6(1.50)	0(0)	0(0)	0(0)	6(1.50)
ครู / อาจารย์	208(52.00)	19(4.75)	4(1.00)	2(0.50)	233(58.25)
พนักงาน / เจ้าหน้าที่	88(22.00)	39(9.75)	1(0.25)	6(1.50)	134(33.50)
อื่น ๆ	14(3.50)	0(0)	0(0)	0(0)	14(3.50)
รวม	323(80.75)	59(14.75)	10(2.50)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2 = 113.190$ df = 12 p-value = .000*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-58 พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้รับภายในหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

ระดับการศึกษา / คุณวุฒิมีความสัมพันธ์กับลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิสูงกว่าปริญญาตรีมีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้รับภายในหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีพนักงานมหาวิทยาลัย มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้รับภายในหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

ลักษณะงานปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้รับภายในหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู / อาจารย์ มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้รับภายในหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4-59 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	ความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา	
	Chi-square	Sig.
เพศ	3.672	.299
อายุ	20.820	.013*
ระดับการศึกษา	11.932	.064
สถานภาพการปฏิบัติงาน	20.763	.014*
ลักษณะงานปัจจุบัน	17.347	.044*
ตำแหน่งงานที่ผ่านมา	23.398	.025*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-59 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่า อายุสถานภาพการปฏิบัติงานลักษณะงานปัจจุบันตำแหน่งงานที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-60 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคล	ความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ				
	ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง	ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง	ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง	ไม่เคย	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
อายุ					
20-30 ปี	41(10.25)	46(11.50)	5(1.25)	3(0.75)	95(23.75)
31-40 ปี	115(28.75)	115(28.75)	7(1.75)	1(0.25)	238(59.50)
41-50 ปี	21(5.25)	16(4.00)	3(0.75)	4(1.00)	44(11.00)
มากกว่า 50 ปี	9(2.25)	14(3.50)	0(0)	0(0)	23(5.75)
รวม	186(46.50)	191(47.75)	15(3.75)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=20.820$ df = 9 p-value = .013*					
สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย					
ข้าราชการ	15(3.75)	25(6.25)	0(0)	2(0.50)	42(10.50)
พนักงานมหาวิทยาลัย	106(26.50)	124(31.00)	13(3.25)	2(0.50)	245(61.25)
ประจำตามสัญญา	60(15.00)	39(9.75)	2(0.50)	3(0.75)	104(26.00)
อื่น ๆ	5(1.25)	3(0.75)	0(0)	1(0.25)	9(2.25)
รวม	186(46.50)	191(47.75)	15(3.75)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2= 20.763$ df =9 p-value = .014*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-60 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	ความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ				
	ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง	ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง	ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง	ไม่เคย	รวม
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ลักษณะงานปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	6(1.50)	1(0.25)	0(0)	0(0)	7(1.75)
หัวหน้างาน	1(0.25)	4(1.00)	0(0)	0(0)	5(1.25)
อาจารย์	227(56.75)	19(4.75)	9(2.25)	2(0.50)	257(64.25)
เจ้าหน้าที่	89(22.25)	35(8.75)	1(0.25)	6(1.50)	131(32.75)
รวม	186(46.50)	191(47.75)	15(3.75)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=52.811$ df=9 p-value = .000*					
ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	4(1.00)	9(2.25)	0(0)	0(0)	13(3.25)
หัวหน้างาน	3(0.75)	3(0.75)	0(0)	0(0)	6(1.50)
ครู / อาจารย์	101(25.25)	118(29.50)	10(2.50)	4(1.00)	233(58.25)
พนักงาน / เจ้าหน้าที่	74(18.50)	54(13.50)	2(0.50)	4(1.00)	134(33.50)
อื่น ๆ	4(1.00)	7(1.75)	3(0.75)	0(0)	14(3.50)
รวม	186(46.50)	191(47.75)	15(3.75)	8(2.00)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=23.398$ df=12 p-value = .025*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-60 พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือทุกครั้ง และได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง มากที่สุด

สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มีความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง

ลักษณะงานปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ มีความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือทุกครั้ง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง

ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู / อาจารย์ มีความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง

ตารางที่ 4-61 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง

ข้อมูลส่วนบุคคล	การได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง	
	Chi-square	Sig.
เพศ	.438	.932
อายุ	23.215	.006*
ระดับการศึกษา	4.119	.661
สถานภาพการปฏิบัติงาน	13.416	.143
ลักษณะงานปัจจุบัน	34.727	.000*
ตำแหน่งงานที่ผ่านมา	19.178	.084

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-61 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเองพบว่า อายุลักษณะงานปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-62 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง

ข้อมูลส่วนบุคคล	การได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง				
	เคย ระดับมาก	เคย /ปานกลาง	เคย /น้อย	ไม่เคย	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
อายุ					
20-30 ปี	14(3.50)	64(16.00)	13(3.25)	4(1.00)	95(23.75)
31-40 ปี	54(13.50)	155(38.75)	26(6.50)	3(0.75)	238(59.50)
41-50 ปี	7(1.75)	24(6.00)	9(2.25)	4(1.00)	44(11.00)
มากกว่า 50 ปี	10(2.50)	12(3.00)	1(0.25)	0(0)	23(5.75)
รวม	85(21.25)	255(63.75)	49(12.25)	11(2.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=23.215$ df =9 p-value = .006*					
ลักษณะงานปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	3(0.75)	4(1.00)	0(0)	0(0)	7(1.75)
หัวหน้างาน	1(0.25)	0(0)	4(1.00)	0(0)	5(1.25)
อาจารย์	51(12.75)	165(41.25)	37(9.25)	4(1.00)	257(64.25)
เจ้าหน้าที่	30(7.50)	86(21.50)	8(2.00)	7(1.75)	131(32.75)
รวม	85(21.25)	255(63.75)	49(12.25)	11(2.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2= 34.727$ df = 9 p-value = .000*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-62 พบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปีเศษ ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ เศษ ในระดับมาก

ลักษณะงานปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์เศษ ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ เศษ ในระดับมาก

ตารางที่ 4-63 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย

ข้อมูลส่วนบุคคล	การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย	
	Chi-square	Sig.
เพศ	8.351	.039*
อายุ	29.421	.001*
ระดับการศึกษา	5.480	.484
สถานภาพการปฏิบัติงาน	18.118	.034*
ลักษณะงานปัจจุบัน	20.282	.016*
ตำแหน่งงานที่ผ่านมา	20.728	.055

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-63 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยพบว่า เพศอายุสถานภาพการปฏิบัติงานลักษณะงานปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-64 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

ข้อมูลส่วนบุคคล	การได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย				
	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
เพศ					
ชาย	22(5.50)	74(18.50)	14(3.50)	5(1.25)	115(28.75)
หญิง	45(11.25)	158(39.50)	72(18.00)	10(2.50)	285(71.25)
รวม	67(16.75)	232(58.00)	86(21.50)	15(3.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=8.351df=3$ p-value = .039*					
อายุ					
20-30 ปี	10(2.50)	57(14.25)	21(5.25)	7(1.75)	95(23.75)
31-40 ปี	51(12.75)	133(33.25)	51(12.75)	3(0.75)	238(59.50)
41-50 ปี	6(1.50)	22(5.50)	11(2.75)	5(1.25)	44(11.00)
มากกว่า 50 ปี	0(0)	20(5.00)	3(0.75)	0(0)	23(5.75)
รวม	67(16.75)	232(58.00)	86(21.50)	15(3.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=29.421df=9$ p-value = .001*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-64 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	การได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพ การศึกษาระดับมหาวิทยาลัย				
	เคย ระดับมาก	เคย /ปานกลาง	เคย /น้อย	ไม่เคย	รวม
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย					
ข้าราชการ	0(0)	29(7.25)	13(3.25)	0(0)	42(10.50)
พนักงานมหาวิทยาลัย	47(11.75)	142(35.50)	48(12.00)	8(2.00)	245(61.25)
ประจำตามสัญญา	18(4.50)	55(13.75)	25(6.25)	6(1.50)	104(26.00)
อื่น ๆ	2(0.50)	6(1.50)	0(0)	1(0.25)	9(2.25)
รวม	67(16.75)	232(58.00)	86(21.50)	15(3.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=18.118$ df =9 p-value = .034*					
ลักษณะงานปัจจุบัน					
ผู้บริหาร	3(0.75)	3(0.75)	1(0.25)	0(0)	7(1.75)
หัวหน้างาน	0(0)	1(0.25)	4(1.00)	0(0)	5(1.25)
อาจารย์	37(9.25)	154(38.50)	59(14.72)	7(1.75)	257(64.25)
เจ้าหน้าที่	27(6.75)	74(18.50)	22(5.50)	8(2.00)	131(32.75)
รวม	67(16.75)	232(58.00)	86(21.50)	15(3.75)	400(100.00)
Chi-square $\chi^2=20.282$ df =8 p-value = .016*					

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-64 พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่เป็นเพศหญิง เคย ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับน้อย ในขณะที่บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่เป็นเพศชาย เคย ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับมาก

อายุมีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปีเคย ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับมาก และเคย ในระดับน้อย

สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยเคย ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับน้อย

ลักษณะงานปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์เคย ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับน้อย

2.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร

ผลการศึกษาวเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4-65 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามเพศ

ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา	เพศ				T	Sig.
	ชาย		หญิง			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	4.10	0.72	3.94	0.71	.792	.374
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	3.99	0.84	3.86	0.74	1.026	.312
โดยรวม	4.02	0.77	3.91	0.71	1.725	.190

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-65 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีเพศต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-66 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษาโดยจำแนกตามอายุ

ปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา	อายุ								F	Sig.
	20-30 ปี		31-40 ปี		41-50 ปี		มากกว่า 50 ปี			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านปัจจัยภายในของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	3.76	0.62	4.06	0.71	4.20	0.79	3.79	0.75	6.388*	.000
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	3.77	0.62	3.97	0.79	3.86	0.92	3.65	0.71	2.456	.063
โดยรวม	3.75	0.59	4.02	0.75	4.09	0.80	3.65	0.71	4.848*	.003

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-66 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-67 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามอายุ ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯ ของบุคลากร

อายุ	20-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี
20-30 ปี	--	.298*	.436*	.029
31-40 ปี		--	.137	.328*
41-50 ปี			--	.465*
มากกว่า 50 ปี				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-67 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี อายุระหว่าง 41-50 ปี อายุมากกว่า 50 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปีกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-68 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกัน
คุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามระดับการศึกษา / คุณวุฒิ

ปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา	ระดับการศึกษา / คุณวุฒิ						F	Sig.
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านปัจจัยภายในของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	3.20	0.44	4.02	0.64	3.99	0.74	1.183	.143
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	3.80	0.44	3.83	0.71	3.93	0.80	.708	.493
โดยรวม	3.80	0.44	3.92	0.68	3.95	0.75	.174	.840

จากตาราง 4-68 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา /
คุณวุฒิต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-69 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกัน
คุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

ปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา	สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย								F	Sig.
	ข้าราชการ		พนักงาน มหาวิทยาลัย		ประจำตาม สัญญา		อื่น ๆ			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านปัจจัยภายในของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	3.95	0.85	3.99	0.70	4.00	0.71	3.88	0.33	.126	.945
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	3.80	0.83	3.90	0.81	3.95	0.64	3.66	0.50	.621	.601
โดยรวม	3.83	0.79	3.96	0.75	3.95	0.68	3.88	0.33	.394	.758

จากตาราง 4-69 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีสถานภาพการ
ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา
โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-70 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกัน
คุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบัน

ปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา	ลักษณะงานปัจจุบัน								F	Sig.
	ผู้บริหาร		หัวหน้างาน		อาจารย์		เจ้าหน้าที่			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านปัจจัยภายในของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	4.00	0.57	4.01	0.55	3.97	0.76	4.02	0.65	.119	.949
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	3.57	0.78	4.00	0.51	3.91	0.80	3.88	0.73	.494	.687
โดยรวม	3.57	0.78	4.00	0.57	3.96	0.76	3.93	0.67	.669	.571

จากตาราง 4-70 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงาน
ปัจจุบันต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-71 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามตำแหน่งงาน/ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบัน

ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา	ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบัน										F	Sig.
	ผู้บริหาร		หัวหน้างาน		ครู / อาจารย์		พนักงาน / เจ้าหน้าที่		อื่นๆ			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	3.53	0.51	4.02	0.65	4.02	0.74	4.03	0.63	3.07	0.26	11.217*	.000
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	3.23	0.59	4.50	0.54	3.97	0.79	3.90	0.71	3.07	0.26	8.438*	.000
โดยรวม	3.30	0.48	4.50	0.54	4.01	0.75	3.94	0.65	3.07	0.26	9.598*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-71 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากรด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-72 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบัน ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร

ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้บริหาร	หัวหน้างาน	ครู / อาจารย์	พนักงาน / เจ้าหน้าที่	อื่น ๆ
ผู้บริหาร	--	1.461*	.483*	.498*	.467
หัวหน้างาน		--	.978*	.962*	1.928*
ครู / อาจารย์			--	.015	.950
พนักงาน / เจ้าหน้าที่				--	.965
อื่น ๆ					--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-72 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นผู้บริหาร กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างาน ครู / อาจารย์ และพนักงาน / เจ้าหน้าที่ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู / อาจารย์ พนักงาน / เจ้าหน้าที่ และอื่น ๆ

มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-73 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามลักษณะงานปัจจุบัน ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร

ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้บริหาร	หัวหน้างาน	ครู/อาจารย์	พนักงาน / เจ้าหน้าที่	อื่น ๆ
ผู้บริหาร	--	1.269*	739*	.672*	.159
หัวหน้างาน	--	--	.530	.597*	1.428*
ครู/อาจารย์	--	--	--	.066	.898
พนักงาน / เจ้าหน้าที่	--	--	--	--	.813
อื่น ๆ	--	--	--	--	--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-73 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นผู้บริหาร กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างาน ครู/อาจารย์ และพนักงาน / เจ้าหน้าที่ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู/อาจารย์ พนักงาน / เจ้าหน้าที่ และอื่น ๆ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา กับ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร

ผลการศึกษาวิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา กับ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร แสดงดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4-74 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา	ลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา								F	Sig.
	ไม่มีส่วนร่วม		มีส่วนร่วมในหน่วยงานของตัวเอง		มีส่วนร่วมในหน่วยงาน		มีส่วนร่วมกับหน่วยงานภายนอก			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	3.75	0.46	4.00	0.73	3.94	0.55	3.00	0.68	1.683	.170
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	3.75	0.42	3.91	0.78	3.89	0.68	2.50	0.70	2.341	.073
โดยรวม	3.75	0.45	3.96	0.75	3.89	0.59	3.00	0.67	1.403	.242

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-74 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-75 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา โดยจำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ

ปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา	บทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ								F	Sig.
	เป็นผู้ ดำเนินงานหลัก		เป็นผู้ร่วม ดำเนินงาน		เป็นผู้สนับสนุน		ไม่มีส่วนร่วม			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านปัจจัยภายในของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	4.00	0.53	3.90	0.71	4.15	0.72	3.73	0.59	4.481*	.004
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	3.25	0.88	3.78	0.79	4.13	0.68	3.73	0.59	8.487*	.000
โดยรวม	3.25	0.88	3.86	0.72	4.13	0.71	3.73	0.59	7.117*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-75 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-76 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพฯ ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร

บทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ	เป็นผู้ดำเนินงานหลัก	เป็นผู้ร่วมดำเนินงาน	เป็นผู้สนับสนุน	ไม่มีส่วนร่วม
เป็นผู้ดำเนินงานหลัก	--	.094	.159	.266
เป็นผู้ร่วมดำเนินงาน		--	.254*	.172
เป็นผู้สนับสนุน			--	.426*
ไม่มีส่วนร่วม				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-76 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้สนับสนุน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้สนับสนุน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบไม่มีส่วนร่วม มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-77 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพฯ ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร

บทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ	เป็นผู้ดำเนินงานหลัก	เป็นผู้ร่วมดำเนินงาน	เป็นผู้สนับสนุน	ไม่มีส่วนร่วม
เป็นผู้ดำเนินงานหลัก	--	.539*	.881*	.483
เป็นผู้ร่วมดำเนินงาน		--	.342*	.056
เป็นผู้สนับสนุน			--	.398
ไม่มีส่วนร่วม				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-77 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้ดำเนินงานหลัก กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน และเป็นผู้สนับสนุน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้สนับสนุน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-78 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา โดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

ปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา	ความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพ การศึกษา								F	Sig.
	ทุกครั้งที่		บ่อยครั้งที่		น้อยครั้งที่		ไม่เคย			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านปัจจัยภายในของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	4.06	0.59	4.00	0.78	3.77	0.82	3.75	0.46	2.099	.100
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	3.85	0.73	3.96	0.77	3.80	0.46	3.75	0.46	.992	.396
โดยรวม	3.94	0.63	4.00	0.76	3.71	0.89	3.75	0.46	2.172	.091

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-78 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-79 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา โดยจำแนกตามลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

ปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา	ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพ การศึกษา								F	Sig.
	ได้รับความ ร่วมมือภายใน หน่วยงานของ ตนเอง		ได้รับความ ร่วมมือระหว่าง หน่วยงาน		ได้รับความ ร่วมมือจาก หน่วยงาน ภายนอก		ไม่มี			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านปัจจัยภายในของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	4.02	0.71	3.88	0.74	3.70	0.82	3.75	0.46	1.587	.192
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	3.93	0.77	3.79	0.76	3.60	0.84	3.75	0.46	1.141	.332
โดยรวม	3.98	0.73	3.81	0.73	3.70	0.82	3.75	0.46	1.462	.225

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-79 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4-80 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	ความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา								F	Sig.
	คุณภาพการศึกษา									
	ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง		ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง		ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง		ไม่เคย			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	4.04	0.62	3.98	0.80	3.53	0.74	3.75	0.46	2.674*	.047
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	3.88	0.71	3.96	0.80	3.33	0.97	3.75	0.46	3.389*	.018
โดยรวม	3.96	0.62	3.98	0.79	3.33	0.97	3.75	0.46	3.967*	.008

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-80 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-81 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯ ของบุคลากร

ความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือ	ได้รับความร่วมมือ ทุกครั้ง	ได้รับความร่วมมือ บ่อยครั้ง	ได้รับความร่วมมือ น้อยครั้ง	ไม่เคย
ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง	--	.053	.509*	.293
ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง		--	.456*	.239
ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง			--	.216
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-81 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือทุกครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ทั้งนี้บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้งกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-82 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยจำแนกตามความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯ ของบุคลากร

ความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือ	ได้รับความร่วมมือ ทุกครั้ง	ได้รับความร่วมมือ บ่อยครั้ง	ได้รับความร่วมมือ น้อยครั้ง	ไม่เคย
ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง	--	.086	.548*	.131
ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง		--	.635*	.218
ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง			--	.416
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-82 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือทุกครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-83 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา โดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง

ปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา	การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกัน คุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง								F	Sig.
	เคย ระดับมาก		เคย ระดับปาน		เคย ระดับน้อย		ไม่เคย			
	กลาง									
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านปัจจัยภายในของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	4.14	0.55	4.00	0.73	3.69	0.82	3.90	0.70	4.184*	.006
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการ ดำเนินงานด้านการประกัน คุณภาพของบุคลากร	4.08	0.60	3.88	0.82	3.71	0.73	3.72	0.46	2.789*	.040
โดยรวม	4.07	0.61	3.95	0.77	3.73	0.72	3.72	0.46	2.534*	.050

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-83 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยภายในของการ ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการ ประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-84 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเองด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯของบุคลากร

การได้รับความรู้ ความเข้าใจจากหน่วยงานของตนเอง	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	--	.137	.447*	.232
เคย ระดับปานกลาง		--	.310*	.094
เคย ระดับน้อย			--	.215
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-84 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-85 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร

การได้รับความรู้ ความเข้าใจจากหน่วยงานของตนเอง	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	--	.200*	.368*	.355
เคย ระดับปานกลาง		--	.168	.155
เคย ระดับน้อย			--	.012
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-85 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง และเคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-86 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา	การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย								F	Sig.
	เคย ระดับมาก		เคย ระดับปานกลาง		เคย ระดับน้อย		ไม่เคย			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
	กลาง									
1. ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	4.16	0.51	4.04	0.73	3.75	0.73	3.73	0.79	5.653*	.001
2. ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร	4.07	0.72	3.93	0.79	3.68	0.73	3.73	0.59	3.860*	.010
โดยรวม	4.05	0.60	4.02	0.74	3.68	0.75	3.73	0.59	5.559*	.001

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-86 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-87 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯ ของบุคลากร

การได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับมหาวิทยาลัย	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	--	.116	.408*	.430*
เคย ระดับปานกลาง		--	.291*	.314
เคย ระดับน้อย			--	.022
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-87 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย และไม่เคย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4-88 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยจำแนกตามการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร

การได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับมหาวิทยาลัย	เคย ระดับมาก	เคย ระดับปานกลาง	เคย ระดับน้อย	ไม่เคย
เคย ระดับมาก	--	.134	.388*	.341
เคย ระดับปานกลาง		--	.253*	.206
เคย ระดับน้อย			--	.047
ไม่เคย				--

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4-88 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่เคย ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ผลจากการศึกษาสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผลการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งมีการวางแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอนของกระบวนการ มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้ มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง มีการดำเนินงานครบทุกองค์ประกอบตามเกณฑ์ประเมิน มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกขั้นตอน มีการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง พัฒนาแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป มีการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางด้านประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน มีการกำหนดโครงสร้างระบบการบริหารจัดการ และผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษามีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพอย่างเป็นเอกภาพ มีการกำกับติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการกำหนดข้อตกลง ระเบียบข้อกำหนดต่างๆ ด้านการประกันคุณภาพฯ ของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านการประกันฯอย่างเหมาะสม และเพียงพอตามที่ได้รับมอบหมาย บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับผลการด้านการประกันคุณภาพฯตามที่ได้รับมอบหมาย บุคลากรมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร มีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพด้านการประกันฯ บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดบรรยายภาค สถานที่ให้เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ บุคลากรมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ นอกจากนี้ บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง-พัฒนาในแผนการประกันฯในปีการศึกษาต่อไป บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะต่างๆ มีการร่วมวางแผนการดำเนินงานด้านการ

ประกันฯอย่างบูรณาการ มีการดำเนินงานในองค์ประกอบที่สามารถบูรณาการได้อย่างเหมาะสม มีการติดตามการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินงาน และกำหนดแผนการประกันฯในปีต่อไปได้อย่างบูรณาการ สำหรับประเด็นที่มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพฯอย่างบูรณาการ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับปานกลาง

3.2 ผลจากการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผลการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นประเด็น ประกอบด้วย 1) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมในระดับดี 2) มีระบบการบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน 3) มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และแผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม 4) มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นทางการ และมีการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ 5) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA อย่างเป็นรูปธรรม 6) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างมีส่วนร่วม 7) มีการบูรณาการในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม 8) มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 9) มีการสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง 10) มีการดำเนินงานที่มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานจริงมากกว่าการสร้างเอกสารหลักฐานสำหรับการประเมินคุณภาพ 11) มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินมาปรับปรุง-พัฒนาอย่างต่อเนื่อง และจากการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร พบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมแตกต่างกันกล่าวคือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุต่างกัน มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต่างกัน มีลักษณะงานปัจจุบันต่างกัน และมี

ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากรโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมไม่แตกต่าง

ทั้งนี้ จากการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรพบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน และบุคลากรที่มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน สำหรับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพต่างกัน และบุคลากรที่มีการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเองต่างกัน รวมถึงบุคลากรที่มีการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยรวมแตกต่างกัน

3.3 ผลจากการศึกษาหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ผลการศึกษาวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสรุปได้ว่าบุคลากรที่เกี่ยวข้องยังขาดความเข้าใจในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในอย่างแท้จริง และบุคลากรมีความต้องการที่จะได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา โดยยังพบปัญหา หรืออุปสรรคในการปฏิบัติงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้ที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีสภาพการปฏิบัติงานในด้านการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในเรื่องความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำรายงานการประเมินตนเองและเมื่อศึกษาบริบทที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และนำมาสู่การวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับการบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ทั้งนี้จำแนกเป็นประเด็นที่สำคัญ กล่าวคือ

3.3.1 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของบุคลากร

ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4 – 104

ตารางที่ 4 - 89 ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ด้าน	ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (จำนวนผู้ตอบ)
สภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา	– ด้านการดำเนินงาน โดยรวม มีลักษณะที่ต่างคนต่างทำ (5)
	– ด้านการบริหารจัดการยังไม่มีให้นำผลประเมินฯ ไปใช้เพื่อการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม (5)
	– ด้านการมีส่วนร่วมของบุคลากร ยังมีลักษณะที่ต่างคนต่างทำ ทั้งนี้การมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ยังอยู่ในระดับน้อย
	– ด้านการบูรณาการ ยังมีลักษณะการดำเนินงานอย่างเกือบลข้อมูลเพื่อการบูรณาการที่น้อย
พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากร	– ภายใต้อำนาจหน้าที่รับผิดชอบต่อการดำเนินงาน ยังไม่เป็นการกำหนดที่มาจากภาระงานที่แท้จริง (2)
ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา	<p>– ปัจจัยภายใน ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จคือเรื่องของทัศนคติ และการมีส่วนร่วมต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งในระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ (27)</p> <p>– ปัจจัยภายนอก ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จคือความมีเสถียรภาพของเกณฑ์การประเมินฯ (8)</p>

3.3.2 ข้อมูลการดำเนินงาน การบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ประกอบด้วยประเด็นต่างๆ ดังนี้

- **ข้อมูลทั่วไปของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา**

ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรทั้งสายงานวิชาการ และสายงานสนับสนุน ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับคณะ ผู้บริหารระดับหลักสูตร ผู้บริหารระดับโปรแกรมวิชา ผู้บริหารระดับศูนย์ สำนัก สถาบัน บัณฑิตวิทยาลัย และผู้ที่ดำเนินงานหลักด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานโดยตรง ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง แสดงดังตารางที่ 4 – 105

ตารางที่ 4-90 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (n = 144)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	65	42.2
- หญิง	89	57.8
2. อายุ		
- 41 – 50 ปี	130	84.4
- 25 – 40 ปี	24	15.6
3. ระดับการศึกษาสูงสุด		
- ระดับปริญญาตรี	32	20.8
- ระดับปริญญาตรีขึ้นไป	122	79.2
4. สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย		
- ข้าราชการ	48	31.3
- พนักงานมหาวิทยาลัย	97	62.9
- ประจำตามสัญญา	6	3.9
- อื่น ๆ	3	1.9
5. ลักษณะงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา		
- ผู้ปฏิบัติ	79	51.3
- ผู้บริหาร	75	48.7

จากตารางที่ 4-90 พบว่า บุคลากรทั้งสายทั้งสายงานวิชาการ และสายงานสนับสนุน ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับคณะ ผู้บริหารระดับหลักสูตร ผู้บริหารระดับโปรแกรมวิชา ผู้บริหารระดับศูนย์ สำนัก สถาบัน บัณฑิตวิทยาลัย และผู้ที่ดำเนินงานหลักด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานโดยตรง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 57.8 เพศชาย จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 55.9 มีอายุ อยู่ระหว่าง 41-50 ปีจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 84.4 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 25-40 ปีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 มีระดับการศึกษาสูงสุด อยู่ในระดับปริญญาตรีขึ้นไป จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 79.2 และระดับปริญญาตรี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ข้าราชการ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 รองลงมาคือ พนักงานมหาวิทยาลัย จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 62.9 สำหรับสถานภาพการปฏิบัติงานประจำตามสัญญา มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 และสถานภาพการปฏิบัติอื่นๆ จำนวน 3 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 1.9 ตามลำดับ ทั้งนี้ ลักษณะงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นผู้ปฏิบัติ จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมา คือเป็นผู้บริหาร จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7

- ข้อมูลการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

การศึกษา แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลานั้น ได้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ครอบคลุมประเด็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา และปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากร ซึ่งมีข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยสรุป คือ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษานักการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงานมากที่สุด โดยมีส่วนร่วมในระดับมหาวิทยาลัยเป็นลำดับต่อมา ทั้งนี้การมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภายนอก สถาบันอื่น ๆ มีเพียง 2 ท่านเท่านั้น ซึ่งไม่มีผู้ตอบว่าไม่มีส่วนร่วมใด ๆ สำหรับบทบาทการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาส่วนใหญ่เน้นมีบทบาทเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน และเป็นผู้สนับสนุน ซึ่งการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาส่วนใหญ่จะมีความสม่ำเสมอในระดับบ่อยครั้ง โดยได้รับความร่วมมือบ่อยครั้งจากผู้ร่วมงานทั้งภายในหน่วยงานระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย และหน่วยงานภายนอก และได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับปานกลางเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาทั้งระดับหน่วยงาน และระดับมหาวิทยาลัย

สำหรับสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ราชภัฏสงขลา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการการกำหนดทิศทางการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวม ได้ดำเนินกิจกรรมครบตามวงจร PDCA ทั้งนี้สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาในการดำเนินงานการบริหารจัดการ ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ให้ความเห็นที่สอดคล้องกันว่ามีกำหนดนโยบาย ทิศทางการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีการกำหนดผู้รับผิดชอบ มีการสนับสนุนงบประมาณ แต่สำหรับการกำกับติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพยังไม่เป็นระบบเอกภาพ ทั้งนี้การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ และการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพอย่างบูรณาการ ยังไม่เป็นที่รูปธรรมนั่นเอง ทั้งนี้สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาในการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร พบว่าส่วนใหญ่จะมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน ซึ่งนำมาสู่การวางแผน กำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพ แต่ไม่ได้มีการร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้การดำเนินงานอย่างบูรณาการของผู้บริหารมีระดับความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมวางแผนการดำเนินงาน และการประเมินผลการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างบูรณาการ โดยที่การดำเนินงานโดยตรงและการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินงาน ตลอดจนการกำหนดแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปยังไม่มีการบูรณาการอย่างเป็นระบบ

นอกจากนี้ปัจจัยของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นสถานศึกษาที่เริ่มก่อตั้งเมื่อ ปี พ.ศ.2462 จนเมื่อวันที่ 24 มกราคม 2538 ได้มีฐานะเป็นสถาบันราชภัฏสงขลา ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 และต่อมาวันที่ 15 มิถุนายน ปี พ.ศ. 2547 ได้เป็น “มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 โดยมี การบริหารจัดการร่วมกัน ภายใต้ปรัชญาที่ว่า สถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีวิสัยทัศน์ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำเพื่อพัฒนาท้องถิ่นภาคใต้สู่สากล และมีพันธกิจ ประกอบด้วย 1) จัดการศึกษาที่หลากหลาย ผลิตภัณฑ์ และพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นให้มีคุณภาพและคุณธรรม 2) บริการวิชาการ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนฐานของการมีส่วนร่วม 3) ผลิต พัฒนาคู และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพสอดคล้องกับมาตรฐานของวิชาชีพครู 4) ส่งเสริม และสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ 5) วิจัย และพัฒนาเพื่อสร้างสมองค์ความรู้ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของท้องถิ่น 6) ส่งเสริม สืบสาน และสร้างสรรค์ ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นและของชาติ 7) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน 8) สร้างสันติสุขในเขตพัฒนาเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้

สำหรับอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยมีว่า เป็นคนดี มีทักษะชีวิต มีจิตสาธารณะ และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยคือมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้นิยาม “เป็นคนดี” คือเป็นผู้ที่คิดดี พูดดี และทำดี หมายถึง คิด พูด และทำสิ่งที่เป็นประโยชน์ตน และสิ่งที่เป็นประโยชน์ท่าน นิยาม “มีทักษะชีวิต” หมายถึง มีความชำนาญ มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ปัญญาและเหตุผล ในการดำเนินชีวิต ผ่านกระบวนการฝึกทักษะการคิดทักษะการตัดสินใจ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทักษะการตระหนักรู้ในตน ทักษะการเข้าใจผู้อื่น ทักษะการจัดการกับอารมณ์ และทักษะการจัดการกับความเครียด นิยาม “จิตสาธารณะ” หมายถึง จิตที่คิดสร้างสรรค์ เป็นกุศล และมุ่งทำกรรมดีที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความตั้งใจดีและเจตนาดีคิดสร้างสรรค์ คือ คิดในทางที่ดี ไม่ทำลายบุคคล สังคมวัฒนธรรม ประเทศชาติและสิ่งแวดล้อม กรรมดีคือการกระทำและคำพูดที่มาจากความคิดที่ดี

นิยาม “การพัฒนาท้องถิ่น” หมายถึง การทำให้พื้นที่ ที่เป็นที่อยู่อาศัยเจริญขึ้น งอกงามขึ้น ทั้งนี้ การทำให้ท้องถิ่นเกิดการพัฒนานั้น มหาวิทยาลัยมุ่งเน้นการพัฒนาท้องถิ่นโดยยึดตามพันธกิจ มหาวิทยาลัยทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ภายใต้การบริหารงานของอธิการบดี รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โสคติพันธุ์ โดยมีจุดเน้นการบริหารตามนโยบายการบริหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พ.ศ. 2556 – 2559 เนื่องจากเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ จำเป็นต้องมีการเร่ง พัฒนานุเคราะห์ทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนให้มีความรู้ความสามารถ การปรับปรุง โครงสร้างการบริหารให้รองรับการเป็นมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบตามมาตรฐานสากล รวมทั้ง การเตรียมความพร้อมของระบบพื้นฐานเพื่อสร้างบรรยากาศทางวิชาการเพื่อก่อให้เกิดการ พัฒนาการเรียนการสอน การวิจัย เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ พัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติ ตามกรอบมาตรฐานอุดมศึกษา (TQF) นำไปสู่มาตรฐานการดำเนินงานตามตัวชี้การประกัน คุณภาพการศึกษา พร้อมทั้งมุ่งหวังการเป็นคนดี มีจิตสาธารณะและเป็นประชาธิปไตย มีการ บริหารงานที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นองค์กรที่ปราศจากการคอร์รัปชัน และมีส่วนร่วมในการ นำสันติสุขสู่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สอดคล้องตามกรอบแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (2551-2565) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) และเป็นไปวิสัยทัศน์ และพันธกิจของมหาวิทยาลัย จึงได้กำหนดจุดเน้น นโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเพื่อเป็นกรอบในการบริหารมหาวิทยาลัยในช่วงปี 2556-2559 ไว้ดังนี้ คือด้านวิชาการ โดยเร่งพัฒนาการคุณภาพการศึกษาให้ สอดคล้องกับ

เอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสามารถแข่งขันและเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ประกอบด้วย 1) พัฒนาหลักสูตรที่เป็นความต้องการของ ท้องถิ่น และตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ประเทศ 2) เร่งพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนในทุกระดับให้ได้ มาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 3) ส่งเสริมศักยภาพอาจารย์ทั้งด้านการ จัดระบบการเรียนการสอน เพิ่มคุณวุฒิและการพัฒนาตนเองเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ 4) จัดระบบ โครงสร้างพื้นฐานเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่เอื้อให้บัณฑิตสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตาม เป้าหมายที่กำหนด 5) พัฒนาหลักสูตรนานาชาติในบางสาขาที่เป็นที่ต้องการของประเทศและ ประชาคมอาเซียน เช่น Science Communication, Sustainability Science, Seismology ฯลฯ

สำหรับด้านวิจัยและบัณฑิตศึกษา โดยเน้นให้คณะวิชามีความเข้มแข็งด้านวิจัยและ การจัดการบัณฑิตศึกษา ประกอบด้วย 1) ส่งเสริมการวิจัยเชิงพื้นที่ เช่น ปัญหานาร้าง ฮาลาล และ การวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้สากลการพัฒนานวัตกรรมใหม่ 2) ส่งเสริมการวิจัยสถาบันเพื่อ ปรับปรุงคุณภาพในการบริหารจัดการในทุกมิติของมหาวิทยาลัย 3) พัฒนาและสร้างเครือข่ายวิจัย กับมหาวิทยาลัย หน่วยงานอื่น ทั้งในและต่างประเทศ 4) พัฒนานักวิจัยและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับ การวิจัยทุกระดับเพื่อผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ 5) พัฒนา ความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนการวิจัยในทุกมิติ 6) พัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพประสิทธิผลของงานวิจัยที่มีคุณภาพ และ 7) ส่งเสริมการวิจัยที่ตอบสนองโครงการ อันเนื่องมาจากโครงการพระราชดำริ อีกทั้งบริการวิชาการ โดยเน้นการบริการวิชาการที่ เชื่อมโยงกับการเรียนการสอน การวิจัยเพื่อพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่น ประกอบด้วย 1) ถ่ายทอด องค์ความรู้ให้กับประชาชน เพื่อสร้างศักยภาพในการสร้างงานและอาชีพ 2) สนับสนุนการบริการ วิชาการที่ตอบสนองโครงการอันเนื่องมาจากโครงการพระราชดำริ 3) ส่งเสริมการบริการวิชาการ เพื่อสร้างชุมชนเข้มแข็งในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาและพื้นที่ (3+2) และ 4) สร้างเครือข่าย ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการให้บริการวิชาการ ทั้งนี้การพัฒนานักศึกษา โดยเน้นพหุ วัฒนธรรม นำวิถีประชาธิปไตย ผักใฝ่สันติภาพ ประกอบด้วย 1) สร้างเสริมสังคมพหุวัฒนธรรม ให้นักศึกษาตระหนักถึงการดำรงชีวิตในสังคมที่แตกต่างทางวัฒนธรรม 2) ส่งเสริม สนับสนุนการ จัดกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา 3) ส่งเสริมกิจกรรมของ นักศึกษาเพื่อพัฒนาความคิดและสร้างจิตวิญญาณประชาธิปไตย 4) ส่งเสริม สนับสนุนให้ นักศึกษาเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสร้างสันติภาพในสังคมไทย โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดชายแดน ภาคใต้ (3+2) 5) ส่งเสริม สนับสนุนการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ระหว่างผู้นำนักศึกษาในประเทศ สมาชิกประชาคมอาเซียน และ 6) พัฒนานักศึกษาให้เป็นคนดี มีทักษะชีวิต มีจิตสาธารณะ ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ด้านพัฒนาบุคลากร โดยคัดเลือกคนเก่งและพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 1) เน้นการคัดเลือกคนเก่งและคนดีเข้าสู่ระบบ 2) พัฒนาบุคลากรให้มีสมรรถนะตรงตามคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง และภาระงานขององค์กร 3) ส่งเสริมให้บุคลากรมีความก้าวหน้าในอาชีพ 4) จัดสรรอัตรากำลังให้เป็นไปตามภารกิจที่แท้จริงตามยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย 5) มีระบบประเมินผลการปฏิบัติงานที่เป็นธรรม และ 6) สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรมีความจงรักภักดีต่อมหาวิทยาลัย (Loyalty) สำหรับการบริหารงานทั่วไป โดยเน้นการบริหารเพื่อเข้าสู่การเป็นองค์กรคุณภาพ ประกอบด้วย 1) ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารให้เหมาะสมกับภารกิจของมหาวิทยาลัย 2) เน้นการพัฒนาประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยคณะฯ ศูนย์ สำนัก โรงเรียนสาธิตและหน่วยงานต่างๆ 3) ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เน้นคุณภาพและมาตรฐาน โปร่งใสและตรวจสอบได้ 4) เป็นองค์กรที่ปราศจากการทุจริตคอร์รัปชัน 5) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานและการศึกษา สำหรับการบริหารงบประมาณโดยจัดงบประมาณตามภารกิจและยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย 1) จัดสรรงบประมาณตามยุทธศาสตร์โดยเน้นผลสัมฤทธิ์ 2) พัฒนาระบบพื้นฐานของมหาวิทยาลัยให้รองรับกิจกรรมด้านวิชาการและกิจกรรมของนักศึกษาและความเป็นอยู่ที่ดีของบุคลากรของมหาวิทยาลัย 4) เน้นการจัดสรรงบประมาณโดยใช้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางเพื่อให้บริการนักศึกษาอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ 5) เน้นหลักเศรษฐกิจพอเพียงและเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว 6) เน้นการใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด 7) ติดตามและเร่งรัดการใช้งบประมาณอย่างเป็นระบบ

สำหรับการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ร่วมสร้างสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประกอบด้วย 1) เร่งการพัฒนาโครงการจัดตั้งวิทยาเขตสตูล ให้สามารถดำเนินการจัดการศึกษาได้ทันในปี 2558 รวมทั้ง 2) จัดการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและรองรับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศเพื่อแก้ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ (3+2) 3) นำความรู้สู่ชุมชนและพัฒนาเยาวชนให้สามารถประกอบอาชีพ ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ห้างไกลยาเสพติดและอบายมุข 4) ส่งเสริมวิจัยและพัฒนาอาหารปลอดภัย นอกจากนี้ ประชาคมอาเซียนโดยพัฒนานักศึกษาและบุคลากรเพื่อให้ความพร้อมและแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย 1) ส่งเสริมการเรียนการสอนและการวิจัยอาเซียนศึกษา 2) นักศึกษาและบุคลากรมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศประชาคมอาเซียน 3) ส่งเสริมการพัฒนาการศึกษาเพื่อให้ความรู้ความสามารถในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และ 4) สร้างความร่วมมือทางวิชาการในสาขาที่มีความสนใจร่วมกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีหน่วยงานเพื่อสนับสนุนภารกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ให้เกิดประโยชน์แก่ท้องถิ่น ได้แก่ ศูนย์เครือข่าย สมศ.ศูนย์วิทยาศาสตร์ สถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ ศูนย์ภาษาและคอมพิวเตอร์ ศูนย์บ่มเพาะธุรกิจ หน่วยตรวจมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และ สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร ซึ่งมหาวิทยาลัยมีการบริหารงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยภายในที่มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวมที่ดีจะมีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา รวมถึงการมีระบบการบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และ แผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และ แผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม มีระบบ และ กลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นเอกภาพ และมีการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามระบบ และ กลไกการประกันคุณภาพ มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA อย่างเป็นรูปธรรม มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดจนมีการสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง รวมทั้งมีการดำเนินงานที่ มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานจริงมากกว่าการสร้างเอกสารหลักฐานสำหรับการประเมินคุณภาพ โดยต้องมีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินมาปรับปรุง และ/หรือพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้การมีดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างมีส่วนร่วม โดยมีการบูรณาการในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสมเป็นปัจจัยภายในที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอย่างเป็นทิศทางเดียวกัน

การดำเนินการจัดการศึกษา จำเป็นต้องเน้นคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอันเป็นรากฐานสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่สากลตามวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย โดยการจัดการศึกษาที่หลากหลาย ผลิตภัณฑ์ พัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณธรรมและมีคุณภาพสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครู มีการบริการวิชาการ การถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนฐานของการวิจัย และพัฒนา ให้เกิดองค์ความรู้ที่เป็นแหล่งเรียนรู้ของท้องถิ่น ส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาติ ตลอดจนดำเนินการโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กระบวนการดำเนินงานใช้หลักการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) และ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

การดำเนินงาน การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เริ่มต้นดำเนินกิจกรรมตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 เป็นต้นมา โดยมหาวิทยาลัยมีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ ประกอบด้วย การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องเร่งดำเนินการ กล่าวคือ

- 1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศ มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว
- 2) ความท้าทายของยุคโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการรับประกันของคุณภาพการศึกษา
- 3) สถาบันอุดมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้นไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน
- 4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป
- 5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีบทบาทการมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล
- 6) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งเป็นการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
- 7) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษา จะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

- 8) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริม และกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม
- 9) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวมตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน 2) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชา หรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสากล 3) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชา หรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง 4) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด 5) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้กำหนดนโยบายและแนวทางดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ด้วยความโปร่งใส และเป็นไปตามมาตรฐาน ดังนี้

นโยบายข้อที่ 1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงาน จัดทำระบบการประกันคุณภาพ เพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

1.1 มีระบบและส่งเสริมสนับสนุนเพื่อพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

1.2 มีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพของหน่วยงานตั้งแต่ระดับ โปรแกรม วิชา/คณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย

1.3 มีกระบวนการบริหารจัดการพัฒนาประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง นโยบายข้อที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ จัดทำมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประกันคุณภาพที่เป็นอัตลักษณ์ และสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการจัดการศึกษา ผลผลิตของหน่วยงานระดับ โปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

2.1 มีการจัดทำมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ที่เป็นอัตลักษณ์ของทุกหน่วยงานทุกระดับ
2.2 มีการจัดทำมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ที่ใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับมาตรฐาน อุดมศึกษา ตลอดจนมาตรฐานและกฎเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กรอบมาตรฐาน คุณวุฒิเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายนอก

2.3 มีการจัดทำมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ของหน่วยงานที่สอดคล้องกับมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยมีการบูรณาการให้ครอบคลุมมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และ ก.พ.ร.

2.4 มีการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อให้ชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามมาตรฐานที่กำหนดได้ทั้งหมด ของทุกหน่วยงาน โดยให้ครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพครบถ้วนทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์

2.5 มีการกำหนดเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติเพื่อใช้กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ที่สามารถวัดระดับคุณภาพตามเป้าหมายของตัวบ่งชี้ต่างๆ ได้โดยต้องเป็นเกณฑ์ที่นำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

นโยบายข้อที่ 3 กำหนดให้ทุกหน่วยงาน มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในอย่างต่อเนื่อง โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคีทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

3.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งประกอบด้วยกลไกการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การตรวจติดตามคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษา โดยให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

3.2 มีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาทุกหน่วยงาน ทุกระดับ ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายใน และภายนอกหน่วยงาน

3.3 ทุกหน่วยงานทุกระดับจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงาน

3.4 ทุกหน่วยงานทุกระดับมีการเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในโดยสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน

3.5 มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินตนเอง ส่งต้นสังกัด หรือ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง และเผยแพร่ให้สาธารณชน ได้รับทราบ

3.6 มีการนำผลการประเมินคุณภาพภายในมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการประกันคุณภาพตามพันธกิจ ให้เกิดผลดี มีการประเมินผลลัพธ์และการนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนางานประจำให้เกิดคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

นโยบายข้อที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ มีการสร้างนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา หรือแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

4.1 มีการสร้างนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่พัฒนาขึ้น หรือแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เพื่อเป็นหน่วยอ้างอิงให้กับหน่วยงานอื่น

4.2 มีรายงานการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการประกันคุณภาพภายในระดับ โปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย

4.3 มีการเผยแพร่การประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และต่อสาธารณชน

4.4 มีผลการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ที่เป็นไปตามเป้าหมายของ แผนปฏิบัติการ หรือมูลค่าเพิ่ม (Value Added) การประกันคุณภาพภายใน

นโยบายข้อที่ 5 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ สร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพการศึกษา และใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการประกันคุณภาพระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management) มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

5.1 ให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษา แก่บุคลากรทุกคน ภายใน หน่วยงานอย่างต่อเนื่อง

5.2 ส่งเสริมการใช้กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management) โดยการสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อนำไปสู่นวัตกรรมใหม่ ๆ

5.3 จัดให้มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาที่สามารถใช้ร่วมกันได้ทั้งระดับบุคคล/ระดับ โปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบันและระดับมหาวิทยาลัย

5.4 มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลหลักเพื่อสามารถนำมาใช้ในการวางแผน การปฏิบัติงานประจำการตรวจสอบประเมิน ตลอดจนเพื่อการปรับปรุงพัฒนา

นโยบายข้อที่ 6 กำหนดให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ มีการควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง เพื่อการเทียบเคียง (Benchmarking) และให้ได้การรับรองคุณภาพมาตรฐานการศึกษาจากภายนอก มีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

6.1 มีกระบวนการและขั้นตอนการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของทุกหน่วยงานทุกระดับ

6.2 มีการรายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของทุกหน่วยงานทุกระดับและนำผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาเพื่อการเทียบเคียง (Benchmarking) ระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอก

6.3 มีการนำผลการตรวจประเมินและผลการเทียบเคียง (Benchmarking) มาวิเคราะห์เพื่อการ ปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการเตรียมความพร้อมเพื่อให้สามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก

สำหรับ ผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในปีการศึกษาต่าง ๆ นั้น พบว่าคณะกรรมการมักมีข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยมีการกำหนดนโยบายให้หน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัย และคณะที่ดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานในภารกิจเดียวกันให้เกิดการบูรณาการงานตามพันธกิจ ร่วมมือ และประสานงาน เพื่อให้มีผลการดำเนินงาน และข้อมูลร่วมกันจนเกิดเป็นผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย (รายงานการประเมินตนเอง มหาวิทยาลัย ราชภัฏสงขลา ปีการศึกษา 2555, 2555) สำหรับ การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาปีการศึกษาปัจจุบัน ซึ่งเป็นรอบปีการศึกษา 2556 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดำเนินการจัดการศึกษาโดยหน่วยงานระดับคณะ 7 คณะ ได้แก่ คณะศิลปกรรมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ คณะครุศาสตร์ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม และมีหน่วยงานสนับสนุน การดำเนินการตามพันธกิจอีก จำนวน 6 หน่วยงาน ซึ่งมีฐานะเทียบเท่าคณะ ได้แก่ บัณฑิตวิทยาลัย สำนักงานอธิการบดี สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน สำนักศิลปะและวัฒนธรรม และสถาบันวิจัยและพัฒนา มีหลักสูตรที่ดำเนินการจัดการศึกษารวมทั้งหมด 62 หลักสูตร คือ หลักสูตรระดับปริญญาตรี 53 หลักสูตร หลักสูตรระดับ ป.บัณฑิต 1 หลักสูตร หลักสูตรระดับปริญญาโท 8 หลักสูตร มีหลักสูตรที่ได้รับการอนุมัติตามกรอบ TQF จำนวน 51 หลักสูตร และมีจำนวนหลักสูตรที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 ครบถ้วน จำนวน 11 หลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 12,863 คน นักศึกษาระดับปริญญาโทจำนวน 216 คน และ ป.บัณฑิตจำนวน 98 คน รวมจำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับ 13,177 คน จำนวนบุคลากรทั้งหมด 838 คน โดยแยกเป็น บุคลากรสายสนับสนุน 397 คน บุคลากรสายผู้สอน 441 คน แยกเป็นอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง จำนวน 411 คน และอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อจำนวน 30 คน บุคลากรสายผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกจำนวน 65 คน ระดับปริญญาโทจำนวน 367 คน ระดับปริญญาตรีจำนวน 9 คน และที่มีตำแหน่งทางวิชาการ ได้แก่ รองศาสตราจารย์ จำนวน 8 คน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 48 คน ตำแหน่งอาจารย์จำนวน 385 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีงบประมาณ ที่ใช้ในการดำเนินการตามพันธกิจหลักในปีงบประมาณ 2556 แบ่งเป็นงบประมาณเงินแผ่นดิน 472,277,600 บาท และงบประมาณเงินรายได้ 200,022,500 บาท โดยผลการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังตารางสรุปคะแนนผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สกอ.) และผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สมศ.) โดยมีผลการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังตารางสรุปคะแนนผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สกอ.) และผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สมศ.)

จากผลการประเมินตนเอง ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.57 โดยองค์ประกอบที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ และองค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ องค์ประกอบที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.83 ได้แก่ องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย องค์ประกอบที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ย 4.00 ได้แก่ องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ และองค์ประกอบที่มี

ผลการประเมินอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ย 3.94 ได้แก่ องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต เมื่อพิจารณาในมุมมองการดำเนินงานตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้าน พบว่า

1. ด้านการผลิตบัณฑิต มีการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยทุกหลักสูตร โดยดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548 มีการกำหนดระบบและกลไกการบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม ให้ความสำคัญในการดำเนินการตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญรวมทั้งมีการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร โดยทุกหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองและการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงทั้งในและนอกห้องเรียน จัดให้มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชาทุกภาคการศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องและสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรนำกระบวนการจัดการความรู้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น ในด้านกายภาพมหาวิทยาลัยมีการบริการอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณรวมทั้งสร้างเครือข่ายมหาวิทยาลัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนา นักศึกษาทุกระดับ โดยเน้นการกำกับดูแลด้านคุณธรรมจริยธรรม มุ่งเน้นให้นักศึกษาเป็นคนดี มีทักษะชีวิต มีจิตสาธารณะ ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ศึกษาอย่างต่อเนื่อง จากการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมส่งผลให้มหาวิทยาลัยมีนักศึกษาได้รับรางวัลจากผลสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่นักศึกษาเป็นประจำทุกปี นอกจากนี้มหาวิทยาลัยมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกเพื่อส่งเสริมและพัฒนางานด้านกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น

2. ด้านการวิจัย มหาวิทยาลัยมีการดำเนินงานอย่างมีคุณภาพภายใต้จุดเน้นเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคมตามเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการเรียนการสอน มีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยแก่อาจารย์ประจำ มีการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์สู่สาธารณชนและผู้เกี่ยวข้อง โดยมีการสนับสนุนการเผยแพร่

ผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการและการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ มีการติดตามผลให้มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน ท้องถิ่นและสังคม

3. ด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยสถาบันวิจัยและพัฒนาซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบ กำกับดูแลการให้บริการทางวิชาการแก่กลุ่มเป้าหมายทั้งที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบ ได้แก่พื้นที่ จังหวัดสงขลา จังหวัดสตูล จังหวัดพัทลุง และนอกเขตพื้นที่ อย่างต่อเนื่องในหลากหลายรูปแบบ สามารถสร้างคุณค่า คุณประโยชน์ สร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน โดยการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในมหาวิทยาลัย และภายนอกมหาวิทยาลัย มีการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัยอาจารย์ และบุคลากรตลอดจนนักศึกษาที่มีศักยภาพในการให้บริการวิชาการแก่สังคม มีการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นและเป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย“มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” อย่างชัดเจน

4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มีการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอมีเครือข่ายทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมกับหน่วยงานภายนอกทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ มีการสร้างความร่วมมือในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมที่มีความเข้มแข็ง มีระบบและกลไกส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนมีการปลูกฝังให้อาจารย์บุคลากร และนักศึกษาตระหนักถึงคุณค่าเกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ

นอกจากนี้ ในการดำเนินงานตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมีความพร้อม และสามารถบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพ มีสิ่งสนับสนุนด้านกายภาพในการจัดการจัดการเรียนการสอน เพื่อตอบสนองต่อการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย มีห้องสมุดที่ได้มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ และสิ่งสนับสนุนอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอน มีจำนวนคอมพิวเตอร์เพียงพอต่อการจัดการศึกษา สำหรับด้านวิชาการ มีกระบวนการดำเนินงานการจัดการศึกษาที่ดี สำหรับด้านการเงิน มีระบบการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพมีระบบการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และด้านการบริหารจัดการ มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพโดยมีสภาสถาบันทำหน้าที่กำกับดูแล กำหนดทิศทาง และนโยบายในการพัฒนามหาวิทยาลัย มีระบบการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายที่กำหนดไว้ มีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานสู่สาธารณะอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารทุกระดับบริหารภายใต้หลักธรรมาภิบาล

อย่างไรก็ดี แม้ผลการประเมินอยู่ในระดับที่ดี และดีมาก แต่กระบวนการดำเนินกิจกรรมยังมีจุดที่ ควรพัฒนา และข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนา ซึ่งมหาวิทยาลัยจะต้องนำไปปรับ และแสดงผลสัมฤทธิ์ให้ประจักษ์ในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาดังนี้

1. สภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารระดับสูงมีการบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล มีวิสัยทัศน์ สามารถกำหนดทิศทางขององค์กรให้มหาวิทยาลัยมุ่งสู่ความเป็นเอกลักษณ์ “มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” และมีการกำกับดูแลให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยไปสู่การพัฒนาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และกลยุทธ์ที่กำหนดไว้

2. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลามีส่วนร่วมและได้รับความร่วมมือที่ดีกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานภายในท้องถิ่นในการจัดกิจกรรม

3. ควรนำระบบ Benchmarking มาเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการองค์กรให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

4. มหาวิทยาลัยควรเร่งดำเนินการพัฒนาบุคลากรทุกส่วน โดยเฉพาะคณาจารย์ทั้งคุณวุฒิ และตำแหน่งทางวิชาการให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

5. มหาวิทยาลัยควรกำหนดนโยบายให้หน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัยและคณะที่ดำเนินการกิจเดียวกันให้เกิดการบูรณาการงานตามพันธกิจ ร่วมมือและประสานงาน เพื่อให้มีผลการดำเนินงานและข้อมูลร่วมกันและเกิดเป็นภาพผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย เช่น แผนบริหาร และพัฒนาบุคลากร สิ่งสนับสนุนการจัดการศึกษา และการบริหารจัดการความรู้ เป็นต้น

จากการศึกษาข้อมูล การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สามารถกล่าวได้ว่าเป็นการดีที่มหาวิทยาลัยมีการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องทุกระดับ ซึ่งผลการดำเนินงานแต่ละหน่วยงานนั้นจะนำไปสู่ผลการดำเนินงานของระดับสถาบัน โดยกิจกรรมการดำเนินงานระดับหน่วยงานนั้น มีลักษณะแยกส่วนการดำเนินการ ต่างฝ่ายต่างดำเนินงาน ซึ่งข้อมูลนี้ จะนำไปสู่การศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาต่อไป

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา รวมถึงพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดย ศึกษาถึงสภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา รวมถึงศึกษาข้อมูลการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรมหาวิทยาลัย ราชภัฏสงขลา ซึ่งการศึกษาจะเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ทั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถาม สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความสัมพันธ์ของค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-Square) การทดสอบความแตกต่างของค่าที (t-Test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-Test) ของการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) โดยกำหนดค่า p-value ที่ 0.05 และ 0.01 หากผลทดสอบมีความแตกต่างกันทางสถิติตามระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้ จะทดสอบเปรียบเทียบเชิงซ้อนเป็นรายคู่ โดยเทคนิค Scheffe รวมไปถึงข้อมูลจากกลุ่มผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งหมายถึง ผู้นำหน่วยงาน ผู้บริหารหน่วยงาน จำนวน 10 คน ต่อหน่วยงาน และผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย จำนวนทั้งสิ้น 140 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ ทั้งนี้ทำการการสัมภาษณ์กลุ่มย่อย หรือการสนทนากลุ่มย่อย ผู้ที่ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานหลักโดยตรงจำนวน 14 ชุด และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงพรรณนาด้วยการอธิบายความ จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้องแล้วนำมาจำแนกตามประเด็นที่ศึกษา และเรียบเรียงโดยสรุปข้อมูล ซึ่งผลการศึกษาประกอบด้วย

1. สรุปผลการศึกษา
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการศึกษา

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของข้อมูลทั้งด้านสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยศึกษาถึงลักษณะข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลได้เป็นผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของบุคลากร ที่มีพฤติกรรมมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา นำไปสู่การวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมของบุคลากร ซึ่งเป็นผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากร การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษากับพฤติกรรมมีส่วนร่วมของบุคลากร การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากร และการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับพฤติกรรมมีส่วนร่วมของบุคลากร

สำหรับการศึกษาข้อมูลจาก กลุ่มผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งหมายถึง ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับคณะ ผู้บริหารระดับหลักสูตร ผู้บริหารระดับโปรแกรมวิชา ผู้บริหารระดับศูนย์ สำนัก สถาบัน และบัณฑิตวิทยาลัย และผู้ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานหลักโดยตรง ประกอบด้วย 1) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 2) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 3) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม 4) คณะเทคโนโลยีการเกษตร 5) คณะศิลปกรรมศาสตร์ 6) คณะวิทยาการจัดการ 7) คณะครุศาสตร์ 8) บัณฑิตวิทยาลัย 9) สถาบันวิจัยและพัฒนา 10) สำนักงานอธิการบดี 11) สำนักศิลปะและวัฒนธรรม 12) สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน 13) สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ และ 14) สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร โดยตัวแปรที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ข้อมูลการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

1.1 ข้อมูลของบุคลากร

บุคลากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 71.20 โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.50 รองลงมาคือ อายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 ทั้งนี้ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา/คุณวุฒิอยู่ในระดับระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 68.80 และระดับปริญญาตรี จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 โดยมีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย เป็นผู้ปฏิบัติงานการสอน ครู/อาจารย์ จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.20 เป็นพนักงาน/เจ้าหน้าที่ จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50 และสถานภาพอื่น ๆ เป็นจำนวน 33 คน

1.2 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

บุคลากรส่วนใหญ่ มีส่วนร่วมภายในหน่วยงานของตนเอง จำนวน 351 คน คิดเป็นร้อยละ 87.80 รองลงมา คือการมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.80 โดยมีบทบาทเป็นผู้ร่วมดำเนินงานมากที่สุด จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.20 ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนการดำเนินงาน จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 ทั้งนี้บุคลากรมีความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับบ่อยครั้ง จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.20 ซึ่งลักษณะความร่วมมือในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาได้รับความร่วมมือภายในหน่วยงาน จำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 80.80 รองลงมาได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายใน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.80 โดยได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับบ่อยครั้ง จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 47.80 นอกจากนี้บุคลากรเคยได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลัก (มหาวิทยาลัย) ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งระดับหน่วยงานของตนเองและระดับมหาวิทยาลัย ในระดับปานกลาง จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 63.80

1.3 สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.98 และเมื่อพิจารณาเป็นประเด็น พบว่าบุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย 1) มีการวางแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอนของกระบวนการ 2) มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้ 3) มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ 4) มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง 5) มีการ

ดำเนินงานครบทุกองค์ประกอบตามเกณฑ์ประเมิน 6) มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกชั้นตอน 7) มีการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง – พัฒนาแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป 8) มีการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางด้านประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน 9) มีการกำหนดโครงสร้างระบบการบริหารจัดการ และผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา 10) มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพอย่างเป็นเอกภาพ 11) มีการกำกับติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA 12) มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ 13) มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯอย่างต่อเนื่อง

สำหรับประเด็น 14) มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพฯ อย่างบูรณาการ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับมากเพิ่มเติมทุกประเด็น ดังนี้ 15) บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน 16) บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการกำหนดข้อตกลงระเบียบข้อกำหนดต่างๆ ด้านการประกันคุณภาพฯ ของหน่วยงาน 17) บุคลากรมีส่วนร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน 18) บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน 19) บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านการประกันฯ อย่างเหมาะสม และเพียงพอตามที่ได้รับมอบหมาย 20) บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับผลการด้านการประกันคุณภาพฯ ตามที่ได้รับมอบหมาย 21) บุคลากรมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร 22) มีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพด้านการประกันฯ 23) บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดบรรยากาศ สถานที่ให้เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ 24) บุคลากรมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน 25) บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินมาปรับปรุง-พัฒนาการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ 26) บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง-พัฒนาในแผนการประกันฯ ในปีการศึกษาต่อไป 27) บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ 28) มีการร่วมวางแผนการดำเนินงานด้านการประกันฯ อย่างบูรณาการ 29) มีการดำเนินงานในองค์ประกอบที่สามารถบูรณาการได้อย่างเหมาะสม 30) มีการติดตามการดำเนินงานอย่างบูรณาการ 31) มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างบูรณาการ 32) มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินงาน และกำหนดแผนการประกันฯ ในปีต่อไปได้อย่างบูรณาการ โดยแสดงระดับความคิดเห็นเป็นลำดับความสำคัญดังตาราง 5-1

ตารางที่ 5-1 ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล	ลำดับ
บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการกำหนดข้อตกลงระเบียบ ข้อกำหนดต่างๆ ด้านการประกันคุณภาพฯ ของหน่วยงาน	3.92	0.69	มาก	1
มีการดำเนินงานครบทุกองค์ประกอบตามเกณฑ์ประเมิน	3.90	0.67	มาก	2
มีการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางด้านประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน	3.89	0.69	มาก	3
บุคลากรมีส่วนร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน	3.88	0.70	มาก	4
บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน	3.86	0.70	มาก	5
มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้	3.86	0.69	มาก	6
มีการกำหนดโครงสร้างระบบการบริหารจัดการ และผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา	3.85	0.66	มาก	7
มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกชั้นตอน	3.83	0.66	มาก	8
มีการกำกับติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA	3.83	0.70	มาก	9
มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	3.82	0.72	มาก	10
มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ	3.80	0.71	มาก	11
บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านการประกันฯอย่างเหมาะสม และเพียงพอตามที่ได้รับมอบหมาย	3.80	0.74	มาก	12

ตารางที่ 5-1 ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (ต่อ)

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	แปลผล	ลำดับ
มีการวางแผนการดำเนินงานทุกชั้นตอนของกระบวนการ	3.79	0.71	มาก	13
บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินการประกันคุณภาพฯตามที่ได้รับมอบหมาย	3.78	0.69	มาก	14
มีการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง - พัฒนาแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป	3.77	0.74	มาก	15
มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ	3.76	0.75	มาก	16
บุคลากรมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร	3.76	0.80	มาก	17
มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพอย่างเป็นเอกภาพ	3.74	0.83	มาก	18
บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดบรรยากาศ สถานที่ให้เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ	3.73	0.77	มาก	19
บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินมาปรับปรุงฯ พัฒนาการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ	3.73	0.74	มาก	20
บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน	3.72	0.86	มาก	21
บุคลากรมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน	3.71	0.74	มาก	22
มีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพด้านการประกันฯ	3.71	0.76	มาก	23
มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯอย่างต่อเนื่อง	3.68	0.79	มาก	24

ตารางที่ 5-1 ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (ต่อ)

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล	ลำดับ
บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการดำเนินงานมา ปรับปรุงพัฒนาในแผนการประกันฯ ในปีการศึกษา ต่อไป	3.67	0.73	มาก	25
บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือ ให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ	3.67	0.70	มาก	26
มีการร่วมวางแผนการดำเนินงานด้านการประกันฯ อย่างบูรณาการ	3.65	0.71	มาก	27
มีการดำเนินงานในองค์ประกอบที่สามารถบูรณาการ ได้เหมาะสม	3.64	0.70	มาก	28
มีการติดตามการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.63	0.71	มาก	29
มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างบูรณาการ	3.63	0.71	มาก	30
มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนา ในการ ดำเนินงานและกำหนดแผนการ ประกันฯ ในปีต่อไป ได้บูรณาการ	3.63	0.71	มาก	31
มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกัน คุณภาพฯอย่างบูรณาการ	3.35	0.79	มาก	32

1.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.89 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าบุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาโดยรวม อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยแสดงระดับความคิดเห็นเป็นลำดับความสำคัญดังตาราง 5-2

ตารางที่ 5-2 ระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	แปลผล	ลำดับ
ปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันฯของบุคลากร				
มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมในระดับดี	3.96	0.71	มาก	1
มีการดำเนินงานด้านการประกันฯอย่างมีส่วนร่วม	3.93	0.76	มาก	2
มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ตามกระบวนการ PDCA อย่างเป็นรูปธรรม	3.92	0.73	มาก	3
มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพภายในอย่าง เป็นเอกภาพ และมีการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ	3.92	0.72	มาก	4
มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และแผนงานด้าน ประกันคุณภาพที่เหมาะสม	3.91	0.73	มาก	5
มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3.91	0.75	มาก	6
มีระบบการบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาที่ชัดเจน	3.90	0.74	มาก	7
มีการบูรณาการ ในการดำเนินกิจกรรมการประกัน คุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม	3.89	0.75	มาก	8
ปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันฯของบุคลากร				
ความเป็นกัลยาณมิตรต่อการตรวจเยี่ยม และการ ประเมินตามบริบทของหน่วยงาน	3.95	0.73	มาก	1
ผู้ประเมินมีความเข้าใจในเกณฑ์ และมีวิธีพิจารณา การดำเนินงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน	3.84	0.78	มาก	2
เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกที่มีเสถียรภาพ และมีความเหมาะสมกับบริบทของหน่วยงาน	3.84	0.80	มาก	3
เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในที่สอดคล้องกับ สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพของหน่วยงาน	3.83	0.82	มาก	4

บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาโดยรวม อยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นประเด็น ประกอบด้วย 1) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมในระดับดี 2) มีระบบการบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน 3) มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และแผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม 4) มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นเอกภาพ และมีการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ 5) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA อย่างเป็นรูปธรรม 6) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างมีส่วนร่วม 7) มีการบูรณาการในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม 8) มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 9) มีการสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง 10) มีการดำเนินงานที่ มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานจริงมากกว่าการสร้างเอกสารหลักฐานสำหรับการประเมินคุณภาพ 11) มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินมาปรับปรุง – พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

สำหรับปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาโดยรวม อยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นประเด็น ประกอบด้วย 1) เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในที่สอดคล้องกับสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพของหน่วยงาน 2) เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกที่มีเสถียรภาพ และมีความเหมาะสมกับบริบทของหน่วยงาน 3) ผู้ประเมินมีความเข้าใจในเกณฑ์ และมีวิธีพิจารณาการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน 4) ความเป็นกัลยาณมิตรต่อการตรวจเยี่ยม และการประเมินตามบริบทของหน่วยงาน

1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร

1.5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า อายุ สถานภาพการปฏิบัติงานลักษณะงาน ปัจจุบัน ตำแหน่งงานที่ผ่านมามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร มีรายละเอียดดังนี้

1.5.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามีส่วนร่วมในหน่วยงานของตัวเองมากที่สุด รองลงมาคือ มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานในมหาวิทยาลัย

1.5.1.2 สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามีส่วนร่วมในหน่วยงานของตัวเองมากที่สุด รองลงมาคือ มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานในมหาวิทยาลัย

1.5.1.3 ลักษณะงานปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามีส่วนร่วมในหน่วยงานของตัวเองมากที่สุด รองลงมาคือ มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานในมหาวิทยาลัย

1.5.1.4 ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน เป็นครู / อาจารย์ มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษามีส่วนร่วมในหน่วยงานของตัวเองมากที่สุด รองลงมาคือ มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานในมหาวิทยาลัย

1.5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพพบว่า เพศอายุสถานภาพการปฏิบัติงานลักษณะงานปัจจุบัน ตำแหน่งงานที่ผ่านมามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.5.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านเพศ มีความสัมพันธ์กับบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ โดยบุคลากรที่เป็นเพศหญิง มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน มากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้สนับสนุน ในขณะที่บุคลากรที่เป็นเพศชาย มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้สนับสนุน มากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้ร่วมดำเนินงาน

1.5.2.2 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน มากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้สนับสนุน

1.5.2.3 สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ โดยบุคลากรที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน มากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้สนับสนุน

1.5.2.4 ลักษณะงานปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ โดยบุคลากรที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน มากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้สนับสนุน

1.5.2.5 ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ โดยบุคลากรที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู / อาจารย์ มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน มากที่สุด รองลงมาคือ เป็นผู้สนับสนุน

1.5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่า อายุสถานภาพการปฏิบัติงาน ลักษณะงานปัจจุบันตำแหน่งงานที่ผ่านมามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.5.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาบ่อยครั้งมากที่สุด

1.5.3.2 สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย มีความสัมพันธ์กับความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มีการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาบ่อยครั้ง มากที่สุด รองลงมาคือ ทุกครั้ง

1.5.3.3 ลักษณะงานปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ มีการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาบ่อยครั้ง มากที่สุด รองลงมาคือ ทุกครั้ง

1.5.3.4 ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู / อาจารย์ มีการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาบ่อยครั้ง มากที่สุด รองลงมาคือ ทุกครั้ง

1.5.4 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่า อายุระดับการศึกษาสถานภาพการปฏิบัติงานลักษณะงานปัจจุบันตำแหน่งงานที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.5.4.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้รับภายในหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

1.5.4.2 ระดับการศึกษา / คุณวุฒิมีความสัมพันธ์กับลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิสูงกว่าปริญญาตรีมีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้รับภายในหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

1.5.4.3 สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้รับภายในหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

1.5.4.4 ลักษณะงานปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้รับภายในหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

1.5.4.5 ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู / อาจารย์ มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้รับภายในหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

1.5.5 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่า อายุสถานภาพการปฏิบัติงาน ลักษณะงานปัจจุบันตำแหน่งงานที่ผ่านมามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.5.5.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือทุกครั้ง และได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง มากที่สุด

1.5.5.2 สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย มีความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง

1.5.5.3 ลักษณะงานปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ มีความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบได้รับความร่วมมือทุกครั้ง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง

1.5.5.4 ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพ

การศึกษา โดยบุคลากรที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู / อาจารย์ มีความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาแบบ ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง มากที่สุด รองลงมาคือ ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง

1.5.6 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง พบว่า อายุลักษณะงานปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.5.6.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านอายุ มีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง โดยบุคลากรที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปีเคย ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด

1.5.6.2 ลักษณะงานปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง โดยบุคลากรที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์เคย ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงานของตนเอง มากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับมาก

1.5.7 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยพบว่า เพศ อายุสถานภาพการปฏิบัติงานลักษณะงานปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในเรื่องการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.5.7.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านเพศมีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย โดยบุคลากรที่เป็นเพศหญิง เคย ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับน้อย ในขณะที่บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่เป็นเพศชาย เคย ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับมาก

1.5.7.2 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านอายุมีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย โดยบุคลากรที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปีเคย ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับมาก และเคยในระดับน้อย

1.5.7.3 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย โดยบุคลากรที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย เคย ในระดับปานกลาง ในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับน้อย

1.5.7.4 ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากรด้านลักษณะงานปัจจุบันมีความสัมพันธ์กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย โดยบุคลากรที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์เคย ในระดับปานกลางในการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มากที่สุด รองลงมาคือ เคย ในระดับน้อย

ตารางที่ 5-3 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากรกับพฤติกรรมที่มีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร

พฤติกรรม การมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการฯ ของบุคลากร	ข้อมูลส่วนบุคคล					
	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	สถานภาพ การปฏิบัติงาน	ลักษณะงาน ปัจจุบัน	ตำแหน่งงาน ที่ผ่านมา
ลักษณะการมีส่วนร่วมฯ		*		*	*	*
บทบาทการมีส่วนร่วมฯ	*	*		*	*	*
ความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือฯ		*		*	*	*
ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพฯ		*	*	*	*	*
การได้รับความร่วมมือฯ		*		*	*	*
ความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือฯ		*		*	*	*
การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการ ประกันคุณภาพฯ ระดับหน่วยงาน		*			*	
การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการ ประกันคุณภาพฯ ระดับมหาวิทยาลัย	*	*		*	*	

หมายเหตุ * คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

1.6 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร

1.6.1 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีเพศต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการดำเนินงานโดยรวมด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกัน

1.6.2 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.6.3 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.6.3.1 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิปริญญาตรีกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิสูงกว่าปริญญาตรีมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกัน

1.6.3.2 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิปริญญาตรีกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิสูงกว่าปริญญาตรีมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกัน

1.6.3.3 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิปริญญาตรีกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิสูงกว่าปริญญาตรีมีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกัน

การโดยรวมแตกต่างกัน ส่วนบุคลากร ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยกับบุคลากร ที่มีสถานภาพการปฏิบัติงานเป็นประจำตามสัญญา มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกัน

1.6.5 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการดำเนินงาน โดยรวม ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.6.5.1 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นผู้บริหารกับบุคลากรที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงาน โดยรวมแตกต่างกัน ส่วนบุคลากร ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์กับบุคลากรที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงาน โดยรวมแตกต่างกัน

1.6.5.2 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นผู้บริหารกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกัน ส่วนบุคลากร ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นหัวหน้างานกับบุคลากร ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกัน สำหรับบุคลากร ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์กับบุคลากร ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกัน

1.6.5.3 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นอาจารย์กับบุคลากร ที่มีลักษณะงานปัจจุบันเป็นเจ้าหน้าที่มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกัน

ทั้งนี้ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นพนักงาน / เจ้าหน้าที่ กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นอื่นๆ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5-4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา กับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร

สภาพการประกันฯ ข้อมูลส่วนบุคคล	การดำเนินงานโดยรวม	การดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ	การดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร	การดำเนินงานอย่างบูรณาการ
เพศ	*			*
อายุ				
ระดับการศึกษา/ คุณวุฒิ		*	*	*
สภาพการปฏิบัติงาน ในมหาวิทยาลัย	*	*	*	*
ตำแหน่งงาน/ลักษณะ งานปัจจุบัน	*	*	*	*
ตำแหน่งงาน/ลักษณะ งานที่ผ่านมา	*	*	*	*

หมายเหตุ * คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

1.7 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษากับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร

1.7.1 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.7.2 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ ต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.7.3 บุคลากรที่มีความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ โดยรวมแตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดำเนินงาน โดยรวม ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมฯ ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.7.3.1 บุคลากรที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ ทุกครั้ง กับบุคลากร ที่ให้ความร่วมมือฯ น้อยครั้ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดยรวมแตกต่างกัน ส่วนบุคลากร ที่ให้ความร่วมมือฯ บ่อยครั้งกับบุคลากรที่ให้ความร่วมมือฯ น้อยครั้ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดยรวมแตกต่างกัน

1.7.3.2 บุคลากรที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ ทุกครั้ง กับบุคลากรที่ให้ความร่วมมือฯ น้อยครั้ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกัน ส่วนบุคลากรที่ให้ความร่วมมือฯ บ่อยครั้งกับน้อยครั้ง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกัน

1.7.3.3 บุคลากรที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ ทุกครั้ง กับบุคลากรที่ให้ความร่วมมือฯ บ่อยครั้ง น้อยครั้ง และไม่เคย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกัน

1.7.3.4 บุคลากรที่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา ทุกครั้ง กับบุคลากรที่ให้ความร่วมมืออย่างน้อยครั้ง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกัน สำหรับ บุคลากรที่ให้ความร่วมมืออย่างน้อยครั้ง กับน้อยครั้ง มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกัน

1.7.4 บุคลากรที่มีลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดำเนินงานโดยรวม ด้านการ ดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.7.4.1 บุคลากรที่มีลักษณะความร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือภายใน หน่วยงานของตนเอง กับแบบได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน มีระดับสภาพการดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาฯ ด้านการดำเนินงานโดยรวมแตกต่างกัน ส่วนบุคลากรที่มีลักษณะความ ร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน กับแบบได้รับความร่วมมือจากหน่วยงาน ภายนอก มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาฯ ด้านการดำเนินงาน โดยรวม แตกต่างกัน

1.7.4.2 บุคลากรที่มีลักษณะความร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือภายใน หน่วยงานของตนเอง กับแบบได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน มีระดับสภาพการดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกัน ส่วนบุคลากรที่มีลักษณะความร่วมมือแบบได้รับความร่วมมือระหว่าง หน่วยงาน กับไม่มีความร่วมมือ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกัน

1.7.5 บุคลากรที่มีความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกัน คุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการดำเนินงานโดยรวม ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจจากหน่วยงานของตนเอง มีระดับสภาพการดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.7.7 บุคลากรที่มีการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการ ประกันคุณภาพการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยต่างกัน มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการ ดำเนินงานโดยรวม ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในมหาวิทยาลัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี รายละเอียดดังนี้

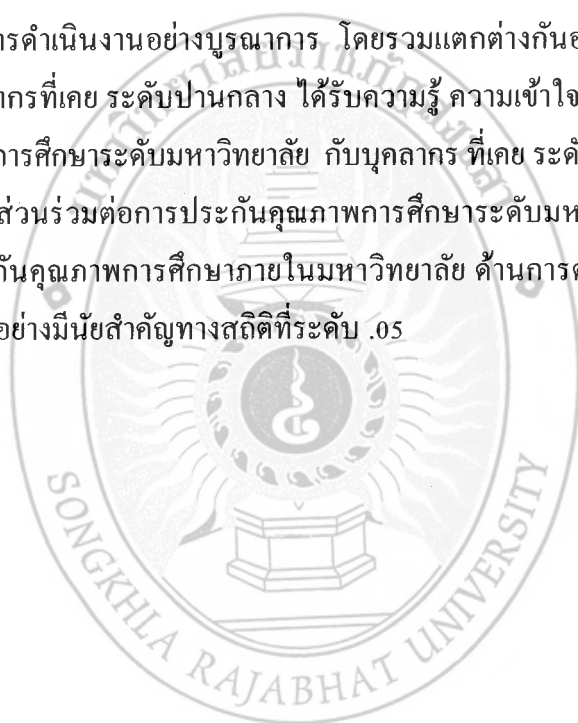
1.7.7.1 บุคลากรที่เคยๆ ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับ มหาวิทยาลัย กับบุคลากรที่เคย ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย และไม่เคย ได้รับความรู้ ความ เข้าใจระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพฯ ด้านการดำเนินงาน โดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนบุคลากรที่เคยๆ ระดับปาน กลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับมหาวิทยาลัย กับที่เคยๆ ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความ เข้าใจระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพฯ ด้านการดำเนินงาน โดยรวม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.7.7.2 บุคลากรที่เคยๆ ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับ มหาวิทยาลัย กับที่เคยๆ ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย และไม่เคย ได้รับความรู้ ความเข้าใจฯ ระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนบุคลากรที่เคยๆ ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากรที่ เคยๆ ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.7.7.3 บุคลากรที่เคยๆ ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับ มหาวิทยาลัย กับบุคลากรที่เคยๆ ระดับปานกลาง เคย ระดับน้อย และไม่เคย ได้รับความรู้ ความ เข้าใจฯ ระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน มหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนบุคลากรที่เคฯ ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจฯ ระดับมหาวิทยาลัย กับที่เคฯ ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจฯ ระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.7.7.4 บุคลากรที่เคฯ ระดับมาก ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากรที่เคฯ ระดับปานกลาง เคฯ ระดับน้อย และไมเคฯ ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนบุคลากรที่เคฯ ระดับปานกลาง ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย กับบุคลากร ที่เคฯ ระดับน้อย ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย ด้านการดำเนินงานอย่างบูรณาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5-5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพ
การดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการ
บูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร

พฤติกรรม การมีส่วนร่วมฯ	สภาพ การประกันฯ	การดำเนินงาน โดยรวม	การดำเนินงาน ด้านการบริหาร จัดการ	การดำเนินงาน โดยการมีส่วน ร่วมของบุคลากร	การดำเนินงาน อย่างบูรณาการ
ลักษณะการมีส่วนร่วมฯ					
บทบาทการมีส่วนร่วมฯ					
ความสม่ำเสมอในการให้ความ ร่วมมือฯ		*	*	*	*
ลักษณะความร่วมมือจาก ผู้ร่วมงานในด้านการประกันฯ		*		*	
ความสม่ำเสมอในการได้รับ ความร่วมมือฯ		*	*	*	*
การได้รับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมฯ ระดับหน่วยงาน		*	*	*	*
การได้รับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมฯ ระดับมหาวิทยาลัย		*	*	*	*

หมายเหตุ * คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

1.8 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร

1.8.1 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.8.2 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.8.2.1 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี อายุระหว่าง 41-50 ปี อายุมากกว่า 50 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.8.3 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีระดับการศึกษา / คุณวุฒิต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นหัวหน้างาน กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีตำแหน่งงาน /ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันเป็นครู /อาจารย์ พนักงาน / เจ้าหน้าที่ และอื่น ๆ มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5-6 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร

ปัจจัยในการประกันคุณภาพฯ	ปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯ ของบุคลากร	ปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯ ของบุคลากร
ข้อมูลส่วนบุคคล		
เพศ		
อายุ	*	
ระดับการศึกษา/คุณวุฒิ		
สภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย		
ตำแหน่งงาน/ลักษณะงานปัจจุบัน		
ตำแหน่งงาน/ลักษณะงานที่ผ่านมา	*	*

หมายเหตุ * คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

1.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา กับ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร

1.9.1 บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.9.2 บุคลากร ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีรายละเอียดดังนี้

1.9.2.1 บุคลากร ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน กับบุคลากรที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้สนับสนุน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนบุคลากรที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้สนับสนุน กับบุคลากรที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบไม่มีส่วนร่วม มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.9.2.2 บุคลากรที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้ดำเนินงานหลัก กับบุคลากรที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน และเป็นผู้สนับสนุน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับบุคลากรที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้ร่วมดำเนินงานกับบุคลากร ที่มีบทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพแบบเป็นผู้สนับสนุน มีระดับความคิดเห็นต่อ

ตารางที่ 5-7 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการ
ประกันคุณภาพการศึกษา กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้าน
การประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร

ปัจจัยในการประกันคุณภาพฯ พฤติกรรม การมีส่วนร่วมต่อ การบูรณาการฯของบุคลากร	ปัจจัยภายใน ของการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพฯ ของบุคลากร	ปัจจัยภายนอก ของการดำเนินงาน ด้านการประกันคุณภาพฯ ของบุคลากร
ลักษณะการมีส่วนร่วมฯ		
บทบาทการมีส่วนร่วมฯ	*	*
ความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือฯ		
ลักษณะความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในด้านการ ประกันคุณภาพฯ		
ความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือฯ	*	*
การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วน ร่วมต่อการประกันคุณภาพฯ ระดับหน่วยงาน	*	*
การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วน ร่วมต่อการประกันคุณภาพฯ ระดับมหาวิทยาลัย	*	*

หมายเหตุ * คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

1.10 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะของบุคลากร

บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพ การศึกษาทั้งสายงานวิชาการ และสายงานสนับสนุน ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับคณะ ผู้บริหารระดับหลักสูตร ผู้บริหารระดับโปรแกรมวิชา ผู้บริหารระดับศูนย์ สำนัก สถาบัน บัณฑิตวิทยาลัย และผู้ที่ดำเนินงานหลักด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานโดยตรง มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.10.1 สภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรมีความ คิดเห็นว่า การดำเนินงานโดยรวม มีลักษณะที่ต่างคนต่างทำ ทั้งนี้ด้านการบริหารจัดการยังไม่มี การนำผลประเมินฯ ไปใช้เพื่อการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม รวมถึงด้านการ มี ส่วนร่วมของบุคลากร ยังมีลักษณะที่ต่างคนต่างทำ โดยการมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการ ประเมินตนเอง (SAR) ยังอยู่ในระดับน้อย นอกจากนี้ด้านการบูรณาการ ยังมีลักษณะการ ดำเนินงานอย่างเกือบลูกข้อมูลเพื่อการบูรณาการที่น้อย

1.10.2 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากร มีความเห็นว่าการมี ส่วนร่วมของบุคลากรอยู่ภายใต้การกำหนดผู้รับผิดชอบต่อการดำเนินงาน ยังไม่เป็นการกำหนด ที่มาจากภาระงานที่แท้จริง

1.10.3 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา โดยบุคลากรมี ความคิดเห็นว่าปัจจัยภายใน ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จคือเรื่องของทัศนคติ และการมีส่วนร่วมต่อ การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งในระดับบริหารและระดับปฏิบัติการ ทั้งนี้ ปัจจัยภายนอก ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จคือความมีเสถียรภาพของเกณฑ์การประเมินฯ

1.11 การดำเนินงาน การบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ทั้งสายงานวิชาการ และสายงานสนับสนุน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ อยู่ระหว่าง 41-50 ปี ส่วนใหญ่ระดับการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับ ปริญญาตรีขึ้นไป โดยสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นข้าราชการ และพนักงาน มหาวิทยาลัย ซึ่งลักษณะงานเป็นผู้ปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้บุคลากรมี ความเห็นเกี่ยวกับ พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยผลการศึกษาพบว่า บุคลากรมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกัน คุณภาพการศึกษาภายในหน่วยงานมากที่สุด โดยมีส่วนร่วมในระดับมหาวิทยาลัยเป็นลำดับต่อมา โดยมีบทบาทการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาส่วนใหญ่นั้นมี

บทบาทเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน และเป็นผู้สนับสนุน ซึ่งการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาส่วนใหญ่จะมีความสม่ำเสมอในระดับบ่อยครั้ง โดยได้รับความร่วมมือบ่อยครั้งจากผู้ร่วมงานทั้งภายในหน่วยงาน ระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย และหน่วยงานภายนอกสถาบันอื่นๆ โดยได้รับความรู้ ความเข้าใจระดับปานกลางเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาทั้งระดับหน่วยงาน และระดับมหาวิทยาลัย

สำหรับสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวม ได้ดำเนินกิจกรรมครบตามวงจร PDCA ทั้งนี้สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาในการดำเนินงานการบริหารจัดการ มีการกำหนดนโยบาย ทิศทางการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา มีการกำหนดผู้รับผิดชอบ มีการสนับสนุนงบประมาณ แต่สำหรับการกำกับติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพยังไม่เป็นระบบเอกภาพ ทั้งนี้การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ และการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพอย่างบูรณาการ ยังไม่เป็นรูปธรรมเช่นกัน นอกจากนี้ สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหารส่วนใหญ่จะมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน ซึ่งนำมาสู่การวางแผน กำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพ แต่ไม่ได้มีการร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ผู้บริหารมีส่วนร่วมวางแผนการดำเนินงาน และการประเมินผลการดำเนินงาน โดยที่มีการดำเนินงานโดยตรงและการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินงาน ตลอดจนการกำหนดแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปต่อไปยังไม่มีการบูรณาการอย่างเป็นระบบ

ทั้งนี้ บุคลากรมีความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาภายใต้การบริหารงานของอธิการบดี รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร โสคติพันธ์ มีจุดเน้นการบริหารตามนโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาและเป็นไปวิสัยทัศน์ และพันธกิจของมหาวิทยาลัย จึงได้กำหนดจุดเน้นนโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเพื่อเป็นกรอบในการบริหารมหาวิทยาลัยในช่วงปี 2556-2559 ไว้ดังนี้ คือด้านวิชาการ โดยเร่งพัฒนาการคุณภาพการศึกษาให้ สอดคล้องกับเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย สามารถแข่งขันและเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ประกอบด้วย 1) พัฒนาหลักสูตรที่เป็นความต้องการของ ท้องถิ่น และตามยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ 2) เร่งพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนในทุกๆระดับให้ได้มาตรฐานตามกรอบคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 3) ส่งเสริมศักยภาพอาจารย์ทั้งด้านการจัดระบบการเรียนการสอน เพิ่มคุณวุฒิและการพัฒนาตนเองเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ 4) จัดระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อพัฒนาการ

เรียนการสอนที่เอื้อให้บัณฑิตสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามเป้าหมายที่กำหนด 5) พัฒนาหลักสูตรนานาชาติในบางสาขาที่เป็นที่ต้องการของประเทศและประชาคมอาเซียน เช่น Science Communication, Sustainability Science, Seismology ฯลฯ นอกจากนี้ปัจจัยของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการบริหารจัดการยังสอดคล้องตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 โดยมี การบริหารจัดการร่วมกัน ภายใต้ปรัชญาที่ว่า สถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งมีวิสัยทัศน์ว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำเพื่อพัฒนาท้องถิ่นภาคใต้สู่สากล และมีพันธกิจ ประกอบด้วย 1) จัดการศึกษาที่หลากหลาย ผลิตบัณฑิต และพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นให้มีคุณภาพและคุณธรรม 2) บริการวิชาการ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนฐานของการมีส่วนร่วม 3) ผลิต พัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพสอดคล้องกับมาตรฐานของวิชาชีพครู 4) ส่งเสริม และสืบสาน โครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริ 5) วิจัย และพัฒนาเพื่อสร้างสมองค์ความรู้ ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของท้องถิ่น 6) ส่งเสริม สืบสาน และสร้างสรรค์ ศิลปะและวัฒนธรรมท้องถิ่นและของชาติ 7) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน 8) สร้างสันติสุขในเขตพัฒนาเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และสอดคล้องอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่ว่า เป็นคนดี มีทักษะชีวิต มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ ด้านวิจัยและบัณฑิตศึกษา เน้นให้คณะวิชามีความเข้มแข็งด้านวิจัยและการจัดการบัณฑิตศึกษา ส่วนของการบริการวิชาการ เน้นการบริการวิชาการที่เชื่อมโยงกับการเรียนการสอน การวิจัยเพื่อพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่น ส่วนด้านพัฒนาบุคลากร โดยคัดเลือกคนเก่ง และพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพการปฏิบัติงาน สำหรับการบริหารงานทั่วไป โดยเน้นการบริหารเพื่อเข้าสู่การเป็นองค์กรคุณภาพ ทั้งนี้การบริหารงบประมาณโดยจัดงบประมาณตามภารกิจและยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัย สำหรับการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ร่วมสร้างสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้ นอกจากนี้ ประชาคมอาเซียนโดยพัฒนานักศึกษาและบุคลากรเพื่อให้ความพร้อมและแข่งขันได้ในประชาคมอาเซียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีหน่วยงานเพื่อสนับสนุนภารกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ให้เกิดประโยชน์แก่ท้องถิ่น ได้แก่ ศูนย์เครือข่าย สมศ.ศูนย์วิทยาศาสตร์ สถาบันพัฒนาการศึกษาพิเศษ ศูนย์ภาษาและคอมพิวเตอร์ ศูนย์บ่มเพาะธุรกิจ หน่วยตรวจมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และ สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร ซึ่งมหาวิทยาลัยมีการบริหารงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยผลการศึกษาก็เกี่ยวกับปัจจัยภายในที่มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในภาพรวมที่ดีจะมีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา รวมถึงการมีระบบการบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน มีการ

กำหนดนโยบาย ทิศทาง และ แผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และ แผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม มีระบบ และ กลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นเอกภาพ และมีการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามระบบ และ กลไกการประกันคุณภาพ มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA อย่างเป็นรูปธรรม มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพ บุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดจนมีการสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง รวมทั้งมีการ ดำเนินงานที่ มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานจริงมากกว่าการสร้างเอกสารหลักฐานสำหรับการประเมิน คุณภาพ โดยต้องมีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินมาปรับปรุง และ/หรือพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างมีส่วนร่วม โดยมีการบูรณาการในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสมเป็นปัจจัย ภายในที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นอย่างเป็นทิศทางเดียวกัน

โดยการดำเนินการจัดการศึกษา เน้นคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอันเป็นรากฐาน สำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่นสู่สากลตามวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย โดยการจัดการศึกษาที่ หลากหลาย ผลิตภัณฑ์ พัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณธรรมและมีคุณภาพ สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพครู มีการบริการวิชาการ การถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อพัฒนา ท้องถิ่นให้เข้มแข็งบนฐานของการวิจัย และพัฒนา ให้เกิดองค์ความรู้ที่เป็นแหล่งเรียนรู้ของ ท้องถิ่น ส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ศิลปและวัฒนธรรมท้องถิ่นของชาติ ตลอดจนดำเนินการ โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ กระบวนการดำเนินงานใช้หลักการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนาตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) และ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

การดำเนินงาน การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เริ่มต้น ดำเนินกิจกรรมตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 เป็นต้นมา โดยมหาวิทยาลัยมีระบบ และกลไกการประกัน คุณภาพการศึกษา ที่มีการกำหนดตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินในบริบทของสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษาโดยภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ ประกอบด้วย การ ผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้ง ระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกัน

คุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องเร่งดำเนินการ กล่าวคือ 1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศ มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว 2) ความท้าทายของยุคโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการรับประกันของคุณภาพการศึกษา 3) สถาบันอุดมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรม และบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน 4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป 5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีบทบาทการมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล 6) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งเป็นการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 7) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษา จะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา 8) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริม และกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม 9) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

ทั้งนี้ สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของภาควิชา คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวมตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน 2) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชา หรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสากล 3) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชา หรือหน่วยงานเทียบเท่า และสถาบันอุดมศึกษาทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง 4) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด 5) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ได้กำหนดนโยบายและแนวทางดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ด้วยความโปร่งใส และเป็นไปตามมาตรฐาน ดังนี้

นโยบายข้อที่ 1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงาน จัดทำระบบการประกันคุณภาพ เพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีแนวทางดำเนินการ กล่าวคือ 1) มีระบบและส่งเสริมสนับสนุนเพื่อพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย 2) มีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพของหน่วยงานตั้งแต่ระดับโปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย 3) มีกระบวนการบริหารจัดการพัฒนาประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

นโยบายข้อที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ จัดทำมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประกันคุณภาพที่เป็นอัตลักษณ์ และสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการจัดการศึกษา ผลผลิตของหน่วยงานระดับ โปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย มีแนวทางดำเนินการ ประกอบด้วย 1) มีการจัดทำมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ที่เป็นอัตลักษณ์ของทุกหน่วยงานทุกระดับ 2) มีการจัดทำมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ที่ใช้เป็นกรอบในการดำเนินงาน ที่สอดคล้องกับมาตรฐานอุดมศึกษา ตลอดจนมาตรฐานและกฎเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานเพื่อการประกันคุณภาพ

ภายนอก 3) มีการจัดทำมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ของหน่วยงานที่สอดคล้อง กับมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) โดยมีการบูรณาการให้ครอบคลุมมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) และ ก.พ.ร. 4) มีการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อให้ชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามมาตรฐานที่กำหนดได้ทั้งหมด ของทุกหน่วยงาน โดยให้ครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพครบถ้วนทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ดำเนินการ ผลผลิตหรือผลลัพธ์ 5) มีการกำหนดเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติเพื่อใช้กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ ที่สามารถวัดระดับคุณภาพตามเป้าหมายของตัวบ่งชี้ต่างๆ ได้โดยต้องเป็นเกณฑ์ที่นำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

นโยบายข้อที่ 3 กำหนดให้ทุกหน่วยงาน มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในอย่างต่อเนื่อง โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคีทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน มีแนวทางดำเนินการ กล่าวได้ว่า 1) มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน ซึ่งประกอบด้วยกลไกการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การตรวจติดตามคุณภาพการศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษาโดยให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง 2) มีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาทุกหน่วยงานทุกระดับซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายใน และภายนอกหน่วยงาน 3) ทุกหน่วยงานทุกระดับจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงาน 4) ทุกหน่วยงานทุกระดับมีการเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน 5) มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินตนเอง ส่งต้นสังกัด หรือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเผยแพร่ให้สาธารณชนได้รับทราบ 6) มีการนำผลการประเมินคุณภาพภายในมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการประกันคุณภาพตามพันธกิจ ให้เกิดผลดี มีการประเมินผลลัพธ์และการนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนางานประจำให้เกิดคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

นโยบายข้อที่ 4 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ มีการสร้างนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษา หรือแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้ 1) มีการสร้างนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่พัฒนาขึ้นหรือแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เพื่อเป็นหน่วยอ้างอิงให้กับหน่วยงานอื่น 2) มีรายงานการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการประกันคุณภาพภายในระดับโปรแกรมวิชา/ คณะ/สำนัก/สถาบัน และระดับมหาวิทยาลัย 3) มีการเผยแพร่การประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และต่อสาธารณชน 4) มีผลการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ที่เป็นไปตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติการหรือมูลค่าเพิ่ม (Value Added) การประกันคุณภาพภายใน

นโยบายข้อที่ 5 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ สร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพการศึกษา และใช้ระบบข้อมูลสารสนเทศด้านการประกันคุณภาพระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management) มีแนวทางดำเนินการ กล่าวคือ 1) ให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษา แก่บุคลากรทุกคนภายใน หน่วยงานอย่างต่อเนื่อง 2) ส่งเสริมการใช้กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management) โดยการสร้าง เครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอก ในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อนำไปสู่นวัตกรรมใหม่ ๆ 3) จัดให้มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาที่สามารถใช้ร่วมกันได้ทั้งระดับบุคคล/ระดับ โปรแกรมวิชา/คณะ/สำนัก/สถาบันและระดับมหาวิทยาลัย 4) มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลหลักเพื่อสามารถนำมาใช้ในการวางแผน การปฏิบัติงานประจำการตรวจสอบประเมิน ตลอดจนเพื่อการ ปรับปรุงพัฒนา

นโยบายข้อที่ 6 กำหนดให้ทุกหน่วยงานทุกระดับ มีการควบคุม ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง เพื่อการเทียบเคียง (Benchmarking) และให้ได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐานการศึกษาจากภายนอก มีแนวทางดำเนินการ ดังนี้ 1) มีกระบวนการและขั้นตอนการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของทุกหน่วยงานทุกระดับ 2) มีการรายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของทุกหน่วยงานทุกระดับและนำผลการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาเพื่อการเทียบเคียง (Benchmarking) ระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอก 3) มีการนำผลการตรวจประเมินและผลการเทียบเคียง (Benchmarking) มาวิเคราะห์เพื่อการปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการเตรียมความพร้อม เพื่อให้สามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอก

สำหรับ ผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ในปีการศึกษาต่าง ๆ นั้น พบว่าคณะกรรมการมักมีข้อเสนอแนะให้มหาวิทยาลัยมีการกำหนดนโยบายให้หน่วยงานกลางของมหาวิทยาลัย และคณะที่ดำเนินกิจกรรม หรือดำเนินงานในภารกิจเดียวกันให้เกิดการบูรณาการงานตามพันธกิจ ร่วมมือ และประสานงาน เพื่อให้มีผลการดำเนินงาน และข้อมูลร่วมกันจนเกิดเป็นผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดยผลการประเมินตนเองของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ประเมินตามองค์ประกอบ (สกอ.) และผลการประเมินตามองค์ประกอบ (สมศ.) พิจารณาในมุมมองการดำเนินงานตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้าน กล่าวได้ว่า

ด้านการผลิตบัณฑิต มีการดำเนินงานโดยดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 และเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548 มี

การกำหนดระบบและกลไกการบริหารหลักสูตร และมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม และให้ความสำคัญในการดำเนินการตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญรวมทั้งมีการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร โดยทุกหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองและการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริงทั้งในและนอกห้องเรียน จัดให้มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชาทุกภาคการศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องและสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรนำกระบวนการจัดการความรู้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น ในด้านกายภาพมหาวิทยาลัยมีการบริการอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา การส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณรวมทั้งสร้างเครือข่ายมหาวิทยาลัยเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาทุกระดับโดยเน้นการกำกับดูแลด้านคุณธรรม จริยธรรม มุ่งเน้นให้นักศึกษาเป็นคนดี มีทักษะชีวิต มีจิตสาธารณะ ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง จากการค้าเนินงานที่เป็นรูปธรรมส่งผลให้มหาวิทยาลัยมีนักศึกษาได้รับรางวัลจากผลสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมแก่นักศึกษาเป็นประจำทุกปี นอกจากนี้มหาวิทยาลัยมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกเพื่อส่งเสริมและพัฒนางานด้านกิจกรรมการพัฒนา นักศึกษาให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น

ด้านการวิจัย มหาวิทยาลัยมีการดำเนินงานอย่างมีคุณภาพภายใต้จุดเน้นเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคมตามเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการเรียนการสอน มีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยแก่อาจารย์ประจำ มีการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์สู่สาธารณชนและผู้เกี่ยวข้อง โดยมีการสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยในการประชุมวิชาการและการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ มีการติดตามผลให้มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่นและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน ท้องถิ่นและสังคม

ด้านการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยสถาบันวิจัยและพัฒนาซึ่งทำหน้าที่รับผิดชอบกำกับดูแลการให้บริการทางวิชาการแก่กลุ่มเป้าหมายทั้งที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบ ได้แก่พื้นที่จังหวัดสงขลา จังหวัดสตูล จังหวัดพัทลุง และนอกเขตพื้นที่ อย่างต่อเนื่องในหลากหลายรูปแบบ สามารถสร้างคุณค่า คุณประโยชน์ สร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน โดยการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในมหาวิทยาลัย และภายนอกมหาวิทยาลัย มีการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน และการวิจัยอาจารย์ และบุคลากรตลอดจนนักศึกษาที่มีศักยภาพในการให้บริการวิชาการแก่สังคม มีการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นและเป็นเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย“มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” อย่างชัดเจน

ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มีการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอมีเครือข่ายทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมกับหน่วยงานภายนอกทั้งในระดับประเทศและต่างประเทศ มีการสร้างความร่วมมือในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมที่มีความเข้มแข็ง มีระบบและกลไกส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนมีการปลูกฝังให้อาจารย์บุคลากร และนักศึกษาตระหนักถึงคุณค่าเกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ

นอกจากนี้ ในการดำเนินงานตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมีความพร้อม และสามารถบริหารงานวิชาการที่มีคุณภาพ มีสิ่งสนับสนุนด้านกายภาพในการจัดการจัดการเรียนการสอน เพื่อตอบสนองต่อการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย มีห้องสมุดที่ได้มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ และสิ่งสนับสนุนอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนการสอน มีจำนวนคอมพิวเตอร์เพียงพอต่อการจัดการศึกษา สำหรับด้านวิชาการ มีกระบวนการดำเนินงานการจัดการศึกษาที่ดี สำหรับด้านการเงิน มีระบบการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพมีระบบการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และด้านการบริหารจัดการ มีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพโดยมีสภาสถาบันทำหน้าที่กำกับดูแล กำหนดทิศทาง และนโยบายในการพัฒนามหาวิทยาลัย มีระบบการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมายที่กำหนดไว้ มีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานสู่สาธารณะอย่างต่อเนื่อง

2. อภิปรายผล

2.1 สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

บุคลากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง โดยมีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีระดับการศึกษา/คุณวุฒิส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูงกว่าปริญญาตรี ทั้งนี้บุคลากรส่วนใหญ่มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย เป็นผู้ปฏิบัติงานการสอน ครู/อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ซึ่งบุคลากรมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา สรุปได้ว่าบุคลากรส่วนใหญ่ มีส่วนร่วมภายในหน่วยงานของตนเอง และมีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย โดยมีบทบาทเป็นผู้ร่วมดำเนินงานมากที่สุด และเป็นผู้สนับสนุนการดำเนินงาน ทั้งนี้บุคลากรมีความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับบ่อยครั้ง โดยลักษณะความร่วมมือในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาได้รับความร่วมมือภายในหน่วยงาน ซึ่งได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับบ่อยครั้ง ทั้งนี้บุคลากรเคยได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลัก (มหาวิทยาลัย) ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งระดับหน่วยงานของตนเองและระดับมหาวิทยาลัย ในระดับปานกลาง

สำหรับระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งมีการวางแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอนของกระบวนการ มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้ มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง มีการดำเนินงานครบทุกองค์ประกอบตามเกณฑ์ประเมิน มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกขั้นตอน มีการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง – พัฒนาแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป มีการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางด้านประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน มีการกำหนดโครงสร้างระบบการบริหารจัดการ และผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพอย่างเป็นเอกภาพ มีการกำกับติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯ อย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผนกำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการกำหนดข้อตกลง ระเบียบข้อกำหนดต่างๆ ด้านการประกันคุณภาพฯ ของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านการประกันฯอย่างเหมาะสม และเพียงพอตามที่ได้รับมอบหมาย บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการรายงาน ข้อมูลเกี่ยวกับผลการด้านการประกันคุณภาพฯตามที่ได้รับมอบหมาย บุคลากรมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร มีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพด้านการประกันฯ บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดบรรยายภาค สถานที่ทำให้เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ บุคลากรมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินมาปรับปรุง-พัฒนาการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ

นอกจากนี้ บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง-พัฒนาใน แผนการประกันฯในปีการศึกษาต่อไป บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือให้ ข้อเสนอแนะต่าง ๆ มีการร่วมวางแผนการดำเนินงานด้านการประกันฯอย่างบูรณาการ มีการ ดำเนินงานในองค์ประกอบที่สามารถบูรณาการได้อย่างเหมาะสม มีการติดตามการดำเนินงาน อย่างบูรณาการ มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีการนำผลการประเมินมา ปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินงาน และกำหนดแผนการประกันฯในปีต่อไปได้อย่างบูรณาการ สำหรับประเด็นที่มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพฯอย่างบูรณาการ บุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในฯ อยู่ในระดับปานกลาง

การดำเนินด้านการประกันคุณภาพการศึกษา จำเป็นที่บุคลากรต้องมีส่วนร่วมต่อการ ประกันคุณภาพการศึกษา นั้นเพราะการมีส่วนร่วม คือ กระบวนการให้บุคคลเข้ามามีส่วน เกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง เน้นการมีส่วนร่วม และความเกี่ยวข้องอย่างแท้จริงของบุคคลแก้ไขปัญหาร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมและ สนับสนุน ติดตามการปฏิบัติงาน ขององค์การและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้การมีส่วนร่วม คือ การที่ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้าร่วม การตัดสินใจหรือเคยมาเข้าร่วมด้วย เล็กน้อย ได้เข้าร่วมมากขึ้น เป็นไปอย่างมีอิสรภาพ เสมอภาค มิใช่มีส่วนร่วมอย่างผิวเผิน แต่เข้า ร่วมอย่างแท้จริงยิ่งขึ้น และการเข้าร่วมนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายของ โครงการ (นรินทร์ชัย พัฒนพงศา , 2546) ซึ่งการมีส่วนร่วมนี้ หมายถึงรวมถึง ทรัพยากรในการบริหารที่เป็น ส่วนของบุคคลในแต่ละระดับ ซึ่งการปฏิบัติมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนการจัดองค์กร การสั่ง การ และควบคุมการปฏิบัติในแต่ละส่วน อย่างเต็มความสามารถ ทั้งนี้การบริหารแบบมีส่วนร่วม

คือ การที่บุคคลในองค์กรหรือต่างองค์กรได้ร่วมกันเพื่อจัดการงานให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพจนเกิดความสำเร็จ โดย การมีส่วนร่วมนั้น ๆ จะอยู่ในขั้นตอนใด ๆ ก็ตามจะขึ้นอยู่กับความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ข้อจำกัดขององค์กรในแต่ละกระบวนการของการดำเนินการบริหารเป็นเกณฑ์ (วันชัย โกลละสุด, 2549) นอกจากนี้ การมีส่วนร่วม (participation) ยังเป็นผลมาจากการเห็นพ้องกันในเรื่องของความต้องการและทิศทางของการเปลี่ยนแปลง และความเห็นพ้องต้องกัน โดยมีความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติ และมีเหตุผลแรกของการที่มีคนมารวมกันได้ควร จะต้องมีการตระหนักว่าปฏิบัติการทั้งหมดหรือการกระทำทั้งหมด ที่ทำโดยกลุ่มหรือ ในนามกลุ่มนั้น ผ่านองค์กร (organization) (ยูพาพร รูปงาม, 2545) โดยการมีส่วนร่วมยังเป็นกระบวนการให้บุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาหรือร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสม ทั้งนี้จากการศึกษาความหมายของการมีส่วนร่วม สามารถสรุปความหมายของการมีส่วนร่วมได้ว่า การมีส่วนร่วมคือ การที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ไม่เคยได้เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ หรือเข้าร่วม การตัดสินใจหรือเคยมาเข้าร่วมด้วยเล็กน้อยได้เข้าร่วมด้วยมากขึ้น เป็นไปอย่างมี อิสรภาพ เสมอภาค มิใช่มีส่วนร่วมอย่างผิวเผินแต่เข้าร่วมด้วยอย่างแท้จริงยิ่งขึ้น ด้วยการเห็นพ้องกันในเรื่องของความต้องการและทิศทางของการเปลี่ยนแปลงและความเห็นพ้องต้องกัน โดยมีความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ตัดสินใจ แก้ไขปัญหาหรือร่วมกัน และการเข้าร่วมนั้นต้องเริ่มตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้ายของโครงการ ซึ่งการศึกษานี้จะนำไปสู่การศึกษาการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการเพื่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลที่ดีต่อไป

ทั้งนี้รูปแบบและขั้นตอนการมีส่วนร่วมจะเป็นกระบวนการ โดยเริ่มตั้งแต่ การระดมความคิดเพื่อนำมาร่วมกันวางแผน และปฏิบัติการหรือดำเนินงานร่วมกัน พร้อมทั้งร่วมกันตรวจติดตามประเมินผล ตลอดจนยอมรับผลจากการปฏิบัติงานร่วมกันทั้งปรับปรุง แก้ไข พัฒนารวมทั้ง การรับผลประโยชน์ร่วมกันนั่นเอง โดยการมีส่วนร่วมที่ใช้ลักษณะการดำเนินกิจกรรมตามวงจรคุณภาพนั้น สามารถแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน (สถาบันพระปกเกล้า, 2545) ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมต่อการวางแผน การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในการจัดสรรผลประโยชน์ การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผล ทั้งนี้ กระบวนการมีส่วนร่วมเป็นความจำเป็นที่ต้องเข้าร่วมในการวางแผน เพื่อการตอบสนองต่อสิ่งที่เข้าถึง ซึ่งการพัฒนาให้ได้รับประโยชน์ที่เข้าไปมีส่วนในการตัดสินใจในระดับต่าง ๆ โดยระดับของการมีส่วนร่วมจะสามารถวัดบทบาทของระดับการมีส่วนร่วมนั้น ได้แก่การมีส่วนร่วมเป็นผู้ให้ข้อมูล การมีส่วนร่วมรับข้อมูลข่าวสาร การมีส่วนร่วมต่อการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมต่อการดำเนินงาน หรือการมีส่วนร่วมทำ คือร่วมในขั้นตอนการดำเนินงานทั้งหมด และการมีส่วนร่วมสนับสนุน ซึ่งเป็นลักษณะการไม่มีโอกาสร่วม

ทำ แต่มีส่วนร่วมช่วยเหลือ ในด้านต่าง และในการศึกษา รูปแบบและระดับการมีส่วนร่วมนี้ จะนำไปสู่การกำหนดกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่สามารถให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมอย่างบูรณาการได้อย่างดี โดยการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษามีแนวทางและขั้นตอนเป็นระบบ PDCA ซึ่งมหาวิทยาลัย และหน่วยงานย่อมต้องวางแผน และสามารถดำเนินการให้บรรลุตามปรัชญา และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มีกรอบแบบตัวชี้วัดคุณภาพและเกณฑ์ตัดสิน ซึ่ง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 บัญญัติไว้ในมาตรา 39 ให้สถานศึกษามีอำนาจในการบริหารตนเองด้านวิชาการ งานด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านการบริหารทั่วไป โดยการมีส่วนร่วมในวงจรการทำงาน (PDCA-Cycle) ของบุคลากรทุกฝ่ายในการประกันคุณภาพการศึกษา จะทำให้มหาวิทยาลัย เกิดคุณภาพตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดไว้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554) อีกทั้งการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาตั้งแต่ในระดับมหาวิทยาลัย คณะ ศูนย์ และสำนักต่าง ๆ เป็นการนำเข้าสู่คุณภาพและมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา (มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, 2554) ทั้งนี้การประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานทุกฝ่าย และบุคลากรทุกคน ซึ่งบทบาทของการมีส่วนร่วมจะเป็นอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับระดับการดำเนินงานที่สอดคล้องตามกัน และขั้นตอนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) กล่าวได้ว่า การเตรียมการ ซึ่งมีความสำคัญ คือ

1. การเตรียมความพร้อมของบุคลากร โดยต้องสร้างความตระหนักถึงคุณค่าของการประกันคุณภาพภายในและการทำงานเป็นทีม ซึ่งจะจัดทำภารกิจที่ชัดเจนทำให้บุคลากรภายในสถานศึกษาหรือวิทยากรมีอาชีพจากภายนอก โดยบุคลากรทุกคนในสถานศึกษาได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุมรับทราบพร้อมกัน และต้องพัฒนาความรู้ ทักษะเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในให้บุคลากรทุกคนเกิดความมั่นใจในการดำเนินงานประกันคุณภาพด้วยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษาและแผนปฏิบัติการในแต่ละปี ต่อมาเน้นเนื้อหาการกำหนดกรอบและแผนการประเมิน การสร้างเครื่องมือประเมินและการรวบรวมข้อมูล ในช่วงท้ายเน้นเรื่องเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอผลการประเมินและการเขียนรายงานผลการประเมินตนเอง

2. การแต่งตั้งคณะกรรมการผู้รับผิดชอบในการประสานงาน กำกับดูแล ช่วยเหลือ สนับสนุนให้ทุกฝ่ายทำงานร่วมกันและเชื่อมโยงเป็นทีม โดยการตั้งคณะกรรมการพิจารณาตามแผนภูมิโครงสร้างการบริหารซึ่งฝ่ายที่รับผิดชอบงานใดควรเป็นกรรมการรับผิดชอบการพัฒนาและประเมินคุณภาพงานนั้น

นอกจากนี้การดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย การวางแผน โดยจะต้องมีการกำหนดเป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน ผู้รับผิดชอบงาน ระยะเวลาและทรัพยากรที่ต้องใช้ สำหรับแผนต่างๆ ที่ควรจัดทำคือ แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปี แผนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายของสถานศึกษา แผนการประเมินคุณภาพและแผนงบประมาณ เป็นต้น ต่อมาจะต้องมีการปฏิบัติตามแผน ซึ่งในขณะดำเนินการต้องมีการเรียนรู้เพิ่มเติมตลอดเวลาและผู้บริหารควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทุกคนทำงานอย่างมีความสุข จัดตั้งอำนวยการความสะดวก สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการปฏิบัติ กำกับ ติดตามการทำงานของบุคลากรทุกระดับ และเมื่อดำเนินงาน ปฏิบัติการตามแผนแล้ว จะต้องมีการตรวจสอบประเมินผล ซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่จะกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาเพราะจะทำให้ได้ข้อมูลย้อนกลับที่แสดงว่าการดำเนินงานที่ผ่านมามีบรรลุเป้าหมายเพียงใด โดยการประเมินต้องจัดวางกรอบการประเมิน จัดหาหรือจัดทำเครื่องมือ จัดเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล แปลความข้อมูล และการตรวจสอบ ปรับปรุงคุณภาพการประเมิน และท้ายที่สุดจะต้องมีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน เมื่อแต่ละฝ่ายประเมินผลเสร็จแล้วจะส่งผลให้คณะกรรมการรับผิดชอบนำไปวิเคราะห์ สังเคราะห์และแปลผลแล้วนำเสนอผลต่อผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำไปปรับปรุงการปฏิบัติงานของผู้บริหารและบุคลากร นำไปวางแผนในระยะต่อไป และจัดทำเป็นข้อมูลสารสนเทศหรือการเขียนรายงานประเมินตนเอง และสำหรับการจัดทำรายงานประเมินตนเองหรือรายงานประจำปี โดยเมื่อสถานศึกษาดำเนินการประเมินผลภายในเสร็จแล้วจะจัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ซึ่งต้องเริ่มจากรวบรวมผลการดำเนินงาน และผลการประเมินมาวิเคราะห์โดยจำแนกตามมาตรฐานการศึกษา และเขียนรายงาน ซึ่งขั้นตอนการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพภายใน

ทั้งนี้สำหรับบทบาทหน้าที่และการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) ประกอบด้วย 1) มีการเตรียมความพร้อมของตนเอง โดยทำการศึกษาให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ วิธีการ ขั้นตอนในการประเมิน รวมทั้งพยายามสร้างเจตคติที่ดีต่อการประเมินคุณภาพการศึกษา 2) ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการให้ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปที่คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาต้องการ 3) ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาเมื่อได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งของการประเมินคุณภาพการศึกษา เช่น เข้าร่วมพิจารณาจัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานด้านการประเมินภายในสถานศึกษา ร่วมกันพิจารณาจัดสร้างเครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลลักษณะต่างๆ ในกระบวนการประเมิน ร่วมกันทำการสำรวจเก็บข้อมูลที่คณะกรรมการสำรวจ ร่วมกันทำการ

วิเคราะห์ข้อมูล (หากมีความรู้ด้านการวิเคราะห์) ร่วมกันสรุปผลการประเมิน เป็นต้น 4) ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาในการร่วมกันกำหนดจุดประสงค์ กำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ในการประเมินด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา และร่วมกันกำหนดเกณฑ์การตัดสินมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ในด้านต่าง ๆ และ 5) ปฏิบัติหน้าที่หลัก หรือหน้าที่ประจำที่รับผิดชอบอย่างมีระบบตามกระบวนการและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา เช่น ในหน้าที่การสอนต้องมีการพัฒนาหลักสูตร และแผนการสอน จัดเตรียมเนื้อหาสาระที่ถูกต้องเหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนการสอน จัดทำสื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพตรงตามจุดประสงค์การเรียนการสอน จัดกิจกรรม วิธีการเรียนรู้ที่สร้างให้ผู้เรียนเกิดการค้นคว้าหาความรู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง เลือกวิธีการประเมินผลการเรียนหลากหลายและเหมาะสมรวบรวมผลสรุปผล ประเมินการเรียนการสอน พฤติกรรมของผู้เรียน นำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น โดยบทบาทของผู้บริหารต่อการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร เพราะในการดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพให้ประสบความสำเร็จได้ สิ่งสำคัญ (เรณู วงศ์วัฒนา, 2543) ประกอบด้วย มีความยึดมั่นอย่างจริงจัง จากผู้บริหารระดับสูงในการดำเนินการตามระบบ มีความเข้าใจถึงความต้องการตามข้อกำหนดของมาตรฐาน มีการจัดสรรทรัพยากรต่างๆ อย่างเพียงพอ มีการวางแผนอย่างดี และมีการตรวจติดตามผล และแก้ไขปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ฝ่ายบริหารขององค์กร ต้องรับผิดชอบต่อเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ได้แก่

การกำหนดนโยบายคุณภาพขององค์กร ให้สอดคล้องกับนโยบายอื่นๆภายในองค์กร การบริหารงานต้องใช้มาตรฐานที่จำเป็นทุกด้าน รวมถึงการจัดโครงสร้างองค์กรเกี่ยวกับการบริหารงานคุณภาพให้ชัดเจน พร้อมกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ และการดำเนินการต่างๆในองค์กร และการจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นให้เพียงพอ เหมาะสมต่อการนำนโยบายคุณภาพไปปฏิบัติ และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์คุณภาพ ซึ่งทรัพยากรเหล่านี้รวมถึง 1) ทรัพยากรมนุษย์ และทักษะเฉพาะ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการออกแบบ และพัฒนา 3) เครื่องมือทดสอบ และตรวจสอบ 4) การจัดการเครื่องมือ และชุดคำสั่งคอมพิวเตอร์ นอกจากนี้ฝ่ายบริหารควรจัดให้มีการทบทวนระบบคุณภาพที่นำมาใช้ในช่วงเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้ความมั่นใจว่าระบบที่ใช้ยังคงมีความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพ การทบทวนนี้รวมถึงการประเมินผลของการตรวจติดตามคุณภาพภายในด้วย และสิ่งสำคัญคือการจัดตัวแทนฝ่ายบริหาร ซึ่งเมื่อแยกหน้าที่รับผิดชอบอื่นแล้ว ยังให้มีอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบในการที่จะดูแลข้อกำหนดในมาตรฐานนั้น ได้นำไปใช้และถือปฏิบัติอยู่อย่างสม่ำเสมอ นำไปสู่สภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกันอย่างมีคุณภาพ

2.2 ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีการดำเนินงาน การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เริ่มต้นดำเนินกิจกรรมตั้งแต่ปีการศึกษา 2544 เป็นต้นมา โดยมหาวิทยาลัยมีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ที่มีการกำหนดตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินในบริบทของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้บุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าบุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยรวม อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ทั้งนี้ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยรวม อยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นประเด็น ประกอบด้วย 1) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมในระดับดี 2) มีระบบการบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน 3) มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และแผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม 4) มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นเอกภาพ และมีการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ 5) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA อย่างเป็นรูปธรรม 6) มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างมีส่วนร่วม 7) มีการบูรณาการในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม 8) มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง 9) มีการสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง 10) มีการดำเนินงานที่ มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานจริงมากกว่าการสร้างเอกสารหลักฐานสำหรับการประเมินคุณภาพ 11) มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินมาปรับปรุง – พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีลักษณะการดำเนินงาน ประกอบด้วย ปัจจัยภายใน และภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องเร่งดำเนินการให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ดังนี้คือ

- 1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศ มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกัน

มากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว 2) ความท้าทายของยุคโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษา ทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดน และการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิต อันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียน ซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการรับประกันของคุณภาพการศึกษา 3) สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิต ตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล การพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน 4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public Information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป 5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีบทบาทการมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส (Transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล 6) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน โดยให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งเป็นการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา 7) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษา จะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา 8) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริม และกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม และ 9) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

สำหรับปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาโดยรวม อยู่ในระดับมาก พิจารณาเป็นประเด็น ประกอบด้วย 1) เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในที่สอดคล้องกับสภาพการ ดำเนินการประกันคุณภาพของหน่วยงาน 2) เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกที่มีเสถียรภาพ และมีความเหมาะสมกับบริบทของหน่วยงาน 3) ผู้ประเมินมีความเข้าใจในเกณฑ์ และมีวิธีพิจารณาการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน 4) ความเป็นกัลยาณมิตรต่อการตรวจเยี่ยม และการประเมินตามบริบทของหน่วยงาน ทั้งนี้ ผลการศึกษาสอดคล้องกับ เรื่อง *ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะลา เขต 1* ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ผลการวิจัย (สัลมาน สะบูดิง และคณะ, 2553) 1) ดังนี้ 1) ปัจจัยการบริหาร ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะลา เขต 1 โดยภาพรวม พบว่า การแสดงพฤติกรรม การดำเนินงานของผู้บริหารอยู่ในระดับปานกลาง 2) การดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะลา เขต 1 โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง 3) ปัจจัยการบริหารที่สามารถพยากรณ์การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยะลา เขต 1 คือ การทำงานเป็นทีม ทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ภาวะผู้นำ และ โครงสร้างองค์การ

นอกจากนี้ผลการศึกษาที่สอดคล้องกับการศึกษา เรื่อง *ปัจจัยที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏเชียงราย* ได้ศึกษาสภาพปัจจัยสนับสนุนการประกันคุณภาพ การศึกษาและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับปัจจัยที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏเชียงรายผลการวิจัย ซึ่งพบว่า สถาบันมีปัจจัยที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านปรัชญา พันธกิจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ แต่ขาดความชัดเจนในเกณฑ์ที่ใช้ตรวจสอบด้าน หลักสูตร และ โปรแกรมวิชาที่เปิดสอนตอบสนองความต้องการของสังคม ท้องถิ่น และผู้เรียน เนื้อหาในรายวิชาที่ทันสมัย มีระบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ แต่ประเมินผล การจัดการเรียน การสอน และการประชาสัมพันธ์การใช้หลักสูตร ด้านอาจารย์มีเสรีภาพ ทาง วิชาการได้สอนตรงตามวุฒิ ความสามารถและประสบการณ์มีเจ้าหน้าที่และบุคลากรสนับสนุนที่ เพียงพอ แต่ขาดการประเมินอาจารย์เพื่อรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่น มี ส่วนร่วมเป็นที่ปรึกษา หรือผู้สอนน้อย ด้านนักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์แต่ยังขาดวินัย ส่วนกระบวนการรับนักศึกษาท้องถิ่นยังมีส่วนร่วมน้อย และกระบวนการติดตามผล การมีงานทำ ของผู้สำเร็จการศึกษายังดำเนินการไม่ต่อเนื่อง ด้านการบริหาร และการจัดการสถาบันมีการ สนับสนุนเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการศึกษา แต่เกณฑ์และกระบวนการที่ใช้ประเมินผลการ

ประกันคุณภาพไม่ชัดเจนเป็นรูปธรรมด้านการวิจัยมีทุนสนับสนุนการวิจัยอย่างต่อเนื่อง แต่อาจารย์มีความสนใจทำวิจัยน้อยขาดการเผยแพร่ผลงานวิจัยของอาจารย์และขาดการนำผลการวิจัยไปพัฒนาสถาบัน (วิรัช นิลอังกูต, 2544) รวมถึงการศึกษาเรื่อง *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ* ซึ่งระดับปัจจัยด้านผู้บริหาร ด้านคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพ ด้านการมีส่วนร่วมและด้านการวางแผนของสถาบัน ความสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยด้านผู้บริหาร ด้านคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการวางแผน ผลการวิจัยพบว่า (กวี ครองแก้ว, 2546) ความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการวิจัย และงานสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย สำหรับปัจจัยด้านผู้บริหาร ด้านคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการมีส่วนร่วม และด้านการวางแผนของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีเพียงด้านเดียวที่มีค่าอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านอาจารย์ผู้สอน นอกจากนี้ ความสัมพันธ์พหุคูณ มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ระหว่างปัจจัยด้านผู้บริหาร ด้านคณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการมีส่วนร่วมและด้านการวางแผน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏภาคเหนือ ซึ่งความสอดคล้องจากการศึกษานี้ ได้นำข้อมูลศึกษามาวิเคราะห์ สำหรับประเด็นการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา อันจะนำไปสู่การหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ต่อไป

และจากการศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา โดยได้นำข้อมูลศึกษามาวิเคราะห์ สำหรับประเด็นการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ยังมีผลสอดคล้องกับการศึกษา เรื่อง *การศึกษาการดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา การศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น* โดยมีผลการศึกษา (อาภรณ์ พลเยี่ยม, 2542) สรุปได้ว่า การดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น มีการดำเนินการอยู่ในระดับปานกลาง ค่อนข้างมาก 2 ด้าน คือ ด้านการเรียนการสอน และด้านปรัชญา ทัศนคติ วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินงาน ส่วนด้านที่มีการดำเนินการอยู่ในระดับ ปานกลาง ค่อนข้างน้อย มี 2 ด้านคือ ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และด้านระบบ และกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ พบว่าปัญหาการดำเนินการตามนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา

ระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น มีปัญหาสำคัญที่พบ คือ ด้านการเรียนการสอน ระบบ การสรรหา และการชำระรักษาไว้ซึ่งอาจารย์ที่มีคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ ประสิทธิภาพ คุณธรรม จริยธรรมยังไม่ดี เท่าที่ควร คณาจารย์ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการมีถึง ร้อยละ 52 หน่วยงานรับผิดชอบ การให้คำปรึกษาในการประกอบอาชีพ การหางานทำแก่นักศึกษาไม่เพียงพอ การส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษา โดยมีอาคารสถานที่ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน แบบศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ไม่เพียงพอ และด้านกิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา หน่วยงาน รับผิดชอบการให้คำปรึกษาในการประกอบอาชีพ การหางานทำแก่นักศึกษาไม่เพียงพอการพัฒนา นักศึกษาด้านสังคมเป็นผู้มีระเบียบวินัย รักประชาธิปไตย รู้จักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีคุณธรรม จริยธรรม ยังไม่เหมาะสม

และจากการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อ ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร โดยพบว่าบุคลากรของ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีเพศต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพ การศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการ ประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านปัจจัย ภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยใน การประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันกล่าวคือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏ สงขลา ที่มีอายุต่างกัน มีสถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต่างกัน มีลักษณะงานปัจจุบัน ต่างกัน และมีตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมาก่อนตำแหน่งปัจจุบันต่างกัน มีระดับความ คิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาด้านปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการ ประกันคุณภาพของบุคลากรโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มี ระดับการศึกษา / คุณวุฒิต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ จากการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อ ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษากับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการ ประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรพบว่าบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาที่มีลักษณะ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน มีความสม่ำเสมอในการให้ความ ร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกัน และบุคลากรที่มีลักษณะความร่วมมือจาก ผู้ร่วมงานในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกัน คุณภาพการศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกัน สำหรับบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่มี บทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพต่างกัน และบุคลากรที่มีการได้รับความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากหน่วยงานของตนเอง ต่างกัน รวมถึงบุคลากรที่มีการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

และจากการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษาที่กล่าวมาแล้วข้างต้น มีลักษณะที่สอดคล้องกับการศึกษาเรื่อง *กรณีศึกษาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล* พบว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จที่สำคัญที่สุดของการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา (Key Success Factor) ก็คือการสนับสนุนจากผู้บริหาร ในเรื่องการสนับสนุนจากผู้บริหาร หรือผู้นำจากการศึกษาพบว่า ในคณะวิชาที่ผู้บริหารให้การสนับสนุนการดำเนินการประกันคุณภาพและเป็นผู้บริหารที่มีคุณสมบัติเหมาะสมจะส่งผลอย่างดีมาก ต่อความสำเร็จให้กับการดำเนินการนี้ และกรณีที่ผู้บริหารให้ความสนใจและมีคุณสมบัติรองลงมา ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ ความสามารถในองค์ความรู้อันเป็นประโยชน์ อีกทั้งมีประสบการณ์ในการบริหารงานในด้านวิสัยทัศน์ผู้บริหารจะต้องมีความสามารถในการมองภาพการณ์ในการดำเนินงานที่เป็นไปได้ขององค์กร และสามารถสร้างให้เกิดวิสัยทัศน์ร่วมในองค์กรให้ได้ ผู้บริหารต้องสนับสนุนทุ่มเททรัพยากร ความมุ่งมั่น และเวลาให้กับการดำเนินงานอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ต้องมอบหมาย คัดเลือกบุคคลที่เหมาะสม เพื่อปฏิบัติงานในด้านนี้

นอกจากนี้ผู้บริหาร ยังต้องเสริมสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้ปฏิบัติงาน และบุคลากร สร้างขวัญและกำลังใจ เช่น การยกย่อง ชมเชย และสิ่งที่สำคัญประการหนึ่ง ผู้นำหรือผู้บริหารจะต้องมีความเชื่อมั่นว่า การดำเนินการประกันคุณภาพเป็นสิ่งที่จำเป็นประโยชน์ คณะวิชาต้องดำเนินการที่จะทำให้ผู้ได้บังคับบัญชาเล็งเห็นถึงความสำคัญ ตระหนักถึงประโยชน์และมีความมุ่งมั่นตามด้วย อย่างไรก็ตามการดำเนินการประกันคุณภาพ แม้ในคณะ ที่ประสบผลสำเร็จไปแล้วก็เป็นระยะเวลาของการเริ่มต้นเท่านั้น การเริ่มจากผู้บริหาร เป็นสิ่งที่ดีและควรทำ หากต้องการให้งานเกิดผลสำเร็จอย่างจริงจัง แต่ในการพัฒนา ที่ยั่งยืนนั้น การร่วมแสดงความคิดเห็น และการร่วมมือจากฝ่ายล่างก็ เป็นสิ่งที่ควรพัฒนาให้เกิดขึ้นต่อไป (กนกวลี ไทยน้อย, 2544)

2.3 การพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

การพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ต้องอาศัยความแข็งแกร่งด้านการมีส่วนร่วม เพราะการประกันคุณภาพการศึกษาจะมีลักษณะการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมในวงจรการทำงาน (PDCA-Cycle) ของบุคลากรทุกฝ่ายในการประกันคุณภาพการศึกษา จะทำให้มหาวิทยาลัย เกิดคุณภาพตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดไว้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2554) อีกทั้งการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาตั้งแต่ในระดับมหาวิทยาลัย คณะ ศูนย์ และสำนักต่าง ๆ เป็นการนำเข้าสู่คุณภาพและมาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา (มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, 2554) ทั้งนี้การประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงาน ทุกฝ่าย และบุคลากรทุกคน ซึ่งบทบาทของการมีส่วนร่วมจะเป็นอย่างไรนั้น ขึ้นอยู่กับระดับการดำเนินงานที่สอดคล้องตามกัน และขั้นตอนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543) ดังนั้นการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ต้องดำเนินงานอย่างเป็นระบบ โดยการศึกษาสภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งสภาพการดำเนินงานดังกล่าว เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ การศึกษางานวิจัยเรื่อง *แนวทางการพัฒนาส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตภาคเหนือ* โดยการศึกษาวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนา ส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งได้ศึกษาวิจัยจากบุคลากรทุกระดับ ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสรุปได้ว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องยังขาดความเข้าใจในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในอย่างแท้จริง และบุคลากรมีความต้องการที่จะได้รับการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา โดยยังพบปัญหา หรืออุปสรรคในการปฏิบัติงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของผู้ที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องมีสภาพการปฏิบัติงานในด้านการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในเรื่องความรู้/ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำรายงานการประเมินตนเองและเมื่อศึกษาบริบทที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และนำมาสู่การวิเคราะห์ข้อมูลที่สอดคล้องกับการบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

จากการศึกษาสภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เพื่อช่วยค้นหาถึงลักษณะของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา อีกทั้งการศึกษาปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาจาก กลุ่มผู้ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งหมายถึง ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับคณะ ผู้บริหารระดับหลักสูตร ผู้บริหารระดับโปรแกรมวิชา ผู้บริหารระดับศูนย์ สำนัก สถาบัน และบัณฑิตวิทยาลัย และผู้ที่ดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงานหลักโดยตรง ประกอบด้วย 1) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 2) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 3) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม 4) คณะเทคโนโลยีการเกษตร 5) คณะศิลปกรรมศาสตร์ 6) คณะวิทยาการจัดการ 7) คณะครุศาสตร์ 8) บัณฑิตวิทยาลัย 9) สถาบันวิจัยและพัฒนา 10) สำนักงานอธิการบดี 11) สำนักศิลปะและวัฒนธรรม 12) สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน 13) สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ และ 14) สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหารเพื่อช่วยวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา และจากข้อมูลข้างต้นสามารถนำไปสู่การเสนอแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาได้

สำหรับแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สามารถจำแนกเป็นประเด็นได้ 3 แนวทาง ดังนี้คือ

- แนวทางที่ 1 : ส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาให้ ชัดเจนทั้งระดับหน่วยงานและระดับมหาวิทยาลัย
- แนวทางที่ 2 : พัฒนาสภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- แนวทางที่ 3 : ควบคุมปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน

3.1.1 แนวทางที่ 1 : ส่งเสริมพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาให้ ชัดเจนทั้งระดับหน่วยงานและระดับมหาวิทยาลัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า พฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร มีส่วนร่วมภายในหน่วยงานของตนเอง และระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย โดยมีบทบาทเป็นผู้ร่วมดำเนินงานมากที่สุด และเป็นผู้สนับสนุนการดำเนินงานในระดับที่รองลงมา ทั้งนี้บุคลากรมีความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับบ่อยครั้ง ซึ่งลักษณะความร่วมมือในด้านการประกันคุณภาพการศึกษาได้รับความร่วมมือภายในหน่วยงาน ทั้งนี้ได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับบ่อยครั้ง

บุคลากร เคยได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลัก (มหาวิทยาลัย) ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาทั้งระดับหน่วยงานของตนเองและระดับมหาวิทยาลัยในระดับปานกลาง ซึ่งถือว่าเป็นประเด็นเร่งด่วนที่จะต้องมีการปรับปรุง พัฒนา เนื่องจากการได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลักฯ ทั้งระดับหน่วยงานของตนเองและระดับมหาวิทยาลัย ถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำไปสู่การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นพลวัตนั้น ดังนั้นจึงมีแนวทางส่งเสริมพฤติกรรมกรรมกรมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาให้ ชัดเจนทั้งระดับหน่วยงานและระดับมหาวิทยาลัย กล่าวคือ

แนวทางที่ 1.1 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จะต้องมีการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากร เพื่อช่วยให้บุคลากรมีการพัฒนาความรู้ความสามารถด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้รับความรู้ในกระบวนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งระดับหน่วยงานเอง และระดับมหาวิทยาลัย เนื่องจากลักษณะการดำเนินงานเป็นการบูรณาการต่อกัน

แนวทางที่ 1.2 การปฏิบัติงานแบบมีส่วนร่วม โดยมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ควรมีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นการทบทวนพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน ทำการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และเสริมแรงในการปฏิบัติงานหน้าที่อย่างมีส่วนร่วม ทั้งนี้วิธีการประเมินผลควรใช้แบบวิธีผสม โดยกรรมกรมีส่วนร่วมของผู้ประเมิน ประกอบด้วยหัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน ผู้ที่เกี่ยวข้องในการประสานงาน และการประเมินตนเอง

3.1.2 แนวทางที่ 2 : การพัฒนาสภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

เมื่อนำข้อมูลจากบุคลากรมาวิเคราะห์พบว่า บุคลากรเห็นความสำคัญของสภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาซึ่งผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีระดับความคิดเห็นต่อสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นประเด็น พบว่าบางประเด็นควรพิจารณาพัฒนา ปรับปรุงสภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ กล่าวคือ

แนวทางที่ 2.1 พัฒนากิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ

การศึกษาตามกระบวนการ PDCA โดยมีการวางแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอนของกระบวนการ มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง มีการดำเนินงานครบทุกองค์ประกอบตามเกณฑ์ประเมิน มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกขั้นตอน และนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง – พัฒนาแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป

แนวทางที่ 2.2 พัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการ

ประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง โดยให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการกำหนดข้อตกลง ระเบียบข้อกำหนดต่างๆ ด้านการประกันคุณภาพฯ ของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการประกันฯ อย่างเหมาะสม และเพียงพอตามที่ได้รับมอบหมาย บุคลากรมีส่วนร่วมต่อการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินการประกันคุณภาพฯ ตามที่ได้รับมอบหมาย บุคลากรมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร มีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพด้านการประกันฯ บุคลากรมีส่วนร่วมในการจัดบรรยากาศ สถานที่ให้เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ บุคลากรมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินมาปรับปรุง-พัฒนาการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ บุคลากรมีส่วนร่วมในการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง-พัฒนาในแผนการประกันฯ ในปีการศึกษาต่อไป บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ มีการร่วมวางแผนการดำเนินงานด้านการประกันฯ อย่างบูรณาการ มีการดำเนินงานในองค์ประกอบที่สามารถบูรณาการได้อย่างเหมาะสม 30) มีการติดตามการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างบูรณาการ มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาในการดำเนินงาน และกำหนดแผนการประกันฯ ในปีต่อไปได้อย่างบูรณาการ

3.1.3 แนวทางที่ 3 : การควบคุมปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาให้ สอดคล้องกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อระดับความสำคัญของ ปัจจัยที่มีผลต่อของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาโดยภาพ รวมอยู่ในระดับมาก โดยบุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาโดยรวม อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับ บุคลากรมีระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังนั้นจะเห็นได้ว่าปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพ การศึกษามีผลต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร ซึ่งจะต้องควบคุม ปัจจัยภายใน อาทิ มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีการกำหนดนโยบาย ทิศทางและ แผนงาน ตลอดจนมีระบบการบริหารจัดการที่เหมาะสม ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับปัจจัยภายนอก ซึ่งเกี่ยวข้องกับเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาที่จำเป็นต้องนำมาใช้ในบริบทของมหาวิทยาลัย ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

3.2.1 การศึกษาแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการ มีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ครั้งนี้ ได้ศึกษามุ่งเน้นเฉพาะ กลุ่มบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งผลการศึกษาระบุว่าปรากฏผลเพียงแต่เห็นในมุมมอง และบริบทของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังนั้นควรศึกษาด้านการศึกษานับการศึกษาอื่น ๆ เพื่อให้เกิดมุมมองและสามารถกำหนดกลยุทธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2.2 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมและสภาพการดำเนินงานด้านการ ประกันคุณภาพการศึกษา โดยเน้นถึงพฤติกรรมและสภาพการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการ ประกันคุณภาพการศึกษา ดังนั้นจึงควรศึกษาในส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง เพื่อให้สามารถเสนอแนะแนวทางการบริหารจัดการการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ การศึกษา รวมทั้งการกำหนดกลยุทธ์ได้อย่างเหมาะสมต่อไป

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. 2547. **การวิเคราะห์สถิติ:สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- , 2550. **สถิติสำหรับงานวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เก็จกนก เอื้อวงศ์. 2546. **การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกษม วัฒนชัย. 2544. **นโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ**. Thailand Education .
- คณะกรรมการดำเนินงานวิจัยสาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ. 2554. **การประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรัง**. รายงานการศึกษาวิจัย : มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดตรัง.
- จรรยาพร ธรนิษฐ์. 2539. **ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา**. วารสารกองทุนสงเคราะห์การศึกษาเอกชน.
- จารุพร สิทธินันท์เจริญ. 2550. **การศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการนำระบบบริหารคุณภาพมาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง**. งานวิจัยสำนักเทคโนโลยีการศึกษา : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชาย โปธิสิตา. 2552. **ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).
- คุณฎี โยเหลา. 2545. **ปัจจัยระดับบุคคลและระดับโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1**. (ออนไลน์). สืบค้นจาก <http://www.o.nec.go.th/publication/46083/8.pdf>. (5 พฤศจิกายน 2556).

- ดวงฤทัย กงเกวียน. 2546. **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับเจตคติต่อการประกันคุณภาพ การศึกษาของครูระดับประถมศึกษา กลุ่มกรุงเทพมหานคร สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.**
- ทัศนีย์ คำธณฤทธิศร. 2546. **ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล ภาวะผู้นำ ความพึงพอใจใน งานกับการปฏิบัติงานของหัวหน้างาน โรงพยาบาลชุมชน เขต11. (ออนไลน์). สืบค้นจาก <http://www.thaithesis.org/detail.php?id=1202546000245>. [17 ตุลาคม 2556].**
- ไพบย ทิพย์สุวรรณกุล .2544.**รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการวิจัยและพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ สำหรับสถาบันอุดมศึกษา : การใช้ดัชนีจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาการ ดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (พิมพ์ครั้งที่2) สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา : สำนักปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนภาพพิมพ์จำกัด**
- ธนพล สมัครการ. 2550. **ความรู้ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงหลังเข้าร่วมโครงการประยุกต์ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติ: ศึกษากรณีผู้เข้าอบรมพลังกายทิพย์เพื่อสุขภาพ กรม ขนส่งทหารอากาศ กองบัญชาการสนับสนุนทหารอากาศ. ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**
- นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. 2546. **การมีส่วนร่วม หลักการพื้นฐาน เทคนิคและกรณี ตัวอย่าง. กรุงเทพมหานคร.**
- นิมิตร อิศระกุล. 2549. **ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขตที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา บัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.**
- เบญจนาฏ พ่วงพิพัฒน์. 2545. **ทัศนคติต่อนโยบายการจัดระเบียบสังคมของนักศึกษา โรงเรียนศรีธนา พณิชยการเทคโนโลยี เชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิต วิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.**
- เบญจจา ยอดคำเนิน-แอ็ดติงค์ และกาญจนา ตั้งชลทิพย์. 2552. **การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ: การ จัดการข้อมูล การตีความ และการหาความหมาย. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ชิโนพัลลิจซึ่ง (ประเทศไทย) จำกัด.**

ประภาพรรณ อุ๋นอบ. 2553. **เทคนิคการเลือกกลุ่มตัวอย่าง(ออนไลน์)**. สืบค้นจาก http://file.sru.ac.th/download.aspx?NFILE=TEACHER_181_26062012123641626.pdf. [5 ตุลาคม 2556].

พรเลิศ ยี่โถขาว. 2547. **ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนทหารขนส่งกรมการขนส่งทหารบก**. หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ วิทยาลัยการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

กานูวัฒน์ สุริยฉัตร. 2544. **รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการวิจัยและพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ สำหรับ สถาบันอุดมศึกษา: ยุทธศาสตร์การศึกษาและการประเมินตนเองกระบวนการทำ self study report เพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยอิสระ กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี**. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

ภาวิณี รัตนวิชัย. 2550. **ความรู้และเจตคติที่มีต่อการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร มหาวิทยาลัยรามคำแหง**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. 2555. **รายงานการประเมินตนเองประจำปี ปีการศึกษา 2555**. สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

_____. 2556. **รายงานการประเมินตนเองประจำปี ปีการศึกษา 2556**. สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

_____. 2556. **คู่มือการประกันคุณภาพศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา**. สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

วันชัย ไกลละสุด. 2549. **ความหมายและความสำคัญของการบริหารแบบมีส่วนร่วม: การบริหารแบบมีส่วนร่วม (ออนไลน์)**. สืบค้นจาก : http://opens.dpt.go.th/dpt_kmcenter/index.php?Option=com_content&taskUH=view&id=26&Itemid=1. (17 ธันวาคม 2556).

วิลาวัลย์ ศรีแผ้ว. 2546. **การศึกษาสภาพปัญหาและการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- วีรชน จิรัชยากร. 2551. *บทบาทของผู้บริหารในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำพูน เขต 2. การค้นคว้าแบบอิสระ*
ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศีลวัต ศรีสวัสดิ์. 2552. *ความรู้ความเข้าใจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ที่มีภูมิลำเนาในเขต
กรุงเทพมหานคร. หลักสูตร ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการสิ่งแวดล้อม) คณะพัฒนา
สังคมและสิ่งแวดล้อม. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์*
- ศุภกนิษฐ์ พลไพรินทร์. 2540. *เทคนิคการประมวลผล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แพรวพิทยา.*
- สุชาติ ฤกษ์โอรส. 2553. *ทัศนคติของบุคลากรสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ต่อระบบการประกัน
คุณภาพการศึกษา. วิชาการค้นคว้าอิสระ คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.*
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2550. *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพมหานคร:
ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามลดา.*
- สุชาดา จักรพิสูทธิ์. 2548. *ปฏิรูปการศึกษาในสังคมไทย : ชุมชนกับการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา.
(ออนไลน์). สืบค้นจาก [http://www.midnightuniv.org/midnight2545/document
9562.html](http://www.midnightuniv.org/midnight2545/document9562.html). [27 พฤศจิกายน 2556].*
- สุภาพค์ จันทวานิช. 2549. *การวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพมหานคร : บริษัทด้านสุทธา
การพิมพ์.*
- _____. 2551. *การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- สุพรรณณี มาตรโพธิ์. 2549. *การศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารสตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐในเขต
กรุงเทพมหานคร. ปริญญาโท กศม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.*
- สุรัชย์ คุ่มสิน. 2546. *วิกฤติภาวะผู้นำ : อุปสรรคในการปฏิรูปสังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์. วารสาร
บริหารการศึกษา มศว. 2(6) : 15.*

- สุรวี สุณาลัย. 2553. **ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตย์**. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- สุวิมล ราชชนนบริบาล. 2541. **การศึกษากระบวนการประกันคุณภาพทางการศึกษาใน สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ดุษฎี บัณฑิต สาขาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. 2543. **การออกแบบระบบการประกันคุณภาพภายใน**. สำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. กรุงเทพมหานคร. ห้างหุ้นส่วนจำกัดทีวีซี คอมมิวนิเคชั่น.
- สมโภชน์ ศรีสมุท. 2547. **การวิเคราะห์การจัดกลุ่มโรงเรียนตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมิน คุณภาพภายนอก:ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของโรงเรียนในสามจังหวัดชายแดนใต้**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543. **แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา : เพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก** กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมพ์ดี.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2554. **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2553**. ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์ กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานประเมินและประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2554. **การศึกษาสภาพและปัญหาใน การดำเนินการประกันคุณภาพและแนวทางการพัฒนาบุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านการประกัน คุณภาพระดับคณะและหน่วยงาน มหาวิทยาลัยขอนแก่น**. รายงานการวิจัย. สำนักงาน ประเมินและประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน). ม.ป.ป.(จ) 2546. **เกี่ยวกับ สมศ.** (ออนไลน์). สืบค้นจาก : <http://www.onesqa.or.th/th/about/onesqa.php> (13 มกราคม 2556).
- อภัย ประกอบผล. 2548. **การประกันคุณภาพ : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ** (ออนไลน์). สืบค้นจาก : <http://www.snsmcn.lib.su.ac.th> (13 มกราคม 2556).
- องอาจ นัยพัฒน์. 2548. **วิธีการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทางพฤติกรรมศาสตร์และ สังคมศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามลดดา.

อุทุมพร จามร. 2544. *วิธีการทำประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร :
พินิจพับบลิชชิง.

Good, Carter Victor, ed.1973. *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York : McGraw-Hill.

Hinkle, Dennis E. 1982. *Basic Behavioral Statistics*. Boston : Houghton Mifflin.

Norusis, Marija J. 1983. *SPSS Introductory Statistics Guide*. New York : McGraw-Hill.

Stufflebeam, D.L., 1971.et al. *Educational Evaluation and Decision-Making, Illinois* : Peacock
Publishers., Inc.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการ
ของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

เลขที่แบบสอบถาม

สถานที่

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นสำหรับใช้ศึกษาโครงการวิจัย โดยเป็นการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ จะถูกนำไปใช้เพื่อการพัฒนาคุณภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ข้อมูลดังกล่าวจะนำไปผ่านการประมวล การวิเคราะห์ และสังเคราะห์ออกมาเป็นภาพรวม และสำหรับข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม จะถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งจะถูกปกปิดเป็นความลับ และจะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถาม

คณะผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตามความเป็นจริง และตรงกับความความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งแบบสอบถามฉบับนี้ มีจำนวน 7 หน้า ประกอบด้วย 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร

ตอนที่ 3 สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างบูรณาการ

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ขอขอบคุณอย่างสูง

คณะผู้วิจัย

สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร

คำชี้แจง : สำหรับตอนที่ 1 และ 2

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร

1. เพศ () ชาย () หญิง

สำหรับเจ้าหน้าที่

1)

2. อายุ () 20-25 ปี () 26-30 ปี

() 31-35 ปี () มากกว่า 35 ปี

2)

3. ระดับการศึกษา / คุณวุฒิ

() น้อยกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

3)

4. สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

() ข้าราชการ () พนักงานมหาวิทยาลัย

() ประจำตามสัญญา () อื่น ๆ

4)

5. ลักษณะงานปัจจุบัน

() ผู้บริหาร

() หัวหน้างาน

() อาจารย์

() เจ้าหน้าที่

5)

6. ตำแหน่งงาน / ลักษณะงานที่ผ่านมา ก่อนตำแหน่งปัจจุบัน

() ผู้บริหาร

() หัวหน้างาน

() ครู / อาจารย์

() พนักงาน / เจ้าหน้าที่

() อื่น ๆ

6)

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

1. ลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

() มีส่วนร่วมภายในหน่วยงาน

() มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย

() มีส่วนร่วมกับหน่วยงานภายนอก สถาบันอื่น ๆ

() ไม่มีส่วนร่วม

7)

2. บทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพ

- () ผู้ดำเนินงานหลัก () ผู้ร่วมดำเนินงาน
() ผู้สนับสนุน () ไม่มีส่วนร่วม

8)

3. ความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

- () ทุกครั้ง () บ่อยครั้ง
() น้อยครั้ง () ไม่เคย

9)

4. การได้รับความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา

- () ภายในหน่วยงาน
() ระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย
() หน่วยงานภายนอก สถาบันอื่น ๆ
() ไม่มี

10)

5. ความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

- () ทุกครั้ง () บ่อยครั้ง
() น้อยครั้ง () ไม่เคย

11)

6. การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา จากผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงาน

- () เคย ระดับมาก
() เคย ระดับปานกลาง
() เคย ระดับน้อย
() ไม่เคย

12)

7. การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษา จากผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

- () เคย ระดับมาก
() เคย ระดับปานกลาง
() เคย ระดับน้อย
() ไม่เคย

13)

คำชี้แจง : สำหรับตอนที่ 3 และ 4

โปรดพิจารณาสภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ตามประเด็นที่กำหนด และโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

- 5 หมายถึง มีการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับ มากที่สุด
 4 หมายถึง มีการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับ มาก
 3 หมายถึง มีการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับ ปานกลาง
 2 หมายถึง มีการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับ น้อย
 1 หมายถึง มีการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
1. การดำเนินงานโดยรวม						
1. มีการวางแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอนของกระบวนการ (P)						(14)
2. มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้ (D)						(15)
3. มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ (D)						(16)
4. มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง (D)						(17)
5. มีการดำเนินงานครบทุกองค์ประกอบตามเกณฑ์ประเมิน (D)						(18)
6. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกขั้นตอน (C)						(19)
7. มีการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง - พัฒนาในแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป (A)						(20)
2. การดำเนินงานด้านการบริหารจัดการ						
1. มีการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางด้านประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน						(21)
2. มีการกำหนดโครงสร้างระบบการบริหารจัดการ และผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ						(22)
3. มีการกำกับติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพตามกระบวนการ PDCA						(23)
4. มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพอย่างเป็นเอกภาพ						(24)
5. มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพ						(25)
6. มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง						(26)
7. มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพอย่างบูรณาการ						(27)

สภาพการประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
3. การดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร						
1. การมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพของหน่วยงาน						(28)
2. การมีส่วนร่วมต่อการกำหนดข้อตกลง ระเบียบข้อกำหนดต่าง ๆ ของหน่วยงาน						(29)
3. การมีส่วนร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน						(30)
4. การมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน						(31)
5. การมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการดำเนินงานด้านต่าง ๆ อย่างเหมาะสม และเพียงพอตามที่ได้รับมอบหมาย						(32)
6. การมีส่วนร่วมต่อการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย						(33)
7. การมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร การให้คำแนะนำและคำปรึกษา						(34)
8. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพด้านการประกันคุณภาพ						(35)
9. การมีส่วนร่วมในการจัดบรรยากาศ สถานที่ให้เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ						(36)
10. การมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน						(37)
11. การมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ						(38)
12. การมีส่วนร่วมในการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง - พัฒนาในแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป						(39)
13. การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ						(40)
4. การดำเนินงานอย่างบูรณาการ						
1. มีการร่วมวางแผนการดำเนินงานอย่างบูรณาการ						(41)
2. มีการดำเนินงานในองค์ประกอบที่สามารถบูรณาการได้อย่างเหมาะสม						(42)
3. มีการติดตามการดำเนินงานอย่างบูรณาการ						(43)
4. มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างบูรณาการ						(44)
5. มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุง - พัฒนาในการดำเนินงาน และกำหนดแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไปได้อย่างบูรณาการ						(45)

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา	ระดับความคิดเห็น					สำหรับ เจ้าหน้าที่
	5	4	3	2	1	
1. ปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร						
1. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมในระดับดี						(46)
2. มีระบบการบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน						(47)
3. มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และ แผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม						(48)
4. มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นเอกภาพ และมีการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ						(49)
5. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA อย่างเป็นรูปธรรม						(50)
6. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างมีส่วนร่วม						(51)
7. มีการบูรณาการในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม						(52)
8. มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง						(53)
9. มีการปลูกสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง						(54)
10. มีการดำเนินงานที่ มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานจริงมากกว่าการสร้างเอกสารหลักฐานสำหรับการประเมินคุณภาพ						(55)
11. มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินมาปรับปรุง – พัฒนาอย่างต่อเนื่อง						(56)
2. ปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของบุคลากร						
1. เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในที่สอดคล้องกับสภาพการดำเนินการประกันคุณภาพของหน่วยงาน						(57)
2. เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกที่มีเสถียรภาพ และมีความเหมาะสมกับบริบทของหน่วยงาน						(58)
3. ผู้ประเมินมีความเข้าใจในเกณฑ์ และมีวิชิพิจารณาการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน						(59)
4. ความเป็นกัลยาณมิตรต่อการตรวจเยี่ยม และการประเมินตามบริบทของหน่วยงาน						(60)

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง : โปรดแสดงความคิดเห็นในด้านการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา

1. สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา

.....

.....

.....

.....

2. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากร

.....

.....

.....

.....

3. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา

.....

.....

.....

.....

4. ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านได้เสียสละเวลาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

----- คณะผู้วิจัย -----

แบบสัมภาษณ์

แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษาด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการ
ของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

เลขที่แบบสัมภาษณ์

ผู้สัมภาษณ์.....

วันที่สัมภาษณ์.....

เวลาที่สัมภาษณ์เริ่ม.....จบ.....

แบบสัมภาษณ์ ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ศึกษาโครงการวิจัยระดับสถาบันของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ฉบับนี้ จะถูกนำไปใช้เพื่อการพัฒนาคุณภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ข้อมูลดังกล่าวจะนำไปผ่านการประมวล การวิเคราะห์ และสังเคราะห์เป็นภาพรวม โดยข้อมูลของผู้สัมภาษณ์ จะถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งจะถูกลบปิดเป็นความลับ และจะไม่มีการเผยแพร่ใดๆต่อผู้ให้สัมภาษณ์

คณะผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ในการตอบแบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ตามความเป็นจริง และตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ซึ่งแบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ มีจำนวน 7 หน้า ประกอบด้วย 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร

ตอนที่ 3 สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างบูรณาการ

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ขอขอบคุณอย่างสูง

คณะผู้วิจัย

สำนักพัฒนาคุณภาพและระบบบริหาร

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริหาร

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. ระดับการศึกษาสูงสุด / คุณวุฒิ
สาขา.....
3. สถานภาพการปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
 () ข้าราชการ () พนักงานมหาวิทยาลัย
 () ประจำตามสัญญา () อื่น ๆ
4. อายุงานในมหาวิทยาลัยราชการ/รัฐสงขลา ปี
5. ลักษณะงานตำแหน่งบริหาร
6. ลักษณะภาระงานบริหารอื่น ๆ(ถ้ามี)

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหาร

1. ลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหาร
 () ไม่มีส่วนร่วม
 () มีส่วนร่วมภายในหน่วยงานของตัวเอง
 () มีส่วนร่วมระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย
 () มีส่วนร่วมกับหน่วยงานภายนอก สถาบันอื่น ๆ

ข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับลักษณะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

.....
.....

2. บทบาทการมีส่วนร่วมบูรณาการด้านการประกันคุณภาพของผู้บริหาร
 () เป็นผู้ดำเนินงานหลัก () เป็นผู้ร่วมดำเนินงาน
 () เป็นผู้สนับสนุน () ไม่มีส่วนร่วม

ข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

.....
.....

3. ความสม่ำเสมอในการให้ความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหาร

- () ทุกครั้ง () บ่อยครั้ง
() น้อยครั้ง () ไม่เคย

4. การได้รับความร่วมมือจากผู้ร่วมงานในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหาร

- () ได้รับความร่วมมือภายในหน่วยงานของตนเอง
() ได้รับความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย
() ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก สถาบันอื่น ๆ
() ไม่มี

5. ความสม่ำเสมอในการได้รับความร่วมมือในกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหาร

- () ได้รับความร่วมมือทุกครั้ง
() ได้รับความร่วมมือบ่อยครั้ง
() ได้รับความร่วมมือน้อยครั้ง
() ไม่เคย

ข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับความร่วมมือ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล หรือหน่วยงานในด้านการประกัน -
คุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

.....

.....

6. การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลัก
ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับหน่วยงาน ของผู้บริหาร

- () เคย ระดับมาก () เคย ระดับปานกลาง
() เคย ระดับน้อย () ไม่เคย

7. การได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้รับผิดชอบหลัก
ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ของผู้บริหาร

- () เคย ระดับมาก () เคย ระดับปานกลาง
() เคย ระดับน้อย () ไม่เคย

ข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับการฝึกอบรม/การถ่ายทอด และ สร้างความรู้ความเข้าใจแก่บุคลากร
ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

.....

.....

ตอนที่ 3 สภาพการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

1. การดำเนินงานโดยรวมของผู้บริหาร

สภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพโดยภาพรวม	การดำเนินงาน	
	มี	ไม่มี
1. มีการวางแผนการดำเนินงานทุกขั้นตอนของกระบวนการ (P)		
2. มีการดำเนินงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้ (D)		
3. มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ (D)		
4. มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง (D)		
5. มีการดำเนินงานครบทุกองค์ประกอบตามเกณฑ์ประเมิน (D)		
6. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทุกขั้นตอน (C)		
7. มีการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง - พัฒนาในแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป (A)		

ข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับการดำเนินงาน โดยรวมของมหาวิทยาลัย

.....

.....

2. การดำเนินงานด้านการบริหารจัดการของผู้บริหาร

สภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพโดยภาพรวม	การดำเนินงาน	
	มี	ไม่มี
1. มีการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางด้านประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน		
2. มีการกำหนดโครงสร้างระบบการบริหารจัดการ และผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา		
3. มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพอย่างเป็นเอกภาพ		
4. มีการกำกับติดตามในกิจกรรมการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพตามกระบวนการ PDCA		
5. มีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพฯ		
6. มีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพฯอย่างต่อเนื่อง		
7. มีการสนับสนุนการมีส่วนร่วมต่อการประกันคุณภาพฯอย่างบูรณาการ		

ข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย

.....

.....

3. การดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร

สภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพโดยภาพรวม	การดำเนินงาน	
	มี	ไม่มี
1. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดนโยบายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน		
2. ผู้บริหารมีส่วนร่วมต่อการกำหนดข้อตกลง ระเบียบข้อกำหนดต่าง ๆ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของหน่วยงาน		
3. ผู้บริหารมีส่วนร่วมวิเคราะห์ SWOT ของหน่วยงาน		
4. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของหน่วยงาน		
5. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการจัดเก็บ และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านการประกันคุณภาพการศึกษอย่างเหมาะสม และเพียงพอตามที่ได้รับมอบหมาย		
6. ผู้บริหารมีส่วนร่วมต่อการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านการประกันคุณภาพฯ ตามที่ได้รับมอบหมาย		
7. ผู้บริหารมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการบริการข้อมูลข่าวสาร การให้คำแนะนำ และคำปรึกษา		
8. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในกิจกรรมพัฒนาศักยภาพด้านการประกันคุณภาพฯ		
9. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการจัดบรรยากาศ สถานที่ให้เอื้อต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ		
10. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงาน		
11. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพ		
12. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุง – พัฒนาในแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป		
13. ผู้บริหารมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ		

ข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหารของมหาวิทยาลัย.....

.....

.....

4. การดำเนินงานอย่างบูรณาการของผู้บริหาร

สภาพการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพโดยภาพรวม	การดำเนินงาน	
	มี	ไม่มี
1. มีการร่วมวางแผนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างบูรณาการ		
2. มีการดำเนินงานในองค์ประกอบที่สามารถบูรณาการได้อย่างเหมาะสม		
3. มีการติดตามการดำเนินงานอย่างบูรณาการ		
4. มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างบูรณาการ		
5. มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุง - พัฒนาในการดำเนินงาน และกำหนดแผนการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไปได้อย่างบูรณาการ		

ข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับการดำเนินงานอย่างบูรณาการของมหาวิทยาลัย

P การวางแผนการบริหาร/ดำเนินงานด้านการประกันฯอย่างบูรณาการ

.....

.....

.....

D การบริหาร/ดำเนินงานที่สามารถบูรณาการได้อย่างเหมาะสม

.....

.....

.....

C การติดตาม/ประเมินผลการบริหาร/ดำเนินงานอย่างบูรณาการ

.....

.....

.....

A การนำผลการประเมินมาปรับปรุง - พัฒนาในการบริหารจัดการ และกำหนดแผนการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในปีการศึกษาต่อไปได้อย่างบูรณาการ

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา

1. ปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของผู้บริหาร

ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา	มีผลต่อความสำเร็จ	
	มี	ไม่มี
1. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมในระดับดี		
2. มีระบบการบริหารจัดการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน		
3. มีการกำหนดนโยบาย ทิศทาง และ แผนงานด้านประกันคุณภาพที่เหมาะสม		
4. มีระบบ และกลไกการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นเอกภาพ และมีการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามระบบ และกลไกการประกันคุณภาพ		
5. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการ PDCA อย่าง เป็นรูปธรรม		
6. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพอย่างมีส่วนร่วม		
7. มีการบูรณาการในการดำเนินกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเหมาะสม		
8. มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพบุคลากร ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง		
9. มีการสร้างทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างเหมาะสม และต่อเนื่อง		
10. มีการดำเนินงานที่ มุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานจริงมากกว่าการสร้างเอกสารหลักฐาน สำหรับการประเมินคุณภาพ		
11. มีการติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน และการนำผลการประเมินมาปรับปรุงและ หรือ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง		

ข้อมูลเพิ่มเติม ปัจจัยภายในของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย.....

.....

.....

2. ปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของผู้บริหาร

ปัจจัยในการประกันคุณภาพการศึกษา	มีผลต่อความสำเร็จ	
	มี	ไม่มี
1. เกณฑ์ประเมินคุณภาพภายในที่สอดคล้องกับสภาพการดำเนินการของหน่วยงาน		
2. เกณฑ์การประเมินคุณภาพภายนอกที่มีเสถียรภาพ และมีความเหมาะสม		
3. ผู้ประเมินมีความเข้าใจในเกณฑ์ และมีวิธีพิจารณาเป็นมาตรฐานเดียวกัน		
4. ความเป็นกัลยาณมิตรต่อการตรวจเยี่ยม และการประเมินตามบริบทหน่วยงาน		

ข้อมูลเพิ่มเติม ปัจจัยภายนอกของการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย
.....
.....

ตอนที่ 5 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

1. สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

.....
.....
.....

2. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากร

.....
.....
.....

3. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

.....
.....
.....

4. ข้อเสนอแนะด้านอื่น ๆ

.....
.....
.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านได้เสียสละเวลาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสัมภาษณ์ครั้งนี้

----- คณะผู้วิจัย -----

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาวจุฑาทพร บุญยัง	
ข้อมูลการศึกษา		
2544-2546	บริหารธุรกิจบัณฑิตการจัดการ โรงแรมและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยพายัพเชียงใหม่	
2553-2554	ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยธนบุรีกรุงเทพ	
2554-2557	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิตการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน		
พ.ศ. 2556 – ปัจจุบัน	ตำแหน่ง	นักวิชาการศึกษา
	สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
พ.ศ. 2553 – ปัจจุบัน	ตำแหน่ง	อาจารย์กวดวิชาความถนัดทางวิชาชีพครู
	สถานที่ทำงาน	โรงเรียนกวดวิชารัชดา สาขาหาดใหญ่
พ.ศ. 2554 – ปัจจุบัน	ตำแหน่ง	อาจารย์กวดวิชาสังคมศึกษา
	สถานที่ทำงาน	โรงเรียนกวดวิชาวิทยานุสรณ์
พ.ศ. 2554 – 2556	ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำสาขาการท่องเที่ยว
	สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
พ.ศ. 2551 – 2554	ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำสาขาการท่องเที่ยว
	สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยหาดใหญ่บริหารธุรกิจสากล

ผลงานทางวิชาการ

วิทยานิพนธ์	แนวทางการจัดการการตลาดการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษสำหรับหมู่บ้าน อุตสาหกรรมชนบทเพื่อการท่องเที่ยวภาคใต้ The Marketing Management Guideline of Special Interest Tourism for Southern Tourism of Rural Industrial Village.
--------------------	---

งานวิจัย

1. โครงการวิจัยร่วมรับทุนอุดหนุนการวิจัยมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ เรื่องการจำแนกพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยแผ่นดินถล่มในพื้นที่อำเภอกระแสดินธุ์ จังหวัดสงขลา (Risk Area Classification for Landslide Hazard in Krasaesin District, Songkhla Province.)
2. โครงการวิจัยรับทุนอุดหนุนการวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เรื่องแนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา (Potential Development for Integration and Participation Quality in Education of Songkhla Rajabhat University.)

บทความ / งานตีพิมพ์เผยแพร่

1. แนวทางการจัดการการตลาตการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษสำหรับหมู่บ้านอุตสาหกรรมชนบทเพื่อการท่องเที่ยวภาคใต้. รายงานการประชุมวิชาการระดับชาติ คุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ครั้งที่ 3 ประจำปี 2558, 28-29 พฤษภาคม 2558 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. สงขลา.
2. การจำแนกพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยแผ่นดินถล่มในพื้นที่อำเภอกระแสดินธุ์ จังหวัดสงขลา. สงขลา : มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
3. สิ่งที่ได้มากกว่าการเป็นผู้เข้าร่วมโครงการเสริมความรู้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ. วารสารปาริฉัตร ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน ธันวาคม 2556 – มกราคม 2557 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. สงขลา.
4. วัฒนธรรมวิถี ที่ส่งเสริมการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ. วารสารปาริฉัตร ปีที่ 8 ฉบับที่ 3 ประจำเดือน กุมภาพันธ์ – มีนาคม 2557 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. สงขลา.
5. มีอะไรในค่ายพัฒนาผลงานวิชาการ. วารสารปาริฉัตร ปีที่ 8 ฉบับที่ 5 ประจำเดือน มิถุนายน – กรกฎาคม 2557 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. สงขลา.

6. เมื่อถึงฤดูกาลตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน. วารสารปาริฉัตร ปีที่ 9 ฉบับที่ 5 ประจำเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม 2558 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. สงขลา.
7. แนวทางการพัฒนาศักยภาพการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการมีส่วนร่วมต่อการบูรณาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. การประชุมวิชาการวิจัยระดับชาติสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนในสถาบันอุดมศึกษา ครั้งที่ 8, 30-31 มีนาคม 2559 และ 1 เมษายน 2559 ณ โรงแรมอิมพีเรียลแม่ปิง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่
8. เปิดหน้าต่างราชภัฏสุราษฎร์ธานี. วารสารปาริฉัตร ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 ประจำเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2559 มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. สงขลา.

การฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตร Learning from experience through Games and Simulations.
2. หลักสูตร Education Research for Teacher instructor.
3. หลักสูตร Development for Professional Teacher ครั้งที่ 6
4. หลักสูตร Quality Assurance for University Education.
5. หลักสูตร C-IQA Science of Southern.
6. หลักสูตร QA for University by Thai Association of Governing Board.
7. หลักสูตร Information Technology for University QA
8. หลักสูตร การทวนสอบผลสัมฤทธิ์และการประเมินคุณภาพหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552
9. หลักสูตร ASIC by The Office for National Education Standards and Quality Assessment.
10. หลักสูตร การจัดทำข้อมูลตามมาตรฐานข้อมูลอุดมศึกษา ปีการศึกษา 2556
11. หลักสูตร การประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยในมุมมองของ สมศ., สกอ. และมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา

12. หลักสูตร การประชุมวิชาการนานาชาติ การประกันคุณภาพการศึกษา
13. หลักสูตร ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557
14. หลักสูตร ระบบการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557
15. หลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF and The Development of Professional Standards Framework.)
16. หลักสูตร การนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา ไปใช้ : ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข ครั้งที่ 3
17. หลักสูตร เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX)
18. หลักสูตร ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นางสาวเกสร โกศลฉวีวงศ์	
ข้อมูลการศึกษา		
2548 – 2550	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศส.บ.) สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
2534 - 2536	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการตลาด	วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน		
2554 – ปัจจุบัน	ตำแหน่ง	นักวิชาการศึกษา สังกัดสำนักพัฒนาคุณภาพ และระบบบริหาร
	สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2543 – 2554	ตำแหน่ง	นักวิชาการศึกษา สังกัดคณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรม
	สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2542 – 2543	ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล
	สถานที่ทำงาน	สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดสงขลา
2541 – 2542	ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล
	สถานที่ทำงาน	ทัณฑสถานหญิงสงขลา
2539 - 2541	ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล
	สถานที่ทำงาน	สำนักประชาสัมพันธ์เขต 6 สงขลา

การฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตร ผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา หลักสูตร 3
 2. หลักสูตร การสร้างความเข้าใจตัวชี้วัดการประกันคุณภาพ
 3. หลักสูตร การจัดเก็บข้อมูลประกันคุณภาพอย่างมืออาชีพด้วยเอ็กเซลล์
 4. หลักสูตร เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX)
-

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ สกุล** นางสาวอุบลทิพย์ ทองชั่ง
- ข้อมูลการศึกษา**
- 2546 - 2550 วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) วิชาเอกชีววิทยาประยุกต์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- 2543 - 2546 มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4 – ม.6)
โรงเรียนหารเทา
- ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน**
- 2555 – ปัจจุบัน ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา สังกัดสำนักพัฒนาคุณภาพและ
ระบบบริหาร
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- 2550 -- 2554 ตำแหน่ง ผู้ช่วยนักวิจัย สังกัดโครงการวิจัยลุ่มน้ำ
ทะเลสาบสงขลา
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- การฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง**
1. หลักสูตร ด้วบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับอุดมศึกษาประจำปีการศึกษา 2557
 2. หลักสูตร เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX)
 3. หลักสูตร การสอบทานแผนกลยุทธ์ แผนการปฏิบัติงานเพื่อการบริหาร
ความเสี่ยงและการควบคุมภายใน
 4. หลักสูตร การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน
 5. หลักสูตร การประกันคุณภาพการศึกษา:สู่มาตรฐานคุณภาพการศึกษา
อาเซียน
 6. หลักสูตร เกณฑ์คุณภาพการศึกษาภายนอกกรอบสี่
 7. หลักสูตร ร่าง ด้วบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกกรอบสี่
-

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	ว่าที่ร.ต.หญิงนารีรัตน์ รัตนสุวรรณ	
ข้อมูลการศึกษา		
2541 - 2545	วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์	มหาวิทยาลัยทักษิณ
2545 - 2546	ประกาศนียบัตร วิชาชีพครู	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน		
2556 – ปัจจุบัน	ตำแหน่ง	นักวิชาการคอมพิวเตอร์ สังกัดสำนักพัฒนา คุณภาพและระบบบริหาร
	สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2555 – 2556	ตำแหน่ง	Tecnicial Computer
	สถานที่ทำงาน	บริษัทไทยรวมทุน จำกัด
2553 – 2554	ตำแหน่ง	อาจารย์พิเศษคณะครุศาสตร์ สาขาคอมพิวเตอร์
	สถานที่ทำงาน	มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
2550 – 2552	ตำแหน่ง	ครูอัตราจ้าง สาขาคอมพิวเตอร์
	สถานที่ทำงาน	โรงเรียนฉิมพลีวิทยา จ.ชัยภูมิ
2546 - 2549	ตำแหน่ง	ครูอัตราจ้าง สาขาคอมพิวเตอร์
	สถานที่ทำงาน	โรงเรียนภูพระวิทยาคม จ.ชัยภูมิ

การฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตร การนำระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557 ไปใช้ : ปัญหาอุปสรรคและแนวทางแก้ไข
2. หลักสูตร การใช้ระบบ E-Meeting
3. หลักสูตร การใช้ระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ประจำปีการศึกษา 2557

.....

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ สกุล** นางรอบี้อะ ขุนทหาร
- ข้อมูลการศึกษา**
- 2549 – 2553 วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
เพื่อการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- 2543 - 2549 มัธยมศึกษา
โรงเรียนตัสดีกีเยห์
- ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน**
- 2555 – ปัจจุบัน ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป สังกัดสำนักพัฒนา
คุณภาพและระบบบริหาร
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- 2554 – 2555 ตำแหน่ง นักวิชาการคอมพิวเตอร์ สังกัดสำนักพัฒนา
คุณภาพและระบบบริหาร
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
- การฝึกอบรมที่เกี่ยวข้อง**
1. หลักสูตร ด้วบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับอุดมศึกษาประจำปีการศึกษา 2557
 2. หลักสูตร เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX)
 3. หลักสูตร การบริหารความเสี่ยงและการควบคุมภายใน
 4. หลักสูตร การประกันคุณภาพการศึกษา:สู่มาตรฐานคุณภาพการศึกษา
อาเซียน
 5. หลักสูตร เกณฑ์คุณภาพการศึกษาภายนอกกรอบสี่
 6. หลักสูตร ร่าง ด้วบ่งชี้การประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกกรอบสี่
 7. หลักสูตร การจัดการงานเอกสารทางราชการ
-